

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2001-2002

18 januari 2002

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)*

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering	583
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	586
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	622
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelings-samenwerking	641
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	652
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	655
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	662
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Orde-ning	688
Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Bui-tenlands Beleid	696
Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting	707
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	723
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	723
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelings-samenwerking	732

Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	733
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	735
Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting	707

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	737
--	-----

REGISTER	738
----------------	-----

* Op 1 augustus 2001 werden de bevoegdheden van een aantal regeringsleden gewijzigd en werd de heer Jaak Gabriels lid van de regering.

De vragen worden gepubliceerd onder de minister aan wie ze zijn gesteld, en met diens op dat ogenblik geldende titel.

In verwijzingen wordt de titel van de minister gebruikt die gold op datum van die verwijzing.

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

**Vraag nr. 83
van 18 september 2001
van de heer JAN LOONES**

EU-voorzitterschap – Briefpapier Vlaamse Gemeenschap

De Vlaamse regering heeft ter gelegenheid van het Europees voorzitterschap van België briefpapier laten drukken verwijzend naar Vlaanderen (het logo van het Belgisch voorzitterschap, met daaronder het logo van de Vlaamse Gemeenschap).

Een lovenswaardig initiatief ter bevordering van het uitdragen van de Vlaamse identiteit en ter promotie van Vlaanderen in het buitenland.

Naar verluidt wordt dit briefpapier in de Belgische ambassade in Washington echter opgeborgen in de kasten van de Vlaamse vertegenwoordiging. De ambassadeur aldaar heeft namelijk beslist dat het niet mag worden gebruikt, omdat "het voorzitterschap Belgisch is, punt amen en uit".

Toen de Vlaamse administratie hierover werd ingelicht door een Vlaamse attaché, kreeg deze man van zijn hiërarchische overste (telefonisch !) te horen dat hij zich te schikken had naar de instructies van de ambassadeur en Buitenlandse Zaken.

1. Is de minister-president op de hoogte van het feit dat het briefpapier, speciaal door de Vlaamse regering gedrukt, ongebruikt blijft op de ambassade in Washington ?
2. Hoe beoordeelt de minister-president de reactie van zijn administratie in deze zaak ?
3. Wat heeft de minister-president hiertegen ondernomen ?

Antwoord

1. Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger verzekeren dat het bewuste briefpapier van de Vlaamse Gemeenschap wel degelijk wordt gebruikt door onze Vlaamse volksvertegenwoordigers in Washington, voor alle correspondentie en voor elk initiatief, zelfs indien het op informele wijze past in het EU-voorzitterschap (*EU : Europese Gemeenschap – red.*).

Hierop bestaat één duidelijke uitzondering, met name wanneer Vlaanderen formeel als EU-voorzitter optreedt (met name in de formele raden en de informele raad van cultuur) worden de attributen volgens de Belgische huisstijl gebruikt.

Dit alles is volledig conform de instructies en past perfect in de geest waarin het EU-voorzitterschap wordt waargenomen.

2. De administratie heeft aan de gemeenschapsattaché de correcte instructies inzake briefpapier meegedeeld.
3. Bij afwezigheid van een probleem hoefde ik niet tussenbeide te komen.

**Vraag nr. 1
van 2 oktober 2001
van de heer DIDIER RAMOUDT**

Vlaamse Infolijn – Doorverwijsbeleid

Het belangrijkste doel van de Vlaamse Infolijn is te fungeren als wegwijzer voor de burger. Er moet in de eerste plaats wegwijzinfo (= antwoord op de wie/wat/waar-vraag) gegeven worden over de Vlaamse overheid en, in de mate van het mogelijke, over de andere overheden.

Volgens de richtlijnen moet die wegwijzinfo bestaan uit naam van de contactpersoon, telefoonnummer, adres, faxnummer, e-mailadres en uren van bereikbaarheid. Wegwijzinfo over de andere overheden zou in een eerste fase bestaan uit de telefoonnummers en contactadressen uit officiële publicaties.

Toen ik informatie opvroeg m.b.t. de arbeidsreglementering bij de aanwerving van jobstudenten, werd ik doorverwezen naar de ABVV-jongeren voor meer informatie (ABVV : Algemeen Belgisch Vakverbond). Deze organisatie is voorzover ik weet geen overheidsinstelling.

1. Is de minister-president op de hoogte van het feit dat ook adressen van andere organisaties worden doorgegeven aan de informerende burger via de Vlaamse Infolijn ?
2. Wie is verantwoordelijk voor de doorgegeven informatie ?
3. Hoeveel procent van de burgers kan via de Vlaamse Infolijn nog niet rechtstreeks worden geholpen ?

Antwoord

De Vlaamse Infolijn heeft als taak in eerste instantie de burgers verder te helpen bij al hun vragen over de Vlaamse overheidsbevoegdheden, en in tweede instantie ook te fungeren als wegwijzer bij vragen over overheidsbevoegdheden die op het federale of lokale niveau zijn gesitueerd. Hierover beschikt de infolijn over een database met eerstelijnsinformatie en wegwijzinformatie. Met de gegevens uit deze database kunnen de voorlichters van de Vlaamse Infolijn de oproepers ofwel zelf voort helpen, ofwel correct doorverwijzen naar de dienst of organisatie waar zij het best met hun vraag terecht kunnen. Deze informatie wordt in het kennisstelsel ingebracht door de relatie- en informatiebeheerders van de Vlaamse Infolijn.

Vermits vragen rond studentenwerk vaak gesteld worden, vooral in vakantieperiodes, heeft de Vlaamse Infolijn hierover een script met eerstelijnsinformatie aangemaakt, ook al is het grootste deel van deze informatie federale bevoegdheid. In dit script wordt naast basisinformatie ook wegwijzingsinformatie gegeven voor oproepers die met meer specifieke vragen hierover zitten. In dit geval wordt onder meer verwezen naar de vakbonden ABVV, ACV en ACLVB en daarnaast ook naar de jongerenadviescentra en jongereninformatiecentra en naar de arbeidsinspecties van het Ministerie van Arbeid en Tewerkstelling (*ACV : Algemeen Christelijk Vakverbond ; ACLVB : Algemene Centrale der Liberale Vakbonden van België – red.*).

Bij de oproep die de Vlaamse volksvertegenwoordiger deed naar de Vlaamse Infolijn zal de voorlichter zich ten onrechte beperkt hebben tot het eerste doorverwijsnummer dat in het script staat aangegeven, namelijk dit van het ABVV. Wij zullen de voorlichters erop wijzen dat zij bij de aanwezigheid van meerdere doorverwijzingsgegevens in een script, de oproeper ook effectief de keuze uit deze organisaties moeten laten en niet zelf een keuze hieruit mogen maken. In die zin is het script heden

ook aangevuld met volgende instructie voor de telefonisten : "De lijst hieronder is niet volledig. Er zijn heel wat organisaties die de oproeper verder kunnen helpen. Noem nooit slechts 1 mogelijkheid en geef de oproepers een objectieve keuze".

Statistische informatie leert ons dat in 81,87 % van de oproepen een vraag wordt gesteld die behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse overheidsdiensten. In 13,51 % van de gevallen gaat het om vragen die handelen over federale overheidsmateries, 1,05 % van de gevallen zijn vragen die tot de bevoegdheid van lokale besturen behoren. In 1,38 % van de gevallen wordt naar andere overheden doorverwezen (internationale organisaties, ...) en in 2,19 % van de oproepen worden vragen gesteld die enkel naar diverse andere instanties kunnen worden doorverwezen.

Algemeen gesteld is het dus inderdaad zo dat niet alleen in het beschreven geval, maar ook bij sommige andere vragen wordt doorverwezen naar organisaties die geen overheidsinstelling zijn. Heel wat vragen die bij de Vlaamse Infolijn binnenkomen, zijn immers van die aard dat zij niet direct binnen overheidsinstanties de meest pasklare oplossing vinden. Zo vragen oproepers geregeld naar informatie over zelfhulpgroepen, koepelorganisaties, ziekenfondsen, notariële vraagstukken, hulp bij persoonlijke problemen, ... De Vlaamse Infolijn streeft ernaar in al deze gevallen de oproepers door te verwijzen naar de contactpunten die hen het best verder kunnen helpen bij hun vragen. Als een goede doorverwijzing kan binnen de (Vlaamse) overheid, dan geeft de Vlaamse Infolijn hier uiteraard de voorkeur aan. In andere gevallen wordt doorverwezen naar organisaties die met de specifieke materie bezig zijn. Hierbij wordt gekozen voor doorverwijzing naar diensten, instellingen en VZW's die door de overheid erkend worden, en soms voor een algemene doorverwijzing naar andere informatiediensten (bijvoorbeeld het algemeen advies om voor een specifieke vraag contact op te nemen met een notaris, met een advocaat, ...).

Wat ten slotte het aantal burgers betreft die via de Vlaamse Infolijn nog niet rechtstreeks kunnen worden geholpen : van de oproepen die op het nummer van de Vlaamse Infolijn binnenkomen, kan 85,91 % direct beantwoord worden door het bestellen van een brochure, het geven van eerstelijnsinformatie, het geven van wegwijzinformatie of het rechtstreeks doorschakelen naar de bevoegde Vlaamse overheidsdienst. De overige 15,92 % van de vragen dient te worden genoteerd. In dat geval zoekt de Vlaamse Infolijn het antwoord op en belt

ze de oproeper om alsnog de gevraagde informatie mee te delen.

**Vraag nr. 3
van 5 oktober 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Voeren – Waalse Open Boerderijdagen

Op 22 en 23 september jongstleden vonden op initiatief van het Waalse Ministerie van Landbouw de "Open Boerderijdagen" plaats. Boerderijen over heel Wallonië zetten die dagen hun deuren open voor het grote publiek. In de voorstellingsbrochure figureert ook de Pisciculture de la Commanderie in Fouron-Saint-Pierre.

Het is niet de eerste keer dat de Waalse overheid Voeren voorstelt als een deel van Wallonië.

Heeft de minister in dit concreet geval gereageerd ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Gecoördineerd antwoord

Het is moeilijk om aan de hand van de verstrekte gegevens en zonder dat ik in het bezit ben van de vermelde voorstellingsbrochure een uitspraak te doen over de aangeklaagde situatie.

Indien een particuliere landbouwer uit Voeren beslist om naar aanleiding van de Open Boerderijdagen in Wallonië tijdens hetzelfde weekend ook opendeur te houden, dan kan hier wettelijk geen bezwaar tegen bestaan. Indien de naam en het adres van deze landbouwer vermeld worden in een brochure die verspreid wordt op initiatief van het Waals Gewest, dan lijkt het mij op het eerste gezicht overdreven te argumenteren dat de Waalse overheid hierdoor Voeren voorstelt als een deel van Wallonië.

Anderzijds bestaan er een aantal voorbeelden uit het verleden waarbij de overheid van het Waals Gewest het inderdaad niet zo nauw neemt met de geografische indeling van België. Zo is het al gebeurd dat in bepaalde publicaties de gemeente Voeren cartografisch wordt voorgesteld als een deel van het Waalse gewest. Hetzelfde gebeurde trouwens al met bepaalde randgemeenten rond Brussel. Zoiets is natuurlijk onaanvaardbaar,

omdat het dan gaat om het verspreiden van manifest onjuiste informatie.

Indien de publicatie waar de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar verwijst van die strekking is, lijkt het mij aangewezen dat dit wordt rechtgezet. Om de precieze draagwijdte van de publicatie in te schatten, zal ik de Vlaamse minister bevoegd voor het landbouwbeleid vragen deze zaak verder te onderzoeken en zo nodig op te treden bij haar functioneel bevoegde collega in de Waalse gewestregering.

**Vraag nr. 4
van 5 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE**

Dodehoekspiegels – Overheidsinitiatieven

Op initiatief van minister vice-president Stevaert werd beslist dat aannemers die meedingen in openbare aanbestedingen van Openbare Werken, hun vrachtwagens dienen te voorzien van een dodehoekspiegel.

1. Welke initiatieven heeft de minister reeds genomen naar zijn/haar administratie en de Vlaamse openbare instellingen (VOI) waarover hij/zij het toezicht heeft, om deze maatregel te laten toepassen ?
2. Werden hiervoor alle diensten en VOI's ingeschakeld ?
3. Welk gevolg werd hieraan gegeven vanuit de VOI's bij het uitschrijven van aanbestedingen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

**Vraag nr. 5
van 5 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE**

Overheidsdiensten – Decentralisatie en werkgelegenheid

In het kader van het mobiliteitsbeleid en van een klantvriendelijke benadering hebben bepaalde

overheidsdiensten er alle belang bij zo dicht mogelijk lokaal bij de bevolking gehuisvest te zijn.

In verschillende dossiers wordt echter vastgesteld dat doorgevoerde reorganisaties de verhuis van arrondissementele diensten naar de provinciehoofdplaatsen impliceren.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de evolutie van de tewerkstelling bij overheidsdiensten en Vlaamse openbare instellingen (VOI) onder zijn/haar bevoegdheid sedert 1995, en dit voor de arrondissementen van de provincie West-Vlaanderen ?
2. Welke criteria worden gebruikt voor de beslissing tot afbouw van de werkgelegenheid in bepaalde arrondissementen ten voordele van andere arrondissementen ? Werd hierbij rekening gehouden met het mobiliteitseffect ?
3. In welke mate wordt thuiswerk in dit perspectief mee aangeboden ?

Binnen welke diensten en VOI's wordt reeds met thuiswerk geëxperimenteerd ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 7 van 18 oktober 2001 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Correspondentie van bedrijven – Taalgebruik

Naar verluidt stellen nogal wat bedrijven hun correspondentie met en facturen voor overheidsdiensten in het Engels op.

Het lijkt me voor de hand te liggen dat een Vlaamse overheid dit gebrek aan respect voor onze taal niet kan aanvaarden. Als belangrijke klant kan de overheid terzake overigens gemakkelijk eisen stellen.

1. Worden er in dat verband richtlijnen gehanteerd voor de behandeling van anderstalige brieven en documenten van bedrijven die toe-

komen op de departementen die onder de bevoegdheid van de minister vallen ?

2. Worden anderstalige facturen zonder meer betaald ?
3. Bevatten de lastenboeken, offertes en bestellingen die uitgaan van zijn/haar departementen, systematisch vermeldingen inzake het taalgebruik ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
OPENBARE WERKEN EN ENERGIE

Vraag nr. 297 van 18 september 2001 van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

R16 kruispunt Hagenbroeksesteenweg Lier – Verkeersveiligheid

De werken voor de heraanleg van de fietspaden langs de Hagenbroeksesteenweg in Lier werden begin 2000 afgerond. Hierdoor zouden de vele fietsers zich op een veilige manier moeten kunnen verplaatsen van en naar Lier.

De Hagenbroeksesteenweg wordt echter gekruist door de R16 (ring rond Lier), waardoor afbreuk wordt gedaan aan het beveiligde fietspad op de Hagenbroeksesteenweg. Fietsers komende uit Boechout moeten immers de ring oversteken zonder zebepad of aangegeven fietspad, en tevens een gevaarlijke oversteek maken op een plaats waar het kruispunt een dode hoek vormt voor de talloze vrachtwagens die vanuit het nabijgelegen industriepark komen.

Bovendien vormt het oversteken op dit kruispunt ook een gevaarlijk maneuver voor fietsers en voetgangers die uit Lier komen. Daar treft men wel een

zebrapad aan, maar dit mondt uit op een elektriciteitscabine, zodat fietsers en voetgangers genoodzaakt worden om de rijbaan op te gaan.

1. Is de minister vice-president op de hoogte van de onveiligheid en de verkeerstechnische onjuistheid van dit kruispunt ?
2. Wanneer werd dit kruispunt voor het laatst aangepast ?
3. Werd er bij de heraanleg van de fietspaden langs de Hagenbroeksesteenweg door het stadsbestuur van Lier een vraag ingediend bij het Vlaams Gewest tot heraanleg van het kruispunt R16-Hagenbroeksesteenweg in Lier ?
4. Bestaan er reeds plannen om dit kruispunt heraan te leggen ?
5. Op welke manier kan de minister vice-president ondertussen reeds initiatieven nemen om de veiligheid op dit kruispunt te verhogen ?

Antwoord

De gemeente heeft zeer recentelijk een vrijliggend dubbelrichtingsfietspad aangelegd langs het volledige traject van de gemeenteweg Hagenbroeksesteenweg in Lier en zijn verlengde op het grondgebied van de gemeente Boechout.

Het kruispunt van de Hagenbroeksesteenweg met de ring rond Lier wordt in aansluiting daarop door de afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen aangepast aan de nieuwe situatie. Hiervoor is er contact geweest tussen de diensten van het Vlaams Gewest en de stad Lier. Deze werken worden uitgevoerd door een onderhoudsaannemer van het Vlaams Gewest, omdat de ring een gewestweg is. Het betreft beperkte aanpassingswerken (voornamelijk wegmarkeringen). Vanwege de slechte weersomstandigheden waarbij het mogelijk is om deze wegmarkeringen aan te brengen, zijn deze werken tot op heden nog niet voltooid. Zodra de weersomstandigheden het toelaten, zullen de aanpassingswerken afgerond worden.

Grondige aanpassingen aan het kruispunt kunnen eventueel voorgesteld worden in het kader van een globale streefbeeldstudie voor de heraanleg van de ring. Tot nu toe heeft echter nog niemand enige moeilijkheden gemeld die tot gevaarlijke situaties zouden kunnen leiden. Ook de stad Lier heeft in haar mobiliteitsplan het kruispunt niet als prioritair, noch als bijzonder gevaarlijk naar voor ge-

bracht. Om voorgaande redenen is een globale heraanleg van het kruispunt niet opgenomen in het prioritair meerjarenprogramma van mijn departement.

Vraag nr. 298 van 18 september 2001 van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

R16 kruispunt Hagenbroeksesteenweg Lier – Ontlasting

In het kader van het veiligheidsprobleem op het kruispunt R16-Hagenbroeksesteenweg in Lier stel ik me vragen over de wenselijkheid van een degelijke ontsluiting van het industriepark gelegen aan de Hagenbroeksesteenweg naar de R16.

Momenteel wordt het industriepark ontsloten via bovenvermeld kruispunt, zowel voor het verkeer dat links moet richting Oostmalle, als het verkeer dat rechts afdraait richting Berlaar/Aarschot. Vooral richting Berlaar/Aarschot vormt deze afslag een dode hoek voor de vele vrachtwagens. Niet alleen zou een aanpassing van het kruispunt dit probleem kunnen oplossen, maar ook een ontlasting ervan is noodzakelijk.

1. Werden er reeds tellingen uitgevoerd op het kruispunt R16-Hagenbroeksesteenweg betreffende het aantal vrachtwagens en andere gebruikers die zich op dit kruispunt begeven ?
2. Is de minister vice-president overtuigd van de noodzaak van een degelijke ontsluiting van het industriepark gelegen aan de Hagenbroeksesteenweg ?

Zo ja, op welke wijze kan dit kruispunt worden ontlast van het vele vrachtverkeer ?

Antwoord

Het kruispunt van de ring rond Lier met de Hagenbroeksesteenweg is de enige uitweg voor de industriezones in die omgeving.

Momenteel wordt er niet overwogen om in bijkomende toegangen te voorzien naar de ring.

Zeer recentelijk werd langs het volledige traject zowel door de gemeente Boechout als door de stad Lier een vrijliggend fietspad aangelegd om de zwakke weggebruiker te beveiligen.

De Hagenbroeksesteenweg sluit vrij schuin aan op de ring. Aanpassingen aan het kruispunt kunnen eventueel voorgesteld worden in het kader van een globale streefbeeldstudie voor de heraanleg van de ring.

Tot nu toe heeft echter nog niemand enige moeilijkheden gemeld die tot gevaarlijke situaties zouden kunnen leiden. Ook de stad Lier heeft in haar mobiliteitsplan het kruispunt niet als prioritair, noch als bijzonder gevaarlijk naar voor gebracht.

Om bovenvermelde redenen is een globale heraanleg van het kruispunt niet opgenomen in het prioritair meerjarenprogramma van mijn departement.

Vraag nr. 299
van 18 september 2001
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Veer Hemiksem-Bazel – Schuilhuisjes

Het veer tussen Hemiksem en Bazel is sinds mei 2001 in beheer van de Vlaamse Gemeenschap. Voor vele werknemers, maar ook voor toeristen is dit veer een belangrijke verbinding.

In Bazel werd een afdak gemaakt door leerlingen van een school. Dit afdak biedt de vele fietsers en voetgangers de mogelijkheid om bij regenval of koude te schuilen. In Hemiksem echter is er nergens een schuilplaats voor fietsers of voetgangers bij slecht weer.

Bestaan er plannen om een schuilplaats te maken op de oever in Hemiksem en zo ja, op welke manier kan dit gefinancierd worden ?

Antwoord

De afdeling Zeeschelde van de administratie Waterwegen en Zeewezen heeft recentelijk een projectdossier ingediend bij de "Vlaamse Bouwmeester" voor het ontwerpen van veerschuilhuisjes. De bedoeling hiervan is veerschuilhuisjes met een repetitief karakter te laten ontwerpen die herkenbaar zijn en passen in de omgeving en die op meerdere veren kunnen worden geplaatst.

Na afwerking van het technisch dossier kan een raming worden opgemaakt. Op basis van de raming zal worden bekeken of de bouw van deze schuilhuisjes volledig ten laste van de begroting van de bevaarbare waterwegen kan worden genomen, dan

wel of er nog moet worden gezocht naar cofinanciering met andere openbare instanties.

Eenmaal er een ontwerp voorhanden is, kan de procedure gestart worden om tot de effectieve plaatsing van de veerschuilhuisjes over te gaan.

Vraag nr. 300
van 18 september 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Onbemande camera's – Digitaal

De minister vice-president heeft zijn plannen om in Vlaanderen het aantal onbemande verkeerscamera's drastisch te verhogen, uitvoerig toegelicht in de pers.

Daaruit bleek het moeilijke kluwen van bevoegdheidsverdelingen rond de werking van deze camera's. Wat evenwel bijzonder archaïsch overkwam, waren de mediabeelden en ook de beschrijving van de werking van de camera's, waarbij steeds sprake was van filmrolletjes die moeten worden gewisseld en afgedrukt. Nochtans is de digitale camera reeds lang ingeburgerd bij heel wat professionele fotografen.

De minister vice-president deed ook een aanbod naar de lokale besturen om plaatsen naar voor te schuiven waar een camera wenselijk is.

1. Waarom worden geen digitale camera's gebruikt ? Dringt de minister vice-president hierop aan ?
2. Hoeveel gemeenten gingen reeds in op het aanbod van de minister vice-president ?

Antwoord

1. Er zijn reeds een aantal proeven gedaan met digitale camera's, maar tot nu toe toonden alle proeven aan dat de kwaliteit van de digitale foto's onvoldoende is om de huidige nummerplaten met zekerheid te kunnen lezen.

De technologie evolueert echter snel, de resolutie van de digitale camera's neemt gestaag toe. Er kan dan ook verwacht worden dat in de toekomst overgeschakeld kan worden op digitale camera's.

2. Tot op heden hebben 24 steden en gemeenten voorstellen gedaan voor de plaatsing van onbemande camera's.

Verdeling per provincie :

West-Vlaanderen	3
Antwerpen	2
Limburg	6
Vlaams-Brabant	3
Oost-Vlaanderen	4

Ik wil de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop wijzen dat dit aantal nog aanzienlijk kan wijzigen tussen het ogenblik van haar vraagstelling en de publicatie van dit antwoord in het Bulletin van Vragen en Antwoorden.

**Vraag nr. 301
van 18 september 2001
van de heer CARL DECALUWE**

Luchthaven Oostende – Impact geluidsnormen

De Europese regelgeving m.b.t. de geluidsnormen van burgervliegtuigen wordt vanaf 1 april 2002 strenger. Alle vliegtuigen op de luchthavens van de lidstaten moeten vanaf die datum voldoen aan de normen van hoofdstuk III van het Verdrag van Chicago.

Voor de luchthaven van Oostende wordt dit problematisch, aangezien de meeste van de vliegtuigen die op Oostende vliegen van het type zijn dat onder hoofdstuk II valt. Volgens de nieuwe regelgeving zullen deze vliegtuigen te veel lawaai maken en dus omgebouwd moeten worden.

Gevreesd wordt dat er een achteruitgang van ten minste 25 % (en ten hoogste 40 %) van het totale vliegverkeer op de luchthaven van Oostende vastgesteld zal worden.

1. Wat onderneemt de minister vice-president concreet in dit dossier om de werkgelegenheid en de regionale uitstraling van de luchthaven van Oostende te vrijwaren ?
2. Is er reeds overleg geweest met minister van Landbouw en Leefmilieu mevrouw Dua, om-

trent dit dossier ? Zo ja, wat was het resultaat van dit overleg ?

Antwoord

1. De toepassing van artikel 8 van de richtlijn 92/14/EEG betreffende de beperking van de exploitatie van de vliegtuigen van bijlage 16 bij het Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart, boekdeel 1, deel 2, hoofdstuk 2, tweede uitgave (thans omgezet in verordening), kan op 1 april 2002 inderdaad op korte termijn negatieve gevolgen hebben voor de luchthaven Oostende.

Ik kan bevestigen dat, theoretisch gesproken en uitgaande van de bestaande trafiek, een achteruitgang mogelijk is met 25 tot 40 %. Eenzelfde vrees werd geuit toen vanaf 1 januari 1998, krachtens dezelfde Europese richtlijn, een verbod werd ingesteld op het gebruik van hoofdstuk II-toestellen ouder dan 28 jaar, waaronder 37 toestellen vielen die de luchthaven Oostende nog geregeld aanvlogen. De trafiekcijfers van de luchthaven tonen aan dat zeer snel een reconversie heeft plaatsgevonden, die toch een verdere groei van het vrachtvervoer mogelijk heeft gemaakt. De verbodsbepalingen waren trouwens voldoende tijdig op voorhand bekend (de richtlijn dateert reeds van 1992).

De toepassing van de verbodsbepalingen vanaf 1 april 2002 zal zich echter afspelen binnen een algemene context die voor de luchtvaart heel wat ongunstiger is dan in de voorbije jaren en die door de dramatische gebeurtenissen van 11 september 2001 nog eens sterk negatief werd beïnvloed. Het zal dan ook moeilijk zijn om uit te maken welke wijzigingen in de trafiek zullen toe te schrijven zijn aan enerzijds de toepassing van de Europese richtlijn en anderzijds de economische situatie van de luchtvaart, temeer daar de vrachtrafiek in Oostende vooral op ad hoc basis gebeurt en sterk importgevoelig is.

Deze veranderingen in de luchtvrachtmarkt zijn bovendien veelzijdig en zeer moeilijk te voorspellen.

In ieder geval zal de luchthaven Oostende de Europese richtlijn 92/14 strikt toepassen, en zij verwacht dat ook de andere Europese luchthavens op dezelfde wijze zullen handelen. Zij is ook geen vragende partij voor een ultieme versoepeling van deze richtlijn.

Ik ben er echter van overtuigd dat deze richtlijn noodzakelijk is om de ontwikkeling van de luchtvaart af te stemmen op de vereisten inzake milieu, en dat ze op lange termijn in het belang is van de luchtvaartsector zelf.

- Over deze maatregel werd niet specifiek overleg gepleegd met de Vlaamse minister van Milieu, aangezien het hier de loutere toepassing van Europese regelgeving betreft.

Voor de toestellen die krachtens de richtlijn 92/14 de Europese luchthavens niet meer mogen aandoen, zullen door het Bestuur van de Luchtvaart ook geen trafiekrechten meer verleend worden, zodat voor de luchthaven Oostende geen specifiek reglementair probleem zal rijzen.

**Vraag nr. 302
van 21 september 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Lijnbussen – Toegankelijkheid voor gehandicapten

Op 11 januari 2001 interpelleerde ik de minister over de door De Lijn aangekochte bussen die, ondanks het bestek, niet toegankelijk waren voor personen met een handicap.

De minister engageerde zich om de toegankelijkheid van deze bussen door bijkomende aanpassingen te verbeteren (*Handelingen Commissievergadering nr. 56 van 11 januari 2001, blz. 11 – red.*).

- Aan hoeveel van de geleverde bussen werden bijkomende aanpassingen gedaan? Over welke aanpassingen ging het? Wat was het prijskaartje van elk van deze aanpassingen?
- Aan hoeveel van de bestelde bussen werden bijkomende aanpassingen gedaan? Over welke aanpassingen ging het? Wat was het prijskaartje van elk van deze aanpassingen?
- Waar in de begroting worden deze extra kosten opgenomen?

Antwoord

- De aanpassing aan de betrokken voertuigen werd in verschillende fases ontworpen.

Telkens werd met een aangepast ontwerpvoertuig een praktische proef doorgevoerd bij Sint-

Gerardus in Diepenbeek. Wij hadden daar het voordeel dat dankzij de aanwezigen en hun verschillende rolstoelen, de toegankelijkheid op het betrokken voertuig effectief operationeel kon worden uitgetest.

Wanneer de toegankelijkheid van de bus niet voldoende bleek, niettegenstaande het feit dat deze reeds verbeterd was, werden samen met de constructeur verdere aanpassingen besproken en werd achteraf een nieuwe test in Diepenbeek uitgevoerd.

Samen met de laatste aanpassing op het betrokken voertuig, bleek in Diepenbeek dat ook de elektrisch aangedreven rolstoelen probleemloos op de autobus konden. Deze recente status van aanpassing werd dan ook verder ondersteund.

De uitgevoerde aanpassingen zijn de volgende :

- de helling werd verkleind door de op de bestaande plaat een bijkomende, naar achter openklapbare plaat aan te brengen ;
- het hellend vlak werd meer antislip gemaakt.

Deze aanpassingen zijn reeds doorgevoerd op de laatste 54 voertuigen.

De laatste elf voertuigen van deze 54 waren bij het verlaten van de fabriek in september volledig met deze voorzieningen uitgerust.

Voor de vorige (54-11) worden de houten blokken (dit was de laatste verbetering) in week 34 geleverd.

Deze aanpassingen zijn tot nu toe gebeurd binnen de gegeven opdracht, dit wil zeggen zonder een bijkomend prijskaartje.

De resterende 96 voertuigen (150-54) zijn momenteel op een lager niveau van aanpassing. Verdere aanpassingen om ze op eenzelfde niveau te brengen als de 54 laatste voertuigen, zijn gepland en worden verder besproken met de leverancier.

- Op de 103 bestelde voertuigen – bestelling 207 van het jaar 2000, waarvan reeds twaalf voertuigen zijn geleverd – zijn de aanpassingen uitgevoerd binnen de prijs van de voertuigen en is er dan ook geen bijkomend prijskaartje.
- Zoals blijkt uit 1 en 2 zijn er geen extra kosten.

Ondertussen zijn de lastenboeken aangepast en worden de voorzieningen standaard op de voertuigen aangebracht.

Vraag nr. 303
van 21 september 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Stranden – Zandopspuitingen

Om het de vakantiegangers aan de kust mogelijk te maken in de beste voorwaarden te genieten van het strand, moet jaarlijks op de meest gevoelige plaatsen meer dan 200.000 m³ zand worden aangevoerd. Dergelijke werken blijken vooral noodzakelijk te zijn in Bredene, Middelkerke en ook Blankenberge.

Sedert de aanleg van de voorhaven van Zeebrugge werd een bewakingsprogramma opgezet, om na te gaan wat de mogelijke gevolgen zijn voor de noordelijker gelegen kusten van Nederland.

Inmiddels is het noodzakelijk gebleken, vooral in de nabijheid van Knokke, om enorme hoeveelheden zand aan te voeren.

1. Worden voor de zandopspuitingen aan de kust openbare aanbestedingen uitgeschreven ?
2. Wat was het bedrag dat de jongste vijf jaar door de Vlaamse regering werd aangewend om de verschillende stranden in stand te houden ?
3. Er zouden plannen bestaan voor een kunstmatig eiland voor de kust, met het oog op het produceren van elektriciteit uit windenergie.

Hoever staat het met dit project ?

Moet vooraleer dergelijk project, dat allicht het zeereliëf wijzigt, wordt gerealiseerd, ook een studie worden uitgevoerd over de impact ervan op de stranden ?

Antwoord

1. Er dient een onderscheid gemaakt te worden tussen de jaarlijkse badstrandverhogingen en de zandsuppleties.

Bij de badstrandverhogingen wordt zand in zee gewonnen en naar de stranden aangevoerd met vrachtwagens. De werken voor de badstrandverhogingen worden gegund door jaarlijkse

aanbestedingen. De zandsuppleties zijn de zogenaamde opspuitingen. Deze gebeuren volgens het principe van "werk met werk" : hierbij wordt het zand dat sowieso in de vaargeulen moet worden gebaggerd, niet terug in zeer gestort, maar gebruikt voor het structureel herstel van zeevering.

De zandsuppleties worden dus uitgevoerd in het kader van de overeenkomst voor het uitvoeren van baggerwerken in de vaarpassen in de Noordzee en in de Vlaamse kusthavens.

2. a) Kosten voor de jaarlijkse badstrandverhogingen (incl. BTW)

2000	59.154.380
1999	61.603.352
1998	51.741.691
1997	32.883.318
1996	32.353.229

- b) Kosten van zandsuppleties (incl. BTW)

2000 (De Haan centrum)	60.422.703
1999 (Knokke-Heist)	137.106.449
1998 (Blankenberge/Zeebrugge)	106.941.642
1997 (De Haan – Wenduine)	205.586.268
1996 (De Haan – Wenduine)	46.159.686

De hierboven onder b) vermelde kosten betreffen enkel de kosten van de eigenlijke suppletiewerken, met andere woorden het transport van het zand naar de kust en het opspuiten op het strand.

3. De windenergieprojecten voor de Vlaamse kust zijn een federale aangelegenheid. Er is geen sprake van de aanleg van een kunstmatig eiland. De turbines worden op palen gefundeerd en zijn gesitueerd in een gebied dat onder federale bevoegdheid valt.

Volgens de mij bekende informatie werden er reeds vergunningen aangevraagd voor de landleidingen.

Aangezien de turbines op palen gefundeerd worden, is er alleen rond de palen een beperkte reliëfwijziging gepland, namelijk de bodembescherming rond de palen.

Aangezien de afstand van de turbines tot de stranden meerdere kilometers bedraagt, zal de invloed erop verwaarloosbaar zijn.

Vraag nr. 304
van 21 september 2001
van de heer JOHAN DE ROO

N9 Gent-Maldegem – Heraanleg kruispunten

Het is een belangrijk principe dat passende inspanningen en investeringen moeten worden gedaan op het vlak van verkeersveiligheid.

Concreet is het de bedoeling om onder meer de nodige werkzaamheden uit te voeren op de N9 tussen Gent en Maldegem. Met name wordt hierbij gedacht aan het aanleggen van rotondes.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier ?
2. Waar komen er rotondes of worden er kruispunten heraangelegd ?
3. Wanneer worden deze projecten gerealiseerd ?
4. Wat is hiervan de kostprijs ?
5. Wordt de aanleg van een rotonde gepland op de N9 op het grondgebied Maldegem, ter hoogte van de Hillestraat en de Oude Staatsbaan, zoals opgenomen in het goedgekeurde mobiliteitsplan Maldegem ?

Antwoord

Voor de gewestweg N9 Gent-Maldegem zal binnenkort een streefbeeld opgemaakt worden.

In deze studie zal men bepalen welke kruispunten moeten omgevormd worden en op welke wijze. Op basis hiervan kan dan de kostprijs berekend worden en kunnen concrete projectvoorstellen opgenomen worden in het meerjarenprogramma dat jaarlijks aan het Vlaams Parlement meegedeeld wordt.

Het kruispunt N9 – Oude Staatsbaan en Hillestraat zal eveneens in deze studie worden opgenomen.

Vraag nr. 305
van 21 september 2001
van de heer JAN LOONES

Spoorwegbeddingen – Overname

Naar verluidt heeft de NMBS aan de Duitstalige Gemeenschap meegedeeld bereid te zijn om twee

buiten dienst gestelde lijnen te verkopen (Aachener Zeitung van 21/7/2001). Het betreft lijn 48 (tussen Bütgenbach en Raeren) en lijn 49 (tussen Eupen en Belgisch-Duitse grens).

Dit opent de mogelijkheid om, in het kader van de Euregiobahn, een exploitatie met licht spoor materiaal uit te bouwen tussen Stolberg (Duitsland) enerzijds en Eupen, respectievelijk Bütgenbach anderzijds.

De provincie Limburg komt op dit ogenblik niet voor in de bestaande plannen voor de uitbouw van een euregionaal spoornetwerk. Nochtans zou, met een gelijkaardig mechanisme, ook Hasselt, via Maastricht, op dit netwerk kunnen worden aangesloten.

Tevens zou hetzelfde principe kunnen worden toegepast m.b.t. lijn 21, om de ontsluiting van het Maasland te realiseren.

1. Zijn er al contacten geweest met de NMBS in verband met een eventuele overname van een spoorlijn ? Met de federale collega van de minister ? Zo ja, met welk resultaat ?
2. Werd al nagedacht over een eventuele aankoop of overname van het baanvak Beverst-Lakengrens van lijn 20 ? Van het baanvak Genk-Maasmechelen van lijn 21 ?
3. Wordt de mogelijkheid overwogen om de exploitatie van een spoorverbinding met licht treinmaterieel tussen Hasselt, Maastricht en Aachen enerzijds en Genk-Maasmechelen anderzijds aan De Lijn toe te vertrouwen ?
4. Heeft de minister reeds stappen ondernomen in die richting ?

Antwoord

Volgens het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen dienen oude spoorwegbeddingen te worden gevrijwaard, zodat zij later eventueel opnieuw kunnen worden gebruikt voor heraanleg van spoorinfrastructuur. In de provincie Limburg is het wenselijk dat de beddingen van bijna alle vroegere spoorverbindingen worden vrijgehouden.

In een aantal gemeentelijke mobiliteitsplannen worden deze verbindingen onderzocht voor hergebruik, meestal door een light rail. Zo worden de doortrekking van de IJzeren Rijn, het herstel van de verbinding Gent-Houthalen-Neerpelt (lijn 18),

de verbinding Neerpelt-Eindhoven, de verbinding Genk-Eisden (lijn 21A-21B) en de verbinding Hasselt-Maastricht (lijn 20) gevraagd.

1. Tot op heden heeft het Vlaams Gewest nog geen spoorwegbeddingen overgenomen voor de aanleg van fietspaden, wegen of busbanen, of voor een railgebonden exploitatie (bv. light rail). Het blijft theoretisch echter perfect mogelijk dat het Vlaams Gewest oude spoorwegbeddingen overneemt voor (bijvoorbeeld) light-railexploitaties. Spooractiviteit behoort niet tot het exclusief domein van de NMBS. Ook De Lijn – eventueel ook de MIVB of zelfs een andere maatschappij (bv. in het kader van een Euproject) – kunnen de exploitatie van een spoorvak in het Vlaamse gewest verzekeren (*MIVB : Maatschappij voor Intercommunale Vervoer Brussel – red.*).

Een probleem vormt wel de aansluiting van een dergelijke light-railverbinding op het klassieke spoorwegnet. Menging van trein en light rail op het spoorwegnet wordt door de NMBS om veiligheidsredenen nog niet aanvaard, zodat de light-railexploitatie niet via door klassieke reizigerstreinen gebruikte sporen stations kan bedienen om zo vlotte overstapmogelijkheden aan te bieden. Een aansluiting naast een spoorwegstation is wel mogelijk (zoals bv. in Adinkerke). Voor de provincie Limburg komen onder die voorwaarden nog geen light-railbeddingen in aanmerking.

2. Voor een snelle ontsluiting van het Maasland is een treinverbinding Hasselt-Eisden nodig die doorloopt tot Brussel (dus geen provinciale light rail op lijn 21). Hetzelfde geldt voor lijn 20 die Antwerpen moet verbinden met het Ruhrgebied. Dit impliceert dat beide lijnen onderdeel uitmaken van het IC/IR-net van de NMBS en dat in de nodige kredieten op het investeringsbudget van de NMBS moet worden voorzien (*IC : intercity ; IR : interregio – red.*).

Mocht uit onderzoek een reëel reizigerspotentieel blijken, kan er eventueel gedacht worden aan een ontubing van lijn 20 voor light rail, gelet op de beperkte beschikbare capaciteit op deze lijn tussen Hasselt en Bilzen door het goederenvervoer.

3. Tot op heden werd de mogelijkheid om de exploitatie van een spoorverbinding met licht treinmaterieel tussen Hasselt, Maastricht en Aachen enerzijds en Genk-Maasmechelen anderzijds aan de Lijn toe te vertrouwen, nog niet

overwogen. Dit zou trouwens voorafgaandelijk zware investeringen vergen voor het heraanleggen van grote delen van deze verbindingen.

4. Neen. Zie 3.

Vraag nr. 306
van 21 september 2001
van mevrouw WIVINA DEMEESTER – DE MEYER

Dodehoekspiegels – Overheidsinitiatieven

Gemiddeld twee voetgangers of fietsers per maand verongelukken omdat zij in de blinde hoek terechtkomen van een vrachtwagen. De dodehoekspiegel of -camera is dan ook een instrument dat dringend verplicht moet worden gesteld.

Omdat het federale niveau talmt en het thema op Europees niveau wil aansnijden (hopelijk met succes), heeft de minister aangekondigd dat hij op Vlaams niveau een initiatief zou nemen.

Voor alle aanbestedingen die uitgeschreven worden door de Vlaamse overheid, zal in het lastenboek verplicht worden ingeschreven dat dodehoekapparatuur verplicht wordt voor de vrachtwagens van de aannemers.

1. Wordt er effectief een "dodehoekparagraaf" ingeschreven in de gunningsvoorwaarden bij opdrachten die door de Vlaamse overheid worden uitgeschreven ? Zo neen, waarom niet ?
2. Zijn of worden de vrachtwagens van de Vlaamse overheid (ministerie en Vlaamse openbare instellingen) eveneens uitgerust met dodehoekapparatuur ? Zo ja, hoeveel ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

1. De omzendbrief OW2001/1 van 10 april schrijft voor dat vanaf 1 mei 2001 het uitrusten van bedrijfswagens met gezichtsveldvergroten systemen moet worden opgenomen in het veiligheids- en gezondheidsplan van tijdelijke en mobiele bouwplaatsen om te beantwoorden aan artikel 25, 4° van het koninklijk besluit (KB) van 25 januari 2001 betreffende de tijdelijke of mobiele bouwplaatsen.

Conform artikel 30 van dit KB maakt het veiligheids- en gezondheidsplan deel uit van de bestekken, zodat de gezichtsveldvergroten systemen

temen een contractuele verplichting voor de inschrijvers zijn.

De bepalingen van voormelde omzendbrief worden sindsdien toegepast binnen de administraties van het departement Leefmilieu en Infrastructuur die onder mijn bevoegdheid ressorteren.

2. De vrachtwagens van de Vlaamse overheid worden uitgerust met een antidodehoekspegel of -camera.

Bij de administratie Wegen en Verkeer zijn de meeste vrachtwagens (80 %) reeds uitgerust met een antidodehoekspegel. De resterende zullen vóór het einde van het jaar uitgerust zijn. Bij de administraties Waterwegen en Zeewezen en Ondersteunende Studies en Opdrachten zijn ook reeds een aantal vrachtwagens uitgerust met deze spiegel. Bestellingen voor de andere zijn geplaatst of zullen eerstdaags geplaatst worden.

**Vraag nr. 307
van 21 september 2001
van mevrouw WIVINA DEMEESTER – DE MEYER**

Verkeerstellingen – Betrouwbaarheid

Begin augustus werden door de Vlaamse overheid (administratie Wegen en Verkeer) de cijfers bekendgemaakt van de verkeersdrukte over de eerste zes maanden van het jaar. Het bleek dat tijdens de eerste zes maanden de verkeersdrukte met 0,85 % afnam. Vooral op de autosnelwegen zouden minder kilometers zijn afgelegd. Dit staat in schril contrast met de sterke toename van de drukte tijdens de voorbije jaren.

Uit de cijfers van het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS) blijkt echter dat in het jaar 2000 meer voertuigen dan ooit zijn ingeschreven (2000 : 626.344 ; 1999 : 604.823 ; 1998 : 549.172). Het totale voertuigenpark is nog nooit zo groot geweest (2000 : 5.735.034 ; 1999 : 5.596.309 ; 1998 : 5.454.056).

1. Hoe schat de minister de betrouwbaarheid in van de resultaten van de tellingen uitgevoerd door de Vlaamse overheid (administratie Wegen en Verkeer) ?
2. Hoe verklaart hij het resultaat, gegeven het hoge aantal inschrijvingen van nieuwe voertui-

gen en het totale voertuigenpark in de periode voorafgaand aan de tellingen ?

Is het realistisch te veronderstellen dat er minder met de wagen wordt gereden, alhoewel er meer wagens zijn ?

3. Wat is de evolutie van het aantal file-uren in Vlaanderen ?

Antwoord

De verkeerstellingen worden uitgevoerd door enerzijds de administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten (AOSO) en anderzijds de administratie Wegen en Verkeer (AWV). Hierbij zorgt AOSO voor de installatie en goede werking van de detectiesystemen (elektromagnetische lussen of camera's) en de transmissie van de gegevens naar de centrale computer in het Vlaams Verkeerscentrum. AWV zorgt voor de verwerking en rapportering van de gegevens.

Het rapport betreffende de evolutiecoëfficiënten van het verkeer op autosnelwegen en gewestwegen wordt reeds jaren op dezelfde manier opgesteld : van elk telpunt wordt, over de te vergelijken periode, het gemiddeld verkeer per dag van 6 uur tot 22 uur opgenomen. In dit gemiddelde zijn zowel werkdagen, zaterdag als zondagen opgenomen. Dit gemiddelde wordt dan vermenigvuldigd met de afstand waarover de telling representatief is. Voor autosnelwegen bijvoorbeeld is dit de afstand tussen de centrale punten van de voor- en achterliggende verkeerswisselaars ten opzichte van het telpunt.

Op die manier wordt per telpost het aantal afgelegde voertuigkilometers verkregen. Deze voertuigkilometers worden vervolgens samengesteld, zowel per autosnelweg als per provincie, en met elkaar vergeleken. De telposten die in de vergelijking worden opgenomen, zijn die welke in de te vergelijken periodes op dezelfde manier hebben gefunctioneerd. De grootte van de vergelijkbare pakketten is wel zodanig dat de representativiteit voldoende is.

1. Aangezien de methodologie om de verkeers-evolutiecoëfficiënt te bepalen reeds jaren onveranderd is (zelfde meetapparatuur, zelfde mensen, zelfde rapportering), is er geen reden om aan te nemen dat de recente cijfers onbetrouwbaarder zouden zijn dan de voorgaande.

2. De cijfers die begin augustus 2001 werden gepubliceerd, dienen echter ook in hun juiste context geplaatst te worden.

a) De evolutiecoëfficiënten hebben betrekking op het eerste halfjaar 2001 ten opzichte van het eerste halfjaar 2000. Dit betekent dus dat het verkeer in de vakantiemaanden juli en augustus niet werd meegerekend.

b) Er zijn ook verschillen tussen de regio's : in het oostelijk gedeelte van Vlaanderen (vooral A2 en E313 in de provincie Limburg) is er nog steeds een toename, het meer centraal gelegen gedeelte (provincies Antwerpen en Vlaams-Brabant) schommelt rond de nultoename, terwijl vooral de westelijke provincies Oost- en West-Vlaanderen een vermindering van het verkeer vertonen.

Maar het is juist in deze provincies dat het toeristisch verkeer het meeste impact heeft en zoals onder punt a) vermeld, zijn de vakantiemaanden niet in de vergelijking opgenomen.

c) Reeds in de tweede helft van 2000 werd een verminderde toename van het verkeer op autosnelwegen vastgesteld. Deze trend heeft zich blijkbaar doorgezet begin 2001.

Om het evolutiecijfer 2000-2001 te relateren tot de voorgaande jaren, dient er gewacht te worden op de uiteindelijke cijfers die over het volledige jaar 2001 lopen.

d) In het verleden waren er soms ook schommelingen in de verkeersdrukke, zonder dat hiervoor een sluitende verklaring kon worden gegeven.

Om eventueel van een trendbreuk te kunnen spreken, moet er een gelijkaardige evolutie zijn over meerdere jaren.

e) De reden van de toename van het wagenpark is evenmin bekend. Indien bijvoorbeeld de aangroei zich vooral zou toespitsen op tweede wagens binnen het gezin, is het mogelijk dat deze hoofdzakelijk binnen agglomeraties en op lokale wegen gebruikt worden. En zoals vermeld onder punt d), zijn hier geen verkeerstellingen beschikbaar.

3. Het meten van de file-uren in Vlaanderen is nog maar pas opgestart.

De methodologie hiervan wordt nog verfijnd en het is nog te vroeg om reeds een uitspraak te kunnen doen over de evolutie van de file-uren in Vlaanderen.

**Vraag nr. 1
van 26 september 2001
van de heer CARL DECALUWE**

Paddentunnels – Criteria

De Vlaamse overheid is begaan met het welzijn van padden. Om te garanderen dat de diertjes die op weg zijn naar een waterplas veilig de wegen kunnen oversteken, legt de Vlaamse overheid paddentunnels aan.

Een van de projecten is gelegen in Lozer (deelgemeente van Kruishoutem). De buurtbewoners stellen zich vragen bij de financiële kosten en de overlast van de werken. Ze klagen aan dat 9 miljoen wordt besteed aan dit project (waar 300 padden per jaar de oversteek wagen), maar dat er geen geld is voor de aanleg van een fietspad op dezelfde locatie.

1. Hoeveel van dergelijke paddentunnels worden aangelegd in het Vlaamse gewest ? Waar zijn deze projecten gesitueerd ?

2. Wat zijn de criteria ?

3. Is er reeds onderzoek verricht naar de opportuniteit van de aanleg van dergelijke paddentunnels in het Vlaamse gewest ?

4. Welk bedrag wordt hiervoor uitgetrokken ? Wat is de behoefte ?

5. In welke mate worden afspraken gemaakt tussen de ministers onderling en op welke wijze worden de gemeentebesturen betrokken ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Gecoördineerd antwoord

1. In totaal werden in Vlaanderen reeds achttien projecten voor amfibieëntunnels uitgevoerd. De meeste hiervan zijn gesitueerd ter hoogte van gemeentewegen. Twee projecten werden uitgevoerd ter hoogte van een gewestweg. Eén project is momenteel in uitvoering (Kruishoutem – Lozer N437).

Hieronder volgt het globaal overzicht :

Uitgevoerd	
Gemeente	Knelpunt (straat)
Brakel	Oude Blekerijstraat
Dilsen-Stokkem - Lanklaar	Hoeweweg
Dilsen-Stokkem - Rotem	Kantonsweg
Genk	Hoogzij
Halle - Leembeek	Dokter Spitaelslaan
Houthalen-Helchteren	Forelstraat
Huldenberg	Kaalheide
Oudenaarde - Ename	Braambrugstraat
Oud-Heverlee	Bogaardenstraat
Overijse	Frans Verbeeckstraat
Puurs - Liezele	Hof ter Bollendreef
's Gravenvoeren	Altembroek
Sint-Pieters-Leeuw	Hoogstraat
Sint-Truiden - Niewenhoven	Engelbamp
Tervuren	Vlaktedreef
Tielt-Winge	Rijksweg Aarschot-Winge (N223)
Tienen	Ring R27
Zemst	Heidestraat

Gepland	
Gemeente	Knelpunt (straat)
Boutersem - Roosbeek	Lubbeeksestraat
Edegem	Prins Boudewijnlaan N173
Holsbeek - Nieuwrode	Bruul/Blauwmoelenstraat
Kluisbergen	Paddenstraat
Oud-Turnhout	Bergstraat
Waarschoot	Bellebargie-Oostmoer
Wijnegem	Wommelgemsesteenweg
Willebroek	Broekstraat/Blaasveld
Zuttendaal	Schansstraat

In uitvoering	
Gemeente	Knelpunt (straat)
Kruishoutem - Lozer	Kasteelstraat N437

2. Meestal worden knelpunten aan wegen waar veel amfibieën oversteken, gemeld door de

plaatselijke natuurverenigingen. Voorzieningen worden in vele gevallen gerealiseerd in het kader van de uitvoering van een gemeentelijk natuurontwikkelingsplan (GNOP).

Het project voor de aanleg van paddentunnels in Kruishoutem is een gevolg van de uitvoering van het "landinrichtingsproject Leie en Schelde" van de Vlaamse Landmaatschappij (VLM), in het bijzonder van het inrichtingsplan "Lozerbos". In de buurt van het Lozerbos komt namelijk een belangrijke paddenpopulatie voor, die de voorbije jaren drastisch teruggelopen is. Het voorzien in een permanente overstekmogelijkheid zou er op korte termijn moeten voor zorgen dat de huidige populatie opnieuw in aantal toeneemt.

3. In het kader van het TWOL-programma laat de NTMB-cel van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) een studie uitvoeren naar de effectiviteit (*TWOL : Toegespast Wetenschappelijk Onderzoek Leefmilieu ; NTMB : Natuurtechnische Milieubouw – red.*). Uit de voorlopige resultaten blijkt dat paddentunnels inderdaad effectief zijn.

4. Voor diverse ontsnipperingsmaatregelen wordt er op het budget van de administratie Wegen en Verkeer jaarlijks een bedrag van 10 à 15 miljoen frank per provincie uitgegeven.

Wat het project Kruishoutem betreft, betaalt de administratie Wegen en Verkeer ongeveer de helft van de kostprijs. Dit aandeel van de administratie Wegen en Verkeer bestaat voornamelijk uit de kostprijs voor het structureel onderhoud van het wegdek. Naar aanleiding van dit onderhoud werd het wegdek opengemaakt voor de aanleg van een paddentunnel. De paddentunnel zelf is niet meer dan een eenvoudige en goedkope buisconstructie. Wat besteed wordt aan de geleidingsconstructie naar de tunnel werd gefinancierd in het kader van de landinrichting. Er kan daarom niet gesteld worden dat de aanleg van deze paddentunnel gebeurt ten koste van andere noodzakelijke wegenwerken, integendeel. De gemeente Kruishoutem is momenteel bezig met het opmaken van een mobiliteitsplan. Zodra dit plan afgerond is, kan de gemeente Kruishoutem een subsidieaanvraag indienen voor de aanleg van een fietspad langs de N437.

3. De uitgaven worden gepland in overleg met de diensten van de minister van Leefmilieu.

Vraag nr. 2
van 26 september 2001
van de heer CARL DECALUWE

N327 Tielt- Wingene – Fietspad

De werkzaamheden en de afwerking van het fietspad Tielt-Wingene langs de N327 blijven aanslepen.

1. Kan de minister vice-president mij een overzicht geven van de stand van zaken van dit fietspadproject ?
2. Welke termijn werd vooropgesteld voor de afwerking van het betrokken fietspad ? Wanneer kan dit fietspad in gebruik genomen worden ?
3. Welke middelen zijn nog noodzakelijk om dit fietspad volledig af te werken ?

Antwoord

1. De aanleg van de vrijliggende fietspaden tussen Tielt en Wingene werd gepland in twee fasen (aanbestedingen) die ondertussen voltooid zijn. In Wingene zijn, aansluitend op de aangelegde fietspaden, inmiddels de werken gestart voor de heraanleg van de doortocht van de N327 in Wingene.

Deze werken zijn volop in uitvoering, wat tot gevolg heeft dat het fietsverkeer vanuit Tielt het centrum van Wingene nog niet kan bereiken (evenmin als het autoverkeer).

2. Het fietspad langs de gewestweg N327 kan dus gebruikt worden vanaf de ring van Tielt tot aan de doortocht van Wingene (kruispunt N327 met de Heilig Sacramentstraat). De werken voor de tweede fase zijn gestart in april 2000, na voltooiing van de eerste fase, met een uitvoeringstermijn van 100 werkdagen.

Na nieuwjaar 2001 werden de werken evenwel noodgedwongen voor vier maanden geschorst wegens hevige regenval die het terrein ontoegankelijk maakte.

3. Na voltooiing van de doortocht Wingene, die gepland is voor de zomervakantie 2002, zal er een volwaardige fietspadverbinding zijn vanaf de ringweg Tielt (N35) tot in het centrum van Wingene.

Er zijn geen bijkomende investeringen meer nodig.

Vraag nr. 3
van 26 september 2001
van de heer CARL DECALUWE

N370 Wingene-Zwevezele – Fietspad

Reeds lang is men vanuit Wingene en zijn vooral dan haar bewoners vragende partij voor de aanleg van een fietspad tussen Wingene en Zwevezele. Dit is een traject van ongeveer drie kilometer.

1. In welke mate wordt de aanleg van een fietspad Wingene-Zwevezele door de minister vice-president als prioritair beschouwd ?
2. Wat is de geraamde kostprijs ? Wanneer kunnen de werkzaamheden aanvangen ?
3. Welke procedure dient nog doorlopen te worden alvorens de aanleg van betrokken fietspad kan aanvangen ?

Antwoord

1. Het fietspad Wingene-Zwevezele is opgenomen in het indicatief meerjarenprogramma 2001-2003 van mijn departement voor na 2003. Bij de opmaak van het volgend meerjarenprogramma 2002-2004 einde dit jaar, zal de programmatie van dit fietspad opnieuw bekeken worden.
2. Een eerste ruwe kostprijsraming bedraagt 45 miljoen frank (exclusief onteigeningen).
3. Er dienen nog verschillende administratieve procedures doorlopen te worden : afsluiten van een (subsidie)bijakte aan het mobiliteitsconvenant, opmaak projectontwerp en aanbestedingsdocumenten, bodemonderzoek, onteigeningen, aanvraag bouwvergunning, en zo meer.

Vraag nr. 4
van 26 september 2001
van de heer CARL DECALUWE

E17 Waregem – Onderhoud bruggen

De borstweringen van de bruggen gelegen over de E17 op het grondgebied Waregem verkeren in een slechte staat. Het is jaren geleden dat deze borstweringen nog geschilderd werden.

1. Is de minister vice-president op de hoogte van de staat van de borstweringen van de betrokken bruggen ?
2. Bestaat er een algemeen onderhoudsplan ?
3. Op welke tijdstippen en met welke budgetten wordt het onderhoud van de borstweringen van de autosnelwegbruggen uitgevoerd ?
4. Wanneer worden betrokken borstweringen in Waregem onderhouden en geschilderd ?

Antwoord

De algemene onderhoudswerken worden uitgevoerd met de onderhoudskredieten opgenomen op de begroting. Structurele renovatie gebeurt met de investeringskredieten.

De borstweringen van bruggen kunnen dus volgens de aard van de ingrepen aangerekend worden op één van beide kredieten. De budgetten worden vastgesteld op basis van de voorstellen van de uitvoeringsdiensten en de gestelde prioriteiten. Hierbij wordt rekening gehouden met de driejaarlijkse gewone inspecties en/of de bijzondere tussentijdse inspecties, uitgevoerd door de administraties. De kunstwerken worden dus wel degelijk geregeld geïnspecteerd.

Sinds een aantal jaren wordt een politiek gevoerd om de aanhorigheden van de kunstwerken, zoals borstweringen, dekstenen, leuning, vangrails, voetpaden, waterafvoer en voegen, samen aan te pakken, om enerzijds een duurzame totaaloplossing te verkrijgen en anderzijds de kosten, zoals voor werfsignalisatie en werfinsichting, te drukken en filevorming te beperken. Dit betekent tevens dat het dikwijls economischer is de leuning integraal te vernieuwen in plaats van ze te herschilderen, zeker als er reeds een bepaalde graad van aantasting bestaat.

Voor de bruggen over de autosnelweg E17 in Waregem in het bijzonder kan worden gezegd dat in het bestek van de heraanleg van de kruispunten op de N382 (begroting 2002) de vernieuwing van de leuning van de brug over de E17 in de N382 mee zal worden opgenomen.

Vraag nr. 5
van 26 september 2001
van de heer CARL DECALUWE

N328 Kortrijk – Aanleg

Op het gewestplan is nog steeds het tracé van de N328 op het grondgebied Kortrijk-Bissegem-Heule opgenomen.

Uit contact met het Kortrijks stadsbestuur blijkt dat de Vlaamse Gemeenschap niet meer bereid zou zijn de aanleg van dit tracé te financieren, aangezien betrokken weg binnen de ring R8 gelegen is.

1. Wanneer werd de beslissing genomen om de wegen gelegen binnen de R8 niet langer te financieren, niettegenstaande deze als gewestwegen gecategoriseerd zijn ?
2. Is dit een algemene regel, die geldt voor heel Vlaanderen ?

Antwoord

Bij besluit van de Vlaamse regering van 10 november 1998 werd het plan tot gedeeltelijke wijziging van het koninklijk besluit van 4 november 1977 houdende vaststelling van het gewestplan Kortrijk definitief vastgesteld voor delen van onder andere het kaartblad 29/1. Volgens dit besluit zijn twee vakken van de gewestweg N328 geschrapt.

De geplande N328 is in het ontwerp van Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan West-Vlaanderen niet geselecteerd als secundaire gewestweg. De geplande N328 wordt bijgevolg een lokale weg. De aanleg van de N328 kan voor het Vlaams Gewest dan ook geen beleidsprioriteit zijn.

Vraag nr. 6
van 26 september 2001
van de heer CARL DECALUWE

Oude Leie – Uitbaggering

De oude Leie-arm aan de Broeltorens in Kortrijk is momenteel volledig aan het dichtslibben. Een honderdtal meter verder ligt de kleine jachthaven van Kortrijk.

1. Is de minister vice-president op de hoogte van de dichtslibbing van de Oude Leie, die weliswaar onbevaarbaar is, en de dreiging van de dichtslibbing van de jachthaven van Kortrijk, die wat verder gelegen is ?
2. Is het mogelijk om deze werken uit te voeren in het kader van de Leiewerken binnen het geraamde budget, of zijn voor het baggeren van de Oude Leie nieuwe aanbestedingen noodzakelijk ?

3. Wat is de geraamde kostprijs voor een eventuele baggering ? Voor wanneer is deze gepland ?

Antwoord

1. Het probleem van de aanslibbing van de oude Leiearm in Kortrijk is al geruime tijd bekend bij de administratie Waterwegen en Zeewezen.
2. Het baggeren van de Oude Leie in Kortrijk is opgenomen in een aanneming van baggerwerken op de Leie die op 26 oktober 2000 werd aanbesteed.

De baggerwerken zijn gestart midden februari 2001.

Voorrang werd gegeven aan de locaties waar de aanslibbingen de diepgang voor de beroeps-scheepvaart in het gedrang brachten.

3. Ondertussen zijn de baggerwerken in de Oude Leie in Kortrijk opgestart. De aannemer is daar effectief beginnen te baggeren op 1 oktober 2001.

De baggerwerken in Kortrijk zullen twee à drie weken in beslag nemen.

Het totale budget voor de baggerwerken op de Leie bedraagt 4.199.166 euro (169.393.950 frank). De kostprijs voor het baggeren van de Oude Leie in Kortrijk bedraagt 125.000 euro (5.042.488 frank).

Vraag nr. 7 van 26 september 2001 van de heer CARL DECALUWE

N36 Harelbeke-Kuurne – Afwerking

Ruime tijd geleden werden de werkzaamheden aangevat voor de afwerking van de N36 tussen Harelbeke en de Brugsesteenweg in Kuurne. Deze werkzaamheden zijn nu blijkbaar stilgevallen.

1. Kan de minister vice-president mij een overzicht geven van de werkzaamheden die nog dienen te worden uitgevoerd en welke middelen hiervoor nog uitgetrokken worden ?
2. Welke timing werd vooropgesteld voor de definitieve afwerking en openstelling van de N36 ?

3. Hoe komt het dat de werkzaamheden momenteel stilgevallen zijn ?

Antwoord

De werken aan de gewestweg N36 werden tijdelijk onderbroken. Door de uitzonderlijke regenval in het najaar 2000 en in het voorjaar 2001 werden de zijbermen en de langsgrachten zo ernstig uitgespoeld dat de stabiliteit van de fundering van het naast de zuidelijke langsgracht aan te leggen fietspad in het gedrang kwam. Aan de aannemer moesten bijkomende werken bevolen worden en de werken zijn sedert de bouwvakantie hervat.

1. Volgende werken moeten nog uitgevoerd worden :

- het heraanvullen van circa 35 % van de bestaande grachten,
- het opnieuw trekken van die grachten,
- het versterken van de bodem en de taluds van die grachten,
- het aanleggen van de verharding van het fietspad,
- het afwerken van de bermen,
- het aanleggen van de toplaag op de rijweg en het aanbrengen van de markering,
- het plaatsen van signalisatie,
- het herstellen van de rotonde op de N50.

De nodige middelen hiervoor zijn beschikbaar.

2. Het hertrekken en versterken van de grachten is in uitvoering. Ongeveer 65 % is uitgevoerd. De aanleg van het fietspad is gepland voor de week van 12 november eerstkomende en de toplaag van de rijweg kan maar aangelegd worden na de winter.

De definitieve afwerking en de openstelling worden gepland voor april-mei volgend jaar (2002).

3. De werken liggen momenteel niet stil. Ze werden hervat na de bouwvakantie.

De oorzaak van het tijdelijk stilliggen van de werken is de abnormaal hoge neerslag in het najaar 2000 en in het voorjaar 2001.

Vraag nr. 8
van 26 september 2001
van de heer CARL DECALUWE

E17 Gent-Antwerpen – Onderhoud bruggen

Op de autosnelweg E17 tussen Gent en Antwerpen (eerste deel) valt het op dat op de bruggen boven de autosnelweg verwilderde berken groeien.

Dit is een aanwijzing dat deze bruggen wellicht onvoldoende onderhouden zijn. De wortelvorming van deze boompjes kan tot schade aan de bruggen leiden.

1. In welke mate is de minister op de hoogte van het gebrekkig onderhoud ?
2. Welke maatregelen heeft hij reeds genomen om de bruggen over de autosnelwegen in optimale toestand te brengen ? Welke middelen worden hiervoor uitgetrokken ?

Antwoord

Op het onderhoudsprogramma worden jaarlijks middelen uitgetrokken ter voorziening van het onderhoud en de netheid van de kunstwerken in en over de autosnelweg E17. Het investeringsprogramma van 2001 voorziet in een bedrag van 50 miljoen frank voor het uitvoeren van structurele brugsaneringen voor de afdeling Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen. De periodieke inspecties voor de kunstwerken bepalen in grote mate waar de eerste prioriteiten liggen.

De voetpaden van de bruggen over de E17 werden in het verleden aangelegd in betontegels op een mortelbed. Dit concept werkt echter vochtphoping in de hand en bevordert aldus de groei van ongewenst groen. Het verwijderen van groen en vuil is noodzakelijk, maar neemt de oorzaak van het probleem niet weg. De dienstkring Autosnelwegen van de afdeling Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen vervangt daarom bij het uitvoeren van brugsaneringen systematisch sedert een aantal jaren alle voetpaden in betontegels door andere voetpaden in met grind afgestrooid gietasfalt.

Voor het volgend jaarprogramma (2002) zal opnieuw aandacht besteed worden aan en zullen de

nodige middelen uitgetrokken worden voor een adequate sanering van de bovenbouw, en meer specifiek van de voetpaden op de kunstwerken van de E17.

Vraag nr. 9
van 26 september 2001
van de heer CARL DECALUWE

Fietspad Leiebrug St.-Baafs-Vijve – Onderhoud

Het fietstoerisme en het aantal uitgestippelde fietsroutes neemt toe. Het fietspad over de Leiebrug in Sint-Baafs-Vijve is in slechte toestand.

1. In welke mate is de minister op de hoogte van de slechte toestand van het betrokken fietspad ?
2. Wat is de geraamde kostprijs voor de herstelling van dit fietspad ? Wanneer zijn deze middelen beschikbaar ? Wanneer kan dit fietspad hersteld worden ?
3. Bestaat er een inventaris over de toestand van de fietspaden die geïntegreerd zijn in fietsroutes ?
4. In welke mate worden de provincies betrokken bij de opmaak van een inventaris over de toestand van fietspaden gelegen langs fietsroutes die door de provincies zijn uitgestippeld ?

Antwoord

1. De administratie Wegen en Verkeer (afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen) is ervan op de hoogte dat het fietspad op de Leiebrug aan één kant in slechte staat is. De toestand is evenwel niet gevaarlijk.

Aan de andere kant werd het fietspad hersteld in het kader van herstellingswerken aan de brug. Op 9 mei kreeg de aannemer het bevel de herstelling van de andere brughelft heraan te vatten op de 45ste kalenderdag volgend op de derde werkdag na het schrijven. Tot op heden heeft hij aan dit bevel geen gevolg gegeven.

2. De kostprijs voor de herstelling werd niet afzonderlijk geraamd. De herstelling van het fietspad was opgenomen in globale herstellingswerken aan de brug. De kredieten zijn vastgelegd en beschikbaar.

Daar het bestuur heel waarschijnlijk verplicht zal zijn tot ambtshalve maatregelen jegens de aannemer over te gaan, is een vermoedelijke datum van herstel moeilijk voorop te stellen.

3. Mijn administratie houdt een dergelijke inventaris niet bij.
4. De afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen werd niet betrokken bij het opmaken van een inventaris van de toestand van de fietspaden gelegen langs fietsroutes die door de provincie werden uitgestippeld.

**Vraag nr. 10
van 26 september 2001
van de heer CARL DECALUWE**

Basismobiliteit – Roeselare

Vorig jaar in september werden door de minister nieuwe bussen ingereden om in Roeselare de basismobiliteit te optimaliseren.

Uit de eerste berichten blijkt dat men echter minder passagiers vervoert dan gehoopt.

1. Kan de minister vice-president een overzicht geven van de toename van het aantal busgebruikers in het licht van basismobiliteit ?
2. Wat is tot op heden de kostprijs van het project basismobiliteit, zowel voor het gewest als voor de stad Roeselare ?
3. Liggen de cijfers in de lijn van de andere regio's waar de basismobiliteit wordt ingevoerd ?
4. Welke evolutie is na een jaar merkbaar ?
5. Welke inspanningen worden geleverd voor de promotie van het openbaar vervoer in Roeselare ?

Antwoord

1. Het project ging van start op 1 december 2000. De onderstaande tabel geeft een overzicht van de reizigersaantallen (Prodata + abonnementen) vanaf januari 2000 :

	2000	2001
Januari	5.157	19.405
Februari	5.271	20.426

Maart	5.504	25.100
April	4.953	25.664
Mei	4.974	26.345
Juni	5.533	25.793
Juli	5.411	24.760
Augustus	5.691	24.744
September	5.443	31.171
Oktober	5.709	
November	5.967	
December	21.035	

2. De extra werkingskosten van het project Roeselare worden gedragen door het Vlaams Gewest in het kader van de dotatie basismobiliteit.

De bijkomende exploitatiekosten bedragen 47.331.820 frank. De niet-exploitatiekosten bedragen 8.000.000 frank (5.000.000 fr. promotiekosten en 3.000.000 fr. opstartkosten).

- 3 en 4. Een vergelijking met andere regio's is moeilijk te maken, aangezien het hier gaat om een stadsexploitatie. De andere projecten gestart in het kader van de basismobiliteit zijn immers grotendeels belbussen. Bovendien is dit project een van de eerste in Vlaanderen in het kader van de basismobiliteit.

Na één jaar wordt het project geëvalueerd. In het voorjaar van 2002 is een eerste evaluatie gepland in een openbaarvervoercommissie met een externe auditor en met advies van de BTTB (*Bond van Trein-, Tram- en Busgebruikers – red.*). De betrokken gemeente, een vertegenwoordiger van het Vlaams Gewest, van de provincie, van de administratie Wegen en Verkeer (AWV) en van de Vlaamse Vervoermaatschappij zijn in deze commissie vertegenwoordigd.

5. Promotie-inspanningen

Bij de start van het project :

huis-aan-huisbedeling leaflet,
advertising,
nieuwe lijnfolder,
affiches,
persconferentie,
tv-spot
infoblad Roeselare.

Vervolgcampagne :

huis-aan-huisbedeling folder,
advertising,

affiches,
tv-spot.

Gefinancierd door het stadsbestuur :

- aanbieden van gratis openbaar vervoer op alle zaterdagen en op de verkeersvrije zondag van december 2000,
- wordt opnieuw gepland voor december 2001,
- geplande acties 2002 : aanbieden van gratis biljetten enkel geldig op het stadsnet van Roeselare,
- vermelding van de specifieke acties in het infoblad van Roeselare.

Vraag nr. 11
van 2 oktober 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

E314 Wilsele – Oprit

Naar verluidt wordt de op- en afrit nr. 19 van de E314 Wilsele afgesloten.

1. Wat is de juiste stand van zaken ?
2. Wat is de juiste timing ?

Antwoord

1. De afrit Wilsele-dorp wordt inderdaad afgesloten na de aanleg van een brug over het Kanaal Leuven-Dijle. Het verkeer dat normaal deze afrit neemt, zal dan via de afrit Vunt en voornoemde brug deze wijk kunnen bereiken.

De huidige op- en afrit, die niet voldoet aan de voorschriften van een autosnelweg, werd bij de aanleg trouwens beschouwd als tijdelijk.

2. Een juiste timing voor het afsluiten is nog niet bekend.

Aangezien de werken voor de aanleg van een brug over het kanaal nog moeten worden aanbesteed, zal het nog minstens twee à drie jaar duren vooraleer de op- en afrit Wilsele-dorp afgesloten wordt.

Vraag nr. 12
van 2 oktober 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Leerlingenvervoer – Gele schoolbussen

Enige tijd geleden lanceerde de minister het idee om op termijn het schoolvervoer met gele schoolbussen te laten gebeuren naar Amerikaans voorbeeld.

Wat is de stand van zaken ?

Antwoord

Met ingang van 1 september 2001 werd de organisatie van het leerlingenvervoer, tot dan uitgevoerd door het departement Onderwijs, toevertrouwd aan de Vlaamse Vervoermaatschappij.

Als rechtsopvolger dient de Vlaamse Vervoermaatschappij in de eerste plaats de bestaande contracten na te leven. Na het einde van deze contracten wordt een verdere integratie van de ophaaldiensten in het openbaar vervoer gepland. In een volgende fase zullen de ophaaldiensten van de RAGO worden overgenomen. (*RAGO : Raad van het Gemeenschapsonderwijs – red.*)

Vanaf het ogenblik van de volledige overheveling kan de Vlaamse Vervoermaatschappij starten met onder meer de optimalisatie van het leerlingenvervoer en kan eventueel een eenheidsbestek opgesteld worden waaraan alle in te zetten voertuigen dienen te beantwoorden.

Vraag nr. 13
van 2 oktober 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Toeritdosering – Proefproject E314 Kessel-Lo

Sinds enige tijd staat er op de oprit Kessel-Lo van de E314 een proefopstelling Toeritdosering.

1. Wat is de stand van zaken ?
2. Hoe loopt het project ?
3. Wanneer worden conclusies getrokken ?

Antwoord

Het proefproject "Toeritdosering op de A2-E314 Lummen-Leuven" bij de oprit van Wilsle-Putkapel verliep in eerste instantie niet zo vlot. Er was duidelijk sprake van een gewenningsperiode.

Zodra de weggebruikers door communicatie en ervaring de werkwijze van de installatie begrepen, begon men op een vlotte en veiligere manier in te weven, zodat de verkeersafwikkeling op de A2 vanuit Aarschot duidelijk verbeterde. De afdeling Verkeerskunde van de administratie Wegen en Verkeer volgde dit experiment en is tevreden over de resultaten van dit proefproject. De toeritdosering wordt hier dus behouden.

Wat de files betreft die soms op het onderliggende wegennet optraden, leek dit na korte tijd gestabiliseerd. De installatie is immers zo ontworpen dat de toeritdosering automatisch in- en uitgeschakeld kan worden afhankelijk van de belasting van het onderliggende wegennet.

Vraag nr. 14
van 2 oktober 2001
van de heer JOS GEYSSELS

Onteigeningen voor fietspaden – Procedure

Voor de aanleg van autosnelwegen bestaat er een procedure om versneld tot onteigening over te gaan.

Welke initiatieven neemt de minister vice-president om soortgelijke procedure ook toe te passen voor fietspaden, zodat de gemeenten sneller fietspaden kunnen aanleggen ?

Antwoord

In antwoord op de vraag naar de genomen initiatieven van mijn kant om de procedure ingesteld bij KB van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake onteigeningen ten algemene nutte voor de bouw van autosnelwegen ook toe te passen voor de aanleg van fietspaden, kan ik meedelen dat deze procedure de facto bij iedere onteigening door de administratie Wegen en Verkeer toegepast wordt (*KB : koninklijk besluit – red.*). Deze toepassing heeft tot doel sneller te kunnen beschikken over de noodzakelijke gronden om veiligheidsverhogende infrastructuurwerken in het algemeen en dus ook fietspaden in het bijzonder te kunnen realiseren.

tuurwerken in het algemeen en dus ook fietspaden in het bijzonder te kunnen realiseren.

Een verdere versnelling van de procedure ingesteld bij KB van 26 juli 1962 stuit op juridische bezwaren zoals het eigendomsrecht, zoals vertolkt in artikel 1 van het eerste protocol bij de Europese Conventie tot Bescherming van de Rechten van de mens, meer bepaald als het gaat over het ongestoorde genot van de eigendom van alle natuurlijke of rechtspersonen afgewogen tegen het recht op gebruik van eigendom in overeenstemming met het algemeen belang.

Verder dien ik ook rekening te houden met het feit dat de administratie slechts in het bezit van het onteigende goed wordt gesteld als voldaan is aan de regel van de voorafgaande schadeloosstelling. Dit kan slechts gebeuren nadat een door de rechter vastgestelde billijke vergoeding aan de onteigende uitbetaald werd.

Het systeem van verplichte inhuurneming in afwachting van de onteigeningen door het Vlaams Gewest, dat door het gewest als mogelijke versnellingspiste onderzocht werd, is om bovenvermelde redenen door interne en externe juristen als onhaalbaar beoordeeld.

Vraag nr. 15
van 2 oktober 2001
van de heer JAN LOONES

Luchthaven Oostende – Europese geluidsnormen

Er zijn vragen over de al dan niet toepassing van de Europese regelgeving rond luidruchtige vliegtuigen op de luchthaven van Oostende.

Vanaf 1 april 2002 zouden vier types vliegtuigen uit het Europese luchtruim moeten verdwijnen : de DC 8, de Boeing 707, de Antonov 124 en de Iljushin 76.

Volgens de Werkgroep rond de Impact van de Luchthaven van Oostende op de Omgeving (Wiloo) bepleit de minister vice-president bij zijn collega-minister van Leefmilieu en Landbouw een uitzondering voor de Antonov 124 en de Iljushin 76 (Het Laatste Nieuws van 13.8.01).

De minister vice-president zou daarbij wijzen op het economische belang van de Oostendse luchthaven en op het feit men zou werken aan het stiller maken van de Russische toestellen. Naar verluidt

zouden Russische specialisten echter zeggen dat het onmogelijk is de toestellen stiller te maken.

Ik verneem tevens dat de minister van Leefmilieu niet van plan is een uitzondering toe te staan.

1. Klopt het dat de minister vice-president een uitzondering vraagt op de Europese richtlijn voor twee Russische toestellen (de Antonov 124 en de Iljushin 76) op de Oostendse luchthaven ?

Is hij ervan op de hoogte dat Russische specialisten zeggen dat de betrokken vliegtuigen niet stiller te krijgen zijn ?

2. Zijn er nog ontwikkelingen in de onderhandelingen met de minister van Leefmilieu ? Zo ja, welke ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Antwoord

1. Krachtens de Europese richtlijn 92/14/EEG betreffende de beperking van de exploitatie van de vliegtuigen van bijlage 16 bij het Verdrag inzake de Internationale Burgerluchtvaart, boekdeel 1, deel 2, hoofdstuk 21 tweede uitgave, zullen de hoofdstuk II-vliegtuigen vanaf 1 april 2002 uit het Europese luchtruim verdwijnen. Deze richtlijn vermeldt geen vliegtuigtypes als zodanig, maar verbiedt wel de vliegtuigen waarvan het geluidscertificaat niet voldoet aan de normen van hoofdstuk III. Ik vestig er de aandacht op dat de toestellen type Antonov 124 een geluidscertificaat hoofdstuk III hebben en dus ook na deze datum zullen worden toegelaten.

Ik heb geen acties ondernomen om een uitzondering voor IL-76 toestellen te verkrijgen. Vanuit de sector zijn er blijkbaar wel initiatieven ten aanzien van Europese instanties.

2. De luchthaven van Oostende zal, net als van alle andere Europese luchthavens verwacht wordt, de Europese richtlijn correct toepassen.

Voor toestellen die krachtens deze richtlijn niet meer in het Europese luchtruim zullen zijn toegelaten, zullen ook geen trafiekrechten meer verleend worden.

Ik zie niet in hoe deze materie het voorwerp kan vormen van onderhandeling met de Vlaamse minister van Leefmilieu, vermits het de loutere toepassing van een Europese richtlijn betreft.

Vraag nr. 16 van 2 oktober 2001 van de heer MARINO KEULEN

Maasdijkenplan – Onteigeningsvergoedingen

Aansluitend op het antwoord van de minister vice-president op mijn schriftelijke vraag nr. 311 van 17 mei 2000 over hetzelfde onderwerp, blijkt nu ruim één jaar later dat het onteigeningsproces in uitvoering van het "decreet betreffende de waterkeringen van 16 april 1996", meer bepaald voor de zones "omgeving van de woningen van het gehucht Geneuth" en "landbouwgebied tussen Geneuth en Zuid-Willemsvaart", nog steeds niet is afgerond. Hetzelfde geldt klaarblijkelijk ook voor de aankoop van gronden in der minne in hetzelfde gebied en logischerwijze volgt hier dan weer uit dat de bijbehorende (onteigenings)vergoedingen ook nog niet kunnen worden uitgekeerd (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 30 juni 2000, blz. 1523 – red.*).

Voor wanneer is de afronding van dit proces (onteigeningen, grondaankopen in der minne en betaling van de bijbehorende vergoedingen) gepland ?

Antwoord

Zoals reeds gemeld in mijn antwoord op schriftelijke vraag nr. 311, wil ik de aandacht van de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop vestigen dat de waterkeringswerken werden uitgevoerd krachtens het "decreet betreffende de waterkeringen van 16 april 1996". Dit houdt in dat mijn administratie de nodige werken kan laten uitvoeren zonder eigenaar te zijn van de benodigde percelen. Het uitvoeren van deze waterkeringswerken legt een erfdiensbaarheid op bedoelde percelen.

Indien de uitvoering van de werken bijkomende grondinname vergt, bijvoorbeeld voor een verbrede dijkbasis, is het Vlaams Gewest volgens het decreet op vraag van de eigenaar verplicht over te gaan tot de aankoop of de onteigening van deze bijkomende gronden.

Het decreet bepaalt verder dat het Vlaams Gewest te allen tijde kan onteigenen voor deze waterkeringswerken. Het is op basis van deze bepaling dat

de administratie er steeds voor opteert de betrokken percelen wel degelijk te verwerven, na uitvoering van de werken, en dit met het oog op een degelijk onderhoud en beheer van de waterkeringsconstructies, in dit geval hier de winterdijk. In principe gebeurt deze verwerving door een aankoop in der minne, maar indien dit om de één of andere reden niet mogelijk is, wordt de onteigeningsprocedure ingezet. Beide procedures, de aankoop in der minne en de onteigening, verlopen via het federale Aankoopcomité van Onroerende Goederen.

In het voorliggende geval hebben slechts twee eigenaars de aankoop of de onteigening gevraagd. Van één van deze eigenaars konden reeds vijftien percelen in der minne worden aangekocht. Bij de tweede eigenaar hebben de onderhandelingen met de commissaris van het Aankoopcomité, voor de aankoop in der minne van zeven percelen, niet tot een positief resultaat geleid, zodat hiervoor de onteigeningsprocedure werd opgestart in januari 2001. Deze procedure loopt nog.

Pas nadat het comité een raming van de te onteigenen gronden heeft opgemaakt, kan op basis van het onteigeningsplan het onteigeningsbesluit worden opgemaakt en ter ondertekening worden voorgelegd. Nadat dit onteigeningsbesluit in het Belgisch Staatsblad is verschenen, kan de commissaris opnieuw onderhandelingen voeren op minnelijke basis met de betrokken eigenaar. Indien de eigenaar nog steeds niet akkoord gaat met de aangeboden prijs, rest enkel een gerechtelijke onteigening.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger zal begrijpen dat het onmogelijk is te voorspellen wanneer een dergelijke procedure zal zijn afgerond.

Het Aankoopcomité gaat, op vraag van de administratie, ondertussen verder met het trachten aan te kopen in der minne van alle andere percelen.

In ieder geval heeft mijn administratie bij het Aankoopcomité aangedrongen om de opgestarte procedures zo snel mogelijk af te werken.

Vraag nr. 17
van 2 oktober 2001
van de heer KOEN HELSEN

Buzzy Pazz – Nachtlijnen

De Lijn startte onlangs met het initiatief van de Buzzy Pazz en het Buzzy-abonnement. Vele jonge reizigers maken gebruik van deze succesvolle formule waarbij, voor een vaste reisweg, van een onbeperkt aantal trams en bussen kan worden ge-

bruikgemaakt. De Buzzy Pass, geldig voor heel Vlaanderen, kost 6.045 frank voor één jaar, later werd in een extra korting voorzien voor een tweede gezinslid van 20 %, en een derde gezinslid verkrijgt de Pazz volledig gratis.

De vlotte wijze waarop men deze Pazz kan verkrijgen na overschrijving van het tarief of aanbetaling via een Lijnwinkel, draagt bij tot het succes van deze aanbieding.

Langs de andere kant probeert De Lijn ook het openbaar vervoer te stimuleren in het kader van de verhoogde veiligheid in het weekendnachtverkeer. Nachtbussen worden reeds enkele jaren ingezet om uitgaande jongeren weer veilig thuis te brengen. Ook het TOV-biljet, waarmee je met het openbaar vervoer naar je bestemming kunt en later met de taxi weer naar huis wordt gebracht, heeft reeds zijn nut bewezen (TOV : taxi + openbaar vervoer). Op jaarbasis leveren beide initiatieven samen 50.000 veilige ritten op en zullen ze dus zeker al mensenlevens gered hebben.

De nachtbus bediende de bestaande haltes van een bustracé. Toch wordt er een speciaal tarief aangerekend voor abonnees en niet-abonnees. Ook de houders van een Buzzy Pazz of Buzzy-abonnement dienen afzonderlijk te betalen voor de nachtritten.

In concreto worden er voor het instellen van een nachtlijn overeenkomsten afgesloten met gemeentebesturen waarbij de reële kostprijs van chauffeur en bus wordt doorgerekend om op vrijdagnacht en zaterdagochtend een bustracé af te leggen. De exploitatieontvangsten worden door De Lijn in mindering gebracht op de maandelijkse facturen.

Waarom is de combinatie van een Buzzy Pazz of Buzzy-abonnement met het gebruik van een bus of tram tijdens de nachturen op een zogenaamde nachtlijn niet mogelijk ?

Naar mijn mening moet het immers mogelijk zijn voor De Lijn om ook het vervoer met een nachtbus toe te voegen aan de voordelen van het Buzzy-systeem, zonder afzonderlijke betaling. Het succes van de Buzzy-formule zal er enkel maar door vergroten. Het veilig uitgaan van onze jongeren is een topprioriteit, die we met het Buzzy-systeem verder kunnen bewerkstelligen.

Antwoord

Zoals de andere abonnementen van De Lijn (65+ kaart, VF-kaart, ...) is de Buzzy Pazz geldig op alle lijnen en ritten van haar gewone aanbod.

Tot op heden waren deze abonnementen niet geldig op specifieke bedieningen (feestbussen, evenementen, ...).

In het kader van de hervorming en de vereenvoudiging van de abonnementstarieven heb ik de Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM) evenwel opdracht gegeven om ook de geldigheid van de netabonnementen te herbekijken met de bedoeling om alle netabonnementen geldig te maken op al het aanbod van de VVM.

Vraag nr. 18
van 2 oktober 2001
van de heer PATRICK HOSTEKINT

N37a Ruiselede – Heraanlegdossier

De gemeente Ruiselede heeft een dossier ingediend voor de heraanleg van de gewestweg op haar grondgebied : de Kasteelstraat, Markt, Tielstraat en Aalterstraat (N37a).

Graag had ik vernomen of de minister vice-president al een beslissing heeft genomen in verband met deze wegen. Worden ze heraangelegd door het gewest ? Of worden ze overgedragen aan de gemeente en indien ja, onder welke voorwaarden ?

Antwoord

De gewestweg N37a (doortocht Ruiselede) werd bij ministerieel besluit van 9 november 2000 overgedragen aan de gemeente Ruiselede. Door de aanleg van de N37 (omleidingsweg van Ruiselede) is de doortocht enkel nog van plaatselijk nut.

Aangezien de goede staat van de over te dragen weg een voorwaarde was voor de overdracht, zal het Vlaams Gewest een financiële tegemoetkoming verlenen van 43.705.354 frank (inclusief BTW), zijnde de kostprijs voor het in goede staat brengen van de overgedragen wegvakken. Hierbij zal de gemeente optreden als bouwheer, in combinatie met andere heraanlegwerken.

Vraag nr. 19
van 2 oktober 2001
van de heer ANDRE MOREAU

Gewestwegen Tienen – Gemeentelijke toegangswegen

In Tienen is er een brede maatschappelijke discussie gaande m.b.t. de gemeentelijke en private toegangswegen tot de Vlaamse gewestwegen.

1. Welke criteria worden gehanteerd om te bepalen of private en gemeentelijke toegangswegen tot gewestwegen worden behouden of afgeschaft ?
2. Bestaan er plannen om de aansluiting van de Gallicstraat op de Invalsweg (N29) naar de oprit E40 enerzijds en de aansluiting van de Bostberg op de Zuidelijke Ring (R27) anderzijds af te sluiten ?
3. "Lovensteen" Tienen is een zone van 11 ha 12 a 71 ca, die op het gewestplan is ingekleurd als industriezone (bruine kleur). Lovensteen ligt tussen de spoorlijn Brussel-Luik, de Tiense ring (R27) en de oude spoorwegbedding Tienen-Bost-Hoegaarden.

Komt er voor deze zone een directe of rechtstreekse verbinding (toegangsweg) tot de gewestweg R27 (= Zuidelijke Ring) ?

Antwoord

1. Vooreerst wordt er rekening gehouden met de voorschriften en richtlijnen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Verder worden de besluiten van het mobiliteitsplan van de stad gevolgd.

Daarenboven zijn voorstellen en beslissingen uiteraard ook gebaseerd op de algemene principes inzake mobiliteit en in het bijzonder algemene veiligheid.

2. Aangezien de kruispunten N29 Gallicstraat en R27 Bostberg zeer gevaarlijk zijn, had de administratie (afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant) aan de stad Tienen voorgesteld om ze af te sluiten. Ontegensprekelijk zou dit de veiligheid ten goede komen. De gemeenteraad van de stad Tienen heeft geoordeeld dat deze kruispunten om diverse redenen op dit ogenblik niet mogen worden afgesloten. De afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant zal, in het kader van de verdere besprekingen in verband met het mobiliteitsplan, in overleg met de stad aan deze problematiek trachten een oplossing te geven.
3. De afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant heeft hieromtrent vanwege de stad Tienen nog geen officiële aanvraag ontvangen.

Er zal in elk geval rekening gehouden moeten worden met de wegcategorie van de R27, die

beperkingen oplegt aan het aantal rechtstreekse toegangen.

Vraag nr. 20
van 2 oktober 2001
van de heer DIDIER RAMOUDT

De Lijn – Rij- en rusttijden

Dikwijls nog wordt vastgesteld dat de oorzaak van ongevallen met vrachtwagens en autobussen oververmoeidheid is van de chauffeurs ten gevolge van het niet naleven van de rij- en rusttijden, al dan niet onder druk van hun werkgevers. Het gebruik van de tachograaf, indien stelselmatig gecontroleerd, heeft zijn deugdelijkheid bewezen voor het vermijden van dergelijke toestanden.

Geregeld bereiken mij signalen van chauffeurs van bussen van De Lijn dat zij door het steeds drukker wordende verkeer en de opgelegde dienstregeling hun rusttijd niet kunnen opnemen en aldus ook vatbaar kunnen zijn voor stress en oververmoeidheid bij het rijden.

1. Is het de minister vice-president bekend dat de chauffeurs van De Lijn hun rij- en rusttijden steeds moeilijker kunnen respecteren ?
2. Heeft hij cijfergegevens over deze escalerende problematiek ? Zo ja, over hoeveel vaststellingen gaat het ?
3. Welke maatregelen heeft De Lijn reeds genomen om de chauffeurs toe te laten hun rechtmatige rusttijden op te nemen ?
4. Behoort de invoering van een tachograaf op de Lijnbussen tot de mogelijkheden om deze toestand in kaart te brengen en te verhelpen ? Zo ja, op welke manier ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

- 1 en 2. Op meerdere plaatsen in Vlaanderen is het voor een chauffeur vandaag moeilijker dan vroeger om de voorgeschreven dienstregeling te respecteren, en dit voornamelijk in de spitsuren wegens de verkeersdrukte. Het feit dat op sommige ogenblikken de buffertijd aan het eindpunt wegvalt om de volgende rit op schema te kunnen aanvatten, betekent nog niet dat de rij- en rusttijden niet worden gerespecteerd.

De rij- en rusttijden zijn bij collectieve arbeidsovereenkomst bepaald. De diensten van de chauffeurs worden steeds voorgelegd aan commissies waarin de werknemers vertegenwoordigd zijn. Daarenboven wordt de toestand op het terrein gevolgd en waar noodzakelijk wordt de dienstregeling in overeenstemming gebracht met de werkelijkheid.

3. De klemtoon ligt voornamelijk op de realisatie van doorstromingsmaatregelen. Hier kan voor eerst worden verwezen naar het beleid van de Vlaamse regering inzake de convenants. De doorstromingsmaatregelen in samenspraak met de administratie Wegen en Verkeer (AWV) zijn niet onbelangrijk : steekproefmetingen vinden plaats met inachtneming van de parameter "congestiegraad", waarmee in de nieuwe projecten van de AWV rekening wordt gehouden.
4. De voertuigen van De Lijn zijn niet uitgerust met een tachograaf. In de Europese wetgeving (artikel 4, 4° V° van richtlijn 3820/85 tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer en artikel 3, 1° V° van richtlijn 3821/85 betreffende het controleapparaat in het wegvervoer) is de uitsluiting voor het geregeld personenvervoer uitdrukkelijk bepaald.

Het sociaal overlegmodel binnen De Lijn biedt daarenboven voldoende controle op de naleving van de rij- en rusttijden.

Het is meer opportuun om te investeren in de verbetering van de doorstroming van het openbaar vervoer.

Vraag nr. 21
van 2 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE

Zuidelijke ontsluiting Tielt – Stand van zaken

De leefbaarheid en de mobiliteit in de stad Tielt zijn reeds geruime tijd zeer precair door het uitblijven van een oplossing voor de ontsluiting langs de zuidwestelijke en zuidoostelijke kant van de stad.

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 81 van 11 januari 2000, stelde de minister vice-president dat de realisatie van het project "zuidostelijke ontsluiting" niet meer in vraag wordt gesteld. De voorbereidende gesprekken en werken zijn reeds achter de rug, zodat de startnota kon worden

opgemaakt (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 16 maart 2001, blz. 1113*).

Op 12 juni werd het Provinciaal Structuurplan West-Vlaanderen goedgekeurd door de provincieraad. Het ligt nu bij de Vlaamse regering voor definitieve goedkeuring. In dit provinciaal structuurplan werd geopteerd voor zowel een zuidwestelijke als een zuidoostelijke ontsluiting van de stad. Alhoewel er veel bezwaren waren m.b.t. een zuidwestelijke ontsluiting via de N399 (secundair I) werd deze optie in aanmerking genomen. Aanvullend werd de zuidoostelijke ontsluiting via de N327 geselecteerd als secundaire weg II.

De selectie van de N399 als secundaire weg 1 is naar verluidt in tegenspraak met de principes van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV).

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier ?
2. Hoe werd de voorgestelde oplossing in het Provinciaal Structuurplan West-Vlaanderen geëvalueerd ?
3. De realisatie van de zuidoostelijke ontsluiting via de N327 werd reeds vroeger opgenomen in het investeringsprogramma.

Welke weerslag heeft de selectie van de N399 als secundaire weg 1 op de bestaande plannen ?

4. Hoe ziet de concrete planning er nu uit voor de realisatie van zowel de zuidwestelijke als de zuidoostelijke ontsluiting ?

Antwoord

De provincie is verantwoordelijk voor de selectie van de secundaire wegen in het kader van de opmaak van haar provinciaal ruimtelijk structuurplan. De bindende bepalingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen stellen immers dat de secundaire wegen worden behandeld in de provinciale ruimtelijke structuurplannen (RSV, blz. 590). De procedure van het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan West-Vlaanderen is momenteel nog niet volledig afgerond.

In het ontwerp werd de volgende selectie van de secundaire wegen opgenomen :

- de zuidwestelijke omleiding van Tielt van de N399 tot de N37 als secundaire weg type I ;

- de N399 van de Holdestraat Tielt tot de N50 Ingelmunster als secundaire weg type I ;

- de zuidoostelijke omleiding van Tielt van de N35 tot de N327 als secundaire weg type II.

- Op regionaal niveau stelt het ontwerp van Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan West-Vlaanderen voor om de verkeersfunctie van de N327 Wakken-Tielt af te bouwen en de zuidelijke ontsluiting van Tielt en omgeving te laten verlopen via de goed uitgeruste N399 en de N382 in aanleg, wegen die door een minimum van bewoning lopen.

Het selecteren van de N327 als secundaire weg zou leiden tot een nog zwaardere belasting in Wakken, Sint-Eloois-Vijve en Sint-Baafs-Vijve, kernen waar geen ruimte meer beschikbaar is voor een omleiding. Via de selectie van de N327 in plaats van de N399-N382 zou de maasverkleining tussen Aalter en Waregem (verbinding A14-A10) in de hand gewerkt worden, wat op Vlaams niveau niet wenselijk is.

De Vlaamse overheid heeft als taak om na te gaan of er in een provinciaal ruimtelijk structuurplan geen opties genomen worden die tegenstrijdig zijn met het beleid op Vlaams niveau. Zo werd ook de selectie van de secundaire wegen in het ontwerp van Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan West-Vlaanderen geëvalueerd op het criterium of er al dan niet bepaalde secundaire wegen zullen gaan functioneren als verbinding op Vlaams niveau (als primaire weg). Hiervoor is het soms nodig om zogenaamde "filters" in te bouwen. Er werden in het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan West-Vlaanderen geen tegenstrijdigheden op dit vlak vastgesteld.

Een categorisering van de wegen doet uitspraken over de gewenste functie van welbepaalde wegvakken en legt een aantal inrichtingsprincipes vast, maar impliceert geen prioriteit op het vlak van aanleg of heraanleg. De voorgestelde wegcategorisering zal dan ook geen invloed hebben op de timing voor de aanleg van de zuidoostelijke ontsluiting die momenteel voorbereid wordt.

Uit het mobiliteitsplan voor Tielt dat momenteel in opmaak is, blijkt dat de leefbaarheid van het centrum meer gebaat is bij de aanleg van de zuidoostelijke tangent dan bij de zuidwestelijke. De zuidoostelijke tangent zal dan ook eerst aangelegd worden. Het voorgestelde tracé valt voor de sector N35-spoorweg samen met de voorbehouden strook van het gewestplan, voor de sectie spoorweg-N327

leunt het tracé dichter aan tegen het stedelijk gebied. Zodra de ruimtelijke uitvoeringsplannen afgestemd zijn op het voorgestelde tracé, kan de aanleg concreet ingeschreven worden op het meerjarigprogramma van mijn departement. De zuidwestelijke tangent, die voor een groot deel over het grondgebied van de gemeente Pittem loopt, is nog niet gepland.

Vraag nr. 22
van 2 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Raden van bestuur

De voorbije periode werden geregeld leden van raden van bestuur van Vlaamse openbare instellingen (VOI) vervangen. Deze vervangingen gebeurden niet altijd omdat het mandaat beëindigd was. Als we de kranten mogen geloven, blijken deze vervangingen dikwijls gemotiveerd te zijn vanuit het aspect "politieke evenwichten".

Graag stelde ik de minister enkele vragen over de VOI's onder zijn/haar bevoegdheid.

1. Hoeveel besluiten werden genomen voor de beëindiging van een lopend mandaat en de vervanging ervan? Wat was telkens de motivatie? Wat was het politieke etiket?
2. Wat is de politieke samenstelling van de raden van bestuur van de VOI's, enerzijds vóór 13 juni 1999 en anderzijds vandaag?
3. In welke mate spelen ervaring en dossierkennis mee bij deze verschuivingen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 23
van 2 oktober 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN

De Lijn – Inspraak reizigers en omwonenden

De Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn moet, ingevolge een uitspraak van een Brussels rechter in

eerste aanleg, haar eindhalte in Wemmel afschaffen na een klacht van een bewoner, omdat deze van oordeel is dat aankomende en vertrekkende bussen er overlast teweegbrengen door lawaai en uitlaatgassen.

Een dergelijke rechterlijke beslissing is zeker niet van die aard dat de verplaatsingen van mensen die op geen andere vervoermiddelen dan de bussen van De Lijn een beroep kunnen doen, worden vergemakkelijkt. De mobiliteit zal er zeker niet op verbeteren indien het voorbeeld van Wemmel navolging krijgt.

Bushaltes komen doorgaans tot stand in overleg met De Lijn en de diverse gemeentebesturen waar de bussen langskomen. Men kan veronderstellen dat zij niet willekeurig worden bepaald. Reisroutes zijn blijkbaar een andere zaak. In sommige gevallen vinden gebruikers van het openbaar vervoer dat onvoldoende rekening wordt gehouden met hun desiderata. Vooral personen met een handicap klagen hun nood, omdat de haltes te ver – meer dan een kilometer bijvoorbeeld – van hun woning gelegen zijn.

1. Ontvangt De Lijn vaak klachten over de overlast die door de bussen wordt veroorzaakt?

Worden deze klachten steeds aan een onderzoek onderworpen en wordt er eventueel rekening mee gehouden?

2. In welke mate doet men zijn beklag over de door de bussen gevolgde reisroutes en de afstand die moet worden afgelegd om een bushalte te bereiken?
3. Krijgen de bewoners van de diverse regio's die door de bussen van De Lijn worden bediend, de gelegenheid om door middel van enquêtes hun verzuchtingen en desiderata m.b.t. de busdiensten kenbaar te maken?

Waar werden dergelijke enquêtes totnogtoe georganiseerd in uitvoering van het in de regeringsverklaring van juli 1999 aangekondigde Vlaams Mobiliteitsplan, en meer bepaald de objectieve behoeftanalyse voor de verschillende vervoersmodi?

Antwoord

De Vlaamse Vervoermaatschappij ontvangt weinig klachten omtrent overlast die veroorzaakt zou worden door autobussen of trams. Elke klacht wordt grondig onderzocht, en in voorkomend geval worden zo snel mogelijk maatregelen genomen.

Vragen van reizigers over reiswegen of halten bereiken de Vlaamse Vervoermaatschappij sporadisch via de klantendiensten en infonummers. Deze brieven of telefonische oproepen worden verzameld, doorgegeven aan de betrokken dienst en grondig onderzocht. Aan deze vragen wordt tegevoetgekomen in de mate dat zulks binnen de bestaande lijnen en binnen het budget past. De prioritaire bekommernis daarbij is dat de kwaliteit van de dienstverlening niet in het gedrang komt.

Over de reiswegen van de autobussen en van de trams en over de locatie van de verschillende haltes wordt geregeld overlegd met de gemeentebesturen en met de wegbeheerders. Ook via BTTB of andere gebruikersverenigingen (bv. Samenlevingsopbouw) worden wensen dienaangaande meege-deeld (*BTTB : Bond van Trein-, Tram- en Busgebruikers – red.*).

De Vlaamse Vervoermaatschappij is geïnteresseerd in de wensen van haar klanten. Tweejaarlijks wordt daarom een tevredenheidsmeting uitgevoerd. Deze tevredenheidsmeting peilt uitgebreid naar het belang dat de reizigers toekennen aan een aantal factoren van de dienstverlening (prijs, voertuigen, chauffeurs, stiptheid, ...) en naar hun tevredenheid hierover.

Daarnaast worden bij grote hertekeningen van de lijnen gerichte enquêtes gedaan bij de betrokken reizigers. Reizigersstromen worden zo goed mogelijk in kaart gebracht, specifieke problemen of omstandigheden worden mee opgenomen.

Aan al te specifieke, persoonlijke verwachtingen kan echter niet voldaan worden. De Vlaamse Vervoermaatschappij organiseert immers collectief vervoer, weze het dan liefst op maat van zoveel mogelijk klanten.

**Vraag nr. 24
van 5 oktober 2001
van de heer MARINO KEULEN**

Wegenwerken – Geluidsmetingen

Bij werken aan gewestwegen is het gebruikelijk dat het gewest, meestal op vraag van aangelanden, metingen verricht naar trillingsschade aan woningen – eventueel om verdere schade te voorkomen – en naar geluidshinder voor de bewoners. De kosten hiervan worden gedragen door de gewestadministratie.

Een andere situatie ontstaat wanneer een gemeente omwille van zware werken aan een gewestweg een omleiding voor het doorgaand personenwagen- en autobusverkeer organiseert via een gemeenteweg die niet uitgerust is om dit verkeer met inbegrip van het verboden vrachtwagensluipverkeer te dragen.

Blijkbaar beschikken de gemeenten niet over enige meetapparatuur om, zoals dat bij de gewestwegen kan, de trillingsoverlast te meten.

1. Worden de aspecten van verkeersoverlast, geluids- en trillingshinder op gemeentelijke omleidingswegen wel voldoende overlegd met de betrokken gemeente ?
2. Krijgt een gemeente dezelfde faciliteiten inzake meting van trillingen en geluid langs die gemeentelijke omleidingswegen als de betrokken gewestweg ?
3. Kan de gemeente daartoe met name een beroep doen op de middelen en mogelijkheden van de gewestelijke diensten ?

Zo neen, is er dan geen indirecte discriminatie van de bewoners langs die gemeentelijke omleidingswegen ten opzichte van de bewoners langs de gewestweg die de omleiding veroorzaakt ?

Antwoord

Indien bij de uitvoering van wegenwerken aan een gewestweg een wegomleiding noodzakelijk is, wordt deze bij voorkeur georganiseerd langs andere gewestwegen.

Een wegomleiding van het doorgaand verkeer via gemeentewegen kan echter niet in elke situatie worden vermeden. In het geval van een wegomleiding via één of meerdere gemeentewegen wordt vooraf overleg gepleegd met de gemeente en de lokale politie, waarbij men vanuit het oogpunt van verkeersveiligheid en mobiliteit de meest geschikte omleidingsroute zoekt.

Het aantal klachten betreffende geluids- en trillingshinder langs wegomleidingen via gemeentewegen is zeer beperkt. Het aspect trillings- en geluidshinder is, bij het zoeken van de meest geschikte wegomleiding, dan ook van ondergeschikt belang ten opzichte van de verkeersveiligheid, temeer omdat een wegomleiding een tijdelijke verkeerssituatie is.

Er zijn tot op heden dan ook nog geen aanvragen ingediend voor het uitvoeren van geluids- en trillingsmetingen langs wegomleidingen. Gezien de tijdelijke aard van de wegomleidingen bij wegenwerken, zullen hier ook nooit maatregelen op het vlak van trillings- en geluidshinder genomen worden.

**Vraag nr. 26
van 5 oktober 2001
van de heer DIRK HOLEMANS**

De Lijn Gent – Doorstromingsproblemen

Het aantal gebruikers van het Vlaams openbaar vervoer neemt toe, ook in Gent.

Daartegenover staat dat de problemen inzake doorstroming van trams en bussen blijven bestaan. Onder meer het traject Kortrijksepoortstraat-Nederkouter van Lijn 1 staat bekend om zijn slechte doorstroming. Maar ook op andere Gentse lijnen zijn er weerkerende problemen op dat vlak.

Om hier een correct en volledig beeld van te krijgen, vernam ik graag het volgende van de minister.

1. Welke problemen inzake doorstroming op Gents grondgebied zijn bij De Lijn bekend ?
2. Welke maatregelen worden genomen door de verschillende actoren (de stad, De Lijn en het Vlaams Gewest) om deze problemen aan te pakken en op welke termijn verwacht men resultaten ?

Antwoord

1. De voornaamste doorstromingsproblemen bevinden zich op de volgende plaatsen (telkens met vermelding van het betrokken lijnnummer) :
 - Kortrijksepoortstraat – Nederkouter – Schouwburgstraat (tramlijn 1)
 - Brusselsesteenweg – Keizerpoort (tramlijn 21-22)
 - Oudenaardsesteenweg – Tramstraat (buslijnen 48-49-70-71-72)
 - Rooigemlaan – Drongensesteenweg (buslijnen 9-14-15-17-18-69)

- Oudenaardsesteenweg – De Sterre (buslijnen 48-49-70-71-72)
- New-Orleansstraat aan de Meulestedebrug (buslijn 6)
- Sint-Annaplein – Keizer Karelstraat (buslijnen 5-52-53-54-55-57-58-69)
- Zwijnaardsesteenweg – Overpoort – Sint-Pietersnieuwstraat (buslijn 5).

2. In het mobiliteitsconvenant met bijakte 9 uit 1998 engageren het Vlaams Gewest, de stad Gent en de Vlaamse Vervoermaatschappij zich tot een opwaardering van het openbaar vervoer in Gent. De bedoeling is enerzijds de auto uit het stadscentrum te weren en anderzijds alternatieve vervoermiddelen, zoals openbaar vervoer en fiets, sterk aan te moedigen. Door alle betrokkenen werden hiertoe reeds vele inspanningen geleverd.

Op 3 november 1997 introduceerde de stad Gent het mobiliteitsplan Gent Binnenstad. Inzake het openbaar vervoer zijn het autoluw maken van de stadskern en het creëren van eigen beddingen voor het openbaar vervoer in het hart van de stad enkele van de belangrijkste punten uit het mobiliteitsplan Gent. Daarnaast is er het stringent parkeerbeleid, dat rekening houdt met het stand-still-principe en een vlotte doorstroming van bus en tram.

Maatregelen genomen door het Vlaams Gewest

- Een groot aantal verkeerslichten werd uitgerust met een systeem voor beïnvloeding door het openbaar vervoer.
- Het Vlaams Gewest neemt actief deel aan de lopende studies en onderzoeken inzake mobiliteit en openbaar vervoer. In dit kader kan worden verwezen naar de openbaarvervoerstudie Regio Gent en de studies heraanleg Brusselsesteenweg en Kortrijksesteenweg / De Sterre / Drie Sleutels.

Maatregelen genomen door de stad Gent

- Verdere geleidelijke invoering van het betalend parkeren.

Vanaf juli 2001 werd dit ook ingevoerd in de studentenbuurt. Het gebied tussen de Ketelvest, Savaanstraat, Sint-Pietersnieuwstraat, Bladijnberg en Sint-Kwintensberg kwam het

eerst aan bod. Sinds oktober 2001 zijn er ook parkeermeters op het Sint-Pietersplein en in de omliggende straten (van de Kunstlaan over de Van Hulthem- en de Metdepennin-genstraat tot het Van Duyseplein). Tegen eind 2001 komen ook de Overpoortstraat en de Muikparkwijk rond Decascoop aan de beurt.

- Park & ride Gentbrugge Brusselsesteenweg.

De parking onder het viaduct van de E17 is aangelegd. Automobilisten kunnen hun wagen daar gratis parkeren en met het openbaar vervoer verder naar het stadscentrum reizen. Een ander deel van de parking wordt ingericht voor carpoolers. In totaal is er plaats voor 260 wagens. Deze nieuwe park&ride-formule werd geopend op 22 september 2001.

- De stad Gent leverde een extra inspanning om de doorstroming van het openbaar vervoer in de stadskern te verzekeren.

Op de as Kortrijksesteenweg – Kouter hield de politie tijdens de eindejaarsperiode 2000 op vier plaatsen toezicht. De tramrijtuigen liepen daardoor slechts minimale vertragingen op (slechts 3 à 4 minuten), die bovendien nog te wijten waren aan de grote toevloed van reizigers. Ook op de trolleylijn 3, richting Korenmarkt, was er politietoezicht ter hoogte van de Sint-Michielsparking en de Oude Houtlei. Daardoor werden er geen vertragingen genoteerd op lijn 3.

- Infrastructurele maatregelen, zoals in de Schouwburgstraat : er komt een afscheiding (een hoge boordsteen) tussen het tramverkeer en de rijbaan voor auto's. Zodra de renovatiewerken aan de opera beëindigd zijn, kan worden gestart met de werken in de Schouwburgstraat.
- Bij de opmaak van verkeersleefbaarheidsplannen wordt voorrang gegeven aan het openbaar vervoer.

Maatregelen genomen door de Vlaamse Vervoermaatschappij

- Het is de bedoeling dat aan elke halte van tramlijn 1 een ticketautomaat wordt geplaatst, zodat het onophoud door het kopen van een biljet op de tram zelf tot een minimum wordt herleid. Nu zijn er al ticketauto-

maten aan het Sint-Pietersstation, de Korenmarkt en het Zuid.

- De voornaamste doorstromingsproblemen worden door de Lijn opgevolgd.

Een eerste studie om de doorstroming aan de Brusselsesteenweg – Keizerpoort te verbeteren, is aan de gang. In samenwerking met de stad Gent worden de doorstromingsproblemen aan de Kortrijksepoortstraat – Nederkouter tot een minimum beperkt. Het project "Het jaar van de doorstroming" loopt tot volgend jaar. In het kader van dit project werden en worden door De Lijn Oost-Vlaanderen doorstromingsmetingen verricht. De knelpunten (zie hierboven onder 1) kwamen hierbij aan bod. Er zullen vijf à tien projecten geselecteerd worden, die op 15 januari 2002 worden bezorgd aan de administratie Wegen en Verkeer (AWV). Hierbij moet per specifiek geval een geschikte oplossing gevonden worden.

Vraag nr. 27
van 5 oktober 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

De Lijn Klein-Brabant – Bornembus

Naar verluidt neemt De Lijn vanaf december eerstkomend de exploitatiekosten van de Bornembus op zich. Deze lijn verbindt enige dagen per week de verschillende deelgemeenten van Bornem met elkaar. Het ging eigenlijk om een experiment waarin de gemeente tot dusver financieel tegemoetkwam.

Spijtig genoeg kan er niet van een succes worden gesproken. De Bornembus lijkt tot dusver niet echt aan te slaan bij de bevolking.

1. Wat heeft De Lijn ertoe aangezet om de exploitatiekosten voortaan op zich te nemen ?
2. Komt er enige verandering in de wijze van exploitatie ? Is het bijvoorbeeld mogelijk dat de Bornembus alsnog wordt vervangen door een belbus ?

Antwoord

1. In het kader van de invoering van de basismobiliteit voor de vier gemeenten van Klein-Brabant (Bornem, Puurs, Willebroek, Sint-Amands)

wordt het net aldaar gereorganiseerd met integratie van de Bornembus.

2. De Bornembus wordt opgenomen in het globaal concept. Een belbus is nog niet gepland in Klein-Brabant : op basis van een onderzoek en een kostprijsvergelijking wordt geopteerd voor geregelde lijndiensten.

Vraag nr. 28
van 5 oktober 2001
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

N171 kruispunt de Villermontstraat Kontich – Verkeersveiligheid

De verkeerssituatie ter hoogte van de de Villermontstraat/N171 in Kontich is, zoals reeds in vorige schriftelijke vragen gemeld werd, zeer ernstig. Aanrijdingen met stoffelijke schade of lichamelijke letsels zijn schering en inslag.

Inmiddels één jaar geleden, met name op 12 september 2000, heeft de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid zich gebogen over dit probleem. De vergadering besliste om, indien mogelijk, een proefopstelling van een rotonde te plaatsen of een afsluiting van de middenberm te overwegen. Een studie van de afdeling Verkeerskunde van de administratie Wegen en Verkeer zou de situatie in samenwerking met het studiebureau Igean onderzoeken.

1. Werd deze studie reeds uitgevoerd en wat zijn de bevindingen ?
2. Op welke manier wordt de probleemsituatie op het kruispunt de Villermontstraat/N171 opgelost ?
3. Wanneer worden er concrete initiatieven genomen ?

Antwoord

1. Een algemene offerteaanvraag voor de studieopdracht voor het opmaken van een streefbeeld (inclusief landschapsstudie) en van een uitvoeringsontwerp voor de N171 tussen de N1 en de Industrieweg Niel is gepubliceerd. De toewijzing van de opdracht is gepland voor eind 2001, begin 2002.
2. Naast de studie van een nieuw aan te leggen verbinding tussen het bedrijventerrein "Kreke-

lenberg" in Boom-Niel en de bestaande N171, zullen eveneens de nodige aanpassingen aan de huidige weg bestudeerd worden.

Bijzondere aandacht zal hierbij gaan naar de kruispuntoplossingen. Het kruispunt de Villermonstraat is expliciet opgenomen in de opdracht.

3. De uitwerking van visie en concept zal in de loop van 2002 afgerond worden, waarna concrete uitvoeringsmaatregelen gepland kunnen worden.

Vraag nr. 29
van 5 oktober 2001
van de heer JOHAN DE ROO

Binnenvaart – Stimuli

Het afgelopen jaar zijn de trafieken in de Vlaamse binnenvaart gestegen en trekken de vrachtprijzen aan. In tegenstelling tot andere vervoermiddelen heeft de binnenvaart nog een belangrijke reservecapaciteit.

1. Volgt de Vlaamse regering de aanbevelingen van Promotie Binnenvaart Vlaanderen inzake het verminderen of afschaffen van de havenrechten ?
2. Engageert deze Vlaamse regering zich voor een inhaalprogramma voor onderhoudsbaggerwerken om de diepgang van de Vlaamse waterwegen op peil te houden ? Zo ja, voor welke plaatsen worden dergelijke baggerwerken gepland ?
3. Op welke manier worden er nieuwe trafieken aangetrokken ?
4. Heeft deze Vlaamse regering reeds initiatieven genomen inzake het afvaltransport via de binnenvaart ?

Antwoord

1. Het is de betrachting van de Vlaamse regering om het vervoer te water te stimuleren.

Eén van de maatregelen daarbij is de kosten die aan het gebruik van de waterweg worden opgelegd tot het minimum te beperken. Aangezien de waterweg hoog scoort op het vlak van veiligheid en milieu, is het immers niet te verantwoorden de gebruikers van deze modus hoge kosten op te leggen. Zo heb ik in het verleden

beslist de scheepvaartrechten op de waterwegen van het gewest drastisch te verminderen.

Deze vermindering werd nog niet doorgevoerd wat de havenrechten betreft. Deze havenrechten worden geheven door de betrokken havenautoriteiten. Daar waar deze havenrechten op schepen in doorvaart geheven worden, werden in uitvoering van het havendecreet mogelijkheden gecreëerd om in de toekomst dezelfde tariefregeling te volgen als op de waterwegen van het gewest. Daar waar deze havenrechten slaan op het aanmeren van schepen en op het gebied van de havenfaciliteiten, is het aangewezen om via onderhandelingen met de betrokken havenautoriteiten tot een afstemming van de tarieven met het Vlaams binnenvaartbeleid te komen. Hierbij dient ook de positionering ten opzichte van de rechten aangerekend aan de andere modi, in beschouwing te worden genomen.

2. In de voorbije jaren werden reeds diverse inspanningen geleverd om de diepgang op de waterwegen te verzekeren.

Het grote probleem hierbij is dat er geen bergingslocaties beschikbaar zijn voor het bergen van de baggerspecie. Een groot deel van de baggerspecie is immers vervuild en mag volgens de vigerende milieuwetgeving niet herbruikt worden. Ondertussen werd voor de Gentse regio het project Fasiver opgestart en werd de stortput genaamd "Callemoeie" in Nazareth aangekocht voor de baggerwerken op de Leie. Beide projecten zouden in de nabije toekomst een oplossing moeten bieden voor het probleem in verband met de bergingslocaties. Voor het gebied van de NV Zeekanaal werd een groot-scheepse baggercampagne opgezet, waarbij onder andere het Kanaal Leuven-Dijle en het Kanaal naar Charleroi opnieuw op hun oorspronkelijke diepte werden gebracht.

De inspanningen zullen ook in de volgende jaren voortgezet worden, uiteraard binnen het terzake geldende reglementair kader, onder andere inzake de bescherming van het leefmilieu.

3. Op verschillende wijzen worden nieuwe trafieken aangetrokken.

Zo is er de sinds jaren aangehouden promotie voor de waterweg die via de VZW Promotie Binnenvaart Vlaanderen en de waterwegbeheerder gevoerd wordt. Deze promotie wordt ondersteund door een aparte cel Marktprospec-

tie binnen de VZW, evenals door marktprospectoren en door ambtenaren die ook met de marktprospectietaak belast zijn bij de verschillende waterwegbeheerders.

Het belangrijkste project voor het aantrekken van nieuwe trafieken is het kaaimurenproject. Via dit project wordt samen met de industrie een publiek-private samenwerking tot stand gebracht waarbij zowel de private partner als de Vlaamse overheid middelen investeren in de bouw van overslagplaatsen en waarbij de private partner zich engageert om de nodige overslag te realiseren.

Deze overslag is vooral gericht op nieuwe trafieken. Een bijzondere aandacht gaat daarbij naar het vervoer van afval, containers en zware en/of ondeelbare ladingen. Daarnaast worden contacten gelegd met groeperingen van bedrijven of individuele bedrijven voor het stimuleren van het vervoer via de waterweg. Zo werd door de NV Zeekanaal een samenwerkingsovereenkomst gesloten met de Kamer voor Handel en Nijverheid van Mechelen. In deze benadering staat het leveren van gespecialiseerde knowhow gericht op het gebruik van de binnenvaart centraal.

Ten slotte zullen via RIS (River Information Services) de gebruiker en de mogelijke gebruiker van de waterweg in de toekomst maximaal geïnformeerd worden over de mogelijkheden van het transport via de waterweg.

4. Het vervoer van huishoudelijk afval en daarmee gelijkgesteld biedt grote mogelijkheden voor de binnenvaart.

Zo wordt getracht om voor de Antwerpse regio in samenwerking met de diverse bevoegde instanties een project op te zetten en wordt in Leuven een kaaiproject uitgebouwd specifiek gericht op deze trafieken.

Verder worden met diverse intercommunales onderhandelingen gevoerd teneinde nieuwe projecten te kunnen opzetten.

Voor het vervoer van andere afvalstoffen zijn een aantal kaaiprojecten in uitvoering en zijn andere projecten in onderhandeling.

De genomen initiatieven zullen ook in de toekomst voortgezet worden.

Vraag nr. 30
van 5 oktober 2001
van de heer MARC CORDEEL

Sigmaplan – Stand van zaken

In 1977 werd het Sigmaplan opgemaakt om het Zeescheldebekken te beschermen tegen stormvloed van de Noordzee. Dit plan bestond uit drie complementaire delen :

- verhoging en verzwaring van de waterkeringen ;
- aanleg van gecontroleerde overstromingsgebieden ;
- bouw van een stormvloedkering.

Ik stel met de minister vice-president vast dat reeds een belangrijk aantal waterkeringen werden verhoogd en verzaamd en dat tevens een aantal overstromingsgebieden werden gerealiseerd. Het belangrijkste overstromingsgebied (600 ha) uit dit plan, Kruibeke-Bazel-Rupelmonde, is echter 25 jaar na de feiten nog steeds niet aangelegd. De aanleg ervan zal nochtans de overstromingskans met een factor vijf verkleinen. Wat de stormvloedkering betreft, werd in 1985 door de toenmalige minister van Openbare Werken beslist de bouw ervan uit te stellen om budgettaire redenen.

De nood aan een goede bescherming tegen stormvloed is echter niet kleiner geworden, integendeel. De stormfrequentie stijgt en specialisten houden rekening met een scenario waarin de zeespiegel stijgt met zestig centimeter de komende honderd jaar.

Inmiddels werkt de administratie Waterwegen en Zeewezen aan een actualisatie van dit Sigmaplan. Hierin wordt de bouw van een stormvloedkering afwaarts van Antwerpen definitief geschrapt en worden aanzienlijk meer gecontroleerde overstromingsgebieden (GOG) gepland. Ook gebieden met gecontroleerd gereduceerd getij (GGG) zouden hierbij aangelegd worden.

Een zeer belangrijk gebied in deze studie is de volledige vallei van de Durme. Tot op heden is er over de opmaak van dit plan weinig overleg geweest met de lokale besturen ; nochtans kan de invloed ervan op de plaatselijke gemeenschappen zeer groot zijn.

1. Kan de minister vice-president een timing geven inzake de actualisatiestudie van het Sig-

maplan en de uitvoering van de werken die eruit zullen voortvloeien ?

2. In welk instrument voorziet de minister vice-president om overleg te organiseren tussen de lokale gemeentebesturen en de plannenmakers van de administratie ?
3. Is er in dit plan voldoende aandacht voor de gebruikers van de grond ?
4. Is het de bedoeling om het volledige gebied te onteigenen, of krijgen enkel de plaatselijke eigenaars de lasten opgelegd van dergelijke GOG's ?
5. Zijn er compensaties voor de landbouwers die de gronden gebruiken ?

Antwoord

Het Sigmaplan heeft de beveiliging van het Zeescheldebekken tegen stormvloed als hoofddoel en werd opgesteld naar aanleiding van de overstromingsramp van 3 januari 1976. Het plan hield rekening met de toenmalige eisen, wensen, inzichten en mogelijkheden. Een kwart eeuw later zijn die eisen, wensen, inzichten en mogelijkheden niet meer dezelfde, waardoor een actualisatie van het Sigmaplan noodzakelijk is.

Door een groeiende bewustwording en een daaraan aangepaste wetgeving is er momenteel meer aandacht voor integraal waterbeleid, ruimte voor de rivier en een nieuwe veiligheidsbenadering. De meeste wetenschappers zijn het er bovendien over eens dat het klimaat de komende decennia aanzienlijk zal veranderen. Hiernaast zijn er instrumenten ontwikkeld waarmee het huidig en toekomstig gedrag van waterlopen gedetailleerd bestudeerd kan worden.

Een eerste aanzet tot de actualisatie van het Sigmaplan werd reeds gegeven in de Langetermijnvisie Schelde-estuarium, die totstandkwam in nauwe samenwerking tussen de administratie Waterwegen en Zeewezen en Rijkswaterstaat, directie Zeeland. Deze Langetermijnvisie Schelde-estuarium werd uitgebreid bediscussieerd in het Vlaams Parlement, wat op 15 mei 2001 resulteerde in een resolutie. Op 18 mei 2001 werd deze resolutie door de Vlaamse regering onderschreven (*Stuk 684 (2000-2001) – Nr. 5 – red.*).

Momenteel wordt de studie voor de actualisering van het Sigmaplan voortgezet volgens de aanzet

gegeven in de Langetermijnvisie Schelde-estuari-um en de resolutie van het Vlaams Parlement. De nadruk ligt op het geven van ruimte aan de rivier in de vorm van onder andere gecontroleerde overstromingsgebieden. Een studie is aan de gang om na te gaan welke gebieden op een maatschappelijk verantwoorde manier kunnen worden ingeschakeld. Potentiële gebieden zijn inderdaad gesitueerd langs de Durme, vandaar dat dit gebied onderwerp uitmaakt van een gedetailleerde studieopdracht.

1. De eerste fase (topografische opmetingen van de beddingen en waterkeringen van Zeeschelde, Durme, Rupel, Dijle, Zenne en Nete's) loopt nu ten einde en de tweede fase (het verzamelen van alle relevante informatie) is momenteel bezig. Vervolgens wordt een mathematisch model van het volledige Zeescheldebekken opgemaakt waarmee het effect van ontpolderingen, inschakelen van gecontroleerde overstromingsgebieden, ... bestudeerd wordt. De volgende fase is een maatschappelijke impactstudie om na te gaan welke gebieden op een maatschappelijk verantwoorde manier kunnen worden ingeschakeld in de functie beveiliging tegen overstromingen.

De volledige studieopdracht moet tegen eind 2003 afgerond zijn. Een definitief uitvoeringsprogramma voor de werken kan in principe maar opgesteld worden na voltooiing van deze studie.

Ondertussen worden de werken in het kader van het Sigmaplan wel stelselmatig voortgezet, waarbij het de bedoeling is dat binnen enkele jaren alle dijken langs het Zeescheldebekken op hoogte zijn gebracht en dertien gecontroleerde overstromingsgebieden, inclusief Kruikeke-Bazel-Rupelmonde, in gebruik zijn. De beveiliging van het Zeescheldebekken zal stelselmatig verhoogd worden door de aanleg van zoveel mogelijk gecontroleerde overstromingsgebieden. De bepalende factor is de snelheid waarmee de gecontroleerde overstromingsgebieden kunnen worden aangelegd. Na een eerste keuze van de mogelijke locaties kan een eerste uitvoeringsprogramma worden opgemaakt.

2. De principes en de algemene visie van het geactualiseerde Sigmaplan zullen eerstdaags worden voorgelegd aan de Vlaamse regering.

Voor verdere uitvoering en realisatie op het terrein zal de administratie Waterwegen en Zee-

wezen daarna in overleg treden met alle gemeentebesturen van de betrokken gemeenten langs de Zeeschelde en haar bijrivieren welke aan het getij onderhevig zijn. Aan verschillende gemeentebesturen werd hierover trouwens reeds enige informatie verschaft.

Ik ben mij ervan bewust dat communicatie een cruciale rol speelt in de ontwikkeling van een maatschappelijk draagvlak. De lokale besturen zijn het eerste aanspreekpunt van de bevolking en dienen daarom vanaf de fase van de visievorming betrokken te worden. Ook vanwege de aanwezige terreinkennis is samenwerking met de lokale besturen noodzakelijk. De communicatie met de plaatselijke bevolking zal op een professionele manier gebeuren.

3. Bij de actualisatie van het Sigmaplan wordt uitgegaan van de principes van integraal waterbeheer. Er zal derhalve onderzocht worden welke gebieden op een maatschappelijk verantwoorde manier kunnen worden ingeschakeld om bij te dragen aan de functie beveiliging tegen overstromingen.

Naast beveiliging tegen overstromingen wordt terdege rekening gehouden met andere functies, zoals bijvoorbeeld landbouw, recreatie en natuur.

4. Door toepassing van het bestaande decreet op de waterkeringen wordt voor de realisatie van een waterkering een erfdienstbaarheid opgelegd. Dit houdt in dat de werken kunnen starten zonder dat de betrokken gronden zijn aangekocht door de overheid. De eigenaar kan wel zelf vragen deze gronden aan te kopen. Uit oogpunt van de bestemming zal voor elk aan te leggen overstromingsgebied onderzocht worden of de gronden binnenin het gebied al dan niet zullen worden onteigend. Indien de eigenaar zijn gronden zoals vroeger kan blijven gebruiken, is er op het eerste gezicht geen enkele reden om de gronden aan te kopen. In het andere geval zal een aankoop door de overheid aangewezen zijn.

5. In overleg met de verschillende administraties wordt onderzocht welke oplossing, zoals bijvoorbeeld compensatie, in welke omstandigheden best aangewend wordt.

Het is momenteel echter te vroeg om hierover een definitieve uitspraak te doen.

Vraag nr. 31
van 5 oktober 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Ring Leuven – Snelheidsbeperking

Door de gemeenteraad van Leuven werd beslist om op de ring van Leuven, op het gedeelte tussen de Twee Waters en de Tervuurse Poort, de snelheid te beperken tot 50 km/uur.

1. Werd deze beslissing door de minister vice-president reeds ontvangen en/of bekrachtigd ?
2. Zo ja, wanneer wordt deze snelheidsbeperking dan ingevoerd ?

Antwoord

De Afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant deelt mij mee dat zij op 13 augustus 2001 een ontwerp van gemeenteraadsbeslissing per fax ontvangen heeft.

Op 22 augustus 2001 heeft deze afdeling aan de stad Leuven gemeld dat op basis van deze afschriften geen ontwerp van besluit houdende goedkeuring van het aanvullend reglement op de politie van het wegverkeer kan worden voorgelegd.

Aan de stad Leuven werd dan ook gevraagd om twee voor eensluidend verklaarde afschriften van de raadsbeslissing in verband met de snelheidsbeperking op de R23 ring rond Leuven aan de afdeling Wegen en Verkeer te bezorgen.

Zodra de stad Leuven de gemeenteraadsbeslissing officieel aan mijn administratie heeft bezorgd, kan de snelheidsbeperking worden ingevoerd na de bekrachtiging ervan.

Vraag nr. 32
van 5 oktober 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Busstation Leuven – Zitbanken

Over de esthetiek van het nieuwe busstation van De Lijn aan het station van Leuven is al veel discussie geweest. Des goûts et des couleurs on ne discute pas ... Maar over de functionaliteit mag wel gediscussieerd worden.

Welnu, heel wat gebruikers maken hun beklag over de afwezigheid van zitbanken aan de diverse haltes in het nieuwe busstation. Zeker voor senioren, die

nu volop gestimuleerd worden om gebruik te maken van de bus, is dat een must.

1. Waarom werden er geen zitbanken geplaatst ?
2. Kan dit vooralsnog gebeuren ?

Antwoord

1. Ten gevolge van de stedenbouwkundige voorschriften inzake de totale herinrichting van de stationsomgeving, diende een compact busstation geconcipieerd te worden. Dit leidde tot het huidige concept, waarbij onder een kantoorgebouw een busstation met slechts zes perrons is gerealiseerd, weliswaar bruikbaar in beide rijrichtingen, zodat men uiteindelijk over twaalf kaaien beschikt. De perrons hebben een breedte van 2,50 meter (plus de boordstenen), maar laten buiten de bestaande kolommen van het gebouw en de geplande vuilnisbakken en infoborden geen bijkomende toe.

Het plaatsen van zitbanken zou de doorgang van rolstoelpatiënten en kinderwagens op de perrons onmogelijk maken. Het in- en uitstappen van de reizigers zou bovendien ernstig bemoeilijkt worden. Zitbanken nemen ook veel ruimte op de perrons in en ze zouden de capaciteit van de perrons tijdens de spitsuren ontoereikend kunnen maken.

2. In het concept is een verwarmde wachtruimte met zitbanken opgenomen. Reizigers die niet onmiddellijk de bus kunnen nemen, kunnen hier op een comfortabele manier wachten. In deze wachtruimte hebben zij een volledig overzicht over het busstation en kunnen zij via de real time reizigersinformatie de aankondiging van de vertrekkende bussen volgen.

Deze wachtruimte dient in de loop van de maand november in gebruik genomen te worden.

Vraag nr. 33
van 5 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE

Overheidsdiensten – Decentralisatie en werkgelegenheid

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering
 Vraag nr. 5
 van 5 oktober 2001
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 585

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

**Vraag nr. 34
van 5 oktober 2001
van de heer JOHAN MALCORPS**

Bermbesluit – Naleving

In antwoord op vroegere schriftelijke vragen (cf. nrs. 11 en 139) in verband met ecologisch bermbeheer en de naleving van het bermbesluit, antwoordde de minister van Leefmilieu dat voor het verbod op het gebruik van biociden geen enkele afwijking is toegestaan. De afdeling Natuur kan wel een afwijking toestaan voor de maaidata van het bermbesluit, maar volgens de minister van Leefmilieu enkel wegens natuurbehoudsredenen. En daarvoor moet dan een aparte verantwoordingsnota worden opgemaakt (*vraag nr. 11 van 7 november 2000, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 2 februari 2001, blz. 932 ; vraag nr. 139 van 23 februari 2001 van de heer Carl Decaluwe, BVA nr. 11 van 27 april 2001, blz. 1410 – red.*).

1. Mij wordt nochtans gesignaleerd dat biociden nog veelvuldig worden gebruikt bij het weg(berm)beheer, onder meer door de administratie Wegen en Verkeer, maar ook door andere diensten die onder de verantwoordelijkheid van de minister vice-president vallen, zoals de NV Zeekanaal.

Is dit dan niet in strijd met het bermbesluit, of zijn er toch afwijkingen mogelijk ? Welke procedure moet daartoe dan gevolgd worden ?

En als het klopt dat er geen afwijkingen mogelijk zijn, hoe verklaart de minister vice-president dan dat er blijkbaar toch gespoten wordt ?

2. Er worden nu proefprojecten opgezet inzake ecologisch bermbeheer. Na de Grote Ring rond Brussel, zou het gaan om drie nieuwe bermbeheersplannen : op de A18 Jabbeke-Franse grens, de A2-E314 tussen Diest en de Nederlandse grens en de Antwerpse ring.

Hoever staat het met deze projecten ? Zijn er nog andere gepland en voor wanneer ?

3. Hoe moeten we dit laatste in het kader van het voorgaande interpreteren : betekent dit dat

enkel bij deze laatste projecten het bermbesluit strikt gerespecteerd wordt (bv. ook wat het verbod op de inzet van biociden betreft) ? Of gaat men in deze bermbeheersplannen verder dan wat vereist wordt door het bermbesluit ?

Antwoord

1. De administratie Wegen en Verkeer gebruikt geen biociden bij het beheer van wegbermen. Biociden worden gebruikt voor het beheer van ongewenste vegetatie op verhardingen. Biociden op wegbermen zijn het gevolg van onnauwkeurig gebruik bij het besproeien van verhardingen.

Het onnauwkeurig gebruik is een punt dat voor verbetering vatbaar is.

2. Het bermbeheersplan op de autosnelweg A18 Jabbeke-Franse grens is reeds in uitvoering. Voor het bermbeheersplan van de A2-E314, tussen Diest en de Nederlandse grens, start het maaibeheer met het ingaan van het nieuwe onderhoudsbestek. Op de Antwerpse Ring werden bij de maaibeurt van september reeds ruigere graszones aangeduid en niet meer gemaaid. Het definitieve maaischema zal vermoedelijk komende lente van start gaan.

Aan volgende bermbeheersplannen wordt gewerkt : de autosnelweg E17 op het grondgebied van de provincie Oost-Vlaanderen, de autosnelweg E40 Brussel-grens met provincie Luik, de E40 - A10 West-Vlaanderen en de E34 in Antwerpen.

3. De administratie Wegen en Verkeer streeft naar het naleven van het bermbesluit op alle bermen. In de bermbeheersplannen worden bermen beheerd naar hun specifieke mogelijkheden.

Het doel is een grotere natuurwaarde te verkrijgen dan dat er enkel met het toepassen van het bermbesluit kan worden bereikt.

**Vraag nr. 35
van 5 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE**

Ring Roeselare – Afwerking

De afwerking van de ring rond Roeselare is nog steeds niet aangevat en krijgt stilaan een hoog "soapgehalte" van steeds maar wijzigende proce-

dures en met een provinciale auditor die van geen wijken wil weten.

1. Welke concrete stappen dient men nog te nemen voor de afwerking van de ring rond Roeselare in een 2x2-versie ?
2. Welke middelen zijn hiervoor effectief uitgetrokken en wanneer kunnen die vastgelegd worden ?
3. In welke mate kan een koppeling van deze problematiek aan de aanpak van zwarte punten (aanleg rotondes) voor verdere vertraging zorgen ? Welke middelen zijn hiervoor uitgetrokken ?

Antwoord

De ring rond Roeselare zal worden aangelegd op 2 x 2 rijstroken, met langs weerszijden ventwegen van 4 meter breed voor het lokaal verkeer (met inbegrip van het landbouwverkeer) en voor de fietsers.

Momenteel wordt nog onderzocht welke maatregelen op het reeds bestaande gedeelte van de R32 kunnen worden genomen om de verkeersveiligheid ter hoogte van de kruispunten te verbeteren. Ook voor het nog aan te leggen sluitstuk R32 als primaire weg II, dient een duidelijke kruispuntmotivatie opgegeven te worden. Uit de objectieve behoefteanalyse blijkt dat de kruispunten op de R32 tot de onveiligste van de provincie West-Vlaanderen behoren. Bijzondere aandacht voor de aanpak van de verkeersveiligheid ter hoogte van de kruispunten is dan ook absoluut noodzakelijk. Er wordt ook nog verder onderzocht welke ingrepen aangewezen zijn om het westelijk gedeelte van de R32 in te richten als secundaire weg I, zoals bepaald in het mobiliteitsplan van de stad Roeselare. Tot slot worden ook voor de zogenaamde kleine ring van Roeselare voorstellen uitgewerkt voor een heraanleg met prioriteit voor het openbaar vervoer. Op deze wijze geeft de aanleg van het sluitstuk van de R32 de aanzet tot een globaal plan van aanpak voor de mobiliteitsproblematiek in Roeselare.

Dit plan van aanpak zal derhalve geïntegreerd worden in de projectnota voor de R32. De afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen heeft op de gemeentelijke begeleidingscommissie van 5 september 2001 voorstellen geformuleerd om de projecten op dit vlak te vervolledigen. Momenteel wordt het standpunt van de stad Roeselare afge wacht. Nadat de Provinciale Auditcommissie de

projectnota goedgekeurd heeft, moeten nog de gebruikelijke procedures doorlopen worden zoals aanvraag van bouwvergunning en aanbesteding en gunning van de werken. Naar alle verwachtingen kan de aanbesteding in het voorjaar van 2002 plaatsvinden. De werken kunnen dan in de tweede helft van 2002 starten.

Momenteel wordt de kostprijs van de werken geraamd op 150 miljoen frank. De middelen voor de aanleg van het sluitstuk van de R32 zijn reeds opgenomen op het reserveprogramma voor 2001 en zullen worden hernomen in het investeringsprogramma 2002. In het meerjarenprogramma zullen ook kredieten opgenomen worden voor de aanpak van de bestaande kruispunten op de R32 die bekend zijn als zwarte punten. De aanpassing van deze kruispunten zal onafhankelijk van de aanleg van het sluitstuk op het meerjarenprogramma opgenomen worden, zodat de aanleg van het sluitstuk hierdoor niet vertraagd wordt.

Vraag nr. 36 van 5 oktober 2001 van de heer CARL DECALUWE

Fietspaden – Module 13-projecten

Via module 13 van het mobiliteitsconvenant kunnen de Vlaamse gemeenten fietspaden langs de gewestwegen laten aanleggen. Voor een fietspad uit de prioriteitenlijst wordt 100 % subsidiëring toegekend, in de andere gevallen 80 %.

Na contact met talrijke gemeentebesturen uit West-Vlaanderen blijkt dat alle fietspaden uit de West-Vlaamse prioriteitenlijst reeds ontworpen zijn. Dit blijkt niet zo te zijn in bijvoorbeeld de provincie Antwerpen, waar nog niet veel ontwerpen van fietspaden uit de prioriteitenlijst klaar zouden zijn.

Dit betekent in dit perspectief dat er voor de extra middelen voor fietspaden een ernstige verschuiving plaatsvindt, wat eigenlijk een afstraffing inhoudt voor het stipte werken in het verleden van de West-Vlaamse administratie.

1. Kan de minister vice-president mij een overzicht geven, opgesplitst per provincie, van de aanwending van module 13 voor de aanleg van fietspaden met 100 % subsidiëring ? Welke middelen zijn reeds vastgelegd ?
2. Wat is de oorzaak van de verschillen tussen de provincies ? Heeft dit te maken met de effectie-

ve behoefte, of met de planning van de ontwerpen van fietspaden ?

3. Welke projecten, opgesplitst per provincie, komen in aanmerking voor 80 % subsidies ?

Antwoord

Ik heb de gevraagde overzichtlijsten reeds eerder in het Vlaams Parlement neergelegd naar aanleiding van de vraag om uitleg van de heer Ludwig Caluwé over de aanleg van fietspaden langs gewestwegen (*Handelingen Commissievergadering nr. 1 van 25 september 2001, blz. 22 e.v. – red.*) (Overzichtlijsten als *bijlage*).

De 100 %-subsidierегeling geldt voor de projecten die voorkomen op het goedgekeurd driejarenprogramma van het departement. Deze regeling kan dus toegepast worden voor het laten uitwerken van projecten van het goedgekeurd investeringsprogramma 2001 door de lokale overheid. De afdeling heeft de keuze of zij het project zelf uitwerkt of laat uitwerken. Verder geldt de 100 % subsidieregeling ook voor het versnellen van projecten op het goedgekeurd driejarenprogramma, bijvoorbeeld voor het versneld uitvoeren in 2001 van een oorspronkelijk voor 2002 of 2003 gepland project.

Bij de jaarlijkse actualisatie van het meerjarenprogramma wordt de ruimte die zo in het meerjarenprogramma vrijkomt, opgevuld met fietsprojecten

die zo op hun beurt vooruitschuiven. Een afdeling die veel prioritaire fietspadenprojecten in eigen beheer uitwerkt, ondervindt dus geen enkel nadeel inzake aanbesteedbaar volume fietspaden.

De 80 % subsidieregeling geldt voor projecten die (nog) niet voorkomen op het goedgekeurd driejarenprogramma, dus voor het versnellen van projecten die pas na 2003 gepland zijn. Ook uit deze reserve kan de provinciale afdeling putten om beslag te kunnen leggen op een deel van het subsidiebudget.

De redenering dat een afdeling die veel prioritaire fietspadendossiers in eigen beheer uitwerkt, gestraft zou worden voor haar stipte werken, is dus niet correct. De provinciale buitenafdelingen van de Wegen hebben als taak de lokale overheden te sensibiliseren om subsidieaanvragen in te dienen. Verschillen tussen de buitenafdelingen zijn dan ook gedeeltelijk te verklaren door de mate waarin zij de lokale overheden aansporen en ondersteunen bij de opmaak van deze subsidieaanvragen.

Ikzelf neem elke gelegenheid te baat om lokale overheden te wijzen op de subsidiemogelijkheden voor de aanleg van fietspaden.

Bijlage : te realiseren projecten volgens module 13

Subsidies à 80 %

Gemeente	Gewestweg	Aantal km fietspad	Bedrag ten laste van het gewest (in miljoen fr.)
Brecht	N115	5,60	213
Koksijde	N8	1,80	11,3
Koksijde	N330	3,80	28,4
Nevele	N437	1,80	16,4
Ravels	N119	2,20	52,4
Laakdal	N141	2,20	37,4
Wuustwezel	N144	1,10	6,3
Wuustwezel	N144	0,80	4,6
Wuustwezel	N144	10,80	61,9
Wuustwezel	N133	6,40	36,0
Hoogstraten	N115	6,60	68,8

Gemeente	Gewestweg	Aantal km fietspad	Bedrag ten laste van het gewest (in miljoen fr.)
Hoogstraten	N144	6,00	62,4
Nijlen	N116	3,00	31,2
Malle	N14	4,80	24,2
Kalmthout	N133	7,00	34,4
Rotselaar	N21	2,60	13,9
Hamont-Achel	N76	2,70	25,0
Bocholt	N76	1,20	19,0
Arendonk	N118	5,30	52,9
Arendonk	N139	2,50	43,9
Kalmthout	N117	0,45	5,9
			(excl. ontwerp- kosten)
Lo	N364	2,40	15,4
Hamont-Achel	N748	5,70	80,0
Neerpelt	N748	3,00	22,0
Bilzen	N2	3,40	72,0
Totaal		93,15	1.038,7

Subsidies à 100 %

Gemeente	Gewestweg	Aantal km fietspad	Bedrag ten laste van het Gewest (in miljoen)
Brecht	N133	3,0	27,00
Grobbendonk	N13	12,0	276,00
Lier	N13	1,8	26,25
Galmaarden	N272	4,4	33,50
Hasselt	N739	8,0	150,00
Hasselt	N725	1,8	33,00
Herentals	N13	3,8	57,70
Bree	N73	4,0	169,70
Nijlen	N13	4,0	27,00
Nijlen	N13	2,4	15,00
Stabroek	N111	7,7	107,00
Zemst	N1	3,4	36,80
Zemst	N227	4,0	18,60
Nevele	N437	1,8	16,80
Totaal		62,1	994,35

Dit is dus 155 km fietspad via de modules 13, voor een totaal bedrag van 2,033 miljard frank.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 277
van 18 september 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gelijke kansen m/v – Verloning

De Vlaamse regering voert een gelijkekansenbeleid waarbij discriminatie op basis van geslacht, afkomst, leeftijd, seksuele geaardheid en handicap wordt weggewerkt.

In haar regeerprogramma schreef de Vlaamse regering dat er op verschillende terreinen nog wel degelijk sprake is van ongelijke kansen, waardoor overheidsingrijpen nodig is. Concreet werd hierbij verwezen naar onderzoeken over de grote problemen op het vlak van gelijke verloning voor mannen en vrouwen. De Vlaamse regering nam zich voor gelijke verloning van mannen en vrouwen aan te moedigen.

Mag ik de minister vragen welke concrete stappen zij hiervoor reeds ondernam ?

Antwoord

Als minister bevoegd voor Gelijke Kansen draag ik mee de beslissing van de voltallige Vlaamse regering in verband met het aanmoedigen van gelijke verloning van mannen en vrouwen.

Deze specifieke doelstelling is echter een materie die behoort tot de bevoegdheid van mijn collega, de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme.

Vraag nr. 280
van 18 september 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Verpleegkundigen – Functiedifferentiatie

Er is een tekort aan verpleegkundigen. Dit wordt veroorzaakt door problemen bij de instroomzijde

in de opleidingen, de doorstroming naar het werkveld en de uitstroom tijdens de beroepsactieve werkjaren.

In het kader van een actieplan voor verpleegkundigen is en wordt functiedifferentiatie belangrijk. Dit geldt zowel voor de verpleegkundige jobs in de ziekenhuizen als voor die in de verzorgende en de welzijnssector. Door het ontbreken van een beroeps- en functiekwalificatie die aansluit op de kwalificatiestructuur in opleidingen en bijscholingen, wordt nu immers de aantrekkelijkheid van het beroep tekortgedaan.

Een studie naar een beroeps- en functiestructuur is daarom essentieel om een functiedifferentiatie, die de aantrekkelijkheid van de verpleging alleen maar kan verhogen, tot stand te brengen.

Naar ik vernam, gaf de federale minister een eerste aanzet voor een dergelijke studie. Hij vertrekt hierbij echter telkens vanuit "Riziv-verpleegkundigen", terwijl het aantal verpleegkundigen in niet-Riziv-vergoede functies toeneemt (Riziv : Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering). De diensten onder Kind en Gezin zijn hierbij in Vlaanderen een goed voorbeeld, maar ook in de rustoorden, ouderenzorg, gehandicaptenzorg en andere welzijnssectoren worden verpleegkundigen ingeschakeld.

Mag ik de minister vragen welke stappen zij vanuit haar verantwoordelijkheid voor de volksgezondheid en welzijnssector in Vlaanderen reeds deed in het kader van een functiedifferentiatie voor verpleegkundigen ?

Antwoord

De reglementering inzake de uitoefening van het beroep van verpleegkundige behoort tot de federale bevoegdheden.

Deze reglementering is uitgewerkt in de wet op de uitoefening van de verpleegkunde en de uitvoeringsbesluiten genomen in uitvoering van deze wet. Deze reglementering past in het KB nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de geneeskunst, de verpleegkunde, de paramedische beroepen en de geneeskundige commissies, bij wet van 10 augustus 2001 gewijzigd in het KB nr. 78 betreffende de uitoefening van de gezondheidsberoepen (*KB : koninklijk besluit – red.*). Deze regelgeving is zeer detaillistisch en omvat, naast een algemene definitie van de verpleegkunde, een precieze omschrijving van de voorwaarden, titels en bijzon-

dere beroepsbekwaamheden om de verpleegkunde te mogen uitoefenen, evenals een omschrijving van verpleegkundige acts. Vragen hieromtrent dienen derhalve gericht te worden aan mijn federale collega bevoegd voor Volksgezondheid.

Momenteel is er onbetwistbaar een krapte op de arbeidsmarkt voor verpleegkundigen. Dit noopt de overheid tot het zo doelmatig mogelijk inzetten van verpleegkundigen.

De tendens tot toenemende specialisatie op de arbeidsmarkt heeft tot gevolg dat in toenemende mate een beroep wordt gedaan op de professionele inzet van – onder meer – verpleegkundigen, en heeft ongetwijfeld een positief effect op de attractiviteit van de verpleegkundige beroepsuitoefening. Bijvoorbeeld in de rustoord- en de RVT-sector zijn sinds enkele jaren de functies van hoofdverpleegkundige gecreëerd (*RVT : rust- en verzorgingstehuis – red.*). Meer recentelijk ontstond de vraag naar een referentie-verpleegkundige voor palliatieve zorgverlening en – weliswaar niet uitdrukkelijk gereserveerd voor verpleegkundigen – de functie van kwaliteitscoördinator.

Voorzover de Vlaamse volksvertegenwoordiger deze evolutie plaatst onder de omschrijving "functiedifferentiatie", deel ik haar mening en ondersteep ik mede het belang hiervan, zowel ten aanzien van het verhogen van de kwaliteit van zorgverlening, als ten aanzien van het verhogen van de aantrekkingskracht van het verpleegkundig beroep.

Indien evenwel onder "functiedifferentiatie" wordt verstaan het toebedelen van niet-verpleegkundige taken aan verpleegkundigen, wens ik enig voorbehoud te maken. Dit leidt immers tot een verdere uitbreiding van het takenpakket van verpleegkundigen, op een moment van krapte op de arbeidsmarkt.

Een belangrijk aspect in het beleid ten aanzien van het tekort aan verpleegkundigen is ongetwijfeld de vervroegde uitstroom. Momenteel zou de gemiddelde loopbaan van een verpleegkundige nog steeds vrij kort zijn en schommelen rond de tien jaar. Aan de uitstroomzijde zit derhalve nog een belangrijk potentieel tot toename van het aantal beroepsactieve verpleegkundigen.

De maatregelen die ik bedongen heb via het sociaal akkoord voor de non-profitsector hebben precies tot doel dit potentieel te verhogen en de aantrekkingskracht van de verpleegkundige beroepsuitoefening te verhogen.

**Vraag nr. 281
van 18 september 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Gelijkekansenbeleid – Europees voorzitterschap

De gelijkheid van kansen voor mannen en vrouwen staat in de Europese Unie (EU) steeds vooraan. Nu België het voorzitterschap waarneemt en de Verklaring van Laken voorbereidt, is het belangrijk dat ook Vlaanderen hierbij een inbreng doet.

1. Werd de minister betrokken bij de vergaderingen van de ministers van de Europese Unie die standpunten innemen over gelijke kansen ? Op welke manier ?
2. Welke prioriteiten op het vlak van gelijke kansen stelt de minister zelf ter voorbereiding van het Europees voorzitterschap ? Hoe kwamen deze prioriteiten tot stand ? Hoe worden ze in het debat gebracht ?

Antwoord

Minister Onkelinx, minister van Werkgelegenheid en Gelijke Kansen in de federale regering, heeft het Europees voorzitterschap voorbereid. Via deze minister worden België en Vlaanderen betrokken in het overleg. Er was en is ook de interministeriële conferentie voorbereid, waar volgende thema's aan bod zijn gekomen : vrouwen en besluitvorming, vrouwen en ICT, werkingssituatie opvanggezinnen, intrafamiliaal geweld (*ICT : informatie- en communicatietechnologie – red.*).

Het thema "combinatie arbeid en gezin" vinden wij, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, erg belangrijk. Wij hebben van het EU-voorzitterschap gebruikgemaakt om dit mee onder de aandacht te brengen. Daarom hebben wij onze steun verleend aan de conferentie New Patterns of Work and Family in Europe : the role of policies, die plaatsvond op 11-12 oktober 2001. Deze werd georganiseerd door het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudie (CBGS) en de coördinatoren van het "European Network on Policies and the Division of Unpaid and Paid Work";

Met deze internationale conferentie wil Vlaanderen suggesties en aanbevelingen aanreiken die kunnen bijdragen tot een beleid waarbij een meer evenwichtige verdeling tussen bezoldigde arbeid en (onbezoldigde) huishoudelijke taken voor man én vrouw wordt aangemoedigd.

Ook was er de expertisemeeting "The role of health promotion in tackling inequalities in health", georganiseerd door het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie (VIG) op 28 september 2001 in het Europees Parlement in Brussel. Met deze expertenmeeting wil Vlaanderen een brede overeenstemming nastreven onder de lidstaten omtrent beleidsaanbevelingen die ertoe moeten bijdragen dat de ongelijkheid in termen van gezondheid wordt teruggeschroefd.

Daarop aansluitend, organiseer ik samen met het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie in samenwerking met het European Network of Health Promotion Agencies (ENHPA)-Liaison Office en met de steun van de Europese Commissie op 5 december 2001 een rondetafelconferentie met hetzelfde thema : "The role of health promotion in tackling inequalities in health".

Mede op basis van de bevindingen van de expertenmeeting terzake wil Vlaanderen met deze rondetafelconferentie de basis leggen voor een Europees beleid ter bestrijding van de ongelijkheid inzake gezondheid.

**Vraag nr. 283
van 18 september 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

Persoonlijk assistentiebudget en pleegzorg – Cumulatieverbod

Volgens artikel 10, § 4 van het besluit van de Vlaamse regering van 15 december 2000 houdende vaststelling van de voorwaarden van toekenning van een persoonlijk assistentiebudget (PAB) aan personen met een handicap, is een combinatie van een PAB met bijstand verleend door een pleeggezin verboden.

Dit verbod is niet zo evident wanneer het pleeggezin fulltime de persoon met een handicap opvangt en als het ware het ouderlijk milieu (vooral bij kinderen) vervangt.

1. Wat is de ratio legis van dit cumulatieverbod ?
2. Moet geen onderscheid gemaakt worden tussen pleeggezinnen die in beperkte mate aan opvang doen en pleeggezinnen die de facto de rol van het thuismilieu overnemen ?

Antwoord

1. In het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap wordt in hoofdstuk VIIbis, artikel 58bis, 1°, het persoonlijk assistentiebudget omschreven als : "het budget dat het Fonds aan de persoon met een handicap of zijn wettelijke vertegenwoordiger toekent voor de gehele of gedeeltelijke tenlasteneming van de kosten van de persoonlijke assistentie en de organisatie ervan". Hierdoor kan het budget dus nooit aan het pleeggezin worden toegekend.

In het besluit van de Vlaamse regering van 15 december 2000 wordt uitdrukkelijk in artikel 10, § 4 gesteld : "de combinatie van het PAB met bijstand verleend door een voorziening voor opvang, behandeling en begeleiding van personen met een handicap of door een pleeggezin is niet mogelijk". In hetzelfde artikel wordt de combinatie PAB met dagactiviteiten geleverd door een dagcentrum of een semi-internaat voor niet-schoolgaanden wel mogelijk, waarbij het PAB dan dient om de assistentie in de thuisomgeving te betalen.

Dit artikel is voorwerp geweest van verschillende amendementen bij de besprekingen van het decreet-PAB van de heer Swennen (amendement nr. 9 in Stuk 283 (1999-2000) – Nr. 4), zowel als bij de gedachtewisseling over het uitvoeringsbesluit PAB (Stuk 559 (2000-2001) – Nr. 1). Uit deze stukken blijkt dat de combinatie met andere voorzieningen (waaronder ook pleeggezinnen) uitgesloten werd binnen dit PAB, maar dat iedereen het erover eens is dat die combinaties geregeld moeten worden via het voorstel van decreet inzake het persoonsgebonden budget (PGB). De uitzondering voor volwassenen in een dagcentrum en voor kinderen in semi-internaten voor niet-schoolgaanden is expliciet vermeld, wegens de urgentiegraad van de hulpvraag van mensen in deze situatie. Het betreft hier bij uitstek de zwaarst zorgbehoevende kinderen en volwassenen, waarbij voor deze laatsten een opname in een nursing-tehuis of tehuis voor niet-werkenden kan worden uitgesteld.

De combinatiemogelijkheden met (semi-)residentiële opvang zijn dus voorlopig beperkt tot die gevallen waar het het meest urgent leek.

2. Gelet op de doelstelling van het gehandicaptenbeleid in het algemeen en van het persoonlijk

assistentiebudget in het bijzonder om de zorg op maat van de individuele behoefte te organiseren, zal in de toekomst inderdaad meer op gradatie van zorgbehoeften, en dus op variatie van antwoorden daarop, gefocust worden.

Uit het oogpunt daarvan wordt momenteel gewerkt aan voorstellen tot wijziging van het regelgevend kader van de subsidiëring van de (semi-)residentiële voorzieningen. Het verslag van het eerste luik van de studie rond de zorggradatie is verschenen onder de titel : "Een kader voor de organisatie van vraaggestuurde ondersteuning voor mensen met een handicap en hun omgeving". Hierin, en in het voorstel van decreet inzake het persoonsgebonden budget van Ann De Martelaer, zijn voorstellen van verdere flexibilisering van de zorg terug te vinden (*Stuk 868 (2001-2002) – Nr. 1 – red.*).

In die context is het onderscheid tussen pleeggezinnen die in beperkte mate aan opvang doen en pleeggezinnen die de facto de rol van het thuismilieu overnemen, naar opportuniteit te onderzoeken.

**Vraag nr. 284
van 18 september 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Woonvormen – Terminologie (2)

Met verwijzing naar mijn schriftelijke vraag nr. 268 van 23 augustus 2001 aan de minister (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3-4-5 van november/december 2001, blz. 564 – red.*) en mijn schriftelijke vraag nr. 14 van heden aan minister Gabriëls (*zie blz. 710 – red.*) stel ik vast dat men nu ook al bij het algemeen welzijnswerk over "begeleid wonen" begint te spreken.

1. Is een afstemming van de terminologie niet aangewezen ?
2. Zo ja, welke initiatieven heeft de minister reeds genomen ? Binnen welke termijn ?

N.B. Een vraag over hetzelfde onderwerp werd gesteld aan de heer Jaak Gabriëls, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting.

Antwoord

1. Zoals ik reeds heb gesteld in het antwoord op vraag nr. 268 van 23 augustus 2001, ben ik van

mening dat een mogelijke ontoegankelijkheid in de hulpverlening samenhangt met een eventuele schaarste van het aanbod, een gebrek aan kennis omtrent het beschikbare hulpaanbod en het bestaan van schotten of drempels in de regelgeving. Bovendien wordt de hulpverlening almaar meer gespecialiseerd, waardoor de bevolking dikwijls genooddaakt is hulp te vragen aan professionals bij het maken van de juiste keuzes.

Bijgevolg is veeleer een harmonisatie van de verschillende opvangstelsels inzake voorwaarden, doelpubliek, financiering, etcetera vereist, dan een afstemming van de terminologie. De bevolking moet bovendien een beroep kunnen doen op goed gedocumenteerde, lokaal verankerde en onafhankelijke informatiepunten. De ontwikkeling van een geïntegreerd lokaal sociaal beleid beantwoordt dan ook volledig aan deze noden.

2. In het algemeen welzijnswerk bestaan twee vormen van begeleid wonen, met name het begeleid zelfstandig wonen voor jongvolwassenen (18-25-jarigen) en het begeleid wonen voor thuisloze volwassenen. Deze vormen van ambulante hulpverlening hebben tot doel maatschappelijke integratie van de betrokken persoon te bevorderen en de sociale netwerken te versterken. Begeleid wonen voor thuislozen wil mensen die het zelfstandig wonen moeilijk aankunnen, toch volledig zelfstandig laten leven. Het begeleid wonen wordt binnen het algemeen welzijnswerk niet alleen beschouwd als een mogelijk "vervolgtraject" na een opname in een opvangcentrum, maar ook als een alternatief voor residentiële opvang.

De begeleide bewoner of het begeleide gezin beschikt over een aparte gehuurde woning. De cliënt heeft een huurcontract en een begeleidingscontract, waarin het centrum en de cliënt zich akkoord verklaren omtrent de aard en de inhoud van de begeleiding en de wederzijdse rechten en verplichtingen. Het aanvaarden van een begeleidingscontract is een voorwaarde om in het begeleid wonen te kunnen stappen. Bij het einde van de begeleiding kan de cliënt evenwel in de woning blijven, tenzij het zou gaan om een doorstromingsgerichte vorm van begeleid wonen.

Doorstromingsgerichte vormen van begeleid wonen worden in het algemeen welzijnswerk vooral gehanteerd ten aanzien van jongvolwassenen : het zogenaamde begeleid zelfstandig wonen. De niet-doorstromingsgerichte vormen van begeleid wonen beogen thuislozen die nood

hebben aan permanente ondersteuning om zelfstandig te kunnen blijven wonen, een aangepaste hulpverlening aan te bieden door middel van ambulante woonbegeleiding.

Binnen het algemeen welzijnswerk worden verschillende termen gebruikt om bovengenoemde hulpverleningsvormen aan te duiden : begeleid (zelfstandig) wonen, woonbegeleiding, beschut wonen, enzovoort. Het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk maakt momenteel werk van een afstemming van deze terminologie binnen de verschillende autonome centra voor algemeen welzijnswerk. Dit initiatief past binnen zijn opdracht "profilering van het algemeen welzijnswerk", die een van de doelstellingen vormt van het decreet van 19 december 1997 betreffende het algemeen welzijnswerk. Het algemeen welzijnswerk opteert ervoor het begrip "begeleid wonen" te hanteren. In andere soorten, zoals de gezondheidszorg of de gehandicaptenzorg, gebruikt men immers de begrippen "beschut" of "beschermd" wonen.

Vraag nr. 285
van 18 september 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Allochtonen – Welzijnsprojecten

In het kader van het minderhedendecreet heeft de minister dit jaar een bedrag van 17 miljoen frank uitgetrokken voor de uitvoering van experimentele projecten.

Dit jaar gaat de aandacht prioritair naar de verdere ontwikkeling van het emancipatiebeleid, en dit in overleg en samenspraak met de verschillende gemeenschappen van de etnisch-culturele minderheden die Vlaanderen rijk is.

De minister deed een oproep tot de Vlaamse allochtonenverenigingen om zelf concrete projecten voor te stellen. Organisaties van etnisch-culturele minderheden zijn immers, in het licht van het emancipatiebeleid, belangrijke partners. Zij kunnen een belangrijke rol spelen in de belangenbehartiging en -verdediging van hun eigen achterban en een belangrijke voortrekkersrol spelen met betrekking tot de verbetering van de positie van de doelgroep in het algemeen.

De zelforganisaties en de landelijke verenigingen van allochtonen werden dan ook uitgenodigd om projectvoorstellen in te dienen in het kader van een inclusief beleid.

1. Welke projecten werden ingediend ? Welke projecten werden in aanmerking genomen ?
2. Welke projectaanvragen betreffen het ontwikkelen van :
 - vernieuwende methodieken rond gezinsondersteuning ;
 - buurt- en wijkinitiatieven in het kader van de integrale jeugdhulpverlening;
 - initiatieven in het kader van het ouderenbeleid ?
3. Welke projecten werden verworpen ? Waarom ?
 Kan men in beroep gaan ? Hoe ?

Antwoord

1. Hieronder vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de volledige lijst van alle ingediende projecten. De geselecteerde projecten worden eerst vermeld. De niet-geselecteerde vindt zij daaronder.

Geselecteerde projecten

Organisatie	Gemeente	Titel	Thema
Dünya VZW	Houthalen	MANtelzorg? VROUWtelzorg!	Gezinsondersteuning
Nationaal Comité van Woonwagengewoners VZW	Brussel	Directe hulp aan doortrekkers (woonwagengewoners)	Gezinsondersteuning
Federatie van Migrantenvrouwengroepen, Wereldvrouwen	Houthalen	Medet-foon	Gezinsondersteuning
Onder Ons VZW	Brussel	Integratie wijkgericht emancipatiecentrum	Gezinsondersteuning
Federatie van Migrantenvrouwengroepen, Wereldvrouwen	Houthalen	Vormingsreeks : niet alles is mij duidelijk in mijn relaties	Gezinsondersteuning
Mesopotamië VZW	Leuven	Ondersteuning participatieproces Koerdische jongeren	Gezinsondersteuning, jeugd
Sanza Na Moyi VZW	Kortrijk	Mozaik	Gezinsondersteuning
Turkse Unie van België VZW	Beringen	Uitbouw experimenteel educatief centrum voor de Turkse gemeenschap	Gezinsondersteuning, jeugd
AIF (VZW Associazioni Internazionali Federate)	Genk	Wegwijs maken van migranten in het onderwijs en onderwijsdiensten	Jeugdhulpverlening
Turkse Unie van België VZW	Beringen	Interculturalisatie seniorennetwerk	Ouderenbeleid
CDF-Federatie van Vooruitstrevende Turkse Verenigingen VZW	Sint-Amandsberg	Ouder worden in Sint-Amandsberg	Ouderenbeleid
Vereniging en Ontwikkeling van Emancipatie van Moslims VZW	Antwerpen	Een brug tussen oudervoorzieningen en allochtone ouderen : zorg voor later	Ouderenbeleid
Almanar VZW	Brussel	Ouder worden in Vlaanderen als allochtoon	Ouderenbeleid
Unie van Turkse Verenigingen VZW	Antwerpen	Seniorenwerking en de Turkse gemeenschap	Ouderenbeleid

Volgende projecten werden niet in aanmerking genomen :

Organisatie	Gemeente	Titel	Beleidsdomein
Acli Vlaanderen VZW	Genk	De veranderende multiculturele samenleving vergrijst	Ouderenbeleid
Gent Türk Kadınlar Birgili VZW	Gent	MOCEF – Opvoedingsondersteuning	Gezinsondersteuning
MEDS (hulphuis sociale ontwikkeling) VZW	Brussel	Goed leven zonder veel uit te geven : het kan via hulp bij geldbeheer	Gezinsondersteuning
Hodari VZW	Molenbeek	JUA	Jeugdhulpverlening
Argos VZW	Ieper	Integratieproject Minerva Migranten integreren zich, erken ze vandaag	Geen
Internationaal Comité VZW	Hasselt	Een kleurrijke dienst voor een kleurrijk publiek	Gezinsondersteuning
Latijns-Amerikaanse Federatie VZW	Antwerpen	Integrale jeugdhulpverlening in Antwerpen ter ondersteuning van de thuis- en leefomgeving van jongeren van Latijns-Amerikaanse oorsprong	Jeugdhulpverlening
International Comité VZW	Hasselt	Moedergroepen	Gezinsondersteuning
Stem van de Vrouw	Lommel	Sport in alle straten	Jeugdhulpverlening
Hulp Gehandicapten Sub-saharaans Afrika	Geraardsbergen	De gastronomie als cultureel communicatiemiddel	ander criterium
Casa Chile-Solidaridad y Desarrollo VZW	Antwerpen	Gezinsondersteuning t.a.v. families uit Latijns-Amerikaanse etnisch-culturele minderheidsgroepen. Vernieuwende methodiek	Gezinsondersteuning
El Moustaqbal – Utopia	Borgerhout	Zelfverdediging voor migrantenvrouw en -meisjes	Jeugdhulpverlening
GKD (Gençlik Kültür Derneği VZW)	Gent	Persoonlijke ontwikkeling van Europese jongeren van Turkse afkomst	Jeugdhulpverlening
Marokkaanse gemeenschap	Lier	Volwaardige ontwikkeling van de etnisch-culturele identiteit als sleutel voor de maatschappelijke participatie van de jeugd	Jeugdhulpverlening
Utopia – Chalab	Deurne	Zaalvoetbal twee ploegen 2001-2002	Jeugdhulpverlening
Caleidoscoop (feitelijke vereniging)	Brussel	Vormingscyclus opvoedingsondersteuning	Gezinsondersteuning
Vereniging voor Ontwikkeling en Emancipatie van Moslims VZW	Antwerpen	Spijbelgedrag van allochtone schoolplichtige jongeren beperken	Gezinsondersteuning

Organisatie	Gemeente	Titel	Beleidsdomein
Ette Ibibio VZW	Gent	Project voor gezondheidszorg en bewustmaking rond kanker	Gezinsondersteuning
Casa Blanca VZW	Vilvoorde	Gezinsondersteuning door middel van vrouwenpraatgroep voor allochtone moeders	Gezinsondersteuning
Guido Gezelle VZW	Hasselt	Studiebegeleiding van allochtone jongeren	Jeugdhulpverlening
Utopia en El Moustaqbal	Borgerhout	Aerobic voor migrantenvrouwen en -kinderen	Jeugdhulpverlening
Urugwiro VZW	Dendermonde	Kennisbronnen	Gezinsondersteuning, jeugdhulpverlening
Al Madina VZW	Tienen	Marokkaans ontmoetingscentrum	Jeugdhulpverlening
Turkse Culturele Sportvereniging VZW	Leopoldsburg	Jongerenoriëntatie	Jeugdhulpverlening
Federatie Marokkaanse Democratische Organisaties VZW	Vorst	Ouders on line – gezinsondersteuning via educatie en voorlichting	Gezinsondersteuning
VPJ (Vereniging Participerende Jeugd)	Sint-Amands	Gestart met jiu-jitsulessen, voorlopig aan hun leden en eventueel nadien aan de gemeentebewolking (openbare)	Jeugdhulpverlening
Islamitische Ontwikkelingsvereniging – Mücahid VZW	Leopoldsburg	Inrichting lokalen jeugdhuiswerking	Jeugdhulpverlening
Deddoo VZW	Gent	Deddoo-net	Jeugdhulpverlening
Migrantencentrum VZW	Kortrijk	Centraal studiepoint	Jeugdhulpverlening
The Rifboys VZW	Gent	Hip Hop	Jeugdhulpverlening

N.v.d.r.

ACLI : Associazioni Cristiane Lavoratori Italiani

MOCEF : Mother Child Education Foundation

2. Welke projectaanvragen betreffen het ontwikkelen van :

– *vernieuwende methodieken rond gezinsondersteuning*

Dünya VZW	Houthalen	MANtelzorg? VROUWtelzorg!	Gezinsondersteuning
Nationaal Comité van Woonwagbewoners	Brussel	Directe hulp aan doortrekkers (woonwagbewoners)	Gezinsondersteuning
Federatie van Migranten-vrouwengroepen, Wereldvrouwen VZW	Houthalen	Medet-foon	Gezinsondersteuning
Onder Ons VZW	Brussel	Integratie wijkgericht emancipatie-centrum	Gezinsondersteuning
Federatie van Migranten-vrouwengroepen, Wereldvrouwen VZW	Houthalen	Vormingsreeks : niet alles is mij duidelijk in mijn relaties	Gezinsondersteuning
Sanza Na Moyi VZW	Kortrijk	Mozaik	Gezinsondersteuning
Turkse Unie van België VZW	Beringen	Uitbouw experimenteel educatief centrum voor de Turkse gemeenschap	Gezinsondersteuning, jeugd
Mesopotamië VZW	Leuven	Ondersteuning participatieproces Koerdische jongeren	Gezinsondersteuning, jeugd

De twee laatste projecten zijn ook onder te brengen in de categorie jeugdhulpverlening.

– *buurt- en wijkinitiatieven in het kader van de integrale jeugdhulpverlening*

AIF (VZW Associazioni Internazionali Federate)	Genk	Wegwijs maken van migranten in het onderwijs en onderwijsdiensten	Jeugdhulpverlening
--	------	---	--------------------

– *initiatieven in het kader van het ouderenbeleid*

Turkse Unie van België VZW	Beringen	Interculturalisatie seniorennetwerk	Ouderenbeleid
CDF-Federatie van Vooruitstrevende Turkse Verenigen VZW	Sint-Amandsberg	Ouder worden in Sint-Amandsberg	Ouderenbeleid
Vereniging voor Ontwikkeling en Emancipatie van Moslims VZW	Antwerpen	Een brug tussen oudervoorzieningen en allochtone ouderen : zorgen voor later	Ouderenbeleid
Almanar VZW	Brussel	Ouder worden in Vlaanderen als allochtoon	Ouderenbeleid
Unie van Turkse Verenigen VZW	Antwerpen	Seniorenwerking en de Turkse gemeenschap	Ouderenbeleid

3. De projecten die verworpen werden, zijn opgenomen in de tweede lijst bij vraag 1.

De selectie gebeurde op de volgende manier.

Na de indiening werden alle aanvragen gescreend op de ontvankelijkheid. De ontvankelijke projectaanvragen werden beoordeeld aan de hand van diverse criteria. Deze waren : vooropgestelde projectresultaten ; vernieuwend ; maatschappelijk relevant ; implementeerbaar in het

regulier beleidsdomein ; lokaal draagvlak van het project ; sterkte van de organisatie met betrekking tot de slaagkansen van de projectuitvoering ; beantwoordt aan een dringende behoefte ; intentie tot samenwerking ; is er een samenwerkingsakkoord ; vernieuwend inzake methodieken en doelgroep.

Voor een aantal criteria werd bijkomend advies gevraagd aan zowel externe als interne instanties.

Bijvoorbeeld.

Eén van de criteria was "lokaal draagvlak". Hiervoor werd extra advies gevraagd aan de diverse integratiediensten.

Een andere criterium was "implementeerbaar binnen het reguliere beleid". Hiervoor werd advies gevraagd aan de betrokken administraties: cultuur, bijzondere jeugdbijstand, ouderenvoorzieningen, ...

Voor de beoordeling "sterkte van de organisatie" werd een beroep gedaan op de administratie Cultuur (afdeling Volksontwikkeling), die de organisaties van migranten subsidieert. Op basis van deze beoordelingen werd een score berekend door de administratie.

De uiteindelijke selectie gebeurde aan de hand van deze scores, met inachtneming van de regionale spreiding en de diversiteit van de projecten.

4. Er is geen beroepsprocedure vastgesteld in de regelgeving. Aangezien er slechts 17 miljoen in de begroting ingeschreven was voor experimentele projecten, is het niet mogelijk dat er nog bijkomende projecten zouden worden gesubsidieerd buiten de projecten die geselecteerd werden.

**Vraag nr. 286
van 18 september 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Gehandicaptensector – Subsidiebeleid

In maart 2000 werd in het Vlaams Parlement een resolutie aangenomen die de regering oplegt werk te maken van het subsidiebeleid en -beheer in de gehandicaptensector van de Vlaamse Gemeenschap (*Stuk 218 (1999-2000) – Nr. 3 – red.*).

Er werd gesteld dat de regelgeving in verband met de subsidiëring van de zorgsector vereenvoudigd moest worden en doorzichtiger gemaakt voor alle belanghebbenden (zowel voorzieningen als gehandicapten). Er werd gestipuleerd dat deze aanpassingen van de regelgeving moesten gebeuren in overleg met de actoren in het beleidsveld, zodat voor de wijzigingen voldoende draagkracht ontstaat.

Mag ik de minister vragen welke stappen zij reeds concreet ondernomen heeft om de verschillende facetten van deze resolutie uit te voeren?

Antwoord

In het kader van een vereenvoudiging van de subsidiëring van de (semi)-residentiële sector in de gehandicaptenzorg heeft het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap een studie uitgeschreven waarin gezocht wordt naar meetbare gegevens waarop een billijke subsidiëring kan stoelen. Daarom werd een studie uitgeschreven waarin de elementen met betrekking tot de zorggraad van de personen met een handicap moeten worden geanalyseerd.

Het eindrapport van het eerste deel van de studie "zorggradatie", opgemaakt door de onderzoekers van de universiteiten van Leuven (prof. dr. Bea Maes) en Gent (prof. dr. Geert Van Hove), is sinds kort beschikbaar. Het rapport draagt als titel: "Een kader voor de organisatie van vraaggestuurde ondersteuning voor mensen met een handicap en hun omgeving".

De resultaten van het onderzoek vervat in dit eerste deel, dienen nu vertaald te worden in hanteerbare subsidiepakketten per module en zorggraad. Dit tweede, zogenaamde financiële luik wordt door de studiedienst van het Vlaams Fonds in eigen beheer uitgevoerd. Indien nodig zal er een beroep gedaan worden op externe experts.

De stuurgroepen die zowel het eerste als het tweede luik van de studie begeleiden, zijn samengesteld uit actoren uit het beleidsveld die voldoende representatief zijn om de verschillende aspecten te kunnen belichten.

Het hervormen van de regelgeving voor deze belangrijke subsidiestroom moet met de nodige nauwkeurigheid gebeuren.

Verwijzend naar punt 2 van de resolutie, waarin gesteld wordt dat het VFSIPH werk moet maken van het inlopen van de achterstallige afrekeningen van de subsidiedossiers, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger bevestigen dat het Vlaams Fonds de vertraging in de verwerking van de subsidiedossiers ophaalt en de achterstallige subsidie eind 2001 met 700 miljoen frank zal zijn geslonken.

Vraag nr. 287
van 18 september 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Administratie Welzijn en Gezondheid – Reorganisatie

De ministerraad van 23 maart 2001 besliste om de tewerkstelling van personen met een handicap over te hevelen van de administratie Welzijn naar de administratie Economie, Werkgelegenheid en Toerisme.

De minister antwoordde mij op 19 april 2001 dat een aantal ambtenaren van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) waarschijnlijk zal verhuizen naar Tewerkstelling en Arbeid, naar een apart intern verzelfstandigd agentschap (IVA) of extern verzelfstandigd agentschap (EVA), of naar de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB). De rijks-MPI's en de kinderdagverblijven in het Brussels zouden naar Welzijn en Gezondheid komen (MPI : medisch-pedagogisch instituut).

Er zou hard gewerkt worden om het stappenplan en de overgang van dit alles op een vlotte manier te organiseren.

De minister antwoordde mij tevens dat de regering besliste om vóór 30 juni duidelijkheid te geven aan het personeel over de verschillende stappen en de grote lijnen van de reorganisatie van heel die Vlaamse administratie (*vraag om uitleg van 19 april 2001 ; Handelingen Commissievergadering nr. 155 van 19 april 2001, blz. 8 – red.*).

1. Weet het Vlaams Fonds ondertussen welke ambtenaren naar welke dienst zullen verhuizen ? Gebeurde dit reeds ? Zo neen, voor wanneer is deze verhuizing gepland ?
2. Is er reeds een stappenplan om de rijks-MPI's en de kinderdagverblijven in het Brussels over te laten nemen door Welzijn en Gezondheid ? Zo neen, voor wanneer is deze overname gepland ? Krijgt het personeel dezelfde verloning als de opvoeders in de Vlaamse sector Welzijn ?
3. Werden er reeds contacten gelegd met minister Van Mechelen, bevoegd voor Economie, en minister Landuyt, bevoegd voor Werkgelegenheid ? Werden er reeds werkafspraken gemaakt waar werkwinkels bestaan ?

Antwoord

1. Eind juni 2001 werden de eerste zeven stappen van de oefening Beter Bestuurlijk Beleid (BBB) voor het nieuwe departement Economie, Werkgelegenheid en Toerisme (EWT) op het niveau van de kerngroep gefinaliseerd.

Dit document werd vervolgens gescreend door de staf van bijzondere commissarissen, die een evaluatiedocument opstelde, dat op zijn beurt op 27 juli 2001 besproken werd op een stuurgroep.

Finaal dient er nu over een aantal opmerkingen en bedenkingen op regeeringsniveau te worden getrancheerd.

Pas dan kan worden overgegaan tot stap 8 : administratieve vereenvoudiging van de regelgeving en de procedures, en stap 9 : start van het mutatieproces (eerst mutatie van de mensen en pas nadien invulling van de topfuncties).

Concreet is er dus nog geen beslissing genomen over welke ambtenaren naar welke dienst verhuizen. In de planning is dit trouwens ook niet voorzien voor 1 januari 2003.

2. Het is niet de bedoeling de taak van inrichtende macht over te dragen aan het beleidsdomein Welzijn en Gezondheid, wel om de erkenning en de subsidiëring van deze MPI's over te hevelen naar dit departement.

In verband met de overheveling van de MPI's van het gemeenschapsonderwijs werd een inventaris opgemaakt van de over te hevelen voorzieningen, maar een concreet stappenplan is nog niet opgemaakt. De verschillende aspecten van de overname moeten nog concreet besproken worden en zaken zoals het statuut van het personeel en de verloning moeten nog in detail worden bekeken.

Al deze taken zullen in de komende maanden hun beslag krijgen.

Voor de kinderdagverblijven is er ook nog geen concreet stappenplan van overheveling. Momenteel onderzoekt Kind en Gezin de situatie vanuit het gegeven dat de voorzieningen in kwestie als particuliere opvanginstellingen al een plaats hebben binnen Welzijn.

3. Minister Van Mechelen, tot voor kort bevoegd voor Economie, werd op dit departement opgevolgd door minister Jaak Gabriels.

Ik weet als minister bevoegd voor Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen niet of er ondertussen reeds contacten zijn geweest tussen de ministers Landuyt en Gabriels, noch wat de concrete afspraken zijn over de locatie van alle lokale werkwinkels (LWW). Wel werden door de diensten van de VDAB en het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap afspraken gemaakt over de inbedding in de LWW van de ATB-diensten van het VFSIPH (*ATB : arbeidstrajectbegeleiding – red.*).

Gelet op de beperkte personeelsbezetting van de ATB-diensten, zullen deze in een beperkt aantal LWW's in elke provincie permanent aanwezig zijn en verder zitdagen organiseren in de andere opgerichte of nog op te richten LWW's.

Vraag nr. 288
van 21 september 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Nederlands Tweede Taal – Rol OCMW's

Wanneer een nieuwkomer/asielzoeker wil gaan werken, wordt vaak naar zijn taalkennis gevraagd. Voor sommige jobs, zeker bij de overheid, is hiervoor een attest nodig.

Het OCMW is vaak betrokken bij de opleidingen NT2 (Nederlands Tweede Taal) voor nieuwkomers. Opdat een persoon aanspraak zou kunnen maken op al zijn rechten en plichten is, volgens artikel 60, § 2 van de organieke wet, het OCMW verplicht om de nodige attesten af te leveren.

1. In welke mate kan een OCMW zelf een dergelijk attest afleveren wanneer het voor een of andere vorm van taalopleiding/begeleiding gezorgd heeft ?
2. Kan een andere instantie hierbij een attest/certificaat "Nederlands Tweede Taal" afleveren dat aanvaardbaar is voor werkgevers/VDAB/(overheids)diensten (VDAB : Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding) ?

Antwoord

1. In het kader van artikel 60, § 2 van de organieke OCMW-wet krijgt het OCMW een opdracht in-

zake het verstrekken van eerstelijns-hulp. Het gaat hier om het geven van voorlichting en informatie over de voorgelegde moeilijkheden en mogelijke oplossingen, eventueel gevolgd door een verwijzing naar een meer gespecialiseerde dienst of persoon. Zo moet het OCMW onder meer de hulpvrager op weg helpen om de rechten te doen gelden waar hij krachtens Belgische of buitenlandse wetgeving aanspraak zou kunnen maken.

De genoemde bepaling is alleszins niet van die aard dat zij een antwoord zou kunnen bieden op de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gesignaleerde vraag.

2. Het inburgeringsbeleid is de verantwoordelijkheid van de gemeente, maar voor de concrete organisatie van het inburgeringsprogramma wordt een beroep gedaan op de zogenaamde onthaalbureaus.

Het inburgeringsprogramma dat de onthaalbureaus aan de nieuwkomers aanbieden, bestaat uit drie sporen : een basiscursus NT2, een cursus Maatschappelijke Oriëntatie en een cursus Loopbaanoriëntatie.

De basiscursus NT2 wordt niet gegeven door het onthaalbureau zelf, maar door de reguliere aanbodverstrekkers NT2, namelijk voor lagergeschoolde nieuwkomers door de centra voor basiseducatie, voor hogergeschoolden door de centra voor volwassenenonderwijs (CVO) en talencentra van de universiteiten. De onthaalbureaus sluiten met deze scholen samenwerkingsprotocollen af. Conform de richtlijnen van de VLOR bestaat de cursus voor laaggeschoolden uit gemiddeld 180 uren en voor hogergeschoolden gemiddeld uit 120 uren (*VLOR : Vlaamse Onderwijsraad – red.*).

Attesten of certificaten van de cursus NT2 worden afgeleverd door de scholen en niet door het onthaalbureau en vallen dus onder de bevoegdheid van de minister van Onderwijs.

Vraag nr. 1
van 26 september 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Buitenschoolse kinderopvang – Fiscale aftrekbaarheid (2)

Een vraag die vele ouders zich blijven stellen, is waarom de kosten voor de opvang van kinderen

tot twaalf jaar niet fiscaal aftrekbaar zijn, naar analogie van de regeling voor kinderen beneden de drie jaar.

De vorige minister bevoegd voor Welzijn nam deze fiscale aftrekbaarheid op in het Beleidsplan Kinderopvang dat toen bij Kind en Gezin in voorbereiding was.

Het Vlaams Parlement besprak dit plan en vroeg de aandacht van de minister voor onder andere de betaalbaarheid voor de ouders. De minister verklaarde dit te zullen bewaken en kreeg de bevestiging dat de federale regering een besluit aan het voorbereiden was dat deze fiscale aftrekmogelijkheden zou concretiseren, met de bedoeling dit op korte termijn te realiseren.

Uit het antwoord van de minister op mijn schriftelijke vraag van 6 maart 2001 blijkt nu echter dat de federale regering besliste de fiscale aftrekmogelijkheden van kinderopvangkosten op te trekken van 80 naar 100 %, weliswaar met behoud van het absolute maximum van 450 frank per dag, maar de uitbreiding tot twaalf jaar om budgettaire redenen niet in aanmerking te nemen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 27 april 2001, blz. 1423 – red.*).

Het probleem van de kinderopvangkosten voor kinderen tot twaalf jaar blijft dus bestaan.

Heeft de minister eventueel een andere oplossing uitgewerkt om deze kosten voor ouders substantieel te verminderen? Welke?

Antwoord

Het fiscaal aftrekbaar maken van opvangkosten is een federale bevoegdheid. De vraag tot het uitbreiden van de fiscale aftrekbaarheid van de opvangkosten van kinderen van 0 tot 3 jaar tot kinderen tot 12 jaar is reeds herhaaldelijk gesteld. De federale regering heeft beslist daar voorlopig niet op in te gaan.

Aangezien de bevoegdheid voor het nemen van een beslissing terzake volledig bij de federale "regering" ligt, kan ik geen oplossing uitwerken.

Ik wijs er in deze context wel op dat, wat de initiatieven voor buitenschoolse opvang betreft, de regelgevende mogelijkheid bestaat om ouders die dat echt nodig hebben, voor de helft van de prijs en zelfs gratis opvang te laten genieten.

Vraag nr. 2 van 26 september 2001 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Rusthuisanimatoren – Subsidiëring en kwalificaties

Het decreet van 5 maart 1985 inzake de erkenning van de ouderenvoorzieningen bepaalt dat er in rusthuizen deskundigen in animatie moeten zijn. Hiervoor is niet in subsidiëring voorzien. De loonkosten van de animatoren worden dus door de bewoners betaald via hun dagprijs.

De animatiefunctie heeft de laatste jaren een diepgaande ontwikkeling doorgemaakt.

In afspraak met het Vlaams Verbond van Verzorgingsinstellingen en met de steun van de Vlaamse Gemeenschap werkte de Vormingscel Caritas (VOCA) in 2000 aan een begeleidingsproject ten behoeve van de rusthuizen om de woon- en leef-functie te verbeteren en de animatoren te ondersteunen. Zo werd in 2000 een nieuwe visie op animatie in rustoorden en verzorgingstehuizen uitgewerkt en verspreid via enkele grote studiedagen. Een animator wordt nu niet meer uitsluitend gezien als organisator van ontspanningsactiviteiten, maar veeleer als een coach die medewerkers en vrijwilligers begeleidt in het optimaal tegemoetkomen aan de individuele noden en verwachtingen van de residenten. Meer en meer goed opgeleide ergotherapeuten werden en worden hiervoor ingeschakeld, eventueel bijgestaan door personen met een andere zorgopleiding.

Twee problemen doen zich voor. Ten eerste is er de kostprijs van deze verplichting. Ten tweede de onduidelijkheid betreffende de vereiste kwalificaties voor de animatoren.

Het is bekend dat de rusthuizen met toenemende kosten geconfronteerd worden, zodat ze financieel ontoegankelijk worden voor zorgbehoevende ouderen. De zorgverzekering brengt hier nog geen soelaas. Een subsidiëring van de animatiefuncties zou de rusthuizen de mogelijkheid bieden om verdere prijsverhogingen te vermijden.

Kwalificatienormen voor animatoren ontbreken. Erkenning van een kwalificatie geeft opwaardering van een beroep. Het is vrij typisch dat in zorgberoepen, hoofdzakelijk door vrouwen uitgeoefend, al te vaak geen diploma gevraagd wordt dat men kan halen in het regulier onderwijs: zo bevestigt men de onderwaardering van zorgberoepen.

De minister engageerde zich in het parlement om de functie van animator vanuit Vlaamse middelen te vergoeden. Dit houdt in dat eerst de vereiste kwalificaties moeten worden vastgelegd en dat het onderwijs moet voorbereiden op de verhoogde tewerkstellingskansen in rustoorden en verzorgingshuizen.

1. Welke maatregelen heeft de minister genomen om de opgelegde functie in de nabije toekomst te subsidiëren ?
2. Welke kwalificaties stelt de minister voor deze functie voorop ?
3. Hoe betreft de minister de beroepswereld en het onderwijsveld hierbij ?

Antwoord

1. Op de vraag inzake de toekomstige subsidiëring van de animatiefunctie binnen de rusthuizen wens ik niet vooruit te lopen.

De structurele financiële ondersteuning van de animatiefunctie komt ongetwijfeld als agenda-punt aan bod bij de besprekingen die momenteel in het kader van een nieuwe regelgeving voor "een vernieuwd ouderenbeleid" lopen. Hiervoor werden in de eerste helft van dit jaar zeven werkgroepen en een coördinerende stuurgroep opgericht, die mij op 1 februari 2002 een geïntegreerd advies zal bezorgen. Op basis hiervan zal ik tegen eind februari 2002 mijn keuzes maken. Deze zullen worden uitgewerkt in een ontwerp van decreet dat eind maart zal worden geagendeerd op de Vlaamse regering en eind mei aan het Vlaams Parlement zal worden overgezonden.

Wellicht vergt de heroriëntering van sommige aspecten van het beleid terzake ook een heroriëntering van budgetten. Het spreekt vanzelf dat ik me hiervoor samen met een vernieuwde regelgeving wens te engageren.

2. Zowel de functiebeschrijving als het profiel van de animator komen evenzeer aan bod bij bovenvermelde besprekingen inzake het vernieuwde ouderenbeleid.

Bovendien wil ik hier ook verwijzen naar een studie die in opdracht van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap de "concrete invulling van de functie animatie in rusthuizen" onderzocht. Deze studie ontwikkelt een geïntegreerde

visie op het animatieconcept en formuleert een aantal basisvoorwaarden om die visie in te vullen. Daarnaast levert de studie ook een pakket beleidsadviezen op die ter overweging kunnen worden genomen inzake de invulling van de functiebeschrijving en het opmaken van het profiel. Inzake de kwalificatie adviseert de studie om zowel een kwalitatieve richtlijn (aard van de opleiding) als een opleidingsniveau vast te leggen. Wat de concrete invulling hiervan betreft, stelt de studie dat er eerst duidelijkheid moet komen inzake de vereiste vaardigheden om de animatiefunctie te kunnen invullen. Opleidingen die aan die vaardigheden slechts gedeeltelijk tegemoetkomen, kunnen worden gestimuleerd om ook de andere elementen in de opleiding te integreren.

Alleszins kunnen we wel stellen dat de rol van de animator moet worden ingepast in een globaal kwaliteitsbeleid.

3. Dat scholing en bijscholing essentiële elementen zijn, mag duidelijk zijn. Dat onthoud ik trouwens als één van de belangrijke conclusies uit voornoemde studie.

De resultaten van het onderzoek naar de animatiefunctie zijn reeds met vertegenwoordigers van beroepswereld en onderwijs besproken. Dit zal ook gebeuren met het uiteindelijk advies van de stuurgroep (waarin het beroepsveld ruim vertegenwoordigd is).

Vraag nr. 3

van 2 oktober 2001

van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Cannabislolly's – Preventie

Tijdens een cultureel muziekfestival in de maand juli 2001 werd een verkoopsstand met cannabislolly's door het parket in beslag genomen.

Het parket neemt deze zaak zeer ernstig en er wordt momenteel een onderzoek gevoerd naar dit nog vrij onbekende fenomeen.

1. Werden de diensten van de minister reeds op de hoogte gesteld van het bestaan van cannabislolly's ?
2. Zijn er terzake al preventie-initiatieven uitgewerkt, vooral met het oog op de bescherming van kinderen ?

N.B. Een vraag over druggebruik op muziekfestivals werd gesteld aan de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Gecoördineerd antwoord

1. Cannabislolly's – wat is het ?

De cannabislolly's zijn in Vlaanderen een vrij onbekend fenomeen. Via internet vond ik een aantal websites waarin de lolly's worden gepromoot. Dit product moet worden gezien in een meer algemene trend waarbij henneproducten ("hemp") als natuurlijke en eerlijke producten worden gepromoot (o.a. in de Body Shop en andere trendy shops worden verzorgingsproducten, papier, linnen, ... met hemp als natuurlijk product verkocht en gepromoot ; totnogtoe ging het in Vlaanderen om niet-eetbare producten). De lolly's passen in dezelfde promotielijn.

Volgens Canna® Lollies (www.dupetit.de) bevatten de lolly's een zodanig laag THC-gehalte dat dit door de Duitse overheid als verwaarloosbaar en veilig voor kinderen vanaf twee jaar is geëvalueerd (*THC : tetrahydrocannabinol – red.*). De Canna® Lolly kost US \$ 1 en de advertentie zegt dat de lolly is gemaakt "van de beste Duitse cannabisplanten" (*US \$: Amerikaanse dollar – red.*). Naast de lolly's (in diverse smaken) verkoopt Dupetit ook Canna® dranken (bier, cola en lime), voedingsmiddelen en verzorgingsproducten.

The Original Hempen Lollipop – een Zwitsers product – wordt eveneens op het internet gepromoot op www.hemppop.com. Hier wordt gezegd dat het product geen detecteerbaar THC-gehalte bevat. Ook hier wordt de goede kwaliteit in de verf gezet : "Our candy confections are prepared using the finest essential oil extracts from premium Swiss-grown Cannabis flowers". De lolly's zijn via het internet te bestellen (\$ 40 voor 80 Hemp pops ; de voorgestelde verkoopprijs bedraagt \$ 1). De verzending gebeurt vanuit Portland (US).

In Nederland zijn de lolly's te koop voor f 0,75 per stuk (*f : Nederlandse gulden – red.*). Hier beweert men dat de lolly's geen THC bevatten. Samenstelling : glucosestroop, voedingszuur, citroenzuur ; aroma's : hennepextract ; kleurstoffen : E101 en E131.

Het parket van Antwerpen is momenteel bezig met zijn onderzoek naar de lolly's die op het Sfinksfestival in beslag werden genomen. Gezien het lopende onderzoek mogen zij nog geen informatie vrijgeven. Zij onderzoeken de THC-inhoud van de lolly's en de legaliteit van de verkoop. Zodra het onderzoek is afgerond, zullen ze de resultaten aan VAD doorgeven (*VAD : Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen – red.*).

2. Preventie-initiatieven terzake

Tot op dit ogenblik werden geen specifieke initiatieven genomen met betrekking tot de cannabislolly's. Op basis van de verzamelde informatie heeft VAD geen aanwijzingen dat het om een gevaarlijk product gaat. Ik ga er evenwel niet van uit dat de informatie van de producenten en verkopers van deze producten via het internet objectief of wetenschappelijk correct is. Zolang VAD echter geen informatie heeft over de bevindingen van het onderzoek dat door het parket van Antwerpen wordt gevoerd, kunnen we geen gefundeerde besluiten trekken.

Het lijkt niet aangewezen om – zonder onderbouwde bewijzen – nu al acties te gaan voeren. Dit zou enkel resulteren in stemmingmakerij en paniek. Ik verwijs in dit geval naar een incident van ongeveer 10 jaar geleden, waarin via een kettingsbrief werd gewaarschuwd voor "Blue star", tatoeagestickertjes voor kinderen, die zogezegd LSD zouden bevatten. Deze desinformatie heeft jarenlang voor paniek gezorgd, terwijl het om onschuldig speelgoed ging. Ook gezien de cannabislolly's in Vlaanderen marginaal bekend en nauwelijks verkrijgbaar zijn (behalve uitzonderlijk tijdens het Sfinksfestival en via internet), is er geen reden tot overhaaste initiatieven.

Preventie moet, zoals steeds, veel ruimer worden aangepakt dan louter gericht op een specifiek product. Zeker wat dit nieuwe product betreft, gaat het hier om een trend en een specifiek gedrag, waarover we de kritische zin van jonge mensen moeten aanwakkeren en ondersteunen.

Hiervoor zijn de preventie-initiatieven in het onderwijs en het jeugdwerk zeer belangrijk. Via het aanleren van persoonlijke en sociale vaardigheden moeten jongeren kritisch worden gemaakt tegenover diverse nieuwe trends en bewegingen in het algemeen, en in het bijzonder

met betrekking tot alcohol (bv. alcopops en mix-drinkjes), tabak en illegale drugs.

Aanvullend gecoördineerd antwoord

(Elementen van antwoord van de heer Bert An-ciaux)

Het verbaast mij in deze dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger meer belang hecht aan het imago en de faam van muziekfestivals dan aan de gezondheid van jongeren.

Verder kan ik haar meedelen dat er binnen mijn jeugdwerkbeleid al verschillende initiatieven zijn genomen om jongeren te informeren over drugs en het mogelijke gevaar ervan, bijvoorbeeld in de Jonggerengids en tal van andere publicaties.

Maar een beleid uitstippelen rond gezondheid is, zoals zij weet, de bevoegdheid van mijn collega Mieke Vogels.

Vraag nr. 4 van 2 oktober 2001 van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Arbeidsgehandicapten – Vesoc-middelen

Naar verluidt kunnen in 2001 duizend extra trajecten met Vesoc-middelen gerealiseerd worden voor de doelgroep van "arbeidsgehandicapten" (Vesoc : Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité).

Deze middelen werden zoals gezegd toegekend voor 2001. Zij zouden recurrent zijn.

Wat is de juiste stand van het dossier ?

Antwoord

Met het oog op de toeleiding van arbeidsgehandicapten naar de arbeidsmarkt werd er voor 2001 inderdaad in een Vesoc-budget voorzien van 40 miljoen frank. Hiervan zal 5 miljoen besteed worden aan de inbedding van de arbeidstrajectbegeleidingsdiensten (ATB) van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) in de lokale werkwinkels (LWW), en 35 miljoen aan de screening en de trajectbegeleiding door ATB van arbeidsgehandicapten die niet bij het VFSIPH zijn ingeschreven.

Uit het werkveld en ook uit de contacten tussen VFSIPH en de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) blijkt dat deze middelen volop aangewend worden, zowel wat de inbedding van de ATB-diensten in de LWW betreft, als wat de uitbesteding van extra trajecten gefinancierd uit Vesoc-middelen aangaat.

Deze Vesoc-middelen zijn evenwel ingeschreven in het budget van de VDAB, zodat ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger over vragen rond het recurrent zijn ervan moet doorverwijzen naar mijn collega, minister Renaat Landuyt. In het samenwerkingssakkoord tussen VDAB en VFSIPH over de bevordering van de tewerkstelling van arbeidsgehandicapten in het normaal economisch circuit zijn beide partijen er wel van uitgegaan dat deze Vesoc-middelen wel degelijk recurrent zouden zijn.

Vraag nr. 5 van 2 oktober 2001 van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Kinderopvang – Ouderbijdrageregeling

In het Beleidsplan Kinderopvang dat bij het begin van de legislatuur werd goedgekeurd, werd een nieuwe bijdrageregeling beloofd tegen medio 2000.

De bedoeling van de nieuwe bijdrageregeling was de toegankelijkheid van de kinderopvang te verbeteren, in het bijzonder voor de zwakste groepen van de maatschappij. De voorstellen terzake zouden worden uitgewerkt door een werkgroep (*Stuk 237 (1999-2000) – Nr. 1, blz. 68 – red.*).

1. Heeft de werkgroep een voorstel uitgewerkt ?
2. Zo ja, wat is het voorstel van de werkgroep ?
3. Wanneer treedt de nieuwe ouderbijdrageregeling in werking ?

Antwoord

In het Beleidsplan Kinderopvang dat de regering op 3 maart 2000 goedkeurde, wordt aangekondigd dat een werkgroep tegen midden 2000 een technisch uitgewerkt ouderbijdragesysteem zou voorstellen dat de ouderbijdragen in de gesubsidieerde sector harmoniseert en goedkoper maakt voor de laagste inkomens.

1. De werkgroep heeft inderdaad een voorstel van nieuw ouderbijdragesysteem uitgewerkt. Be-

spreking in de raad van bestuur van Kind en Gezin heeft evenwel tot heel wat opmerkingen aanleiding gegeven. Het initiële voorstel is dan ook herwerkt. Het nieuwe voorstel is door de raad van bestuur van Kind en Gezin in de vergadering van september 2001 besproken.

Ik verwacht het advies van de raad van bestuur op korte termijn.

2. Het voorstel dat voorlag en waarover ik dus het advies van de raad van bestuur van Kind en Gezin nog inwacht, gaat uit van een lineair opgestelde ouderbijdrageschaal (vaste verhouding tussen inkomen en ouderbijdrage). Vanaf een ouderbijdrage die nog moet worden vastgelegd, zou de lineariteit worden vervangen door een trapsgewijze verhoging om te waarborgen dat de hoogste ouderbijdragen slechts gevraagd worden aan wie echt veel verdient. Maar zoals al aangegeven, de concrete uitwerking van een en ander en het advies daarbij van de raad van bestuur van Kind en Gezin ontving ik nog niet.
3. Het is in elk geval mijn bedoeling in de loop van 2002 de nieuwe ouderbijdrageregeling in werking te laten treden. 1 januari 2002 wordt het wellicht niet. Ik vind immers dat de voorzieningen de tijd moeten krijgen zich aan te passen aan de nieuwe situatie.

Het is een realistische inschatting ervan uit te gaan dat de nieuwe ouderbijdrageregeling halverwege 2002 ingaat.

**Vraag nr. 6
van 2 oktober 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

Particuliere kinderopvang – Fiscale status uitkeringen

In uitvoering van het Beleidsplan Kinderopvang voorziet de minister in een uitkering van 15.000 frank per kind per jaar ten voordele van particuliere opvanginitiatieven (POI) met een opvangcapaciteit van 8 tot 22 kinderen (*Stuk 237 (1999-2000) – Nr. 1, blz. 42 – red.*).

Er is ondertussen heel wat discussie ontstaan over de fiscale behandeling die deze uitkeringen zullen krijgen. Het antwoord op de vraag of deze uitkeringen fiscaal belastbaar zijn of niet, is niet onbelangrijk voor de particuliere opvanginitiatieven.

1. Heeft de minister een akkoord over de fiscale behandeling van de bovenstaande uitkering met de federale minister van Financiën ?
2. Zo ja, wat zal de fiscale behandeling zijn ? Is de uitkering belastbaar ?
3. Zo niet, wordt hierover nog onderhandeld ?
4. Wanneer wordt de uitkering effectief betaald ?

Antwoord

- 1 en 2. Zoals de zaken er nu voorstaan, beschouwt de minister van Financiën de ondersteuning van 15.000 frank per plaats per jaar, conform het Wetboek van de Inkomstenbelastingen, als een belastbare inkomen.
3. Ondanks deze principiële stelling heb ik opnieuw bij de betrokken minister aangedrongen op fiscale vrijstelling van de vergoeding, vanuit de overweging dat het hier niet gaat om een subsidiëring van werkingskosten, maar om een gerichte ondersteuning van de kwalitatieve uitbouw van het opvangaanbod.
4. De voorzieningen zijn op de hoogte van de modaliteiten van dossiersamenstelling voor het aanvragen van de vergoeding in kwestie. De dossierbehandeling krijgt momenteel zijn verloop. De betalingen zullen daar onmiddellijk bij aansluiten.

**Vraag nr. 8
van 2 oktober 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Ouderenzorg – Woonvoorbeeldprojecten

In de begroting 2001 is een bedrag van 10 miljoen frank extra uitgetrokken op het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) voor "goedepraktijkvoorbeelden" inzake ouderenzorg. Dit was bedoeld om verantwoordelijken in de ouderenzorg te stimuleren om creatief te denken over de woonbehoeften van ouderen anno 2001. Voorbeelden werken daarbij steeds inspirerend.

1. Welke projecten werden hiervoor ingediend ?
2. Wie deed de selectie van de initiatieven ?
3. Op welke basis werden projecten geselecteerd ?

4. Welke projecten werden geselecteerd ? Welk bedrag gaat naar elk van deze projecten ?
5. Is er een beroepsmogelijkheid voor initiatiefnemers waarvan de projecten niet in aanmerking werden genomen ?

Antwoord

1. Er werden 32 projectvoorstellen ingediend bij de administratie. De Vlaamse volksvertegenwoordiger vindt de lijst met de indieners als **bijlage 1**.
2. Een deskundige selectiecommissie met een vertegenwoordiging vanuit mijn kabinet, mijn administratie, het werkveld en de academische wereld kreeg de opdracht een selectie te maken uit de ingediende projecten. Na het advies van de selectiecommissie over de ontvankelijke projecten ligt de beslissing bij mezelf.

De selectiecommissie bestond uit vijf leden :

- Robert Geeraert, kabinetsraadgever ;
- Erna Scheers, adjunct van de directeur, afdeling Welzijnszorg ;
- Stefaan Pottie, adjunct van de directeur, VIPA ;
- professor A. Marcoen, KU Leuven ;
- mevrouw Tiffany Gruwez, commissielid zorgstrategische commissie.

3. In mijn ministeriële brief van 25 april 2001 aan de directies van de rusthuizen, de serviceflats en de thuiszorgvoorzieningen worden tien voorwaarden opgesomd waarbij men aan **meerdere** ervan moet voldoen, wil men met een project in aanmerking komen. De Vlaamse volksvertegenwoordiger vindt mijn brief met de tien voorwaarden als **bijlage 2**.

Alleszins moeten de projecten bijdragen tot een betere afstemming van het zorgaanbod op de behoeften van de ouderen in onze samenleving. Het welzijn van de oudere moet dan ook logischerwijze de voornaamste inspiratiebron en het voornaamste uitgangspunt zijn van waaruit elk project vertrekt.

4. Er worden maximaal vijf projecten gesubsidieerd. Normaliter ontvangen zij elk een bedrag van maximaal 2 miljoen frank.

Ik zal mijn beslissing op 7 november 2001 meedelen op een vergadering waarop alle projectindieners worden uitgenodigd.

5. De procedure (zie ministeriële brief van 25 april 2001 als **bijlage 2**) voorziet niet in een beroepsmogelijkheid voor projecten die niet in aanmerking werden genomen.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 9 van 2 oktober 2001 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Informatiesysteem gezondheid – Stand van zaken

De administratie werkt aan een informatiesysteem voor het verzamelen, bewerken en analyseren van gegevens in verband met gezondheid.

Dit initiatief is verbonden aan het jaarlijks publiceren van de gezondheidsindicatoren en wil een globaal beeld geven van de gezondheidsstatus van de Vlaamse bevolking, en de verschillende registraties over gezondheid in Vlaanderen samenbrengen. Hiervoor is verzamelen, bewerken en analyseren van gegevens nodig, opgesplitst volgens relevante parameters die eigen zijn aan de gezondheidsstatus van bepaalde groepen (geslacht, armoede, allochtoon-migrant, leeftijden, ...).

Om een gezondheids- en welzijnsbeleid uit te stippen, is het bovendien nodig te weten hoeveel zorgverstrekkers er beroepsactief zijn – wat Vlaanderen onder andere kan via de erkenningsprocedures van voorzieningen, kwaliteitsdecreet, ... – en wie kan worden gestimuleerd om opnieuw beroepsactief te worden of om een andere/hogere kwalificatie te halen. Ook voor het onderwijs en voor de werkgelegenheid zijn deze laatste cijfers belangrijk.

1. Wordt in dit informatiesysteem de opsplitsing naar mannen en vrouwen gemaakt ?
2. Welke andere groepen krijgen nog specifieke aandacht in dit registratiesysteem ?

3. Worden de gegevens over de zorgverstrekkers, met hun kwalificatie, al dan niet (voltijds) actief, hierin opgenomen ?

Zijn er nog andere beleidsmaatregelen genomen of in voorbereiding om meer gegevens te hebben over de zorgverstrekkers ?

4. Wanneer zal dit informatiesysteem operationeel zijn voor al deze elementen ?

Antwoord

Het is inderdaad zo dat binnen de administratie Gezondheidszorg een informatiesysteem met gegevens over gezondheid en gezondheidszorg wordt ontwikkeld.

Dit informatiesysteem betreft data uit diverse bronnen, zoals operationele systemen van de administratie, externe registraties die door de Vlaamse administratie worden gesubsidieerd en overige externe instanties waarmee afspraken worden gemaakt inzake gegevensuitwisseling. Vanuit deze verschillende bronnen worden een hele reeks gegevens uit uiteenlopende domeinen van de gezondheidszorg verzameld. We vermelden een selectie: de geboorte- en sterftcijfers van de Vlaamse bevolking, medisch verantwoord sporten, besmettelijke ziekten, de activiteitsgegevens van de ziekenhuizen, personeelsgegevens van de ziekenhuizen, minimaal klinische gegevens, cliëntenregistratie centra geestelijke gezondheidszorg, enzovoort.

De gegevens worden, in de mate van het mogelijke, op atomair niveau en met een zo ruim mogelijk aantal variabelen in het informatiesysteem opgenomen, zodat binnen het systeem zelf aggregaties en standaardisering kunnen worden uitgevoerd op verschillende niveaus. Uiteraard gebeurt deze verwerking en verzameling binnen het kader van de wetgeving inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

De informatie die in het systeem wordt opgebouwd, wordt gebruikt voor de voorbereiding, ondersteuning en evaluatie van het Vlaamse gezondheidsbeleid. Een deel van de gegevens wordt gepresenteerd in de jaarlijkse publicatie "Gezondheidsindicatoren".

Op de concrete vragen kunnen de volgende antwoorden worden geformuleerd.

1. In het merendeel van de bestanden met gegevens over natuurlijke personen wordt de op-

splitsing mannen/vrouwen gemaakt. Dit is bijvoorbeeld het geval voor de bevolkingsgegevens (geboorte- en sterftcijfers, sportdatabank), patiëntgegevens (minimaal klinische gegevens, registratie geestelijke gezondheidszorg, voormalig medisch schooltoezicht) en personeelsgegevens (algemene ziekenhuizen)

Gelet op het belang van de variabele geslacht binnen de epidemiologie, wordt steeds getracht deze variabele mee op te nemen in de databestanden.

2. Andere groepen waarop gegevens, naargelang het bestand, kunnen worden geselecteerd, zijn leeftijdsgroepen, nationaliteit, sociaal-economische status, geografische spreiding, pathologiegroepen, gezinssamenstelling, ...
3. In de gegevens die inzake ziekenhuispersoneel worden verzameld, zijn de kwalificatie (opleiding) en het voltijds-equivalent als variabele opgenomen. Voor andere gezondheidsinstellingen beschikken we slechts in beperkte mate over geïnformatiseerde personeelsgegevens.

Bij de ontwikkeling van nieuwe registratiesystemen zullen eveneens, waar relevant voor het Vlaamse gezondheidsbeleid, gegevens worden opgevraagd betreffende de zorgverstrekkers. We denken hier bijvoorbeeld aan de registratie binnen de centra voor geestelijke gezondheidszorg.

4. Uit het voorgaande blijkt dat het informatiesysteem reeds operationeel is.

Gelet op de omvang van de gegevens, verloopt de uitbouw van het systeem stapsgewijs naar mate gegevens beschikbaar worden gesteld.

Vraag nr. 13 van 5 oktober 2001 van mevrouw SONJA BECQ

Ouderenzorg – Demonstratieprojecten

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag "Ouderenzorg – Demonstratieprojecten" (vraag nr. 255 van 24 juli 2001) verklaarde de minister dat op 1 oktober beslist wordt welke de geselecteerde projecten zijn (*Bulletin Vragen en Antwoorden nr. 3-4-5 van november/december 2001, blz. 427 – red.*).

1. Welke projecten werden geselecteerd en wie zijn de initiatiefnemers ?

2. Wat hadden de geselecteerde projecten – apart voor elk van de projecten – voor op de andere, die wellicht ook aan de, bij ministeriële omzendbrief bekendgemaakte, criteria voldeden ?

Antwoord

1. Ik zal mijn beslissing op 7 november 2001 meedelen op een vergadering waarop alle projectindieners worden uitgenodigd.

Er worden maximaal vijf projecten gesubsidieerd, die normaliter elk een bedrag van maximaal 2 miljoen frank ontvangen.

2. De Vlaamse volksvertegenwoordiger begrijpt dat ik nu niet kan vooruitlopen op de bekendmaking zoals hierboven vermeld. Het is alleszins zo dat ik tijdens die vergadering de nodige toelichting en motivatie zal verstrekken.

Ik kan haar evenwel meedelen dat ik me inzake de beslissing heb laten adviseren door een deskundige selectiecommissie met een vertegenwoordiging vanuit mijn kabinet, mijn administratie, het werkveld en de academische wereld. De commissie had de opdracht een selectie te maken uit de ingediende projecten.

De selectiecommissie bestond uit vijf leden :

- Robert Geeraert, kabinetsraadgever ;
- Erna Scheers, adjunct van de directeur, afdeling Welzijnszorg ;
- Stefaan Pottie, adjunct van de directeur, VIPA ;
- professor A. Marcoen, KU Leuven ;
- mevrouw Tiffany Gruwez, commissielid zorgstrategische commissie.

(VIPA : Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden ; KU Leuven : Katholieke Universiteit Leuven – red.)

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT
BRUSSELSE AANGELEGHEIDEN
EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 87
van 18 september 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Uitbreiding EU – Druk op Vlaamse Rand

Afgaande op de bewering van de minister-voorzitter van het Brussels Gewest zou de uitbreiding van de Europese Unie (EU) tot 28 lidstaten de komst van ongeveer vierduizend Europese ambtenaren met zich meebrengen. De werkelijke extra toeloop zal wellicht groter zijn.

De Brusselse minister-voorzitter verwacht geen bijkomende druk op de plaatselijke vastgoedmarkt, "ook al omdat een deel van hen liever buiten Brussel gaat wonen" (De Standaard van 20 augustus 2001). Hij zou natuurlijk gelijk kunnen hebben.

1. Heeft de Vlaamse regering reeds de mogelijke gevolgen van een uitbreiding van de EU op de Vlaams-Brabantse Gordel bestudeerd of laten bestuderen ?
2. Hoe staat de regering tegenover de mogelijke gevolgen van die waarschijnlijke uitbreiding ?

Antwoord

De Vlaamse regering heeft nog geen studie laten uitvoeren over de mogelijke gevolgen van een eventuele uitbreiding van de EU op de Vlaamse Rand. Er is immers geen reden om aan te nemen dat deze mogelijke gevolgen zullen afwijken van de gevolgen die de bestaande aanwezigheid van EU-ambtenaren en aanverwanten met zich meebrengt.

De Vlaamse regering zal deze mogelijk toekomstige nieuwkomers zoals altijd welkom heten. Zij zal hen daarbij ook wijzen op de leef-, woon- en institutionele omgeving waarin zij zich hebben gevestigd.

De verschillende Vlaamse overheden zullen dan ook met dezelfde vastberadenheid hun informatie- en sensibiliseringspolitiek ten aanzien van deze bevolkingsgroep voortzetten. Ook de inspanningen op de andere terreinen dan het verspreiden van doelgerichte informatie (onderwijs, cultuur, huisvesting, ...) zullen worden voortgezet en waar nodig worden uitgebreid.

De Vlaamse regering zal dus niet nalaten het Vlaams karakter van de Vlaamse Rand verder te ondersteunen alsook de inspanningen die geleverd worden om de integratie van anderstaligen te bevorderen.

**Vraag nr. 88
van 18 september 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Kinderen en allochtonen – Beeldvorming en beeld-opvoeding

Op 24 januari 2001 drukte de minister, als coördinerend minister voor Jeugd, in het Vlaams Parlement zijn bezorgdheid uit over de beleidsconclusies van het VUB-onderzoek inzake de tolerantiegraad bij kinderen ten opzichte van allochtonen (VUB : Vrije Universiteit Brussel). De minister verklaarde stappen te ondernemen, zowel bij zijn Vlaamse collega's als in zijn eigen beleidsdomeinen, om deze problematiek aan te pakken (*actuele vraag van 24 januari 2001 van mevrouw Margriet Hermans ; Handelingen Plenaire Vergadering nr. 25 van 24 januari 2001, blz. 4 – red.*).

1. Welke concrete stappen deed de minister reeds om deze problematiek in zijn eigen beleidsdomeinen aan te pakken ?

Wie werd hierbij betrokken ? Met welk resultaat ?

2. Wat deed de minister vanuit zijn bevoegdheid Jeugd naar andere beleidsdomeinen toe ?

N.B. Een vraag over hetzelfde onderwerp werd gesteld aan mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, en aan de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

Gecoördineerd antwoord

De vraag verwijst naar de doctoraatsverhandeling van dr. E. Schelfhout, getiteld "Beeldvorming van

etnische minderheden bij kinderen. Beeldopvoeding als mogelijkheid tot bijsturing van vooroordelen en racisme".

Dit onderzoek handelde echter niet over "de tolerantiegraad bij kinderen", zoals de vraag suggereert, maar stelt dat media een belangrijke rol lijken te spelen bij de ontwikkeling van een beeldvorming bij kinderen die vaak als stereotiep en bevooroordeeld kan worden bestempeld. De onderzoeker vermeldt expliciet dat hiermee geen causaal verband is aangetoond. Het werk bevat evenmin concrete beleidsaanbevelingen. Wel houdt de auteur een algemeen pleidooi voor "mediaopvoeding".

Allereerst antwoord ik op de vraag die de Vlaamse volksvertegenwoordiger aan **mijzelf** richtte.

1. Vlaams Jeugdwerkbeleidsplan

Onder de uitgangspunten voor een Vlaams jeugdwerkbeleid staat (onder punt 5.5) expliciet vermeld : stimuleren van de toegankelijkheid voor alle kinderen en jongeren.

Met deze toegankelijkheid wil het Vlaamse jeugdwerkbeleid zich duidelijk identificeren met een multiculturele, open en vriendelijke samenleving, waarbij respect voor alle mensen het uitgangspunt vormt. De culturele diversiteit én internationalisering zijn ook voor het jeugdwerkbeleid een rijkdom en bieden sterke perspectieven voor groei en ontwikkeling.

Gemeentelijk jeugdwerkbeleid

Een belangrijke verwezenlijking in 2001 is de structurele verankering van de subsidies voor de ondersteuning van de jeugdwerkinitiatieven voor maatschappelijk achtergestelde kinderen en jongeren in het decreet op het gemeentelijk jeugdwerkbeleid. Terwijl de ondersteuning van deze initiatieven van 1995 tot 2001 afhankelijk was van de gekozen prioriteit voor het gemeentelijk jeugdwerkbeleid, werd nu een verhoging van het totale budget voor dit decreet gerealiseerd en werd bepaald dat minimum 115 miljoen frank voorbehouden blijft voor de ondersteuning van het jeugdwerk voor deze bijzondere doelgroepen. Op basis van negen jeugdspecifieke kansarmoede-indicatoren en een beperkte invloed van de garanties op basis van het vorige besluit, werden 46 gemeenten geselecteerd. Bovenvermeld garantiebedrag wordt verdeeld over deze gemeenten.

Twee indicatoren verwijzen naar de allochtone afkomst van kinderen en jongeren, namelijk :

- het aantal inwoners jonger dan 25 jaar met een Turkse, Marokkaanse, Algerijnse of Tunesische nationaliteit, opgenomen in het Rijksregister ;
- het aantal inwoners jonger dan 25 jaar, opgenomen in het Rijksregister, uit een land dat niet behoort tot de groep van de rijkste landen, met uitzondering van de in 1 vermelde landen.

De groep van de rijkste landen wordt bepaald op basis van het World Development Report van de Wereldbank.

Via de decreetswijziging wordt gevraagd dat elke gemeente voortaan in zijn jeugdwerkbeleidsplan een hoofdstuk "toegankelijkheid" opneemt. In de gemeenten die hoog scoren op de indicatoren "allochtone afkomst" moet minstens onderzocht worden of er hierbij ook een

probleem is inzake de toegankelijkheid van het jeugdwerk voor deze doelgroep.

Bij de herziening van het decreet werd een zeer ruime groep actoren betrokken : de gemeenten, de provincies, de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap en via hoorzittingen ook de vertegenwoordigers van de initiatieven die werken met allochtone kinderen en jongeren. De concrete uitwerking en effecten van het herziene decreet worden nog op de voet gevolgd door al deze betrokkenen.

Een eerste resultaat is alvast dat het thema expliciet in elke gemeente aan bod moet komen bij de opmaak van het jeugdwerkbeleidsplan.

Experimenteel jeugdwerk

In het kader van het reglement voor het subsidiëren van experimenteel of vernieuwend jeugdwerk, geef ik subsidies aan volgende initiatieven die direct of indirect inspelen op de problematiek.

Initiatief	Vereniging	Thema
Zelforganisaties van allochtone jongeren	Platform Allochtone Jeugdwerkingen VZW (Berchem)	Opzetten van een structuur voor de ondersteuning, begeleiding, coördinatie en belangenbehartiging van de zelforganisaties voor allochtone jongeren in Vlaanderen
De Yell Box	CMGJ VZW Centrum voor Maatschappelijke Gelijkheid en Jeugdwelzijn (Genk)	Een container vol moderne media voor creatieve kinderen en jongeren die weinig kansen hebben om zich uit te drukken en die zelden beluisterd worden
Steunpunt allochtone meisjes en vrouwen	Steunpunt VZW (Brussel)	Ondersteuning van de allochtone meisjeswerkingen met het doel een aansluiting te realiseren bij het reguliere jeugdwerk
Een stem van de straat	Uit de Marge VZW (Borgerhout)	Creëren van een jaarlijks moment waarop (kansarme) kinderen en jongeren rond een bepaald thema een stem krijgen, contact hebben met "deskundigen" terzake en ervaringen en inzichten kunnen uitwisselen, wat moet uitmonden in de opstelling van een conceptnota daarrond
Project Integratie	Boundaries-X (Gent)	Project voor het opzetten van een Europese jongerenwerking (Oosten West-Europa dichterbij mekaar brengen via geregelde contacten)

Jeugdwerk internationaal

Op 28 mei 2001 steunde ik op de Europese Ministerraad Jeugd het Zweedse voorstel om ook op het internet de strijd tegen het racisme aan te gaan.

Ik stelde onder meer dat de ministers bevoegd voor Jeugd onder meer de opdracht en de verantwoordelijkheid hebben de beginselen van vrijheid, democratie, rechten van de mens en fundamentele vrijheden te respecteren en te doen eerbiedigen. In die zin is het niet meer dan gepast acties te ondernemen die het gebruik van het door jongeren intensief geraadpleegde internet met het oog op de verspreiding van racistische boodschappen, vreemdelingenpraat en andere uitdrukkingen van onverdraagzaamheid, een krachtig halt toeroepen. Hierbij is samenwerking tussen de relevante beleidsinstanties, onder meer de Raad van Europa op verschillende niveaus, en een actieve inbreng van het Europees Waarnemingscentrum voor Racisme en Vreemdelingenhaat meer dan wenselijk.

Daarenboven stimuleer ik in mijn beleid uitdrukkelijk de internationale uitwisselingsmogelijkheden van jongeren. Ik meen immers dat via de ontmoeting van jongeren uit verschillende landen de verdraagzaamheid en tolerantie verhoogt.

2. In het kader van de opmaak van het Vlaams Jeugdbeleidsplan werd onder andere een interkabinettenwerkgroep opgericht met het kabinet van mijn collega minister Vogels, bevoegd voor het Gelijkekansenbeleid.

Hieruit resulteerde een lijst van concrete acties op dit terrein. Deze zullen nog dit jaar, naar aanleiding van de goedkeuring van het plan, op de regering worden voorgesteld.

Wat de vraag aan **minister Van Mechelen** betreft, kan ik in samenspraak met hem het volgende meedelen.

In de conclusies van het onderzoek wordt vooral gepleit voor media-educatie in schoolse context. Naar de omroepen zijn er wel wat aanbevelingen. Een van "de doelstellingen was na te gaan aan welke kenmerken (educatieve) kinderprogramma's moeten beantwoorden wanneer men een boodschap (betreffende de multi-etnische thematiek) zo optimaal mogelijk wil overbrengen en welke programmakenmerken hierbij eerder remmend kunnen werken. Er werd vastgesteld dat de aantrek-

kingskracht van een programma hier een eerste belangrijk element is. Programma's moeten boeien en aansluiten bij de leefwereld van het subject" (blz. 437).

In de theoretische uitgangspunten wordt een korte literatuurstudie ontwikkeld over de representatie van etnische minderheden in films, soaps en kinderprogramma's. (blz. 151-153).

Het is niet onmiddellijk mogelijk om op basis van dit proefschrift duidelijk te bepalen welke stappen door de Vlaamse media in het algemeen en de publieke omroep in het bijzonder zouden moeten worden genomen.

De stappen die de minister heeft ondernomen, werden trouwens vastgelegd in de beheersovereenkomst (2002-2006). Zowel in het hoofdstuk over de opdracht van de VRT (art. 1, § 3 : rol m.b.t. het ontwikkelen van (...) een democratische en verdraagzame samenleving (...) en rekening houden met de beleidsdoelstellingen en opdrachten die de Vlaamse Gemeenschap nastreeft op het vlak van gelijke kansen en het minderheidsbeleid (...)), alsook bij de definiëring van de audiovisuele kwaliteit, wordt naar de problematiek verwezen (art. 2, § 2 : belangrijke rol van de publieke omroepen voor de cohesie van de maatschappij en hun rol als ontwikkelaar van pluralistische (...) producties voor een breed publiek, rekening houdende met minderheidsgroepen).

De VRT zelf heeft die onder andere geconcretiseerd in de beleidsnota "De VRT en de democratische samenleving".

Eveneens kan worden verwezen naar de gecoördineerde mediadecreten, die bepalen dat in de programma's elke vorm van discriminatie geweerd wordt, dat de programmaopbouw zo geschiedt dat hij geen aanleiding geeft tot discriminatie tussen de verschillende ideologische of filosofische strekkingen en dat de programma's van de omroepen niet mogen aansporen tot haat op grond van ras, geslacht, godsdienst of nationaliteit (zie de artikelen 23, § 1, 74 en 78, § 2 van de gecoördineerde mediadecreten.

Wat de vraag aan **minister Vanderpoorten** betreft, kan ik in samenspraak met haar het volgende meedelen.

De resultaten van dit onderzoek bevestigen de noodzaak van heel wat initiatieven die binnen onderwijs ontstaan zijn of ontwikkeld worden.

Het is belangrijk zich niet te beperken tot "media-educatie" op zich. Dergelijke onderzoeksresultaten tonen immers het belang van het kritisch kunnen omgaan met informatie in het algemeen, en nog ruimer van het kunnen samen-leven in een maatschappij die gekenmerkt wordt door verschillen. Binnen het onderwijsbeleid dient dan ook aandacht te gaan naar het verwerven van deze vaardigheden en attitudes. Onderwijs heeft wel degelijk aandacht voor initiatieven die kinderen vrij rechtstreeks aanzetten om op een constructieve en kritische wijze met media- en andere beeldvormende informatie te kunnen omgaan, of hen stimuleren bij het verwerven van een attitude van verdraagzaamheid en respect voor anderen. Hiertoe gebruiken we verschillende kanalen, die zowel rechtstreeks naar leerlingen gericht zijn, als naar leerkrachten of organisaties op bovenschools niveau.

Ik vermeld hier enkele initiatieven die de hierboven beschreven effecten kunnen genereren : de verspreiding van publicaties over intercultureel leren en over omgaan met geweld, de subsidiëring van het Steunpunt ICO, de overeenkomst met het CGSO Trefpunt van Gent, het project "Aansluiting en maatschappelijke differentiatie van de lerarenopleiding", de vormingsinitiatieven van de Werkgroep Immigratie VZW, het Jojo-project, projecten die door de Canon-cultuurcel worden ondersteund zoals de "muzische werkdagen voor leerkrachten basisonderwijs", onderdelen van het Dynamo-project, "A shot of art", "Picture this", "Falling", "Het grote ongeduld", "Pauline en Paulette". Projecten rond "Lord of the rings" en een interactieve cd-rom over ICT-gebruik zijn in ontwikkeling. Een korte beschrijving van deze initiatieven vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage** (ICO : *intercultureel onderwijs* ; CGSO : *centrum voor geboortenregeling en seksuele opvoeding* ; Canon : *Cultuurcel van het Departement Onderwijs* ; ICT : *informatie- en communicatietechnologie – red.*).

Ook op meer structurele basis maakt de aandacht voor omgaan met media en met verschillen in de maatschappij deel uit van het onderwijsbeleid.

Dit blijkt in de eerste plaats uit de goedgekeurde eindtermen en ontwikkelingsdoelen. Zowel binnen Muzische Vorming, Sociale Vaardigheden en Wereldoriëntatie binnen het basisonderwijs, als binnen Geschiedenis, Nederlands, Leren Leren en opnieuw Sociale Vaardigheden in het secundair onderwijs, wordt het belang van vaardigheden omtrent het omgaan met informatie en het functioneren in de maatschappij duidelijk. Ongeacht de (vak)specifieke invalshoek, heeft elke leerkracht

en elke school hier dus reeds een duidelijke verantwoordelijkheid. Bij de uitwerking van het nieuwe gelijkheidsbeleid zal het werken rond de pijler "interculturele vaardigheden" bewaakt en gestimuleerd worden. Ook bij elk project of initiatief in verband met ICT is het stimuleren van "verantwoord en kritisch omgaan met dit medium" steeds een belangrijk aandachtspunt.

Bijlage (een korte uitleg bij de vermelde initiatieven)

- Alle basisscholen ontvingen gratis publicatie "Over Galliërs en managers. Bouwstenen voor intercultureel leren" van R. Soenen (Steunpunt ICO).
- Zij ontvingen ook de publicatie "Geweld genoeg ! Hoe omgaan met geweld in de leefwereld van kinderen en jongeren ?" van G. Debutte.
- De subsidiëring van het Steunpunt ICO via een besluit van de Vlaamse regering. Dit steunpunt kan dankzij deze subsidiëring niet alleen werken aan "verdraagzaamheid, respect en meer correcte beeldvorming", maar ook aan "vaardigheden om met verschillen om te gaan". Het steunpunt doet dit via drie invalshoeken : onderzoek, materiaalontwikkeling en vorming.
- Het project "Vlaggen en Wimpels", waar negatieve beeldvorming tussen school en buurt op een actieve wijze wordt omgevormd tot een positieve interactiespiraal.
- Overeenkomst met het CGSO Trefpunt van Gent om de lerarenopleiding te ondersteunen bij het voorbereiden van toekomstige leerkrachten op hun rol bij het bevorderen van sociale competenties bij leerlingen, gepast in het actieplan "antisociaal gedrag op school voorkomen en oplossen". Hierbij wordt gewerkt rond drie pijlers : "omgaan met intimiteit", "omgaan met diversiteit" en "omgaan met invloed en macht om geweld en agressie te vermijden".
- De overeenkomsten met acht hogescholen die een lerarenopleiding organiseren, waarbij enerzijds aandacht besteedt wordt aan een betere instroom en doorstroom van studenten van allochtone afkomst in de lerarenopleiding, en anderzijds gewerkt wordt aan een betere integratie van aspecten van omgaan met verschillen bij leerlingen in de basisopleiding.

- Een aantal van de vormingsinitiatieven van de "Werkgroep Immigratie VZW", ontwikkeld binnen de overeenkomst die de overheid met deze VZW afsloot, zijn zeer duidelijk gericht op het positief beïnvloeden van de beeldvorming, zowel van leerkrachten als van leerlingen.
 - Binnen het Jojo-project kunnen jongeren die vroegtijdig afhaakten van school, als startbaner aan de slag in scholen. Deze jongeren vervullen een belangrijke functie in scholen met een publiek van jongeren met schoolse problemen. Deze scholen kunnen werken aan een positief schoolklimaat en een beter contact tussen leraren en allochtone of kansarme gezinnen.
 - Ook binnen de nascholing op initiatief van de Vlaamse regering zijn thema's (en dus projecten) terug te vinden die aandacht besteden aan het (als professional) kunnen omgaan met verschillen. Bijvoorbeeld : "omgaan met probleemgedrag", "zich goed voelen op school", "integratie van de vakoverschrijdende eindtermen Sociale Vaardigheden". Hoe vaardiger/professioneler leerkrachten zijn, hoe meer zij uiteraard als positief voorbeeld voor hun leerlingen kunnen functioneren.
 - De muzische werkdagen voor leerkrachten basisonderwijs, op initiatief van de Canon-cultuurcel, bevatten telkens een luik "media", waarin "leren omgaan met media" centraal staat.
 - Ook binnen de Dynamo-projecten zijn er jaarlijks verschillende scholen die met hun project aandacht besteden aan beeldvorming bij kinderen.
 - Binnen "A shot of art" ondersteunt de Canon-cultuurcel leerlingen in hun samenwerking met organisaties/kunstenaars die ervoor zorgen dat leerlingen een ruimere blik krijgen op cultuur in de breedste zin van het woord. In de praktijk maken leerlingen hierbinnen bijvoorbeeld zelf kortfilms.
 - Tijdens dit schooljaar zal ook het project "Picture this" lopen. Dit project is een combinatie van filmontmoetingsdagen, lespakketten en een interactieve website. Tijdens dit initiatief worden films uit niet-westerse culturen bekendgemaakt in secundair onderwijs en lerarenopleiding. Daaraan gekoppeld, besteedt men niet alleen aandacht aan de artistieke kwaliteiten van de films op zich, maar verdiept men ook de kennis van en het inzicht in andere culturen, en confronteert men dit met de eigen referentiekaders.
 - Vanaf oktober komen er twee avant-premières van de film "Falling". De Canon-cultuurcel ontwikkelde hierover een cd-rom, zodat leerkrachten zowel over het thema van de film (extremisme), als over de wijze waarop een film totstandkomt, aan de slag kunnen in de klas.
 - "Het grote ongeduld" is een klein festival waarbij eindejaarsprojecten van alle Nederlandstalige en Franstalige filmscholen zullen worden vertoond in scholen. Dit is opnieuw een kapstok voor scholen om concrete initiatieven te nemen rond beeldvorming en een aantal inhoudelijke thema's.
 - Lieven De Brauwier, regisseur van "Pauline en Paulette", zal verschillende scholen bezoeken. Na het bekijken van de film zullen de leerlingen in workshopvorm met de regisseur aan de slag kunnen. Ook hier wordt aandacht besteed aan de wijze waarop een film wordt gemaakt en welke invloed beelden hebben. Achteraf zal met de verzamelde ervaringen een interactief videopakket worden samengesteld rond "film en filmopvoeding".
 - In samenwerking met de Duitse Stichting Lezen zal een pakket worden ontwikkeld rond de film "Lord of the rings". Dit pakket zal specifiek handelen over hoe een boek een film wordt, en omgekeerd. De ontwikkelde cd-rom zal zowel voor leerkrachten als leerlingen zelf bruikbaar zijn.
 - Nog in ontwikkeling is een interactieve cd-rom voor het basisonderwijs over media en ICT. Aan de hand van die cd-rom leren leerlingen omgaan met ICT en creatief werken met beeld- en geluidsmateriaal.
- Vraag nr. 89**
van 18 september 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS
- Stichting Lezen – Stand van zaken*
- Ik verneem dat de minister werkt aan de oprichting van een tegenhanger van de Nederlandse Stichting Lezen.
- Wat is de stand van zaken ?
- Antwoord**
- Deze stichting is een privaatrechtelijke VZW die nominaal in de Vlaamse begroting zal worden inge-

schreven (in 2002 is een subsidiebedrag opgenomen van 397.000 euro of 16 miljoen fr.). De overheid zal met de vereniging een beheersovereenkomst afsluiten m.b.t. de taken, opdrachten en werking. De Stichting Lezen Vlaanderen zal dus per 1 januari 2002 effectief operationeel zijn.

De voornaamste taken van de stichting zullen betrekking hebben op volgende functies :

- informatie en documentatie ;
- studie en onderzoek, methodologieontwikkeling en deskundigheidsbevordering ;
- het organiseren van grote landelijke projecten (in eigen beheer en/of in partnerschap met derden) ;
- zorgen voor overleg en synergie in de sector tussen actoren zoals de bibliotheken, onderwijs, het boekenvlak, de letterensector , ...

De stichting zal haar werking ook doelgericht op de leesbevordering in de strikte zin afstemmen ; niet op activiteiten (zoals literaire evenementen) die eventueel een leesbevorderend effect zouden kunnen hebben. Manifestaties die erop gericht zijn de literatuur en de auteurs te promoten, vallen onder de bevoegdheid van het Vlaams Fonds voor de Letteren.

Ik wil er nog aan toevoegen dat deze Vlaamse Stichting Lezen niet als tegenhanger van de Nederlandse Stichting Lezen bedoeld is, maar precies als opdracht heeft om ermee samen te werken. Het is immers mijn wens dat Vlaanderen en Nederland op het gebied van de letteren en de leesbevordering meer geïntegreerd gaan samenwerken, via onder meer de Nederlandse Taalunie.

Volledigheidshalve wil ik hier nog vermelden dat, naast het krediet voor de Stichting Lezen Vlaanderen, ook nog een krediet in de Vlaamse begroting opgenomen is voor het subsidiëren van projecten in de sector (249.000 euro of 10 miljoen fr.) en een krediet voor de ondersteuning van de leeskringen en de boekencheques (173.000 euro of 7 miljoen fr.).

**Vraag nr. 90
van 18 september 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Fonds voor Culturele Infrastructuur – Subsidies

Het Cultuurinvesteringsfonds (CINF) voorziet in investeringssubsidies voor het bouwen, uitbreiden, verbouwen of aankopen van culturele infrastructuur met bovenlokaal belang. Hiervoor is van 2001 tot en met 2004 jaarlijks een bedrag van 60 miljoen frank ter beschikking.

Dit gebeurt nu op basis van een experimenteel subsidiereglement.

1. Welke projecten werden goedgekeurd ?
2. Welke projecten werden niet in aanmerking genomen ? Waarom ? Kan men in beroep gaan ?
3. Werd de link gemaakt met het decreet "kunstwerken in openbare gebouwen" bij de goedgekeurde projecten ?

Antwoord

Het Fonds voor Culturele Infrastructuur (FoCI) voorziet in een enveloppe van 60 miljoen frank (ongeveer 1,5 miljoen euro) voor subsidies aan sectorale culturele infrastructuur, met prioriteit voor muziekclubs, muziekwedukatieve organisaties, kunstencentra en jeugdinfrastructuur van bovenlokaal belang.

1. De goedgekeurde projecten voor 2001 en de eraan toegekende subsidie (fr.) zijn :

Jeugdinfrastructuur

De Eglantier St.-Niklaas	4.500.000
ART de Vort'n Vis Ieper	450.000
OCJ Kompas St.-Niklaas	1.100.000
JH Zenith Dendermonde	500.000
RCJC Entrepot Brugge	5.000.000
De Werf Brugge	10.000.000

Kunstencentra

Nieuwpoorttheater Gent	2.500.000
Zuiderpershuis Antwerpen	4.000.000
Monty Antwerpen	1.600.000
Limelight Kortrijk	450.000

Muziekclubs

4AD Diksmuide	9.000.000
Studie Noise Gate Liedekerke	4.400.000
Club Dranouter Dranouter	1.500.000
Muziek-O-Droom Hasselt	5.000.000
Driewerf Hoera Eeklo	4.400.000
Cactus Brugge	1.900.000
De Zwerver Oostende	200.000
De Vaartkapoen Brussel	3.500.000

2. Werden niet in aanmerking genomen, de projecten die niet beantwoordden aan de gestelde prioriteiten (bv. een theater of een sluitend lokale jeugdclub) en die welke qua vorm en inhoud niet conform het reglement waren (bv. ontbreken van financieel plan).

Wat de procedure betreft, kunnen de aanvragers eerst een summier projectvoorstelling indienen van maximum drie bladzijden. Deze worden onderzocht door een ad hoc commissie, die een gemotiveerd advies geeft over de selectie van een beperkte lijst infrastructuurprojecten. De geselecteerden kunnen dan een volledig aanvraagdossier indienen. De ad hoc commissie voor 2001 was samengesteld uit de hoofden van de afdelingen Muziek, Letteren en Podiumkunsten en Jeugd en Sport van de administratie Cultuur en vier vertegenwoordigers uit de betrokken sectoren gespecialiseerd in infrastructuur. Zij heeft haar advies over selectie gebaseerd op volgende criteria : voldoen aan de in het reglement gestelde voorwaarde van vorm en samenstelling van de projectvoorstelling en overeenstemming van de projectvoorstelling met de gestelde prioriteiten. Op deze basis werden projectvoorstellen afgewezen, bijvoorbeeld een jeugdclub met uitsluitend lokale werking. De aanvraagdossiers die op basis van deze selectie werden ingediend, kregen alle een subsidie toegekend.

3. Het reglement bevat duidelijk de voorwaarde : "naleving van het decreet van 23 december 1985 houdende de integratie van kunstwerken".

Op deze naleving zal worden toegezien door de administratie Gebouwen, afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur, die de uitvoering en de uitbetaling van de subsidie zal begeleiden.

**Vraag nr. 91
van 18 september 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

Jeugdtheater – Beleid

Ik lees in het "Definitief advies over de erkenning en subsidiëring van professionele organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst in de periode van 1 juli 2001 tot 30 juni 2005", opgesteld door de Beoordelingscommissie voor Nederlandstalige Dramatische Kunst van 15 februari 2000, dat er nog steeds een enorme behoefte is aan meer kwalitatief hoogstaand kinder-, jeugd- en jongeren-theater.

1. Wat is de stand van zaken op het vlak van erkenning en subsidiëring van kinder-, jeugd en jongeren-theater ?
2. Hoe wordt er vandaag gewerkt aan deze doelstelling ?

Antwoord

Uit het "Definitief advies over de erkenning en subsidiëring van professionele organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst in de periode van 1 juli 2001 tot 30 juni 2005", opgesteld door de Beoordelingscommissie voor Nederlandstalige Dramatische Kunst van 15 februari 2000, blijkt dat er nog steeds een enorme behoefte is aan meer kwalitatief hoogstaand kinder-, jeugd- en jongeren-theater.

1. In uitvoering van het podiumkunstendecreet van 18 mei 1999 werden 38 theatergezelschappen behorende tot de Nederlandstalige dramatische kunst erkend voor de periode 1 juli 2001 tot 30 juni 2005 ; het totaalbedrag van de structurele subsidie die deze gezelschappen ontvangen, bedraagt per speelseizoen minstens 912.800.000 frank (22.627.720,94 euro). Elf van deze gezelschappen behoren tot de categorie van het kinder-, jeugd- en jongeren-theater, met name :
- Victoria (VZW Theater Stekelbees), Gent
 - VZW De Maan, Figurentheater Mechelen, Mechelen
 - Figurentheater Ultima Thule, Antwerpen
 - VZW Laika, Antwerpen
 - VZW Luxemburg, Borgerhout
 - Bronks Jeugdtheater Brussel, Brussel
 - 4Hoog Productiehuis VZW, Gent
 - Theater Taptoe, Gent
 - Het Paleis, Antwerpen
 - VZW Theater Froe Froe, Antwerpen
 - Speeltheater – Kopergietery, Gent.

In totaal krijgen deze gezelschappen gedurende de erkenningsperiode jaarlijks een subsidie

voor een totaalbedrag van 218.800.000 fr. (5.423.910,32 euro). Figurentheater Ultima Thule, VZW Luxemburg, 4Hoog Productiehuis VZW en VZW De Maan werden voor de eerste maal erkend.

In het kader van het podiumkunstendecreet van 27 januari 1993 werden voor de periode 1997-2001 28 theatergezelschappen structureel gesubsidieerd voor een totaalbedrag van 735.450.000 fr. (18.231.329,28 euro) in het seizoen 2000-2001, waarvan zes kinder-, jeugd- of jongeren-theatergezelschappen. De subsidies die deze 6 gezelschappen in het seizoen 2000-2001 ontvingen, bedroegen in totaal 145.567.457 fr. (3.608.523,00 euro).

Uit voorgaande blijkt dus dat de jaarlijkse structurele subsidies die in de huidige erkenningsperiode (2001-2005) naar het kinder-, jeugd- en jongeren-theater gaan, met meer dan 50% zijn gestegen ten opzichte van de vorige erkenningsperiode (1997-2001).

Wat de projectsubsidie betreft (nog onder het podiumkunstendecreet van 27 januari 1993), behoorden in het jaar 2000 drie van de zestien gesubsidieerde theaterprojecten tot het kinder-, jeugd- of jongeren-theater. Zij ontvingen 6.300.000 frank (156.172,92 euro), het totaalbedrag voor de zestien gesubsidieerde projecten bedroeg 41.600.000 frank (1.031.237,06 euro).

In 2001 (podiumkunstendecreet van 18 mei 1999) bedroeg de totale projectsubsidie voor het kinder-, jeugd- of jongeren-theater 2.800.000 frank (69.410,19 euro), verdeeld over 2 gezelschappen. In totaal kregen zeventien theatergezelschappen een projectsubsidie voor een totaalbedrag van 35.000.000 frank (867.627,34 euro).

Deze zogenaamde daling is echter relatief. Bij de toekenning van projectsubsidies zijn we uiteraard afhankelijk van de ingediende dossiers. Jaarlijks worden niet evenveel projecten voor kinder- en jeugdtheater ingediend. Daarnaast worden de ingediende projecten uiteraard onderworpen aan een kwalitatieve toets, merkbaar voor de projectsubsidies voor 2001 in vergelijking met 2000. Verder is deze daling ook verklaarbaar door het feit dat in de huidige erkenningsperiode meer kinder-, jeugd- en jongeren-theaters structureel gesubsidieerd worden en bijgevolg niet meer voor een projectsubsidie in aanmerking komen. Ten slotte zijn we bij de projectsubsidies ook afhankelijk van de kwaliteit van de ingediende dossiers.

Los van het feit dat ook andere podiumkunsten-festivals en kunstencentra een reguliere jongerenwerking hebben, worden in de huidige erkenningsperiode twee organisaties structureel gesubsidieerd die zich uitsluitend op jongeren richten. Voor de kunstencentra betreft het de VZW Villanella, die jaarlijks een structurele subsidie van 17.000.000 frank (421.418,99 euro) ontvangt. Het festival Festivalitis ontvangt een jaarlijkse subsidie van 5.000.000 frank (123.946,76 euro) voor de organisatie van het Tweetaktfestival. Dit festival is het resultaat van een Vlaams-Nederlandse samenwerking en vindt afwisselend in Antwerpen en Den Bosch plaats.

De 1000 Watt-prijs bekroont de beste kinder- of jeugdtheaterproductie uit Vlaanderen en Nederland. Deze prijs wordt gesubsidieerd via de internationale kredieten. Vlaanderen en Nederland subsidiëren dit initiatief voor elk 750.000 frank (18.592,01 euro). De laureaat (prijs bedraagt 1.000.000 fr. (24.789,35 euro)), overige deel van de subsidie gaat naar organisatiekosten) heeft de verplichting het gewonnen bedrag te spenderen voor de organisatie van een nieuwe kindertheaterproductie.

- De gezelschappen die tot de categorie van het kinder-, jeugd- en jongeren-theater behoren, worden door de Beoordelingscommissie voor Nederlandstalige Dramatische Kunst en de administratie ervaren als sterk presterende op zowel artistiek als zakelijk vlak.

Positieve discriminatie ten opzichte van de andere theaters is bij het adviseren van hun subsidieaanvragen bijgevolg helemaal niet noodzakelijk, aangezien deze gezelschappen voldoen aan de strenge kwaliteitscriteria die in het decreet worden vooropgesteld.

Het huidige podiumkunstendecreet kan dan ook worden beschouwd als zijnde een stimulerend instrument voor het kinder-, jeugd- en jongeren-theater in Vlaanderen.

**Vraag nr. 93
van 21 september 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Socio-culturele sector – Ecologiesteen

Ondernemingen die in milieuprojecten investeren, kunnen onder bepaalde voorwaarden een financiële tegemoetkoming genieten. Vlaams minister Gabriels is bevoegd voor deze ecologiesteen.

Kan de socio-culturele sector ook rekenen op een vorm van ecologiesteun vanwege de Vlaamse regering ?

Antwoord

De voorwaarden voor de toekenning van een financiële tegemoetkoming voor ecologiesteun zijn mij als dusdanig onbekend.

De vraag of de sociaal-culturele sector hiervoor in aanmerking komt, kan ik dan ook niet beantwoorden, ook al omdat dit behoort tot de bevoegdheid van mijn collega.

Vraag nr. 94 van 21 september 2001 van de heer LUDWIG CALUWE

Omzendbrief circusbeleid – Veiligheidskeuring

In de modelovereenkomst die de minister gevoegd heeft bij zijn omzendbrief van 30 juli 2001 met betrekking tot het circusbeleid, wordt in punt 8 vermeld dat het circus contact dient op te nemen met de brandweercommandant inzake de veiligheidskeuring.

Wordt met de veiligheidskeuring enkel de keuring van de brandveiligheid bedoeld, of gaat het om een ruimer veiligheidsbegrip ?

Wat de brandveiligheid betreft : op basis van welke wetgeving of normering moet de brandweer zijn advies formuleren ?

Antwoord

In verband met de omzendbrief van 30 juli 2001 met betrekking tot het circusbeleid wordt in punt 8 vermeld dat het circus contact dient op te nemen met de brandweercommandant inzake de veiligheidskeuring.

Het gaat hier in het bijzonder over de toepassing van de maatregelen inzake de brandvoorkoming. Het is inderdaad zo dat de brandweer enkel en alleen inspectie kan uitvoeren in verband met de brandveiligheid, en dit onder bijzondere voorwaarden.

In tegenstelling tot wat in mijn omzendbrief staat, moet deze inspectie opgedragen worden aan de be-

voegde burgemeester en niet aan de brandweercommandant.

Ik citeer hier artikel 22 van het koninklijk besluit van 8 november 1967 :

"Elke brandweerdienst moet zowel in zijn eigen gemeente als in een andere gemeente van de gewestelijke groep die hij beschermt, controle uitoefenen op de toepassing van de maatregelen voorgeschreven bij de wetten en verordeningen inzake brandvoorkoming.

Die controle heeft plaats in de bij de wetten en verordeningen bepaalde gevallen en telkens de burgemeester erom verzoekt.

Zij wordt verricht door een lid van de brandweerdienst, die houder is van een door de Staat afgegeven brevet van technicus brandvoorkoming. Er wordt een verslag opgemaakt dat wordt ondertekend door de genoemde officier en medeondertekend door de chef van de brandweerdienst, die het aan de burgemeester zendt".

Deze kleine onvolkomenheid in de vermelde omzendbrief zal worden rechtgezet en eerstdaags worden meegedeeld aan de gemeentes.

Vraag nr. 2 van 2 oktober 2001 van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Museum aan de Stroom (Antwerpen) – Stand van zaken

Tijdens de zomermaanden vond bij de lokale televisiezender ATV een debat plaats met Vlaams minister-president Patrick Dewael. De bedoeling was de Antwerpse kijker duidelijk te maken welke projecten in Antwerpen op overheidssteun kunnen rekenen.

Voor de sluiting van de ring was een prioriteit, maar ook de Zoo mag volgens de minister-president op financiële steun rekenen.

Over de beloofde miljoenen voor het Museum aan de Stroom (MAS) werd met geen woord gerept.

Kan de minister mij meedelen of de beloofde miljoenen nog steeds beschikbaar zijn en zullen worden gebruikt voor het Museum aan de Stroom ?

Wat is de stand van zaken in dit dossier ?

Antwoord

Het Museum aan de Stroom wordt door de Vlaamse regering beschouwd als een bijzonder waardevol project. De intentie om dit project vanuit de Vlaamse Gemeenschap mee te ondersteunen, werd niet enkel door mezelf, maar ook door de minister-president verscheidene keren uitgedrukt.

Ik heb zelf op vrijdag 21 september 2001 schepen Antonis ontvangen, waarbij uitvoerig de plannen, inhoudelijk en financieel, werden uiteengezet.

Er liggen op dit moment verscheidene grote cultuurinvesteringsprojecten op tafel en de regering zal dus verplicht worden belangrijke keuzes te maken. Die keuzes moeten bijgevolg gebeuren in het licht van de noden van de hele culturele infrastructuur in Vlaanderen.

Over de grootte van de steun aan het Museum aan de Stroom heeft de Vlaamse regering bijgevolg nog niet beslist. Het is mijn bedoeling nog deze maand aan de regering een investeringsplan voor culturele infrastructuur voor te leggen, waarin onder andere het bedrag dat aan het MAS zal worden besteed, zal worden bepaald.

**Vraag nr. 4
van 2 oktober 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Strategisch plan gedetineerden – Gevangenisbibliotheken

Op de startbijeenkomst "implementatie strategisch plan gedetineerden", georganiseerd op 12 september 2001 door verschillende ministers, waaronder de minister, werd uit de doeken gedaan hoe dit plan geconcretiseerd zou worden vanuit de verschillende Vlaamse bevoegdheden in de proefregio Antwerpen-Kempen.

De minister zelf is hierbij bevoegd voor de aspecten bibliotheken, sociaal-cultureel werk en culturele manifestaties en sport.

In het kader van de concretisering van de bibliotheken in gevangenissen verklaarde de minister dat er op sommige plaatsen, al dan niet in overleg met de gemeentelijke bibliotheek, een beperkt bibliotheekaanbod was. Hij verklaarde dat, via het decreet inzake lokaal cultuurbeleid, de provincies de

taak kregen om het bovenlokaal bibliotheekwerk uit te bouwen en te ondersteunen.

Allicht daarom verwees de medewerker van de minister – bevestigd in de ter beschikking gestelde tekst namens de minister zelf – dat "de uitbouw van de bibliotheekvoorzieningen voor gedetineerden dan ook in de toekomst door de provincies begeleid zal worden".

Tijdens de bespreking van het vermelde decreet werden de provincies onverwacht geconfronteerd met een nieuwe invulling, namelijk beperking tot het ondersteunen van bovenlokaal aanbod. Als voorbeeld – en ik verwijs hier naar het verslag – werd uitsluitend verwezen naar de ziekenhuisbibliotheken en nooit naar deze specifieke opdracht (*Stuk 735 (2000-2001) – Nr. 4 – red.*).

Deze regering bepleit permanent subsidiariteit en het betrekken van alle actoren.

1. Hoeveel middelen besteedt de minister nu aan deze opdracht in de proefregio en in de rest van Vlaanderen ?
2. In welke gevangenissen gebeurt de huidige organisatie van een gevangenisbibliotheek in samenwerking met een plaatselijke bibliotheek ?
3. Werden de provincies betrokken bij de opdracht van de minister om dit door hen te laten gebeuren ? Hoe ? Welk advies brachten zij uit ?
4. Werden er afspraken gemaakt in verband met een aanbod gericht op diversiteit en meertaligheid, conform de resultaten van het wetenschappelijk onderzoek hierrond ?
5. Welke middelen trekt de minister uit voor het engagement dat hij deed op deze startbijeenkomst in de proefregio's ? In de andere gevangenissen in Vlaanderen en Brussel ?

Antwoord

1. Op de begroting 2001 is 8,4 miljoen frank ingeschreven voor initiatieven van sociaal-cultureel werk in de gevangenissen.

Daarmee worden projecten ondersteund in volgende gevangenissen : Antwerpen, Brugge, Leuven Hulpgevangenis en Noorderkempen (Wortel, Merksplas, Hoogstraten en Turnhout). Voor de twee projecten "gevangenisbibliotheek"

worden de weddekosten van twee halftijdse assistent-dienstleiders gesubsidieerd tegen 100 %.

2. Momenteel lopen er twee projecten "gevangenisbibliotheek", namelijk in de gevangenissen van Brugge en Sint-Gillis.

In beide gevangenissen gebeurt de organisatie van een gevangenisbibliotheek in samenwerking met een bibliotheek.

3. In Brugge betreft het een samenwerkingsproject tussen de Vlaamse Gemeenschap, de provincie en de gevangenis. De Vlaamse Gemeenschap subsidieert de loonkosten van een halftijdse assistent-dienstleider, die is aangeworven door de stad Brugge in het kader van haar bibliotheek en die als taak heeft de bibliotheek van de gevangenis uit te bouwen.

De provincie komt tegemoet in de kosten voor een basisallocatie, pc-uitrusting en aansluiting op het Winob-netwerk (*West-Vlaams Informatienetwerk van Openbare Bibliotheken – red.*).

De gevangenis zelf staat in voor de huisvesting, de inrichting en de organisatorische aspecten (zoals ter beschikking stellen van begeleidend personeel).

In Sint-Gillis is het scenario hetzelfde, maar dan in een samenwerkingsproject met de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC).

4. De basisallocatie wordt samengesteld door de bibliotheekmedewerker, in nauw overleg met de directie van de gevangenis, waarbij er wordt op toegezien dat het aanbod zoveel als mogelijk rekening houdt met de diversiteit van de gevangenispopulatie.
5. Vanaf 2002 worden in het kader van het decreet inzake lokaal cultuurbeleid aan de provincies een aantal opdrachten gegeven in het kader van een streekgericht bibliotheekbeleid.

Eén van die opdrachten is samenwerkingsprojecten opzetten tussen bibliotheken en culturele of andere instellingen en organisaties, onder meer met betrekking tot doelgroepenwerking. Samenwerkingsprojecten tussen bibliotheken en gevangenissen ondersteunen, wordt dus een taak van de provincies, als een element van hun globaal bibliotheekbeleid, waarvoor zij in totaal minimum 1,6 euro per inwoner moeten besteden.

In het beleidsplan dat elke provincie moet indienen ter concretisering van het met de Vlaamse regering afgesloten convenant zal moeten worden aangetoond op welke wijze de provincie invulling geeft aan bovenvermelde opdracht.

Om mee te werken aan dergelijke projecten van de provincie voorziet het decreet inzake lokaal cultuurbeleid voor elke gemeente in een bijkomende subsidie van 0,6 euro per inwoner.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 166 van 18 september 2001 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kinderen en alloctonen – Beeldvorming en beeldopvoeding

Een VUB-onderzoek over de tolerantiegraad bij kinderen ten opzichte van alloctonen legde de nadruk op de rol van het onderwijs (VUB : Vrije Universiteit Brussel).

1. Welke stappen deed de minister naar aanleiding van dit onderzoek om in het onderwijs hieraan aandacht te besteden ?
2. Hoe worden scholen/leerkrachten die hiervoor ondersteuning zoeken, gesteund ?

N.B. Een vraag over hetzelfde onderwerp werd gesteld aan de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking en de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

(Gecoördineerd antwoord : blz. 642 – red.)

Vraag nr. 167
van 21 september 2001
van de heer FILIP DEWINTER

Leerkrachten Islamitische Godsdienst – Stand van zaken

In Vlaanderen en Brussel is een aanzienlijke concentratie van islamgelovigen aanwezig die onder meer door islamleerkrachten worden onderricht. De jongste tijd gaan er stemmen op om (o.a.) deze gelovigen in het Arabisch te onderwijzen en pas daarna over te schakelen op het Nederlands.

Hoeveel islamleerkrachten zijn er op dit ogenblik in het Nederlandstalig onderwijs (Vlaanderen en Brussel) in dienst ?

Welk bedrag vertegenwoordigt dit in de begroting ?

Antwoord

In juni 2001 waren er in het Nederlandstalig basisonderwijs (Vlaanderen en Brussel) 123 personeelsleden in dienst als leermeester islamitische godsdienst. Voor de maand juni 2001 betekent dit een kostprijs van 10.461.054 frank (brutowedde + haard- of standplaatsvergoeding + patronale bijdrage).

In het Nederlandstalig secundair onderwijs waren op die datum in Vlaanderen en Brussel 107 personeelsleden in dienst belast met het algemeen vak Islamitische Godsdienst. Deze personeelsleden vertegenwoordigen voor die maand een bedrag van 9.689.775 frank (brutobelastbaar bedrag).

Deze bedragen zullen vanaf september iets hoger liggen doordat vanaf dan een aantal personeelsleden beter zullen worden bezoldigd. De gegevens zijn nog niet bekend.

Vraag nr. 168
van 21 september 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Nederlands Tweede Taal – Attesten

Eén van de opmerkingen die Europa al vaak maakte ten aanzien van Vlaanderen is dat opleidingen hier niet steeds attesteerbaar zijn. Dit is een groot probleem voor de nieuwkomers die een opleiding NT2 (Nederlands Tweede Taal) volgen. Voor tewerkstelling wordt immers vaak een taal-

certificaat gevraagd, zeker wanneer het een overheidsdienst betreft.

1. Welke stappen deed de minister reeds om dergelijke erkende attesten/certificaten van de opleiding NT2 te kunnen geven ?
2. Wordt hierin onderscheid gemaakt tussen een basis cursus en een vervolmakingscursus ?

Antwoord

Centra voor volwassenenonderwijs die onderwijsbevoegdheid hebben voor het studiegebied Nederlands Tweede Taal en het erkende leerplan volgen, reiken aan de cursisten door de Vlaamse Gemeenschap erkende studiebewijzen uit. De vorm van en de vermeldingen in de studiebewijzen zijn vastgelegd in het besluit van de Vlaamse regering van 7 september 1999.

Centra voor volwassenenonderwijs kunnen ook via contractonderwijs cursussen Nederlands Tweede Taal organiseren. Deze cursussen zijn niet erkend door de Vlaamse Gemeenschap en de cursisten worden niet in aanmerking genomen voor de financiering van het centrum. Na het beëindigen van een dergelijke cursus kan het centrum een attest uitreiken. Dit attest is niet erkend door de Vlaamse Gemeenschap.

Zodra de modulaire leertrajecten in de basiseducatie ingevoerd zijn, zullen ook de centra voor basiseducatie erkende studieattesten kunnen uitreiken.

Het in punt 1 voor het volwassenenonderwijs vermelde is van toepassing zowel op een basis cursus als op een vervolmakingscursus.

Vraag nr. 169
van 21 september 2001
van de heer JAN LOONES

Ingenieursopleidingen – Beschermde titels

Dat er een onderscheid is tussen de opleiding tot industrieel ingenieur en de opleiding tot burgerlijk ingenieur, is een feit dat ook door de Vlaamse Ingenieurskamer (VIK) erkend wordt.

De VIK is dan ook van oordeel dat het noodzakelijk is dit onderscheid tussen beide opleidingen in de titel te behouden en stelt voor om dit – specifiek Vlaams – probleem op te lossen door toepassing van de volgende titulatuur : Ing. (naam van de

persoon) MSC (Master of Science ; ir. (naam van de persoon) MSC.

Om misbruik van deze titulatuur te voorkomen, kan ze bij decreet worden beschermd.

Is de minister op de hoogte van het voorstel over een beschermde titulatuur voor het onderscheid tussen de twee ingenieursopleidingen ? Zo ja, heeft zij het al geëvalueerd ?

Antwoord

Ik ben op de hoogte van het voorstel van de VIK m.b.t. de invoering van een beschermde titulatuur voor het onderscheid tussen de twee ingenieursopleidingen.

De heer Leo Wezenbeek, voorzitter van de VIK, heeft op 21 juni 2001 een standpunt bezorgd inzake de inschaling van de industrieel ingenieur in de nieuwe Europese structuur, waarbij de VIK pleit voor een gelijkschakeling van de graad van industrieel ingenieur met deze van master of science.

Zoals gesteld in mijn antwoord aan de heer Wezenbeek van 6 september 2001, zal ik tijdens de verdere besprekingen over de implementatie van de Bologna-verklaring de nodige aandacht besteden aan de visie terzake van de VIK.

Vraag nr. 170 van 21 september 2001 van de heer JOS DE MEYER

Loonsverhoging directies basisonderwijs – Criterium

Eén van de punten van CAO VI was de loonsverhoging voor directies basisonderwijs met 50.000 frank op jaarbasis voor een directeur van een school met 350 leerlingen, of meer met 20.000 frank voor een directeur van een school met minder dan 350 leerlingen (CAO : collectieve arbeidsovereenkomst).

Deze maatregel breekt met de huidige regeling die inhoudt dat alle directies basisonderwijs eenzelfde wedde genieten.

1. Is dit onderscheid gebaseerd op een wetenschappelijke basis ?

Waarop baseert de minister zich om de grens te leggen op 350 leerlingen ?

2. Hoeveel scholen zijn er momenteel die méér dan 350 leerlingen tellen ?

Hoe zijn deze scholen verdeeld per net ?

Antwoord

Deze maatregel is genomen in het kader van de opwaardering van de directiefuncties in het basisonderwijs. De overheid erkent de zware taakbelasting van de directies en zal er daarom voor zorgen dat ze in hun opdracht worden ondersteund. De bijkomende bedragen die vastgelegd zijn in het kader van CAO VI, zijn al een eerste stap in afwachting van de totstandkoming van een nieuw verloningsbeleid.

De overheid werd tot aan de invoering van de programmastop in het decreet onderwijs XIII geconfronteerd met een voortdurende stroom aanvragen tot opsplitsing van scholen. Uiteraard is het mijn bedoeling om een rationeel en coherent aanbod te behouden in het basisonderwijs en tegelijkertijd de verdere opsplitsing van het onderwijslandschap tegen te gaan. Ik wil met een nieuw onderwijslandschap naar entiteiten met een groter pedagogisch comfort evolueren. Levenskrachtige scholen zullen een betere omkadering verkrijgen, in tegenstelling met de huidige situatie waarin de lestijdenschalen degressief zijn en een voordeel inhouden voor kleine scholen. Deze maatregel zal ongetwijfeld de interne dynamiek van het basisonderwijs verhogen, maar tegelijkertijd is het evident dat de directies aanspraak moeten kunnen maken op een betere verloning.

Op dit ogenblik heeft een directeur in het basisonderwijs niet langer een lesopdracht wanneer de school 180 of meer leerlingen telt. In het verleden werden de meeste verticale splitsingen vastgesteld in scholen met 360 of meer leerlingen, zodat er in de twee nieuwe scholen twee klasvrije directies konden worden aangesteld. De financiële incentive is om die reden gedeeltelijk geënt op het voorkomen van een versnippering van het onderwijslandschap.

Cijfers leerlingenaantallen, meer of minder dan 350, per net :

Net	< 350	> 350	
ARGO	296	63	359
Gemeente	407	127	534
Provincie	3		3
Vrij	1.088	396	1.484
	1.794	586	2.380

Net	< 350	> 350	
ARGO	82,5 %	17,5 %	100 %
Gemeente	76,2 %	23,8 %	100 %
Provincie	100,0 %		100 %
Vrij	73,3 %	26,7 %	100 %
	75,4 %	24,6 %	100 %

(ARGO : Autonome Raad voor het Gemeenschaps-
onderwijs – red.)

Vraag nr. 1
van 26 september 2001
van de heer JOHAN DE ROO

Leercontracten – Opleidingsplaats

Met verwondering verneem ik dat de praktijkopleidingsplaats voor jongeren die een leercontract hebben – bijvoorbeeld een restaurant – in Vlaanderen gesitueerd moet zijn. Opleiding in Frankrijk, Nederland, Wallonië, ... is blijkbaar niet geoorloofd.

Men kan begrip opbrengen voor het feit dat het moeilijk is voor een leerling die een patroonsopleiding volgt in Brugge, om als werkplaats Amsterdam te kiezen. Daarentegen lijken grensgebieden zoals Noord-Frankrijk, Zeeuws-Vlaanderen en andere nuttig voor de leerling, maar misschien minder lonend voor het Vlaamse patronaat.

1. Is het de bedoeling met deze maatregel Vlaamse ondernemers te beschermen of te bevorderen ?
2. Wat met het belang van de leerling uit het oogpunt van de vrije keuze ?
3. Past deze maatregel wel in het Europa van morgen ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Jaak Gabriëls, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting.

Antwoord

Binnen het onderwijs zijn er geen jongeren met leercontracten.

Het betreft een middenstandsopleiding waarvoor Jaak Gabriëls, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, bevoegd is.

(Antwoord Jaak Gabriëls : blz. 715 – red.)

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 94
van 18 september 2001
van de heer ROLAND VAN GOETHEM

Tewerkstelling allochtonen – Projectsubsidies

Volgens het Vlaams Actieplan Europese werkgelegenheidsrichtsnoeren werden in 2000 in het kader van het Vesoc-programma "Allochtonen en evenredige arbeidsdeelname" "naar schatting" 67 gesubsidieerde positieve-actieplannen afgesloten (VESOC : Vlaams Economische en Sociaal Overlegcomité).

Het komt mij vreemd over dat de administratie Werkgelegenheid, wanneer zij over subsidies schrijft, de term "naar schatting" gebruikt.

De Vlaamse belastingbetaler mag verwachten dat men precies weet wie en waar met zijn geld gesubsidieerd wordt.

1. Graag vernam ik dan ook van de minister hoe het mogelijk is dat de administratie over "schatting" spreekt.
2. Weet men hoeveel projecten in het kader van het programma "Allochtonen en evenredige arbeidsverdeling" geld ontvingen ?
3. Aan welke firma's, VZW's of andere werden in het kader van dit project subsidies gegeven ?
4. Hoeveel subsidie mocht elke begunstigde ontvangen ?
5. Welke waren de resultaten van deze subsidiëring ?
6. Hoeveel allochtonen verkregen in dit kader een job en hoeveel zijn er nog aan de slag ?

Antwoord

1. De formulering "schatting" vloeit voort uit het feit dat er verschillende categorieën actieplannen bestaan.

Er zijn vooreerst positieve-actieplannen in ondernemingen en instellingen zoals bedoeld in het besluit van de Vlaamse regering van 17 juli 2000. Binnen dit kader werden 68 subsidiedossiers goedgekeurd. Daarnaast werden, binnen hetzelfde kader, vijf positieve-actieplannen opgestart zonder subsidiedossier. Eveneens in uitvoering van het besluit van de Vlaamse regering van 17 juli 2000 werden zestien "beste praktijken" gesubsidieerd; dit zijn actieplannen die een verdieping inhouden van reeds opgestart diversiteitsbeleid in de onderneming en die een aantal bijkomende acties omvatten. In het kader van de werkzaamheden binnen de Trivisi-pioniersgroep "Diversiteit" werden daarnaast nog elf ondernemingen en instellingen gesubsidieerd als leerproject; in de leerprojecten, die qua aanpak vergelijkbaar zijn met positieve-actieplannen, wordt geëxperimenteerd rond een geïntegreerd beleid van waardering van verschillen op de werkvloer, om de arbeidsmarktkansen van diverse kansengroepen (arbeidsgehandicapten, ouderen, vrouwen, alloctonen, laaggeschoolden) te verhogen.

- 2 en 3. In het kader van het jaarprogramma 2000 ter uitvoering van het Vesoc-akkoord "Tewerkstelling van alloctonen" van 8 juni 1998 werden in totaal 73 positieve-actieplannen opgestart, waarvan er 68 gesubsidieerd werden.

Daarnaast kregen twaalf subregionale tewerkstellingscomités en het Brussels Nederlandstalig Comité voor Tewerkstelling en Opleiding een subsidie voor de uitvoering van hun regionaal actieplan 2000.

Vanuit de middelen voor centrale ondersteuning, productontwikkeling en ondersteuning van kwalificerende trajecten werd een subsidie toegekend aan het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen (VIZO), aan de VZW Vlaams Instituut voor Vorming en Opleiding in de social profit (VIVO) en aan vier federaties van alloctone verenigingen.

Voor de uitvoering van de werkzaamheden van de Trivisi-pioniersgroep "Diversiteit" werden elf leerprojecten in ondernemingen gesubsidieerd en werden voor de exportbegeleiding ervan drie overeenkomsten voor het leveren

van diensten afgesloten en één subsidie toegekend.

In totaal betreft het dus 118 dossiers.

4. Aangezien de projecten nog lopen en de subsidies pas definitief verworven zijn wanneer elke organisatie eind november zowel aan de hand van een activiteitenrapport heeft aangetoond dat de met het subsidiebesluit beoogde werkzaamheden effectief werden uitgevoerd in de subsidieperiode, als aan de hand van afschriften van de stavingstukken opgave heeft gedaan van alle subsidieerbare uitgaven, kan het precieze subsidiebedrag momenteel niet meegedeeld worden.

Het maximumbedrag voor subsidiëring van positieve-actieplannen, beste praktijken en leerprojecten bedraagt per onderneming 12.394,68 euro (500.000 fr.).

5. Aangezien de projecten nog doorlopen, kunnen geen definitieve resultaten worden gegeven.
6. Aangezien de projecten nog doorlopen, kunnen geen precieze cijfers worden gegeven.

Opgemerkt moet worden dat lang niet alle projecten gericht zijn op instroom of op instroom van alloctonen alleen; ook horizontale of verticale doorstroming kunnen doelstellingen van een positieve-actie zijn, evenals het verhogen van de kwalificaties of van de employability van de betrokkenen.

Daarom werd in het actieprogramma 2000 ook niet aan alle ondernemingen gevraagd om een nulmeting door te voeren.

**Vraag nr. 95
van 18 september 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Werkzoekenden – Kinderopvang

Eind 2000 antwoordde de minister op mijn vraag naar mogelijkheden voor acute kinderopvang voor werkzoekenden, dat er inderdaad te weinig aanbod was om occasionele en onverwachte opvang te bieden, bijvoorbeeld bij opleidingen, stages, werkervaring (*schriftelijke vraag nr. 100 van 27 juli 2000; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 1 december 2000, blz. 503 – red.*).

Er werd vanuit Werkgelegenheid een experiment gestart in Halle-Vilvoorde rond dergelijke flexibele opvang. Een structurele regeling zou op basis van programmering (parameters o.a. werkloosheidscijfers, werkzaamheidsgraad) een belangrijk element zijn voor verdere ontwikkelingen.

Andere maatregelen moeten worden genomen in overleg met minister Vogels.

1. Werkte de minister reeds een programma voor flexibele opvangplaatsen uit ? Welke regio's werden voorlopig in aanmerking genomen ? Gebruikte hij hiervoor de parameters zoals twee jaar geleden aangekondigd werd ?
2. Welke andere maatregelen nam hij nog, al dan niet in samenspraak met minister Vogels, om het probleem van de kinderopvang voor werkzoekenden te verkleinen ?

Antwoord

1. In het antwoord op de vraag van eind 2000 werd inderdaad gesteld dat er een structurele regeling voor de flexibele opvang zou moeten worden uitgewerkt. Tevens werd er gesteld dat dit geen uitbouw van een apart soort dienstverlening vergt, maar een aanpassing van de regelgeving, zodat de reguliere opvanginitiatieven een flexibel aanbod kunnen aanbieden. Dit principe vormt nog steeds de basis. Het uitwerken van deze regelgeving komt aan de minister van Welzijn toe.

Wat buitenschoolse kinderopvang betreft, werden heel wat bijkomende arbeidsplaatsen voor begeleidsters buitenschoolse opvang goedgekeurd. In het jaar 2000 werden bijvoorbeeld 192 voltijds equivalente (VTE) begeleidsters goedgekeurd en voor dit jaar zijn er op dit moment reeds 183 VTE goedkeuringen. Gemiddeld gerekend, betekent dit een verhoging van het aanbod aan kinderopvangplaatsen met ongeveer 4.500. Dit aantal opvangplaatsen zal in de nabije toekomst nog stijgen met 1.000. Samen met de minister van Welzijn wordt een Beleidsbrief Buitenschoolse Kinderopvang (BKO) opge maakt waarbij ook andere sporen inzake BKO ontwikkeld worden.

2. Daarnaast wordt in het kader van de lokale werkwinkels een systeem ontwikkeld waarbij het mogelijk wordt dat instellingen of particulieren hun aanbod aan kinderopvangplaatsen kunnen adverteren.

Vraag nr. 96 van 18 september 2001 van de heer JAN LOONES

Militair vakantiedomein Nieuwpoort – Camping-decreet

Er is de laatste tijd nogal wat te doen geweest rond het CDSCA-militair vakantiedomein in Nieuwpoort (CDSCA: Centrale Dienst voor Sociale en Culturele Actie).

Volgens de minister voldoet de militaire camping niet aan de Vlaamse wetgeving inzake het duinen- en campingdecreet. De camping ligt in natuurgebied en moet dicht.

De minister van Landsverdediging, die het domein bezocht, had echter een andere zienswijze. Hij stelde dat het hier niet zozeer om een camping, dan wel om een motel gaat, om een militair domein met militaire gebouwen.

De federale minister is dan ook van oordeel dat het gebouw, mits verwijderen van de tenten, behouden moet blijven. Hij verklaarde dat hij de Vlaamse minister van Toerisme een uitnodiging zou sturen om samen het vakantiedomein te bezoeken en met hem "een dialoog" aan te gaan.

1. Heeft de minister de uitnodiging van de minister van Landsverdediging al ontvangen ? Zo ja, met welk gevolg ?
2. Hoe beoordeelt de minister de argumenten van de federale minister in verband met het behoud van de militaire camping ?
3. Blijft de minister nog steeds bij zijn standpunt terzake ?

Antwoord

1. Ik heb inderdaad enige weken geleden een uitnodiging ontvangen van de minister van Landsverdediging om het terrein van de CDSCA in Lombardsijde te bezoeken. Ik zal op dit verzoek ingaan en eerlang een bezoek brengen aan het terrein.
2. Ik heb alle begrip voor de argumenten die de federale minister voor het behoud van de militaire camping aanbrengt.

Deze argumenten volstaan mijns inziens niet om te stellen dat de militaire overheid geen re-

kening dient te houden met de Vlaamse regelgeving, inzonderheid het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven.

3. Elk terrein dat onder het toepassingsveld valt van voornoemd decreet dient aan de voorwaarden ervan te voldoen.

Vraag nr. 98
van 21 september 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Speelgoedtreinenmuseum – Stand van zaken

Ik lees in het Engels dagblad The Independent Newspaper van 13 augustus 2001 dat er plannen bestaan voor de oprichting van een museum voor speelgoedtreinen in Oostende.

Wat is hiervan de huidige stand van zaken ?

Antwoord

Er zijn mij geen plannen bekend voor de oprichting van een museum voor speelgoedtreinen in Oostende.

Mogelijk wordt verward met het project "Met de trein in zee" dat gepland is in de thans in restauratie zijnde "Pier" van Blankenberge. De opening van dit project is gepland voor het voorjaar 2003. De Pier werd daartoe door de stad Blankenberge in concessie gegeven aan een private vennootschap waarin onder andere de firma Märklin aanwezig is.

Vraag nr. 1
van 2 oktober 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Statuut au pair – Stand van zaken

Ik verneem uit het Jaarrapport 2000 van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, afdeling Migratie en Arbeidsmarktbeleid, cel Migratie, onder het hoofdstuk 4.6 Au pair-jongeren, dat de administratie ten volle de behoefte van vele gezinnen aan flexibele opvangmogelijkheden voor de kinderen en aan ondersteuning in de huishoudelijke taken erkent.

Zij meent dan ook dat hieraan moet worden tegemoetgekomen door het creëren van een duidelijk en goed omschreven volwaardig statuut (met een noodzakelijk goed afgelijnde bescherming van de

werknemer) van dienstbode binnen de arbeidsreglementering.

Wat is de stand van zaken ?

Antwoord

Op 12 september 2001 werd een koninklijk besluit genomen tot wijziging, wat de au-pairjongeren betreft, van het koninklijk besluit van 9 juni 1999 houdende uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers.

Dit wijzigend besluit werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 18 september 2001 en werd van kracht op 1 oktober 2001.

De verplichtingen waaraan de au pair en het gastgezin moeten voldoen, werden aanzienlijk versoepeld. Het ontwerp dat voorzag in een halftijdse tewerkstelling onder het statuut van inwonende dienstbode en waarover de Adviesraad voor Buitenlandse Werknemers op 20 september 2000 een advies had uitgebracht, werd niet in aanmerking genomen.

De volledige tekst van het wijzigend besluit en een begeleidende commentaar bij de nieuwe criteria kan men ook terugvinden op de website van de administratie Werkgelegenheid "www2.vlaanderen.be/werk".

Vraag nr. 2
van 2 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Raden van bestuur

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie
 Vraag nr. 22
 van 2 oktober 2001
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 609

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 3
van 5 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE

Dodehoekspiegels – Overheidsinitiatieven

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering
 Vraag nr. 4
 van 5 oktober 2001
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 585

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Vraag nr. 4
van 5 oktober 2001
van de heer JOS BEX

DAC'ers – Sociale, culturele en toeristische sector

Het regeerakkoord voorzag in een onderzoek naar de doelmatigheid van de bestaande tewerkstellingsprogramma's en eventueel een aanpassing in het licht van hun oorspronkelijk doel, namelijk een tijdelijke werkgelegenheid met het oog op doorstroming naar een reguliere werkgelegenheid. Het was daarnaast ook de bedoeling om feitelijke structurele arbeidsplaatsen die echter nog gesitueerd waren binnen het kader van de bestaande tewerkstellingsprogramma's, om te zetten in reguliere werkgelegenheid.

De Vlaamse regering besliste op 26 november 1999 om dit probleem gefaseerd aan te pakken.

Wat de sectoren Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en sommige culturele deelsectoren betreft, werd deze beleidsdoelstelling uitgevoerd met het zogenaamde "social-profitakkoord" van 29 maart 2000. Dit akkoord voorziet met ingang van 1 januari 2001 in de gefaseerde regularisatie van de DAC-ers die in die sectoren werkzaam zijn (DAC : Derde Arbeidscircuit). Die operatie moet zijn afgerond in 2004 of 2005.

Wat echter met de andere sectoren ? Daarom de volgende vragen.

1. Wat is de planning m.b.t. de DAC-werknemers in de sociaal-culturele sector en wat is de timing terzake ?
2. Is er een gelijkaardig probleem (regularisatie van structurele tewerkstelling die nu nog gesitueerd is binnen de bestaande tewerkstellingsprogramma's) in de toeristische sector ?
3. Hoeveel DAC-ers zijn in die sector tewerkgesteld ?
4. In welk statuut denkt de minister hen te kunnen tewerkstellen ?

Is het niet nodig dat voor die sector een eigen statuut wordt ontwikkeld ?

In zijn Beleidsnota Toerisme 1999-2004, vermeldde en erkende de minister trouwens zelf ook dat het huidige wettelijke kader voor de werkgelegenheid in de toeristische sector ernstige problemen stelde (*Stuk 156 (1999-2000 – Nr. 1 – red.)*).

Antwoord

Op 1 januari 2001 werden de DAC-projecten in de sectoren Welzijn en Gezondheidszorg grotendeels geregulariseerd. Op 1 januari 2002 wordt in uitvoering van de onderwijs-CAO VI meer dan 80 % van de sector Onderwijs geregulariseerd (*CAO : collectieve arbeidsovereenkomst – red.*). In 2002 zal bovendien een onderzoek gebeuren naar de haalbaarheid van een regularisatie van de DAC-projecten in de sector Cultuur. Afhankelijk van de resultaten van dit onderzoek zal in 2002 een aanvang worden genomen met deze sector. Ook de regularisatie van de Weerwerkgesco's tewerkgesteld in de buitenschoolse kinderopvang zal verder worden onderzocht en, zo mogelijk, worden doorgevoerd.

Er zijn inderdaad diverse projecten die gesitueerd zijn in de toeristische sfeer. In het kader van een eerste analyse zou het hier gaan over 212 voltijds equivalente DAC-ers.

Een regularisatie betekent dat de DAC-werknemers van het DAC-statuuut overstappen naar een "regulier" statuut, dus onder de in de sector gangbare CAO zullen ressorteren. Dit betekent dat zij tegen dezelfde loon- en arbeidsvoorwaarden gaan werken als de overige personeelsleden tewerkgesteld bij dezelfde werkgever.

In het kader van Toerisme is er het bijzondere probleem van de grote diversiteit in de sector, zowel wat de aard van de werkgevers, als wat de diverse subsectoren betreft. In de toeristische sector zijn immers zowel VZW's, kleine middenstanders als grotere bedrijven actief.

Bovendien is werkgelegenheid in de toeristische sector over heel wat subsectoren verspreid, en dan nog eens opgedeeld tussen overheid en privé: hotels, restaurants, tearooms, immobiliënkantoren, toeristische onthaalkantoren, musea, dierenparken, pretparken, VVV's, steden, gemeenten en provincies, ... (*VVV: vereniging voor vreemdelingenverkeer – red.*). Het ontwikkelen van een eigen statuut binnen deze diverse actoren lijkt niet onmiddellijk haalbaar.

Beperken we ons tot de sectoren waarbinnen de DAC-ers voornamelijk bedrijvig zijn, dan blijkt dat vooral te zijn binnen de sectoren van het sociaal toerisme, het jeugdtoerisme en de toeristische onthaalcentra. Enerzijds duidelijk beperkt, anderzijds toch sectoren met een specifieke eigenheid.

De verdere stappen in het regularisatieproces zijn: overleg met de verschillende bevoegde departementen, aflijnen onder welke CAO's de DAC-ers gaan ressorteren, nagaan of het overhevelen van de DAC-ers aanpassingen vergt aan de huidige subsidieregelingen en de meerkosten bepalen die verbonden zijn aan de regularisatie.

In 2002 zullen hiertoe verdere stappen worden ondernomen.

**Vraag nr. 5
van 5 oktober 2001
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Zonevreemde campings – Postel

Op camping Familiestrand in Postel nabij de abdij van Postel leven vele eigenaars van stacaravans in grote onzekerheid over de toekomst van hun weekendverblijf.

Een deel van de camping, namelijk De Kikkershoek, is blijkbaar gelegen in beschermd vogelgebied, en bijgevolg zou dit gebied zonevreemd zijn. Officieel werden aan de campingbewoners echter nog geen mededelingen hieromtrent gedaan.

1. Is het gedeelte De Kikkershoek inderdaad gelegen in beschermd vogelgebied en betekent dit dan ook de sluiting ervan? Betreft het hier lout-

ter een probleem van zonevreemdheid, of zijn er ook problemen met de exploitatievergunning?

2. Wat gebeurt er met de campingbewoners van De Kikkershoek? Worden er alternatieven aangereikt aan de bewoners, waarvan sommigen reeds meer dan twintig jaar een weekendverblijf bezitten?
3. Wie dient de eigenaars op de hoogte te brengen van de sluiting van (een deel van) hun camping, en tegen welke datum moet dit uiterlijk gebeuren?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

Gecoördineerd antwoord

1. Camping Familiestrand valt onder toepassing van de bijzondere overgangsregel voor zonevreemde campings die door de Vlaamse regering op 8 juni 2000 werd uitgevaardigd en waarover de campinguitbaters uitvoerig werden ingelicht.

In uitvoering van deze overgangsregel werd door de provincie Antwerpen een voorstel tot opmaak van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) ingediend bij de Vlaamse regering. Overeenkomstig de bepalingen van deze overgangsregel werd op 29 juni 2001 het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan door de Vlaamse regering voorlopig vastgesteld, waardoor deze camping verder kan blijven bestaan tot aan de volgende stap van de procedure beschreven in voornoemd besluit van 8 juni 2001.

Overeenkomstig de bepalingen van het decreet ruimtelijke ordening werd het openbaar onderzoek georganiseerd. Van 20 augustus tot 18 oktober 2001 lag dit voorstel op het gemeentehuis ter inzage. Binnen deze periode konden er bezwaarschriften ingediend worden en konden de betrokken gemeente en de provincie hun advies bezorgen aan de Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening (Vlacoro). Vervolgens dient Vlacoro de ingediende bezwaarschriften te bundelen en advies uit te brengen aan de Vlaamse regering. Ten slotte dient de Vlaamse regering over te gaan tot de definitieve vaststelling van het RUP. Dit dient te gebeuren uiterlijk

op 30 juni 2002, zo niet vervalt de overgangsregel.

Pas wanneer deze procedure is afgerond, kan er geantwoord worden op de vraag of het gedeelte De Kikkershoek dient te worden ontruimd als campinggedeelte of niet. De Vlaamse regering liet zich bij haar beslissing leiden door de vaststelling dat, hoewel deze camping gelegen is een EU-Vogelrichtlijngebied, het voorstel van ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan voor deze sedert 1936 in uitbating zijnde camping geen bijkomende belasting betekent voor het EU-Vogelrichtlijngebied nr. 16 "De Ronde Put" ten aanzien van de thans bestaande toestand, aangezien de campinguitbating beperkt blijft tot de tot op heden bestaande uitbating.

2. Wat er met de campeerders zal gebeuren, hangt af van het eindresultaat van de procedure behandeld in punt 1.
3. De overgangsregel bepaalt dat, in geval van een (gedeeltelijke) sluiting van de camping, Toerisme Vlaanderen de uitbater op de hoogte brengt en hem verzoekt zijn huurders in te lichten.

De overgangsregeling voorziet in een overgangsperiode van sluiting van zes maanden. Deze overgangsperiode moet de uitbater toelaten de lopende huurcontracten tijdig op te zeggen en zijn huurders te verwittigen dat het terrein binnen zes maanden zal sluiten.

Deze periode geeft aan de huurders de nodige tijd om hun eigendom te verwijderen en al dan niet elders een staanplaats op een vergunde camping te zoeken. Aan de uitbaters is trouwens gevraagd voorzichtigheidshalve geen huurperiodes van langer dan zes maanden af te sluiten.

Vraag nr. 6
van 5 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE

Overheidsdiensten – Decentralisatie en werkgelegenheid

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering
 Vraag nr. 5
 van 5 oktober 2001
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 585

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 7
van 5 oktober 2001
van de heer JOHAN DE ROO

Jobmarkten – Ondersteuning

De Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) organiseerde samen met "Gent, stad in werking" en een aantal privé-partners dit jaar een jobmarkt.

Dit initiatief werd globaal gunstig geëvalueerd en de meeste deelnemers wensen volgend jaar een nieuwe editie.

1. Worden dergelijke jobmarkten financieel gesteund door de Vlaamse overheid ?
2. Werkt de Vlaamse overheid mee aan het uitwerken van dergelijke initiatieven ?
3. Organiseert de Vlaamse overheid zelf dergelijke initiatieven ?

Antwoord

Jobmarkten of jobbeurzen worden geregeld in heel Vlaanderen georganiseerd. Bedoeling van deze evenementen is werkzoekenden en werkgevers met openstaande vacatures rechtstreeks met elkaar in contact brengen en de werkzoekenden te laten kennismaken met de bestaande begeleidings-, opleidings- en bemiddelingsinitiatieven in Vlaanderen.

In het kader van de opstart van de lokale werkwinkels werd door mij 867.627,34 euro (35 miljoen fr.) toelidingsbudget vrijgemaakt per jaar, en dit voor de periode 2000-2004, d.w.z. 3.470.509,35 euro (140 miljoen fr.).

Deze middelen worden onder andere ingezet om jobmarkten of jobbeurzen te organiseren.

Daarnaast worden nog VDAB-middelen op lokaal klantencentrumniveau ingezet om jobbeurzen op te zetten.

Door het inzetten van een toeleidingsbudget in het kader van de opstart van de lokale werkwinkels en van VDAB-middelen, ondersteunt de Vlaamse overheid effectief de organisatie van jobbeurzen en jobmarkten.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 254
van 5 september 2001
van de heer ERIK MATTHIJS

Waterboderverontreiniging – Maatregelen

Onderzoek van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) bevestigt dat bij systematische ontleding van de bodem van onze waterlopen de helft van de meetpunten ronduit giftig zijn voor levende organismen. De bodem bevat onder andere chroom, lood, cadmium, koper, minerale olie, resten pesticiden en pcb's (polychloor bifenyl).

De vervuiling van de waterbodem heeft effect op de algemene gezondheidstoestand van een waterloop : als de kwaliteit van het water verbetert, komt de opgehoopte vervuiling langzaam vrij doordat het water meer zuurstof bevat. De bodem wordt zo een nieuwe bron van verontreiniging. Leven is er niet meer mogelijk, met sterfte of groeiafwijkingen tot gevolg. Zo komen bij een derde van de waterlopen geen muggenlarven, bloedzuigers of pissebedden meer voor, soorten die nochtans tegen veel bestand zijn.

1. Welke maatregelen worden genomen om verdere vervuiling tegen te gaan ?
2. Welke maatregelen worden genomen om de bodems te saneren ?
3. Wat gebeurt er met het verontreinigde slib ?

Antwoord

1. De maatregelen die genomen werden en zullen worden genomen, zijn verschillend naargelang de doelgroep.

Het stedelijk afvalwater (rioolwater) wordt in overeenstemming met de bepalingen van de Europese richtlijn voor de zuivering van stede-

lijk afvalwater behandeld in rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI). Voor de uitbouw van ontbrekende zuiveringsinfrastructuur draag ik investeringsprogramma's op aan de NV Aquafin. Subsidies voor de aanleg van ontbrekende riolen en kleinschalige zuiveringsinstallaties zijn beschikbaar als aansporing en steun ten aanzien van gemeenten.

Huishoudens die niet op een RWZI aangesloten (zullen) zijn, dienen zelf in te staan voor de zuivering. Wie een individuele behandelingsinstallatie (IBA) installeert en goed beheert, krijgt een vrijstelling van afvalwaterheffing. Het gebruik van gevaarlijke stoffen in het huishouden, in de tuin of bij het beoefenen van een hobby zal worden teruggedrongen door sensibilisering en productbeleid. Dat laatste gebeurt – gezien de bevoegdheidsverdeling – in samenspraak met het federale niveau.

Bedrijfsafvalwaters dienen te voldoen aan strenge lozingsvoorwaarden. Het accent verschuift daarbij gaandeweg van de zuurstofbindende stoffen en nutriënten naar de gevaarlijke stoffen. De implementatie van de IPPC-richtlijn is daar niet vreemd aan (*IPPC : Intergovernmental Panel on Climate Change – red.*). Belangrijke bedrijven moeten – indien de mogelijkheid daartoe voorhanden is – zelf instaan voor de zuivering van hun afvalwaters.

De land- en tuinbouwsector zal steeds voorzichtiger moeten omspringen met bestrijdingsmiddelen. De nieuwe procedure voor de erkenning van bestrijdingsmiddelen voortspruitende uit een Europese richtlijn terzake, zal een betere bescherming van het milieu bewerkstelligen. Een belangrijke bijdrage moet door de sector geleverd worden in de strijd tegen de erosie. De bulk van het sediment in onze waterlopen is afkomstig van (onnatuurlijk hoge) erosie. De afspoelende delen kunnen bovendien belast zijn met pesticiden en eventueel zware metalen.

Ook de overheden en nutsbedrijven dienen zorgzaam tewerk te gaan bij het gebruik van milieubelastende producten en materialen.

Het globale pakket van deze beleidsmaatregelen zal de emissie van gevaarlijke stoffen gevoelig terugdringen. Ook de waterbodemkwaliteit zal erdoor verbeteren.

2. Om een integrale aanpak van het probleem te kunnen garanderen, heb ik een strategisch project "waterbodems" opgestart.

Een sanering van een waterbodem is een precaire zaak en heeft een grote impact, zowel beheersmatig als financieel. Vooraleer aan sanering gedacht kan worden, moet men voldoende zeker zijn dat de waterkwaliteit dermate is verbeterd dat de waterbodem niet te snel opnieuw verontreinigd wordt. Anders komt saneren neer op dweilen met de kraan open. In de lopende inventarisaties pogen we dan ook om een zo goed mogelijk beeld te vormen, zowel van de waterkwaliteit als van de waterbodemkwaliteit. Op basis van goede inventarisaties kunnen dan prioriteiten bepaald worden.

Indien uit de prioriteitsbepaling blijkt dat een waterbodem zeer dringend gesaneerd moet worden, kan de regelgeving van het bodemsaneringsdecreet toegepast worden. Deze is echter specifiek uitgewerkt om een oplossing te formuleren voor specifieke verontreinigde locaties. Een strikte toepassing is niet altijd vanzelfsprekend bij de problematiek van de waterbodems. Ik heb dan ook aan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) gevraagd om, bij het bestuderen van knelpunten in het bodemsaneringsdecreet en het uitwerken van voorstellen tot wijziging, specifiek aandacht te besteden aan de waterbodems. Ik zal aan het Vlaams Parlement voorstellen om een eigen regeling voor sanering van waterbodems te integreren in het bodemsaneringsdecreet, zodat de sanering optimaal kan verlopen, met een degelijke wettelijke basis. Een nota is ondertussen bezorgd aan de voorzitter van het Vlaams Parlement.

3. Het waterbodembeleid steunt momenteel op de toepassing van het Vlarea (*Vlaams Reglement voor Afvalvoorkoming en -beheer – red.*). Baggerspecie en ruimingsspecie kunnen volgens het Vlarea nuttig gebruikt worden als secundaire grondstof, met name als bodem (bijlage 4.2.3) of in of als bouwstof (bijlage 4.2.2). Voor de waterloopbeheerders van de onbevaarbare waterlopen geniet hergebruik als bodem (deponie op de oever) de voorkeur.

Indien geen nuttige toepassing mogelijk is wegens de vervuilingsgraad, wordt de specie gestort in een monodeponie voor baggerspecie of verwerkt. Beleidsmatig geniet verwerking de voorkeur. Verwerking is vooralsnog duurder en de capaciteit in Vlaanderen is beperkt. Eveneens dient vermeld te worden dat monostortplaatsen eigenlijk impliciete kosten met zich meedragen, zoals onder andere ruimtegebruik, maatschappelijke weerstand en gevaar voor

doorslag. Binnen het strategisch project "bagger- en ruimingsspecie" wordt een nieuwe visie uitgewerkt. Deze dient gepaard te gaan met een uitbreiding van de verwerkingscapaciteit en een verhoging van de middelen.

Nu reeds heb ik een extra budget gereserveerd voor 2002 om een aantal belangrijke en dringende saneringen met een duidelijke ecologische meerwaarde te kunnen realiseren. De ruimingsspecie zal dienen te worden verwerkt volgens het BATNEEC-principe (*best available technology not entailing excessive costs – red.*).

Naast extra middelen dienen nog andere initiatieven genomen te worden zoals het optimaal gebruik van gerecycleerde materialen bij overheidsinvesteringen en de traceerbaarheid van de verwerking. Al deze verschillende maatregelen worden momenteel gebundeld in een sectoraal uitvoeringsplan inzake bagger- en ruimingsspecie.

Vraag nr. 260
van 18 september 2001
van de heer CARL DECALUWE

Aquafin – Investeringsprogramma's

Jaarlijks beschikt Aquafin over een niet onaanzienlijk investeringsbedrag.

1. Wat is de huidige stand naar effectieve uitvoering en vastlegging van het investeringsprogramma voor het jaar 2001 ?
2. Welk percentage naar vastlegging en uitvoering werd reeds gerealiseerd ten opzichte van de goedgekeurde investeringsprogramma's, en dit vanaf 1995 ? Is er achteruitgang vast te stellen naar de effectieve uitvoering ?
3. Bij een achterstal : wat zijn de oorzaken ? Welke maatregelen werden reeds genomen om die achterstand in te halen ?

Antwoord

1. Op dit ogenblik zijn 272 projecten opgenomen op het investeringsprogramma 2001. Dit aantal houdt rekening met verschuivingen, schrappingen en andere beslissingen van het driehoeks-overleg tussen NV Aquafin en het Vlaams Gewest. De artikels 2.3 bis en 10.3 van de overeenkomst tussen NV Aquafin en het Vlaams Gewest bepalen immers dat bij een overschrijding

van het vastgestelde investeringsplafond, op voorstel van Aquafin projecten dienen te worden doorgeschoven op het rollend investeringsprogramma.

Het Vlaams Gewest heeft per 31 augustus 2001 voor het kalenderjaar 2001 reeds voor 3,2 miljard frank opleveringen van de NV Aquafin aanvaard. De prognose voor 2001 bedraagt 6,2 miljard frank aan opleveringen.

2. Onderscheid dient te worden gemaakt tussen een opgedragen investeringsprogramma en de gerealiseerde opleveringen naar het Vlaams Gewest per kalenderjaar. Het jaarlijks opgedragen investeringsprogramma omvat een portefeuille

aan projecten. Bij nakende overschrijding van het bijbehorende maximale investeringsbudget worden in overleg met het Vlaams Gewest projecten verschoven naar andere investeringsprogramma's. In **tabel 1** staat het invorderingspercentage van de programma's 1995-2000 in verhouding tot het budget.

Daartegenover staan de prestaties per kalenderjaar. De jaarlijkse opleveringen zijn samengesteld uit projecten van de verschillende investeringsprogramma's. De bijzonder gevolmachtigde spoort Aquafin echter aan om jaarlijks 6 miljard frank aan investeringswerken op te leveren. De resultaten per kalenderjaar 1995-2000 staan weergegeven in **tabel 2**.

Tabel 1 : Opleveringen per investeringsjaar

Investeringsprogramma	Maximaal investeringsbudget (fr.)	Opgeleverd per 31/08/01 (fr.)	Vorderingspercentage
IP 1995	6.000.000.000	5.311.815.904	88,5
IP 1996	6.000.000.000	4.599.400.194	76,7
IP 1997	6.000.000.000	3.403.953.676	46,7
IP 1998	6.000.000.000	2.399.566.232	40,0
IP 1999	6.000.000.000	461.558.394	7,7
IP 2000	6.000.000.000	73.757.542	1,2
	36.000.000.000	16.250.051.942	45,0

Tabel 2 : Opleveringen per kalenderjaar

Kalenderjaar	Doelstelling per kalenderjaar (fr.)	Opgeleverd (*) (fr.)	%
1995	6.000.000.000	6.785.585.127	113,1
1996	6.000.000.000	6.441.916.896	107,4
1997	6.000.000.000	6.288.933.198	104,8
1998	6.000.000.000	4.994.078.999	83,2
1999	6.000.000.000	4.683.570.841	78,1
2000	6.000.000.000	6.191.132.163	103,2
	36.000.000.000	35.385.216.224	98,3

(*) De opleveringen van het renovatieprogramma werden niet opgenomen. Over de periode 1995-2000 bedragen deze 1.581.150.559 frank.

3. De output naar investeringsvolume heeft geen achterstand. Wel is het zo dat een groot aantal projecten ernstige vertraging oploopt (bv. wegens noodzakelijke gewestplanwijzigingen voor de bouw van de rioolwaterzuiveringsstations). Aquafin raamt het investeringsvolume dat momenteel geblokkeerd is op 6,7 miljard frank.

Ik heb al vele inspanningen geleverd om sinds vele jaren vastgelopen projecten te deblokken, zoals Tervuren, Merchtem, Ruisbroek, Melsbroek en andere. De inspanningen beginnen ook succes af te werpen, zodat de doelstelling duidelijk voorop blijft staan om tegen 2005 de Europese richtlijn inzake stedelijk afvalwater volledig na te leven in Vlaanderen.

Vraag nr. 261
van 18 september 2001
van de heer CARL DECALUWE

Europese nitraatrichtlijn – Naleving

De Europese Commissie heeft aangekondigd dat zij België voor het Europees Hof van Justitie zal dagen voor het niet naleven van de Europese nitraatrichtlijn.

Volgens de Europese commissaris voor Leefmilieu Wallström zouden de inspanningen voor het terugdringen van de nitraten in het grond- en oppervlaktewater te wensen overlaten. Meer bepaald zouden de gewesten nagelaten hebben om de nitraatvervuilde waterlopen correct en volledig aan te duiden en om adequate actieprogramma's op te stellen.

De adviseurs van de minister reageren met verbazing op de beslissing van de Europese Commissie, omdat voor de maand september reeds afspraken gepland waren met de Europese Commissie om de problematiek te bespreken.

1. Op welke locaties in het Vlaamse gewest wordt de grootste nitraatvervuiling in bodem en waterlopen vastgesteld ?
2. Wat onderneemt de minister nu op korte termijn ?
3. De code van goede landbouwpraktijk en het Mestactieplan 2 (MAP 2) werden als oplossing voor de bezwaren van de Europese Commissie naar voor gebracht.

Betekent deze beslissing dat de code en MAP 2 bijgestuurd worden ?

Antwoord

1. *Nitraten in oppervlaktewater*

Om de nitraatconcentratie in de waterlopen vast te stellen, beschikken we enerzijds over het algemene meetnet inzake oppervlaktewaterkwaliteit van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) (1990-2001) met 1.096 meetpunten en anderzijds het MAP-meetnet (1999-2001) met 266 landbouwkundig relevante meetpunten.

Globaal voldoet de waterkwaliteit in 2000 op 30 % van alle meetplaatsen (1.096) niet aan de basis kwaliteitsnorm voor nitraat (90-percentielnorm, som nitriet- en nitraatstikstof maximaal 10 mg N/l ; absolute norm, som nitriet- en nitraatstikstof maximaal 15 mg N/l) (*N : stikstof – red.*).

Worden de resultaten van 2000 voor alle meetplaatsen getoetst aan de specifieke kwaliteitsdoelstelling waarnaar de nitraatrichtlijn verwijst, dan voldoet eveneens 30 % niet (90-percentielnorm, conc. nitraatstikstof maximaal 50 mg/l ; absolute norm, maximaal 75 mg/l).

Wanneer enkel de MAP-meetplaatsen getoetst worden, blijkt 57 % niet te voldoen.

Hoge concentraties zijn vooral terug te vinden in oppervlaktewater in gebieden met intensieve veehouderij en intensieve tuinbouw. Deze zijn gesitueerd in de stroomgebieden van Kleine Aa en Mark in Sint-Katelijne-Waver, in grote delen van West-Vlaanderen en lokaal in het Meetjesland en Noord-Oost Limburg.

Verdere analyse van het MAP-meetnet naar het toetsingscriterium 50 mg nitraat per liter water, geeft een gunstige evolutie aan. In de periode juli 1999 – juni 2000 werd de nitraatconcentratie van 50 mg/l in 61 % van de MAP-meetplaatsen overschreden (minstens één maal). Tussen juli 2000 en maart 2001 was dit slechts in 48 % van diezelfde meetplaatsen het geval. Deze verbetering wordt in belangrijke mate toegeschreven aan de verstrenge uitrijregeling in het najaar die is ingegaan in 2000 (in 1999 kon in bepaalde gevallen nog dierlijke mest uitgereden worden tot 5 december, sedert 2000 is het uitrijden van dierlijke mest beperkt tot 21 september). De belangrijkste verbetering werd vastgesteld in de provincies Oost-Vlaanderen en Antwerpen (-20 %). In West-Vlaanderen – waar een overgrote meerderheid der punten slecht scoort – is nauwelijks verbetering vast te stellen (-2 %).

Percentage van de MAP-meetplaatsen waar de nitraatconcentratie in oppervlaktewater minstens één maal de 50 mg/liter overschreed in de periode :

Provincie	juli 1999 - juni 2000 %	juli 2000 - april 2001 %	verschil %
West-Vlaanderen	73	71	-2
Limburg	61	50	-11
Oost-Vlaanderen	65	45	-20
Antwerpen	51	31	-20
Vlaams-Brabant	26	23	-3
Vlaanderen	60,5	48,5	-12

Een analoge oefening werd uitgevoerd per bekken. Gevoelige verbeteringen van de percentages werden vastgesteld in de bekkens van Benedenschelde (-38 %), Nete, Gentse Kanalen en Maas (-15 tot -20 %). In zwaar met nitraat belaste gebieden als Leie- en IJzerbekken is nauwelijks verbetering merkbaar.

Percentage van de MAP-meetplaatsen waar de nitraatconcentratie in oppervlaktewater minstens één maal de 50 mg/liter-drempel overschreed in de periode :

Bekkencomité	juli 1999 - juni 2000 %	juli 2000 - april 2001 %	verschil %
Leie	95	90	-5
Maas	78	63	-15
IJzer	74	71	-3
Gentse Kanalen	71	52	-19
Benedenschelde	69	31	-38
Brugse Polders	58	54	-4
Bovenshelde	64	56	-8
Demer	35	35	s.q.
Dijle en Zenne	35	24	-8
Nete	35	15	-20
Dender	13	13	s.q.
Vlaanderen	60,5	48,5	-12

Nitraten in de bodem

Via de bepaling van het nitraatresidu op de percelen van de landbouwers krijgt men een idee over de nitraatconcentratie in de bodem in het najaar (de periode dat de gewassen nog nauwelijks nitraten opnemen en de nitraten onderhevig kunnen zijn aan uitspoeling naar o.a. de waterlopen). Per provincie werden in opdracht van de Mestbank een 200-tal percelen bemonsterd, wat neerkomt op een oppervlakte van 1.183 ha. De percelen waren in gebruik door 939 verschillende landbouwers. De bemonsteringsperiode liep van 24 oktober tot 22 december 2000.

De gemiddelde hoeveelheid gemeten nitraatstikstof per hectare over de drie bodemlagen heen bedroeg 77 kg NO₃-N/ha (NO₃: stikstoftrioxide – red.).

70 % van de bemonsterde percelen voldoet aan de nitraatresidunorm. Opgesplitst naar teelt stellen we vast dat 92 % van de suikerbietpercelen en de percelen tijdelijk grasland, 77 % van de weilanden, 67 % van de maïspancelen en 63 % van de aardappelpercelen voldoen aan de nitraatresidunorm. Deze resultaten kunnen als goed bestempeld worden.

Bij de granen voldoen 73 % van de wintergerst, 60 % van de zomergerst en slechts 52 % van de tarwepercelen aan de nitraatnorm. Wellicht is op vele percelen nog een najaarsbemesting uitgevoerd na de oogst van de wintertarwe. Om op de tarwepercelen (graanpercelen in het algemeen) een laag nitraatresidu in de periode van 1 november tot 15 november te verkrijgen, moet de bemesting na de oogst worden afge-

stemd op de stikstofopnamecapaciteit van de groenbemester of volgtelt die wordt ingezaaid.

Van de percelen met groenten voldoet slechts 19 % aan de nitraatresidunorm.

- Op korte termijn ga ik de bepalingen van artikel 15 van MAP 2 verder uitvoeren. Immers, in dit artikel zijn de elementen van de nitraatrichtlijn naar de afbakening van de kwetsbare zones vervat.

Concreet betekent dit dat, op basis van de MAP-meetnetten inzake oppervlaktewater en grondwater, tegen 21 december 2001 de kwetsbare zones in Vlaanderen "opnieuw worden bezien en zo nodig herzien of aangevuld" (art. 15, § 3 en § 4).

- De code van goede landbouwpraktijken is conform de richtlijn. In het jaar 2000 werd deze in goed leesbare vorm heruitgegeven.

Inhoudelijk dienen met betrekking tot de nitraatrichtlijn geen aanpassingen aan het mestdecreet MAP 2 te gebeuren. Zoals reeds gezegd, bevat artikel 15 van het mestdecreet de nodige bepalingen.

**Vraag nr. 263
van 21 september 2001
van de heer CARL DECALUWE**

Openbare rioleringen – Cross-border lease

Het gemeentebestuur van Hamme zou de mogelijkheid onderzoeken om via leasing openbare rioleringen te installeren. Het systeem zou zijn gebaseerd op leasingpraktijken die ook in het bedrijfsleven gebruikt worden (cross-border-leaseconstructies). Hamme zou openbare rioleringen verkopen aan een Amerikaanse investeringsgroep, waarna ze opnieuw gehuurd zouden worden.

De gemeente Hamme heeft een beperkte financiële draagkracht en zou via deze leasing in staat zijn het rioleringsplan versneld uit te voeren zonder de gemeentebelastingen te moeten verhogen.

- Is de minister op de hoogte van dit project en dergelijke voorgaande projecten in Nederland ?
- Het leasingproject in Hamme zou een primeur voor het Vlaamse gewest zijn.

Hoe staat de Vlaamse regering tegenover dergelijke financieringswijzen ?

Steunt de minister dergelijke initiatieven ?

Antwoord

- Via de artikelen die daaromtrent in de pers verschenen zijn, heb ik kennis genomen van het initiatief van de gemeente Hamme om via een systeem van "rent and lease back" m.b.t. het gemeentelijk rioleringsstelsel kredieten vrij te maken voor de aanleg van de op heden ontbrekende rioleringen.

Uit ingewonnen informatie blijkt dat de gemeente Hamme zich hierbij laat inspireren door een gelijkaardig project dat momenteel loopt bij de gemeente Tilburg. In de gemeente Tilburg zou men het verst gevorderd zijn met de concrete uitwerking, doch het is lang niet zeker of de provincie als toezichhoudende overheid zal instemmen met het project. In de gemeente Hamme zit men vooralsnog in het stadium van de verkennende gesprekken.

Vier belangrijke financieringsmaatschappijen hebben belangstelling getoond voor het idee van de gemeente Hamme, doch hebben te kennen gegeven dat zij enkel geïnteresseerd zijn wanneer het een investeringsvolume van meerdere miljarden frank betreft. Vandaar dat de gemeente Hamme momenteel aftast of omliggende gemeenten eveneens geïnteresseerd zijn in dit project.

- Pas op het moment dat meer duidelijkheid verkregen is omtrent het initiatief van de gemeente Hamme zullen de voor- en nadelen van een dergelijke financieringswijze kunnen worden onderzocht.

Niet het minst zal moeten worden onderzocht of dergelijke constructie juridisch wel aanvaardbaar is. De vraag kan worden gesteld in hoeverre rioleringen kunnen worden verkocht die werden gesubsidieerd door het gewest of betaald uit het investeringsfonds. Bovendien moet duidelijk zijn welke afspraken er gemaakt worden over onderhoud en over verantwoordelijkheden in geval van calamiteiten. Meer algemeen kan men zich afvragen of de financiële balans van dergelijke operatie op lange termijn wel in het voordeel van de gemeente ligt.

Pas wanneer alle elementen bekend zijn, kan de Vlaamse regering een standpunt dienaangaande innemen.

Vraag nr. 264
van 21 september 2001
van de heer JAN LOONES

Aanwerving rattenbestrijders – Selectieproef

Dit jaar werd door de Vlaamse Gemeenschap overgegaan tot de aanwerving van acht rattenbestrijders voor de provincie West-Vlaanderen.

In het kader daarvan moesten de kandidaten deelnemen aan een schriftelijke selectieproef (op 16 juni 2001) in Brugge.

Daarbij zou, aan de hand van meerkeuzevragen, gepeild worden naar de algemene kennis over de materie (soorten ratten, gedragskenmerken, natuurlijke leefomgeving, bestrijdingsmethodes). Zo werd dit althans geformuleerd in de uitnodiging van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Leefmilieu en Infrastructuur, afdeling Personeel.

De deelnemers aan de schriftelijke proef hadden zich dan ook in die zin voorbereid.

Nu blijkt dat de kandidaten nogal verrast waren door de aard van de gestelde meerkeuzevragen, die niet beantwoordden aan wat opgegeven werd in de uitnodiging. Een greep uit de vragen : is moeraskoorts besmettelijk, is de goudenregen giftig, geeft een koe die boterbloemen eet gelere boter ...

1. Wie is verantwoordelijk voor het opstellen van de vragen van de schriftelijke selectieproef ?
2. Werde er wel duidelijk aan de kandidaten meegedeeld over welke kennis ze moesten beschikken om deel te nemen aan de proef ?
3. Hoeveel kandidaten slaagden uiteindelijk voor de schriftelijke proef ?

Antwoord

Bij de schriftelijke proef ging een onderdeel van de vraag m.b.t. rattenziekten over de overdraagbaarheid van modderkoorts van mens op mens. Modderkoorts of de ziekte van Weill is een door ratten op de mens overdraagbare ziekte. Via de uitwerpselen van de rat kan de ziekteverwekkende spiraalvormige bacterie bij de mens terechtkomen. Ongeveer 38% van de ratten is met deze ziekte besmet. De rattenbestrijders, die hun beroepsactiviteit uitoefenen in de natuurlijke leefomgeving van de ratten, kunnen daar geconfronteerd worden met diverse risico's, waaronder contact met giftige stoffen en giftige planten. Beperkte basiskennis van in dergelijke biotoop frequent voorkomende toxische planten is zeker relevant.

selen van de rat kan de ziekteverwekkende spiraalvormige bacterie bij de mens terechtkomen. Ongeveer 38% van de ratten is met deze ziekte besmet. De rattenbestrijders, die hun beroepsactiviteit uitoefenen in de natuurlijke leefomgeving van de ratten, kunnen daar geconfronteerd worden met diverse risico's, waaronder contact met giftige stoffen en giftige planten. Beperkte basiskennis van in dergelijke biotoop frequent voorkomende toxische planten is zeker relevant.

1. De vragen van de schriftelijke selectieproef werden voorbereid door de ambtenaren van de dienst die belast zijn met de uitvoering van de rattenbestrijding.
2. Via een groot aantal vragen gespreid over de diverse aandachtspunten die eveneens in de oproep vermeld stonden (soorten ratten, gedragskenmerken, natuurlijke leefomgeving, bestrijdingsmethodes, ...) werd gepeild naar de algemene kennis over de materie.
3. Na de schriftelijke selectieproef werden 40 kandidaten opgeroepen voor de praktische proeven.

Vraag nr. 265
van 21 september 2001
van de heer JAN LOONES

Visverlof – Evaluatie

Blijkbaar wordt in Vlaanderen zowat alles belast : van alles wat vinnen heeft, over alles wat vleugels heeft, tot alles wat wielen heeft.

Naast allerlei belastingen die elke burger wel kent, blijken er, aldus een hoogleraar Fiscaal Recht aan de universiteit van Antwerpen, inderdaad ook minder bekende "rare" belastingen te bestaan (De Morgen van 10 augustus 2001).

Neem nu de belasting op het vissen in een rivier: het "visverlof".

Daarvoor moeten elk jaar zo'n 74.000 mensen die in de natuur willen genieten van een gezonde en rustige ontspanning, naar het postkantoor lopen om de officiële zegel voor hun visverlof te halen. De vraag is daarbij nog of de opbrengst van deze visverloven opweegt tegen de administratieve kosten voor het uitreiken ervan.

De minister kan zich misschien beroepen op het effect van een dergelijke belasting op het gedrag van de belastingbetaler, die aldus de milieuwetgeving beter zal naleven (zoals bij de ecotaks, waar niet zozeer geld, dan wel een mentaliteitsverandering bij de gebruiker de reden is van die heffing. De consument zal nu inderdaad meer geneigd zijn minder wegwerpverpakking te kopen). In het boekje dat men bij het visverlof krijgt, staat namelijk waar en wanneer men mag vissen, dat kleine vissen moeten worden teruggegooid, welke soorten er beschermd worden, ...

Een idee dat geopperd werd, is het afleveren van een visbewijs aan diegene die aantoonde dat hij de elementaire regels van de visvangst kent. Een vergoeding voor dat bewijs is toch iets anders dan een belasting.

Maar het kan blijkbaar nog gekker : zelfs als je geen vissen, maar slechts water vangt, moet je nog betalen ; dat is dan weer de fameuze "belasting op watervang". Alhoewel het probleem voor de gewone mens zich niet voordoet : wie minder dan 500 kubieke meter water uit de rivier vangt, is vrijgesteld van deze belasting.

Zelfs zand is niet belastingvrij. Niet het strandzand, maar wel het breeksand (tussen het grind, de kleine steenkorreltjes die in groeves worden opgegraven en verkocht voor het aanleggen van opritten).

1. Is de belasting op het vissen in rivieren niet aan een evaluatie toe ?
2. Is het visbewijs een alternatief dat wordt in overweging genomen ?
3. Kan de minister enige duidelijkheid scheppen in de soorten belastingen die er nog zoal bestaan in haar bevoegdheidsdomein ?
4. Zijn er daarbij belastingen die voor afschaffing in aanmerking komen ?

Antwoord

1. Het visrecht is een reëel, onroerend recht in hoofde van de eigenaar van de bodem waaraan dit recht is verbonden. Het visrecht omvat de bevoegdheid de vis te bemachtigen en te beschermen, alsook om zijn rechten te bewaken.

Op openbaar water behoort het visrecht toe aan de staat. Om te mogen hengelen op openbaar water bepaalt artikel 7 van de wet van 1 juli

1954 op de riviervisserij dat men in het bezit moet zijn van een visverlof van de Vlaamse Gemeenschap. Afhankelijk van de ouderdom van de hengelrecreant en van de toegepaste bevisingswijze bepaalt de wet of men in het bezit moet zijn van een jeugdvisverlof, een gewoon visverlof of één of meerdere visverloven voor het hengelen "anders dan vanaf de oever".

Niet-Vlamingen die deelnemen aan een nationale of internationale hengelwedstrijd georganiseerd en openbaar aangekondigd door een Vlaamse vissersvereniging, deelnemers aan een toegelaten initiatie- en/of promotiecampagne voor het hengelen en kinderen jonger dan veertien jaar worden vrijgesteld van het bezit van een visverlof.

De administratieve kosten voor het innen van de inkomsten van het visverlof

De Vlaamse regering regelt de vorm van de visverloven, hun geldigheidsduur en de wijze waarop zij worden afgegeven, evenals de voorwaarden van afgifte en intrekking ervan.

De visverloven worden uitsluitend verdeeld door de Regie der Posterijen (BVE van 15 december 1982) op voorlegging van de identiteitskaart. De regie staat eveneens in voor de druk van de visverloven. (*BVE : besluit van de Vlaamse Executieve – red.*)

De administratieve kosten voor het uitreiken van de visverloven worden door de regie per afgeleverd visverlof bepaald op 70 frank (40 fr. administratieve bijdrage en 30 fr. taks voor financiële verrichtingen). Deze administratieve kosten worden supplementair betaald door de individuele hengelaar in de vorm van postzegels, die op het visverlof worden aangebracht bij aflevering aan het loket. De verdeling van de jaarlijkse informatiebrochure over de openbare visserij "Vislijn", inclusief de "Gids voor de sportieve visser" met informatie over de visserijreglementeringen, afgeleverd door de postkantoren bij aflevering van het hengelverlof, zijn begrepen in de administratieve kosten.

De registratie bij de aflevering van het visverlof maakt dat de doelgroep van de hengelaars, jaarlijks, individueel bekend is.

Het huidige wettelijk bestedingskader voor het Visserijfonds

Volgens artikel 36 van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij wordt bij het ministerie be-

voegd voor de riviervisserij een fonds, het Visserijfonds, ingesteld.

Het Visserijfonds is een begrotingsfonds als bedoeld in artikel 19 van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit. Het heeft als wettelijke taken :

- de bepoting van de waterlopen waarop de wetgeving van toepassing is,
- het verscherpen van het toezicht,
- de strijd tegen de verontreiniging,
- het verbeteren van de visserij in het algemeen.

Volgens het decreet van de Vlaamse Raad van 21 december 1990 (begrotingstechnische bepalingen) beschikt de Vlaamse regering over de kredieten van het Visserijfonds voor "al wat kan dienen in het raam van het beleid inzake riviervisserij in ruime zin".

Het fonds wordt gestijfd door :

- de afnemings op de prijs van de visverloven,
- de vrijwillige, contractuele, reglementaire of decretale bijdragen van natuurlijke personen, rechtspersonen, openbare besturen en instellingen ter verwezenlijking van de doelstellingen van de Vlaamse regering inzake het riviervisserijbeleid,
- de opbrengst van administratieve geldboeten en alle andere bedragen welke door de diensten van het Vlaams Gewest en door de rechtbanken gevorderd worden lastens overtredders van de wetgeving en reglementering inzake de riviervisserij.
- de opbrengst van de concessies van verhuur en van vervreemding van eigendommen, installaties en aanhorigheden die aangewend of verworven werden met het oog op de verwezenlijking van de doelstellingen inzake de riviervisserij.

Tot nu toe worden de inkomsten (32.623.000 fr. in 2000) volledig gerealiseerd door de verkoop van visverloven welke volledig in het Visserijfonds worden gestort. Jaarlijks wordt de volledige heffing op de visverloven opnieuw geïnvesteerd ten behoeve van het beleid inzake de ri-

viervisserij, met inachtnaam van mijn onderrichtingen en op advies van de provinciale visserijcommissies.

Doel en bestedingskader van de inkomsten

De wet op de riviervisserij uit 1954 toont in de eerste plaats duidelijk aan dat het een initiatief is van de overheid om een Visserijfonds op te richten en om visserijcommissies te betrekken bij de besteding van het fonds. Dit uiteraard niet omdat de overheid de belangenbehartiging van de hengelaars op zich wil nemen, maar wel om een maatschappelijk draagvlak te creëren om haar beleid te realiseren. Het Visserijfonds en de visserijcommissies zijn dus beleidsinstrumenten in handen van de overheid.

In 1954, maar meer nog in 2001, met een sterk veranderd riviervisserijbeleid en een complex milieu- en natuurbeleid, blijft de behoefte voor het creëren van een maatschappelijk draagvlak voor het beleid bestaan. Binnen de huidige visserijreglementering zijn de hengelaars de doelgroep van het beleid in de openbare waters. In een ruimer beleidskader is de hengelaar een recreant die de open ruimte gebruikt om zijn hobby uit te oefenen. De overheid dient de hengelaar bewust te maken van het brede kader waarbinnen het visserijbeleid zich beweegt. Anno 2001 dient bij de doelgroep van de hengelrecreanten een maatschappelijk draagvlak gecreëerd te worden, enerzijds voor het visserijbeleid, anderzijds ook voor het milieu- en natuurbeleid, waarmee ontegensprekelijk en duidelijk raakvlakken bestaan.

Het doelgroepenbeleid vormt een belangrijk aandachtspunt in het hedendaagse milieu- en natuurbeleid. De overheid kiest voor samenwerking met de doelgroepen, met het oog op een betere en snellere maatschappelijke aanvaarding van het beleid en om de noodzakelijke gedragswijzigingen bij de doelgroep te ondersteunen. Nieuwe beleidsbegrippen als duurzaamheid, voorzorgprincipen, zorgplicht, ecologische inpassing, planmatig visstandbeheer, medebeheer, code van goede hengelpraktijk en integraal waterbeheer, dienen naar de hengelrecreant vertaald te worden, teneinde bij deze doelgroep van om en bij 75.000 personen een draagvlak te creëren, niet alleen voor het gevoerde beleid, maar vooral om zich in te passen in en constructief te participeren aan dit beleid, onder meer door het toepassen van een milieubewuste hengel-ethiek en het voeren van een

ecologisch verantwoord visstand- en visserijbeheer.

Vrij recentelijk, in 1998, werd de werking van het Visserijfonds doorgelicht.

In deze doorlichting werden de middelen, structuren en bestaansredenen van het Visserijfonds kritisch getoetst en geactualiseerd in het licht van de verwachtingen van de overheid met betrekking tot de inpassing van de hengelse recreatie in het hedendaagse milieu- en natuurbeleid en van de verwachtingen van de hengelse recreant als doelgroep. De doorlichting heeft geresulteerd in een aanbevelingsnota met tien concrete aanbevelingen voor een doeltreffend doelgroepenbeleid via een vernieuwde en professionele werking van het Visserijfonds. Het behouden van het Visserijfonds als efficiënt instrument om de ecologische inpassing van de recreatievisserij langs openbaar water te realiseren, was één van de belangrijkste aanbevelingen.

Nieuwe vormen van bestuur en bestedingen waren noodzakelijk om het Visserijfonds actueel en volgens de nieuwste (begrotings)inzichten zijn taken te laten vervullen. De vernieuwde en resultaatgerichte werking van het Visserijfonds en zijn bestaansredenen (= de ecologische inpassing van de openbare visserij realiseren) werden vastgelegd in het Charter van het Visserijfonds en de Codex van de Provinciale Visserijcommissies. Dit charter van deze codex worden volgens strategische doelstellingen geconcretiseerd in resultaatgerichte acties die genomen zijn in een meerjarenprogramma 2002-2007. De gefinaliseerde documenten die de vernieuwde werking van het Visserijfonds en het geactualiseerde bestedingskader vastleggen, bovendien bekrachtigd en ondertekend door de voorzitter van het centraal comité van het Visserijfonds en door de (plaatsvervangende) voorzitters van de vijf provinciale visserijcommissies, zullen eerstdaags aan mijn kabinet worden bezorgd.

2. Uit het antwoord op vraag 1 mag blijken dat het bestedingskader van de opbrengst van de visverloven is gericht op het ontwikkelen van een specifiek beleid rond ecologische inpassing van de doelgroep "hengelaars op openbaar water". Hierdoor ontstaan een meerwaarde en een duidelijk vastgelegde beleidsbijdrage die niet zullen worden gerealiseerd met het innen van een vergoeding voor het visbewijs of het louter aan-

tonen van kennis inzake de elementaire regels van de visvangst.

Voor een milieubewuste gedragswijziging, begrip voor het gevoerde visserijbeleid en inpassing in het milieu- en natuurbeleid, zal permanent gesensibiliseerd en voorgelicht moeten worden en zal met de doelgroep continu gecommuniceerd moeten worden.

Het is niet duidelijk hoe deze resultaten met een visbewijs kunnen worden gerealiseerd en de vraag kan gesteld worden of hiermee eigenlijk niet hetzelfde bedoeld wordt als wat nu reeds bestaat (visverlof, inclusief sensibiliseringsbrochure en reglementenboekje). Vermoed kan worden dat ten aanzien van de individuele hengelaar nog complexere administratieve procedures zouden ontstaan, met meer organisatorische inspanningen en kosten voor de overheid. Immers, ook het visbewijs zal regelmatig (jaarlijks) dienen te worden hernieuwd. Bovendien kan worden gevreesd dat bij het invoeren van het visbewijs rekening gehouden moet worden met een vermindering van het aantal hengelaars op openbaar water en/of met onvoorspelbare, oncontroleerbare en niet-stuurbare effecten zoals overbevissing, stroperijen en onethisch gedrag. Dergelijke resultaten passen niet in een duurzaam beleid gericht op het vrijwaren van de belangen en de hengelmogelijkheden van de toekomstige generaties.

3. – De belasting op watervang (de opbrengst hiervan dient ter financiering van het Vlaams Infrastructuurfonds), de grindheffing (ter financiering van het Grindfonds) en de belasting op breeksand zijn geen belastingen onder de bevoegdheid Leefmilieu.
 - Volgende belastingen vallen wel binnen de bevoegdheid Leefmilieu :
 - heffing op afvalstoffen,
 - heffing op de vervuiling van het oppervlaktewater,
 - grondwaterheffing,
 - mestheffing,
 - Vlarem-dossier-taks,
 - retributie op bodemattesten,
 - jachtverloven,
 - visverloven.

Enkel de eerste drie heffingen genereren aanzienlijk inkomsten (afval 3,2 miljard fr., oppervlaktewater 9,3 miljard fr. en grondwater 0,6 miljard fr.). De andere heffingsontvangsten zijn relatief onbelangrijk.

4. De laatste vier heffingen van bovenstaande lijst zijn in feite retributies : er wordt betaald voor een geleverde dienst : uitreiking van een visverlof of een jachtverlof, aflevering van een vergunning of een bodemattest. Deze heffingen zijn zinvol in de mate dat ze bijdragen tot de financiering van deze diensten.

De eerste vier heffingen zijn echte milieuheffingen. Momenteel hebben ze tegelijkertijd een regulerende en een financierende functie. Er bestaan nog mogelijkheden om deze heffingen nog meer sturend te maken naar milieuvriendelijk gedrag (bv. door een betere afstemming van de tarieven op de veroorzaakte vervuiling).

Het afschaffen van deze heffingen is zeker niet aan de orde, gezien hun nut tegelijkertijd als milieu-instrument en als financieringsinstrument.

Een eventuele bijsturing van deze heffingen kan wel nuttig zijn. Het debat hierover wordt onder andere voorbereid in het strategisch project van mijn kabinet over de financiering van het milieubeleid.

Vraag nr. 266
van 21 september 2001
van de heer CARL DECALUWE

Bloso-put Nieuwpoort – Waterkwaliteit

De hengelaars hebben toestemming om te vissen in de Bloso-put in Nieuwpoort. Geregeld wordt er vervuild slib geloosd in de IJzer, wat de viswaterkwaliteit niet ten goede komt.

1. Is de minister op de hoogte van de vervuiling van de IJzer en welke stappen kunnen genomen worden om dit tegen te gaan ?
2. In welke mate werden sportactiviteiten op deze locatie in gevaar gebracht, of kunnen zij in gevaar gebracht worden ?
3. Wat is de viswaterkwaliteit van de Bloso-put en de IJzer ? Welke metingen werden laatst uitgevoerd ? Wat waren de resultaten ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Gecoördineerd antwoord

1. De IJzer is een openbare waterloop. Bloso is niet bevoegd om de vervuiling van de IJzer tegen te gaan. Dit behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw.

Jaarlijks worden door de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) meerdere meetplaatsen op de IJzer – vanaf de Franse grens tot aan de monding in Nieuwpoort – bemonsterd in het kader van het fysico-chemisch meetnet. In 2000 waren dit elf meetplaatsen, in 2001 zijn dit er negen. Alle resultaten kunnen door iedere instantie of burger geraadpleegd worden via internet (www.vmm.be).

De problematiek betreffende het deponeren van gebaggerd slib uit de IJzer in het spaarbekken van de IJzer in Nieuwpoort is bekend bij de VMM. Navraag bij de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ), afdeling Waterwegen Kust, leerde ons dat deze werken gestart zijn in 1999 en vermoedelijk zullen duren tot mei 2002. Deze einddatum is echter wel afhankelijk van de weersomstandigheden. De vergunning die door de provincie West-Vlaanderen hiervoor werd afgeleverd, is geldig tot 2008.

2. De Bloso-watersportactiviteiten op het spaarbekken bestaan uit zeilen, windsurfen en kayak. Het Bloso is vergunninghouder voor gebruik van het spaarbekken voor sportactiviteiten. De vermelde sportactiviteiten zijn de laatste jaren nooit in gevaar gebracht door een eventuele vervuiling van het water.

In de toekomst kan dit natuurlijk niet worden uitgesloten. Dit geldt trouwen voor alle watervlakken. Daarom bewaakt de VMM jaarlijks de zwemwaterkwaliteit via maandelijkse bacteriologische bemonstering van het spaarbekken van IJzer en Nieuwpoort. De hoeveelheid totale en fecale coliformen en streptokokken worden geanalyseerd en er wordt nagegaan of salmonella aanwezig is. De analyseresultaten van deze bemonsteringen worden doorgegeven aan de Vlaamse Gezondheidsinspectie van de Vlaamse Gemeenschap, die instaat voor de beoordeling of het bemonsterde water al dan niet geschikt is

voor het beoefenen van recreatie- en sportactiviteiten. Bij een overschrijding van de imperatieve norm van één van de bacteriologische parameters wordt onmiddellijk verscherpte controle georganiseerd. Zodra tweemaal slechte kwaliteit wordt gemeten, worden de gemeente en de exploitant verwittigd.

Betreffende de quoterings van de bacteriologische resultaten kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat het spaarbekken van de IJzer tijdens het recreatiesizoen 2001 voldeed aan de Europese minimumnormen, waarbij vier metingen voldeden aan de strengste Europese richtnormen.

3. In 2000 werd het spaarbekken van de IJzer maandelijks fysico-chemisch bemonsterd (VMM-nr. 909400).

In 2000 voldeed het spaarbekken van de IJzer niet aan de normen van viswaterkwaliteit, en dit gebaseerd op de concentratie aan ammonium en nitriet (zie **bijlage**). Bijkomend werden occasioneel overschrijdingen vastgesteld voor biochemisch zuurstofverbruik en zwevende stoffen, doch in een beperkte mate. Naar zuurstofgehalte voldeed het spaarbekken echter aan viswaternorm, daar 76 % van de metingen boven de 7 mg/l O₂-drempel gelegen zijn (O₂: zuurstof – red.). Occasioneel worden er wel zuurstoftekorten vastgesteld. In 2001 voldeed het spaarbekken eveneens aan de zuurstofnorm, met slechts twee metingen onder de 7 mg/l O₂-drempel.

De concentratie aan opgelost koper werd niet bepaald op het spaarbekken van de IJzer, maar werd wel op meerdere plaatsen op de IJzer zelf bepaald, ook stroomafwaarts het spaarbekken. Hier worden geen overschrijdingen vastgesteld.

Er dient echter wel opgemerkt te worden dat het gehele verloop van de IJzer niet voldoet aan de viswaterkwaliteit. De concentraties aan ammonium en nitriet voldoen ook hier niet aan de vastgelegde normen. Bijkomend worden overschrijdingen vastgesteld voor zwevende stoffen, waarbij de concentraties beduidend hoger liggen dan in het spaarbekken van de IJzer.

Wat parameters betreft waarvoor geen specifieke viswaternormen vastgelegd zijn, worden er geregeld overschrijdingen vastgesteld voor nitraten, chemisch zuurstofverbruik en totaal ijzer, maar ook hier dient te worden opgemerkt dat deze overschrijdingen over het gehele verloop van de IJzer terug te vinden zijn.

Algemeen kan worden gesteld dat de IJzer een matige kwaliteit heeft, waarbij de kwaliteit naar de monding toe licht daalt. Deze daling in waterkwaliteit op de IJzer wordt veroorzaakt door enkele zijwaterlopen, zoals de Ieperlee, Martjesvaart en Handzamevaart.

Wat de viskwaliteit betreft, heeft recent onderzoek, uitgevoerd door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer, aangetoond dat op meerdere plaatsen in Vlaanderen palingen gecontamineerd zijn met hoge concentraties aan PCB's, pesticiden en zware metalen (PCB: *polychloorbifenyyl* – red.). Bij consumptie van deze besmette palingen kan er ook voor de mens een gevaar voor de gezondheid ontstaan. Hierdoor heb ik dan ook beslist het uitzetten van pootpaling te verbieden en bordjes te plaatsen op plaatsen waar de norm wordt overschreden, met de melding de vis niet mee te nemen. Het onderzoek naar de omvang van dit probleem is nog volop bezig. Inmiddels werden meerdere locaties bemonsterd en worden diverse palingen van diverse locaties onderzocht. De resultaten van palingen bemonsterd op drie plaatsen in de IJzer waaronder in Nieuwpoort, zijn echter nog niet bekend.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 2
van 26 september 2001
van de heer CARL DECALUWE

Landbouwworming – Subsidies

De goedgekeurde begroting 2001 van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap voorziet in een bedrag van 127,6 miljoen frank voor "subsidies voor landbouwwormingsactiviteiten", een bedrag van 22 miljoen frank voor "subsidies in het kader van de stimulering van de biologische landbouw" en een bedrag van 20 miljoen frank voor "allerlei uitgaven in het kader van de stimulering van de biologische landbouw".

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de organisaties die in aanmerking komen en voor welk bedrag van elk van deze drie begrotingsposten?
2. Kan de minister mij een overzicht geven van de reeds ingediende subsidieaanvragen, met de

projectomschrijving en het bedrag, en dit per provincie ?

3. Kan de minister mij een overzicht geven van de reeds goedgekeurde subsidieaanvragen, met de projectomschrijving en het bedrag, en dit per provincie ?

Antwoord

Voor de subsidies voor *landbouwvormingsactiviteiten* komen enkel die organisaties in aanmerking welke hiervoor door de overheid zijn erkend (overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 21/12/1992 betreffende de permanente vorming van de personen die in de landbouw werkzaam zijn). In **tabel 1** worden deze erkende organisaties weergegeven met de betrokken bedragen, uitgesplitst per provincie.

Een gedeelte van de landbouwvormingsactiviteiten passen in het *Vlaams Plan voor Plattelandsontwikkeling*, in uitvoering van de Europese Plattelandsverordening (verordening 1257/99). Dit betekent dat de financiering van een aantal van deze acties gebeurt met Europese cofinanciering en in overeenstemming met de door de Europese overheid gestelde eisen en criteria.

In het kader van het *Actieplan Biologische Landbouw* zijn negentien acties ondernomen om de biologische landbouw in Vlaanderen maximale ontwikkelingskansen te geven. Deze acties zijn heel divers van aard en zijn gesitueerd rond de volgende thema's :

- structurele steun aan gangbare boeren die omschakelen,
- kennisoverdracht door vorming en onderwijs,
- voorlichting en communicatie, marktontwikkeling,
- inschakelen van bioboeren in natuurontwikkeling en landinrichting,
- ondersteunen van biologische landbouw vergt integrale aanpak en overleg,
- permanent overleg moet bijsturen mogelijk maken.

Verschillende acties die onder deze basisallocatie vallen, gebeuren met Europese cofinanciering in uitvoering van het *Vlaams Plan voor Plattelandsontwikkeling*. Dit betekent dat voor de financiering

en de vormgeving rekening is gehouden met de door de Europese overheid gestelde eisen en criteria.

Voor de andere acties werden vooraf geen algemene limiterende criteria opgelegd, noch om in aanmerking te komen voor subsidies, noch wat de bedragen per organisatie betreft. Projectmatig worden er evenwel eisen gesteld of beperkingen opgelegd om de kwaliteit van de projectuitvoering te garanderen.

1. Subsidies voor landbouwvormingsactiviteiten

De afdeling Land- en Tuinbouwvorming beschikt voor de subsidiëring van landbouwvormingsactiviteiten over de middelen van begrotingsartikel 54.1 3103 "subsidies voor landbouwvormingsactiviteiten", zijnde een bedrag van 127,6 miljoen frank voor 2001. Bij uitputting van deze middelen kan de afdeling gebruikmaken van de middelen op begrotingspost 54.1 3190 "subsidies in het kader van het landbouwvormingsbeleid" (variabel krediet).

Artikel 28 van het besluit van de Vlaamse regering van 21 december 1992 betreffende de permanente vorming van de personen die in de landbouw werkzaam zijn, bepaalt dat "...voor 1 november van elk jaar elk erkend centrum aan de Vlaamse minister een globaal jaarprogramma voorlegt van de activiteiten waarvoor subsidies zullen worden aangevraagd. Binnen de perken van de ter beschikking staande begrotingskredieten keurt de Vlaamse minister de programma's goed."

De goedgekeurde jaarprogramma's geven dus een beeld weer van de per erkend centrum uitgetrokken middelen. Een overzicht van de voor 2001 goedgekeurde jaarprogramma's met een raming van de eraan verbonden kostprijs is opgenomen in **tabel 1**. De op het variabel krediet beschikbare middelen laten toe een aantal uren goed te keuren waarvan de kostprijs de middelen van begrotingspost 54.1 3103 "subsidies voor landbouwvormingsactiviteiten" overtreft.

De effectief aan elk centrum uitbetaalde subsidie is afhankelijk van de effectief door het centrum georganiseerde uren vormingsactiviteiten. De subsidie is ook afhankelijk van het opleidingsniveau van de lesgever en van de toekenning van een aantal bij wet bepaalde bijkomende toelagen. Voor de meeste centra is het aantal effectief georganiseerde uren lager dan het in het goedgekeurde jaarprogramma opgenomen aantal uren. De middelen van het variabel krediet hoeven daardoor niet elk jaar te worden aangesproken.

Tabel 1 : Overzicht van de goedgekeurde jaarprogramma's in 2001, raming van de kostprijs van de programma's en stand van de aangevraagde vormingsuren op 20 september 2001

Erkenningsnr.	Centrum	Aantal uren	Raming kostprijs	Aantal aanvragen op 20/9/2001 ¹
Nationaal centra				
LA/74001	Nationaal Centrum voor Beroepsvorming in de Landbouw	12.680	52.038.280	7997
LA/78002	Nationaal Agrarisch Centrum	4.680	20.755.440	3990
LA/86003	Vlaams Agrarisch Centrum	4.672	20.538.252	2111
LA/93004	Praktijkcentrum voor Land- en Tuinbouw	4.125	17.043.075	2979
Provincie West-Vlaanderen				
LG/74101	West-Vlaams Agrarisch Vormingsinstituut	310	955.250	109
LG/74103	Ten Bogaerde-instituut	10	28.700	7
LG/74104	West-Vlaamse Pomologische Vereniging	18	51.660	12
LG/74105	West-Vlaamse Imkersbond	110	355.030	96
LG/80106	Provinciaal Verbond voor Dierenziekten	15	43.050	4
LG/94108	Vormingsintercomice West-Vlaanderen	70	200.920	47
LG/94109	Vlaams Verbond van Agrarisch Leraren	35	109.190	12
LL/75151	Koninklijke Kleinveeteeltbond Het Neerhof Wevelgem	4	10.672	0
LL/94152	De Volkstuin en het Werk van de Akker en de Haard in de Vlaamse Gemeenschap	750	2.001.000	512
Provincie Oost-Vlaanderen				
LG/72201	Land- en Tuinbouwcentrum Waasland	240	780.570	216
LG/74202	Coördinatiecomité van de bietenplanters	50	143.500	48
LG/74204	Vormingscentrum Land- en Tuinbouw	54	168.090	22
LG/74205	Agrarisch Vormingscentrum Oudenaarde	455	1.502.500	146
LG/74206	Provinciale Pomologische Vereniging Oost-Vlaanderen	40	123.540	11
LG/74208	Vlaamse Rundveeteeltvereniging	162	464.940	120
LG/75209	Provinciaal Proefcentrum voor de Groenteteelt	163	482.231	41
LG/75210	Koninklijke Oost-Vlaamse Imkervereniging	115	358.455	139
LG/78211	World Rabbit Science Association Belgian Branch	8	22.960	7
LG/81212	Bedrijfsleidinggroep Land van Rode	6	17.220	2
LG/81213	Centrum en Laboratorium voor Onderzoek in Biologische Landbouw	55	157.850	40
LG/81214	Plattelandsontwikkeling	20	57.400	9
LG/94216	Vlaams Agrarisch Verbond Oost-Vlaanderen	95	281.390	53
LG/94217	Koninklijke Vlaamse Imkersbond	105	316.645	106
LG/94218	Tuinbouwcentrum Wetteren	60	198.420	21
LG/99219	Landwijzer	265	830.470	94
LL/78251	Kleinveevereniging 't Neerhof voor het Land van Aalst	4	10.672	1
Provincie Antwerpen				
LG/74301	Provinciale Vereniging van Bedrijfspluimveehouders en Konijnhouders van de Provincie Antwerpen	26	83.360	3
LG/74302	Technologisch Instituut	20	57.400	18

Erkenningsnr.	Centrum	Aantal uren	Raming kostprijs	Aantal aanvragen op 20/9/2001 ¹
LG/74303	Provinciale Vereniging van Kwekers van Vleeschapen der Provincie Antwerpen	4	11.480	2
LG/74304	Provinciaal Antwerps Verbond van Imkerverenigingen	170	522.680	206
LG/75305	De Landbode	6	17.220	4
LG/78306	Imkerfederatie van de Antwerpse Noordelijke Gemeenten	90	284.520	59
LG/87307	Natuur- en Milieu-educatief Centrum	95	290.130	101
LG/94308	Permanente Agrarische Vorming Antwerpen	195	570.575	157
LG/98309	Kempisch Vormingscentrum voor Land- en Tuinbouw	1.170	3.794.900	456
LG/99310	PITO-kring	150	491.680	66
LG/99311	Blivo	360	1.059.420	150
LL/74351	Provinciaal Verbond van Volkstuinen Antwerpen	70	186.760	48
LL/84352	Vereniging voor Ecologische Leef- en Teeltwijze	220	586.960	215
LL/98355	Studio Bloem	630	1.680.840	642
Provincie Limburg				
LG/74401	Gewestelijk Vormingscentrum van het PIBO Tongeren	140	428.020	47
LG/74401	Studiekring Guvelingen	30	86.100	23
LG/74403	Biotechnicum	450	1.322.090	272
LG/74404	Limburgse Imkerbond	113	338.731	114
LG/84405	Vlaamse Nederlandse Imkerfederatie	160	485.420	179
LG/84406	Gewestelijk Vormingscentrum van het Opzoekingsstation van Gorssem	250	765.570	143
LG/84407	Hogere Fruitteeltleergangen	0	0	0
LG/90408	Nationale Boomgaardenstichting	45	148.815	51
LG/94409	Intercomice Limburg	270	866.670	102
LL/74451	Verbond voor Volkstuinen van Limburg	900	2.401.200	695
Provincie Vlaams-Brabant				
LG/74501	Provinciaal Pomologische Vereniging van Brabant	10	28.700	3
LG/74502	Nationaal Verbond van Aardbeienkwekers	15	43.050	11
LG/74503	Stichting Lodewijk de Raet	15	43.050	5
LG/74504	Verbond van Vlaams-Brabantse Imkerverenigingen	90	284.520	24
LG/74505	Onafhankelijk Groenvoedercentrum	7	20.090	0
LG/86506	Bodemkundige Dienst van België	60	172.200	8
LG/91507	IGO Leuven	143	437.941	6
LG/94508	Land- en Tuinbouwvorming Vlaams-Brabant	310	955.250	150
LL/74551	Centrale van de Landelijke Gilden, Belgische Boerenbond	180	480.240	130
LL/74552	Katholiek Vormingswerk van Landelijke Vrouwen	110	293.480	54
LL/92553	Vlaamse Tuinenvereniging	46	122.728	58
Totaal		35.926	139.409.322	23.154

¹ de aanvragen worden binnen een termijn van enkele dagen principieel goedgekeurd

2. Stimulering van de biologische landbouw

Op een eerste basisallocatie "subsidie in het kader van de stimulering van de biologische landbouw" is 22,5 miljoen frank opgenomen voor subsidies. Hiervan is tot op heden 18.673.400 frank vastgesteld. De door de administratie goedgekeurde dossiers die de vastleggingsprocedure doorlopen, voor een bedrag van 730.000 frank, kunnen hier reeds bijgeteld worden. In **tabel 2** wordt een overzicht gegeven van deze projecten.

Op een tweede basisallocatie voor "allerlei uitgaven in het kader van de stimulering voor biologi-

sche landbouw" werd 20 miljoen opgenomen. Van dit bedrag is tot op heden 6 miljoen frank vastgelegd voor de uitvoering van het project "bioketen-animatoren". Voor de besteding van het resterend budget worden door de afdeling opdrachten uitgeschreven, gekoppeld aan de noden uit het Actieplan Biologische Landbouw. Voor de toewijzing van deze opdrachten wordt de wet op de overheidsopdrachten gevolgd. Per opdracht kan worden overwogen om specifieke criteria op te stellen waaraan de indiener van een offerte moet voldoen om in aanmerking te komen. Er zijn geen algemeen geldende criteria, buiten de wettelijke, die door de afdeling worden gevolgd.

Tabel 2 : Overzicht van de subsidies in het kader van het Actieplan Biologische Landbouw

Organisatie	Project	Subsidie (fr.)
Vlaams Platform voor de Biologische Landbouw	Week van de biologische landbouw (juni 2001)	1.000.000
Bioforum	Project "Biotheek" en "Bionet" Starten en ontwikkelen van een kennis- en informatiecentrum voor de biologische landbouw	10.999.900
VLAM	"Bioblos" Campagne onder supervisie van VLAM voor de bekendmaking van het biogarantielabel	5.000.000
Blivo	"Lessenpakket landbouwonderwijs" Introductie in de biologische landbouw voor leerkrachten uit het reguliere landbouwonderwijs	1.627.535
Belbior VAC	Omschakelingsplannen Subsidie voor het maken van omschakelingsplannen voor individuele landbouwers	630.000 (vastlegging)
Belbior VAC	Bedrijfsbegeleiding Subsidie voor de individuele begeleiding van landbouwers in omschakeling	100.000 (vastlegging)
Totaal		19.357.435

N.v.d.r.

PITO : Provinciaal Instituut voor Tuinbouwonderwijs
 BLIVO : Biologische Landbouw – Instituut voor Onderzoek en Voorlichting
 PIBO : Provinciaal Instituut voor Biotechnisch Onderwijs
 IGO : Intergemeentelijk Opbouwwerk
 VLAM : Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing
 Belbior : Vlaamse Beroepsvereniging voor Biologische Boeren
 VAC : Vlaams Agrarisch Centrum

Vraag nr. 3 van 26 september 2001 van de heer CARL DECALUWE

Bodemvervuiling waterlopen – Stand van zaken

De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) is gestart met de systematische ontleding van de bodem van onze waterlopen, terwijl de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) reeds bordjes plaatste langs bepaalde waterlopen met de melding van ondrinkbaar water.

Ondertussen werden een zestigtal meetpunten geanalyseerd.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de zestig meetpunten die werden geanalyseerd ?
2. Wat is de geraamde kostprijs om deze vervuiling te ruimen en te verwerken ?
3. Is er voldoende verwerkingscapaciteit in Vlaanderen voor deze vervuiling van waterlopen ?
4. Kan de minister een overzicht geven van de West-Vlaamse vervuilde punten ? Wat is de aard van de vervuiling ?

Antwoord

1. Voor het antwoord op deze vraag wordt verwezen naar **bijlage 1**.
2. Elke sanering van verontreinigde baggerspecie is specifiek. De wisselende factoren zijn de vervuilingsgraad en de verontreinigde parameters, de afstand tot de verwerkingscentrale en de nabestemming van de specie.

Over het algemeen kan worden gesteld dat de verwerking van 1 m³ *in situ* verontreinigd slib kan worden geschat tussen de 2.000 en de 3.000 frank, dit in de veronderstelling dat de transportkosten redelijk blijven.

3. De verwerkingscapaciteit in Vlaanderen werd medio 2000 in kaart gebracht via een opdracht van de cel Natuurtechnische Milieubouw (NTMB) van Aminal. Het is duidelijk dat de verwerkingscapaciteit in Vlaanderen op dit moment ontoereikend is voor een deel van het aanbod.

Daarom heb ik ook in het strategisch project "bagger- en ruimingsspecie" de voorbereidingen getroffen voor de opmaak van een sectoraal uitvoeringsplan (SUP) "bagger- en ruimingsspecie". Binnen dit kader wordt de huidige stroom van verontreinigde specie (kwaliteit-kwantiteit en herkomst) in kaart gebracht en wordt een tienjarensceario opgesteld om dit aanbod zoveel mogelijk te laten verwerken volgens het BATNEEC-principe (*best available technology not entailing excessive costs – red.*). Tijdens de inventarisatiefase van het SUP wordt simultaan gewerkt aan een vergelijkende milieustudie omtrent de inzetbaarheid van de technieken die momenteel op de markt zijn.

Op dit moment wordt het grootste deel van de specie gestort op monostortplaatsen, waar ook

plaatselijk een capaciteitsprobleem dreigt. Anderzijds is het ook duidelijk onder andere de maatschappelijke weerstand tegen de creatie van nieuwe monostortplaatsen voor specie zeer groot is. Dit element noopt de overheid om te kiezen voor meer verwerking van baggerspecie. Maar dit impliceert eveneens dat de verwerkte producten ingang dienen te vinden op de grondstoffenmarkt. Op die manier kunnen primaire grondstoffen bespaard worden.

Bij saneringen van onbevaarbare waterlopen onder beheer van het gewest, wordt op heden reeds gekozen voor een verwerking van de ruimingsspecie volgens het BATNEEC-principe. Hiervoor heb ik voor 2002 dan ook extra middelen ingeschreven.

De resultaten van de studie in opdracht van de cel NTMB zijn ter beschikking van de Vlaamse volksvertegenwoordiger bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement als **bijlage 2**.

4. Van de 60 meetplaatsen zijn er vijftien in de provincie West-Vlaanderen bemonsterd en beoordeeld volgens het triadeconcept.

Hiervan blijken de meeste verontreinigd (afwijkend (klasse 3) of sterk afwijkend (klasse 4)) te zijn met organische contaminanten, zoals minerale olie, PCB's en/of PAK's (*PCB : polychloorbifenyyl ; PAK's : polyaromatische koolwaterstoffen – red.*). In enkele gevallen wordt eveneens een verontreiniging (klasse 3 en 4) vastgesteld voor koper, zink en/of lood (bv. Zuidervaartje en Lijsterbeek in Brugge).

Sterk verontreinigde sites zijn de Haringebeeek in Poperinge (988000), het Zuidervaartje (888500) en de Lijsterbeek (883000) in Brugge. Op deze meetplaatsen werd telkens een fysisch-chemische verontreiniging vastgesteld met ecotoxicologische en biologische effecten als gevolg.

Een niet verontreinigde site of bemonsterde meetplaats waar noch afwijkingen ten opzichte van de referentie, noch ecotoxicologisch en biologische effecten worden vastgesteld, is de Heidebeeek in Poperinge.

Voor de detailresultaten van deze meetplaatsen wordt verwezen naar **bijlage 3** en **bijlage 4**.

(*Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.*)

Vraag nr. 4
van 26 september 2001
van de heer CARL DECALUWE

Leefomgevingsonderzoek – Geluidsoverlast

Dertig procent van de Vlamingen klaagt over geluidsoverlast. Dat blijkt uit een onderzoek van de Vlaamse milieustructuuradministratie Aminoal bij drieduizend Vlamingen (Aminoal : administratie Milieu, Natuur, Land- en Waterbeheer). Lawaai is de meest gehoorde klacht bij de Vlaming.

Elf procent van de ondervraagden klaagt over zeer ernstige geluidshinder. Vooral de Vlaams-Brabanders hebben onder geluidshinder te lijden.

1. Kan de minister een overzicht geven van de regio's en plaatsen in Vlaanderen met de meeste lawaaihinder ?
2. Wat is de oorzaak van de geluidsoverlast op die plaatsen ?
3. Welke concrete initiatieven en middelen werden reeds genomen teneinde de geluidsoverlast daar in te dijken ?

Antwoord

Het Schriftelijk Leefomgevingsonderzoek (SLO) dat werd uitgevoerd in opdracht van Aminoal is geen peiling van het aantal klachten dat wordt geuit aangaande lawaai, maar wel een objectieve bevraging over de hinder ondervonden van geluids-, geur- en lichtbronnen.

Klachten hebben betrekking op duidelijk lokaliseerbare situaties en worden beïnvloed door allerlei lokale omstandigheden (bron duidelijk aanwijsbaar, verstandhouding tussen veroorzaker en ontvanger, aanwezigheid van pressiegroep, ...).

Er dient dan ook een onderscheid te worden gemaakt tussen de hinderpercentages zoals ze uit objectieve studies (enquêtes) naar voor komen, en het aantal klachten dat effectief wordt geuit. In het onderzoek werd trouwens specifiek gevraagd naar de acties die door de bevrageden reeds werden genomen in verband met de verschillende hindercategorieën.

1. Het onderzoek was oorspronkelijk opgezet als een verkenning van de situatie rond geurhinder (nulmeting), maar werd voor een aantal aspecten

uitgebreid naar de situatie rond geluids- en lichthinder.

Voor deze laatste twee onderwerpen zijn alleen de resultaten uitgesplitst per provincie beschikbaar.

Voor de categorie ernstig tot extreem gehinderden door lawaai zijn de resultaten de volgende :

Vlaams-Brabant : bijna 14 %
 Oost-Vlaanderen : 12 %
 Antwerpen : bijna 12 %
 West-Vlaanderen : 10 %
 Limburg : bijna 10 %.

2. Zoals hierboven vermeld, werd de analyses voor lawaai niet doorgevoerd tot op het niveau van de regio. Algemeen voor Vlaanderen geldt dat straatverkeer aanleiding geeft tot het grootste percentage ernstig en extreem gehinderden door geluid.

Te druk verkeer en veiligheid van het verkeer worden bovendien in alle provincies vermeld als belangrijkste redenen voor een negatieve beoordeling van de onmiddellijke leefkwaliteit in het algemeen.

3. Zoals reeds gesteld, was deze enquête niet gericht naar het detecteren van lokale "black points" voor lawaai, maar is het een algemeen onderzoek naar de prioritaire bronnen van geluidshinder. Hierbij komt (straat)verkeer als belangrijkste bron van hinder naar voor.

Voor de aanpak van deze problematiek verwijzen we naar de nieuwe samenwerkingsovereenkomst die zal worden afgesloten met de gemeenten (clusters "Hinder" en "Mobiliteit") en naar een geïntegreerde aanpak van geluidshinder en ruimtelijke ordening die wordt opgenomen in het beleid voor de komende jaren (nieuw milieubeleidsplan), dit mede in uitvoering van een nieuwe EU-richtlijn over omgevingslawaai (*EU : Europese Unie – red.*).

Vraag nr. 5
van 26 september 2001
van de heer CARL DECALUWE

Rioleringswerken Wingene – Procedureverloop

De tweede fase van de rioleringswerken in Wingene is reeds een tijdje geleden opgestart. Blijkbaar zouden deze werken opgestart zijn zonder de goed-

keuring en/of het advies van Aquafin. Het is daarenboven niet duidelijk of er reeds voorschotten werden uitbetaald.

1. Kan de minister mij een gedetailleerd overzicht geven van het procedureverloop van het betrokken project ?
2. Wanneer en voor welk bedrag werden reeds voorschotten uitbetaald ?

Antwoord

Voorzover de administratie heeft kunnen nagaan, handelt de vraag over de werken "wegen- en rioleringswerken doortocht Wingene fase II". Dit dossier is bekend onder het nummer W200052.

1. In zijn vraag maakt de Vlaamse volksvertegenwoordiger melding van de tweede fase van rioleringswerken in Wingene. Wij gaan ervan uit dat het de werken aan de doortocht Wingene, deel 2 betreft.

Dit project was initieel opgenomen op het subsidiëringsprogramma 2000, maar werd op vraag van de gemeente doorgeschoven naar het programma 2001. De gemeente wenste de resultaten van de lopende hydronautstudie binnen het gebied af te wachten voor de opmaak van het voorontwerpdossier.

Voorontwerpfase

- 26/03/2001 : evaluatie door Aquafin
- 18/04/2001 : goedkeuring van het project in de ambtelijke commissie
- 15/06/2001 : ministerieel besluit werd ondertekend voor een subsidiebedrag van 11.128.923 frank.

Ontwerpfase

- 13/06/2001 : gunstig advies Aquafin
- 28/06/2001 : goedkeuring van gouverneur

Aanbesteding

- 29/03/2001 : aanbestedingsdatum
- 17/08/2001 : goedkeuring van de gouverneur. In de fase is er niet in een advies voorzien van Aquafin

- 22/08/2001 : ontvangst aanbestedingsdossier bij de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal). Het dossier is momenteel in behandeling.

2. Voor dit project werd nog geen voorschot aanvraag bij Aminal ontvangen.

Voor een ander dossier van Wingene, namelijk W99052 (wegen- en rioleringswerken in de Oude Bruggestraat en de Rozendalestraat), werd reeds op 15 september 2000 een voorschot van 10.333.000 frank uitbetaald.

Vraag nr. 6 van 26 september 2001 van de heer CARL DECALUWE

Waterzuivering Wingene – Projecten

Voor het investeringsprogramma 2002-2006 werden tien projecten ingediend voor het grondgebied van Wingene. Tot op heden is onduidelijk welke projecten in aanmerking zullen worden genomen.

1. Welke projecten en voor welke bedragen werden geselecteerd voor Wingene ? Wanneer wordt het betrokken gemeentebestuur hiervan op de hoogte gesteld ?
2. Welke criteria voor prioritaire behandeling worden gebruikt ?

Antwoord

1. Het jaarlijks aantal aanvragen voor Rio-projecten door de gemeenten vertegenwoordigt meer dan het tienvoudige van het beschikbare budget dat op het subsidieprogramma wordt ingeschreven. Vandaar dat niet iedere aanvraag kan worden gehonoreerd.

Door de gemeente Wingene werden tien projecten ingediend voor opname in het subsidiëringsprogramma.

Het project "aanleg gescheiden riolering in het Sint-Pietersveld en Predikherenstraat, met aankoppeling van het asielcentrum, opvoedingsgesticht (in optie) en lokale bebouwing" werd opgenomen op het subsidiëringsprogramma 2002. Door de gemeente werd dit project als het meest prioritaire naar voor geschoven, gelet op de afhankelijkheid van dit project van werken van de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur.

De gemeente werd van de opname van dit project in kennis gesteld op 28 juni 2001.

2. Bij de opmaak van het programma worden geen prioritaire behandelingen toegepast. De selectie uit de ingediende voorstellen gebeurt op basis van een aantal objectieve criteria, zoals daar zijn :
- de optimalisatie van de bestaande zuiveringsinfrastructuur met in het bijzonder de optimalisatie van de onderbelaste zuiveringsinstallaties ;
 - het rendabel maken van de nog geprogrammeerde bovengemeentelijke zuiveringsinfrastructuur, specifiek de projecten onder voorbehoud. Voor deze projecten is de uitbouw van het gemeentelijk rioleringsstelsel immers een strikte voorwaarde voor verdere uitwerking ervan ;
 - de afkoppeling van oppervlaktewater, komende van grote verharde of onverharde oppervlakten ;
 - de afstemming met derde partijen, zoals daar zijn Aquafin, de administratie Wegen en Verkeer (AWV) en provincies.

Ik heb mijn diensten bovendien de opdracht gegeven om in de toekomst voorrang te geven aan projecten waar een volledige scheiding van afvalwater en hemelwater wordt doorgevoerd.

**Vraag nr. 8
van 2 oktober 2001
van de heer ERIK MATTHIJS**

Mestactieplan – Uitrijregeling

In het Mestactieplan staan verschillende richtlijnen over de uitrijregeling van dierlijke mest en andere meststoffen.

Om de geurhinder te beperken, is een algemene regel dat mest binnen vier uur na het spreiden moet zijn ondergewerkt.

Verder is er tijdens bepaalde perioden, afhankelijk van de kwetsbaarheid van het perceel, een uitrijverbod van kracht.

Decretaal is er ook een speciale regeling voor meststoffen waarvan de stikstof langzaam vrij-

komt. Deze meststoffen zouden in principe mogen worden opgebracht tijdens de verbodsperiode.

Momenteel is dit nog steeds niet toegelaten, omdat het uitvoeringsbesluit waarin bepaald wordt welke meststoffen uitgezonderd worden van de uitrijverbodregeling, op zich laat wachten.

Vanaf 1 september werd op kwetsbare percelen het uitrijverbod van kracht.

Wanneer verschijnt het uitvoeringsbesluit dat de uitzonderingsmaatregelen op het uitrijverbod vastlegt in het Staatsblad ?

Antwoord

De mogelijkheid om mest aan te wenden in de winter is voorlopig decretaal enkel mogelijk voor stal-mest. In het mestdecreet is terecht de mogelijkheid opgenomen dat meststoffen waarvan de stikstof traag vrijkomt, kunnen worden aangewend tijdens de verbodsperiode. En ik wens hieraan ook tegemoet te komen.

Het vastleggen van de voorwaarden waaraan deze meststoffen voldoen, is hierbij een zeer belangrijk gegeven. Er moeten dusdanige voorwaarden opgelegd worden aan de meststoffen, dat de kans op uitspoeling van stikstof niet groter wordt door het spreiden van deze meststoffen in de winterperiode.

Het is dus prioritair dat deze voorwaarden zeer goed omschreven worden. Daarom werden in de maand juni de leden van de "stuurgroep mestproblematiek" hierover geconsulteerd. Aan de hand van een discussienota over de voorwaarden en de te volgen procedure werd overlegd en werd de discussienota aangepast. Deze discussienota diende als aanzet om een voorontwerpbesluit hierover te maken. Over dit voorontwerpbesluit werden de betrokken sectoren en de vertegenwoordigers van de academische wereld die zetelen in de stuurgroep, nogmaals gecontacteerd en geconsulteerd. Dit leidde tot een definitief ontwerp van besluit, dat op 9 november 2001 zal worden voorgelegd aan de Vlaamse regering ter principiële goedkeuring.

Parallel hiermee zal het compendium "Bemonsterings- en analyseprocedures voor mest, bodem en veevoeder in het kader van het mestdecreet" worden aangepast met de nodige methodes om te verantwoorden of de meststof voldoet aan de gestelde voorwaarden. Deze aanpassing loopt.

Na een laatste bespreking in de "stuurgroep mest-problematiek" en na advies van de verschillende adviesorganen, zal het besluit zo snel mogelijk bekrachtigd worden in de Vlaamse regering.

Hierbij mag ik hopen dat, bij een vlotte afhandeling van de procedure, het besluit nog in de praktijk kan worden toegepast gedurende de huidige verbodsperiode.

**Vraag nr. 11
van 2 oktober 2001
van de heer FRANS DE COCK**

Natuurreservaat Netevallei-Schaapswees – Uitbreiding

Het dossier betreffende het natuurreservaat E156 Netevallei-Schaapswees in Herselt-Hulshout-Westerlo behelst de uitbreiding van een reeds bestaand dossier. Het bestaande natuurreservaat heeft nu een totale oppervlakte van 28 ha 27 a 86 ca. De perimeter beslaat iets meer dan 250 ha en behelst de vallei van de Grote Nete en de Kleine Laak op het grondgebied van de gemeenten Hulshout, Herselt en Westerlo.

Vanuit diverse hoeken (buurtbewoners, eigenaars en belanghebbenden) wordt grote bezorgdheid geuit inzake het voorgestelde plan m.b.t. de perimeter van de Netevallei, zoals opgesteld door de VZW Natuurreservaten.

1. Graag had ik van de minister de actuele stand van zaken gekend m.b.t. dit plan.

Welke procedures moeten worden doorlopen (adviezen, openbaar onderzoek, overleg met gemeentebesturen, ...) ?

2. Volgens onze bronnen zouden zelfs tuinen en enkele woningen binnen de voorgestelde perimeter vallen. Klopt dit ?

Is het echter niet zo dat in het decreet op het natuurbehoud een uitbreidingszone enkel kan liggen binnen groen- en bosgebieden of ven ?

Welk is de juridische draagwijdte van de voorgestelde perimeter ? Hoe zit het met de subsidiëring van een en ander ?

3. Werd deze afbakening van de perimeter reeds in een constructief overleg bestudeerd, vooral eer hieromtrent beslissingen worden genomen ?

Antwoord

1. Het privaat natuurreservaat nr. E156 "Netevallei-Schaapswees" werd erkend bij ministerieel besluit van 17 juni 1999 voor een totale oppervlakte van 17 ha 87 a 4 ca. Het actueel dossier voor uitbreiding werd ingediend op 31 december 2000, met een oppervlakte van 32 ha 13 a 94 ca, wat, na goedkeuring, de totale erkende oppervlakte op 50 ha 98 ca brengt.

De totale oppervlakte van de bij het dossier voorgestelde uitbreidingszone, conform artikel 33, derde lid, van het decreet op het natuurbehoud van 21 oktober 1997, betreft 177 ha. De administratieve voorbereiding van het dossier wordt in de komende weken afgerond.

De uitbreidingsprocedure voor een erkend natuurreservaat wordt bepaald in artikel 11 van het besluit van de Vlaamse regering van 29 juni 1999 houdende de vaststelling van de voorwaarden voor de erkenning van natuurreservaten en van terreinbeherende natuurverenigingen en houdende toekenning van subsidies.

Volgens deze procedures dienen aan volgende instanties adviezen te worden aangevraagd :

- de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud,
- de afdeling Land van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal),
- de administratie Land- en Tuinbouw (indien het terrein gelegen is in agrarisch gebied),
- de afdeling Bos en Groen van Aminal,
- de Vlaamse Hoge Bosraad (indien het terrein bos omvat) en
- de afdeling Monumenten en Landschappen van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm)(indien het terrein in een beschermd landschap is gelegen).

De afdeling Natuur van Aminal maakt vervolgens, op basis van haar eigen advies en de ontvangen andere adviezen, een voorstel van beslissing op en legt mij dit voor ter beslissing.

2. De uitbreidingszone is inderdaad gebonden aan de ven-, groen-, bos- of bosuitbreidingsgebie-

den. Bij de afbakening kan het zijn dat woningen en constructies mee opgenomen zijn voorzover ze binnen de vermelde bestemmingsgebieden liggen.

De percelen die erkend worden als natuurreservaat komen in aanmerking voor subsidie voor inrichting, beheer en openstelling. Op de percelen die conform artikel 33, derde lid, van het decreet inzake natuurbehoud van 21 oktober 1997 in de uitbreidingszone werden opgenomen, is het voorkooprecht van toepassing.

3. De afbakening wordt, door de afdeling Natuur, getoetst op basis van de adviezen verzameld tijdens de uitbreidingsprocedure.

Vraag nr. 12
van 2 oktober 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Waterzuivering – Biogasrecuperatie

Vlak over de grens, in Rijsel, zal de stedelijke gemeenschap een honderdtal bussen in gebruik nemen die zullen rijden dankzij de gasen voortkomend van zuiveringsstations van afvalwater. Dit gas, hoofdzakelijk bestaande uit methaan, biedt talrijke voordelen, zoals voldoende bekend. Het project, opgestart in 1990, is eindelijk volledig uitgewerkt. Deze voertuigen zullen weldra in de Noord-Franse stad de dieselbussen vervangen.

In het Vlaamse gewest is de afvalwaterzuivering toevertrouwd aan Aquafin, dat momenteel een meerjarenprogramma uitvoert. Er zijn zeker mogelijkheden om biogas te recupereren. Bestaande kleinschalige installaties zijn te danken aan privé-initiatieven. Een doeltreffende toepassing ondersteunt wellicht grote installaties, waar grote hoeveelheden afvalwater tegelijkertijd worden verwerkt.

1. In dit verband vernam ik dan ook graag of door Aquafin reeds de mogelijkheid onder ogen werd genomen om, bij de verwerking van het residu van de waterzuivering, het biogas op te vangen.

Werden dienaangaande reeds diverse systemen naar hun doeltreffendheid onderzocht ?

2. Werd voor de verwerking en de praktische toepassing van het biogas als bijproduct van de waterzuivering contact gezocht met wetenschappers of universiteiten ?

Hoever staat het onderzoek over de praktische toepassingen ?

Antwoord

1. De slibbeleidsvisie van Aquafin is gesteund op het duurzaamheidsbeleid van de Vlaamse overheid en de afvalverwerkingshiërarchie (ladder van Lansink). Deze afvalbehandelingshiërarchie, die een integrale aanpak beoogt, omvat in volgorde van belang : preventie, hergebruik, recycling, energetische valorisatie, storten.

Overeenkomstig het ontwerp van Uitvoeringsplan Slib van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM), zal er de komende jaren door Aquafin veel aandacht worden besteed aan het luik preventie.

In dit kader werd door Aquafin onder andere een gistingstrategie uitgewerkt. Hierin wordt aangegeven waar nieuwe centrale gistinginstallaties zullen worden gebouwd of een bestaande zal worden gerenoveerd.

Anaërobe vergisting van slib vermindert enerzijds de hoeveelheid af te zetten slib (afbraak organisch materiaal) en anderzijds wordt er biogas geproduceerd, dat in aanmerking komt voor groenestroomcertificaten. Door het renoveren van bestaande gistingcapaciteit en het bouwen van nieuwe installaties wordt ernaar gestreefd om in de toekomst ongeveer de helft van het slib te vergisten, met een daling van de af te zetten hoeveelheid droge stof met 15 % tot gevolg.

In 2000 werd circa 1 miljoen m³ van het in de Aquafin-slibgistinginstallaties geproduceerde biogas benut in biogasmotoren. Met behulp van biogasmotoren in Zwalm, Zele, Sint-Truiden, Hasselt, Genk en Dendermonde produceerde Aquafin 1,97 miljoen kWh groene stroom (*kWh : kilowattuur – red.*). In 2001 werd de biogasmotor van de RWZI Leuven opgestart (*RWZI : rioolwaterzuiveringsinstallatie – red.*). Bij deze biogasmotoren wordt het koelwater bovendien gebruikt om het slibgistingproces op temperatuur te houden. Op deze manier draagt Aquafin haar steentje bij tot een duurzame ontwikkeling en het opwekken van groene energie in Vlaanderen.

Naast de productie van groene stroom werd in 2000 nog een 2,2 miljoen m³ biogas of 51.100 gigajoule groene warmte geproduceerd. De belangrijkste toepassing is de slibdroger in Deur-

ne, waar in 2000 58,5 % van de benodigde energie werd geleverd door biogas. In 2001 wordt het aandeel van biogas als brandstof nog verder opgedreven door optimalisaties aan het slibdrogingsproces.

2. Naast het optimaliseren van de huidige en het bouwen van nieuwe biogasinstallaties doet Aquafin bijkomend onderzoek op het gistingsproces. Hierbij wordt vooral aandacht besteed aan specifiek proefonderzoek ter verhoging van de afbraak van organisch materiaal gevolgd door een toename van biogasproductie, die dan weer kan worden ingezet voor de productie van groene warmte of stroom. Tevens wordt door Aquafin onderzoek verricht op bepaalde voorbehandelingsmethoden om het slib te desintegreren/hydrolyseren, en dit ter verbetering van de vergistbaarheid van het slib. Dit onderzoek loopt parallel met een doctoraatsonderzoek van de KU Leuven betreffende "Optimalisatie van slibverwerking en -afzet bij rioolwaterzuivering door geavanceerde fysisch-chemische slibbehandeling". (*KU Leuven : Katholieke Universiteit Leuven – red.*)

Tot slot kunnen wij vermelden dat door Aquafin in het verleden ook werd nagegaan of het geproduceerde biogas kan worden toegepast als brandstof voor voertuigen. Gezien enerzijds de synergie tussen de energieproductie (biogasinstallaties) en de energievraag van de Aquafininstallaties, en anderzijds de hoge kwaliteitseisen die gesteld worden aan het biogas voor voertuigen alsook de decentrale biogasproductie van de Aquafininstallaties, is het zowel vanuit ecologisch als economisch oogpunt niet zinvol om het biogas van RWZI-slib toe te passen als brandstof in voertuigen.

Vraag nr. 13
van 2 oktober 2001
van de heer JAN LOONES

Militaire domeinen – Bestemming

Ik verneem dat de minister plannen heeft om aan de militaire domeinen die zullen vrijkomen door de geplande sluiting van een aantal kazernes, een groene bestemming te geven (De Morgen van 7 september 2001).

Die gebieden worden al beheerd door de Vlaamse overheid, op basis van een protocol met het leger.

De minister heeft naar verluidt de federale minister van Landsverdediging in een brief op de hoogte gebracht van haar plannen.

1. Om welke militaire domeinen gaat het specifiek ?
2. Heeft de federale minister van Landsverdediging al gereageerd op het schrijven van de minister ? Zo ja, wat is de reactie ?
3. Hoe gaat de minister verder tewerk om haar doel te bereiken ?

Antwoord

1. De domeinen op de hiernavolgende lijst worden beheerd door de diensten van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) – onder meer afdeling Bos en Groen – in uitvoering van de bestaande overeenkomst tussen Landsverdediging en het Vlaams Gewest.

Het is niet bekend welke militaire domeinen eventueel vervreemd zullen worden.

2. De minister van Landverdediging heeft nog niet gereageerd.

Uit telefonische contacten van mijn kabinetsmedewerker met medewerkers van het kabinet-Flahaut blijkt dat men momenteel prioriteit geeft aan de gevolgen voor het personeel van de Krijgsmacht, voor er meer duidelijkheid zal komen over de toekomst van de domeinen.

Ik vind dit geen onlogische aanpak. Wel verwacht ik toch binnen een redelijke termijn een antwoord van minister Flahaut.

3. Er komt een protocol waarin duidelijk zal worden gestipuleerd dat er overleg moet zijn met de gewesten voor reffectatie van de militaire domeinen.

De werkwijze zal daarbij analoog zijn met de eerdere affectatie van een reeks militaire domeinen (o.a. Fort van Wilrijk, Marinebasis van Nieuwpoort) en waarbij de eigenlijke overdracht gebeurt door onteigening in der minne.

Provincie	Militaire plaats	Gemeente	Militair domein	Beoogde zone
Vlaams-Brabant Antwerpen	Melsbroek Brasschaat	Steenokkerzeel, Perk Brasschaat, Wuustwezel, Brecht	munitiedepot Groot schietveld	grasland bos, heide, vennen
Antwerpen	Brasschaat	Brasschaat, Kapellen, Kalmthout	Klein schietveld	bos, heide, vennen
Antwerpen	Oostmalle	Malle, Zoersel	vliegveld	heide, vennen
Antwerpen	Tielen	Kasterlee, Tielen	oefenterrein	bos
Antwerpen	Herentals	Grobbendonk	oefenterrein	bos
Antwerpen	Weelde	Ravels, Weelde	vliegveld	heide, vennen
Limburg	Leopoldsburg	Leopoldsburg, Beringen, Hechtel-Eksel	oefenterrein	bos, heide, vennen, duinen
Limburg	Peer	Peer, Kleine Brogel	vliegveld	bos, heide
Limburg	Houthalen- Helchteren	Meeuwen-Gruitrode, Houthalen-Helchteren	schietveld	bos, heide, vennen, brongebied
Limburg	Zutendaal	Zutendaal, Maasmechelen	vliegveld	bos
Limburg	Zonhoven	Zonhoven	depot	bos
Oost-Vlaanderen	Ursel	Knesselare, Ursel	vliegveld	bos, grasland
Oost-Vlaanderen	St.-Niklaas	Beveren, Haasdonk	kwartier	bos
Oost-Vlaanderen	Gavere	Gavere	kasteelpark	bos
Oost-Vlaanderen	Gavere	Nazareth	pompstation	bos
West-Vlaanderen	Houthulst	Houthulst, Staden, Lange- mark-Poelkapelle	munitiedepot	bos, heide
West-Vlaanderen	Nieuwpoort	Middelkerke, Nieuwpoort	Kamp Lombardsijde	duinen, strand, slikken
West-Vlaanderen	Zedelgem	Zedelgem	Vloetenveld (zuid)	bos
West-Vlaanderen	Brugge	Beernem, Oedelem	Ryckevelde	bos
West-Vlaanderen	Roeselare	Wevelgem, Moorsele	vliegveld	bos

Vraag nr. 15
van 5 oktober 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Waalse Open Boerderijdagen

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering
 Vraag nr. 3
 van 5 oktober 2001
 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
 Blz. 585

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 18
van 5 oktober 2001
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Lustrerie Massive Mortsel – Bodemonderzoek

In februari 2001 werd bekendgemaakt dat het grondwater op de voormalige gronden van Lustrerie Massive aan de IJzerenweglei in Mortsel vervuild is. Deze vaststelling werd gedaan door de firma Lisec, die een verkennend onderzoek uitvoerde. Het onderzoek wijst op een historische vervuiling door de Lustrerie Massive.

Vooraf het grondwater zou ernstig verontreinigd zijn. De gemeten hoeveelheden tetra- en trichlooretheen in het grondwater zouden soms 200 maal de toegestane norm overschrijden. Ondertussen werd ook een beschrijvend bodemonderzoek opgestart. Ook de beek achter de terreinen van Lustrerie Massive is zwaar verontreinigd.

1. Wat zijn de precieze resultaten van het beschrijvend bodemonderzoek ?
2. Wat is de vermoedelijke oorzaak van de verontreiniging ?
3. Sinds wanneer is de verontreiniging bekend ?
4. Welke maatregelen werden er genomen vanuit de overheid na vaststelling van de verontreiniging van het grondwater ?

5. Welke verontreiniging werd er in de achtergelegen beek vastgesteld ?
6. Zijn deze verontreinigingen ook het gevolg van de historische vervuiling van Massive ?
7. Wanneer worden de saneringen aangevat ?
8. Wie zal de saneringskosten dragen ?

Antwoord

1. Er is momenteel nog geen beschrijvend bodemonderzoek, wel een oriënterend bodemonderzoek voor een aantal percelen. De voormalige gronden van de Lustrerie Massive omvatten meerdere kadastrale percelen, met meerdere eigenaars en/of gebruikers. De stand van de bodemonderzoeken voor de verschillende percelen is soms verschillend. De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) heeft :

- een oriënterend bodemonderzoek op perceel 269 N2 uitgevoerd in opdracht van Adriaensens NV in 1998, de overdrager Adriaensens NV werd toen aangemaand in het kader van deze overdracht ;
- een oriënterend bodemonderzoek op perceel 269 Z uitgevoerd in 1998, hiervoor is een ambtshalve beschrijvend bodemonderzoek lopende daar de overdrager het statuut "on-schuldigheid" heeft verkregen ;
- een oriënterend bodemonderzoek op perceel 269 K2 uitgevoerd in opdracht van Adriaensens NV in juli 2001, de overdrager Adriaensens NV werd aangemaand in het kader van de betrokken eigendomsoverdracht.
- een verslag van bijkomend onderzoek begin 2001 uitgevoerd door Lisec VZW in opdracht van Adriaensens NV ontvangen, overgezonden door het gemeentebestuur van Mortsel.

Naar aanleiding van dit laatste bijkomend onderzoek uitgevoerd door Lisec, heeft de OVAM de opdracht gegeven tot het uitvoeren van een globaal onderzoek naar de potentiële risico's van de verontreiniging voor de omgeving. De afronding van dit bijkomend onderzoek in opdracht van de OVAM wordt verwacht voor het einde van dit jaar.

2. Op basis van de momenteel bekende gegevens wordt aangenomen dat de verontreiniging in hoofdzaak ontstaan is ten gevolge van de voormalige activiteiten van Lustrerie Massive.
3. De verontreiniging is bekend sinds 1998, in die zin dat in 1998 door Adriaensens NV op het perceel 269 N2 een verontreiniging werd vastgesteld waarvoor de bodemsaneringsnorm voor gechlloreerde solventen slechts enkele malen werd overschreden.

Tijdens bijkomend onderzoek, uitgevoerd door Lisec en aan de OVAM overgezonden door het gemeentebestuur van Mortsel begin 2001, werden hogere concentraties vastgesteld, onder meer op andere percelen en/of de openbare weg.

Ook in het oriënterend bodemonderzoek voor perceel 269 K2 van juli 2001 werden hogere concentraties aan gechlloreerde solventen vastgesteld.

4. Naar aanleiding van de oriënterende bodemonderzoeken werd de overdrager Adriaensens NV door de OVAM aangemaand tot het uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek voor de percelen 269 K2 en 269 N2. Perceel 269 N2 is door de Vlaamse regering tevens aangeduid als historisch verontreinigde grond waarop bodemsanering moet plaatsvinden.

Naar aanleiding van het bijkomend onderzoek door Lisec VZW werden de omwonenden in een straal van ongeveer 100 meter rond het perceel van 269 N2 door het gemeentebestuur van Mortsel verzocht geen putwater of grondwater meer te gebruiken. Tevens werd door de OVAM aan Tauw NV de opdracht gegeven :

- een overzicht te maken van alle beschikbare gegevens (zowel m.b.t. de historiek van de terreinen alsook alle technische informatie van de verschillende bodemonderzoeken) ;
- een (tussentijdse) risico-evaluatie te maken op basis van de gegevens ;
- bijkomend onderzoek uit te voeren door middel van strategisch geplaatste peilbuizen ;
- een evaluatie te maken van de door de gemeente uitgevaardigde voorzorgsmaatregelen.

Momenteel wordt deze laatste fase afgerond.

5. De belangrijkste verontreiniging aan de achterkant van het terrein is een verontreiniging met chloorhoudende koolwaterstoffen.
6. Op basis van de momenteel beschikbare gegevens wordt vermoed dat de verontreiniging vooral totstandgekomen is ten gevolge van de voormalige activiteiten van Lustrerie Massive.
7. Voor perceel 269 Z is door de OVAM reeds een ambtshalve beschrijvend bodemonderzoek opgestart. Voor de percelen 269 K2 en 269 N2 werd de overdrager van het perceel (Adriaensens NV) aangemaand tot het uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek. Tot op heden heeft de OVAM nog geen beschrijvend bodemonderzoek ontvangen van deze percelen.

Indien uit een beschrijvend bodemonderzoek zou blijken dat een bodemsaneringsproject noodzakelijk is, zal in dat project een afweging worden gemaakt van de beschikbare technieken om deze verontreiniging te saneren.

8. Voor perceel 269 Z is een ambtshalve beschrijvend bodemonderzoek in opdracht van de OVAM bezig, voor de percelen 269 K2 en 269 N2 werd de overdrager van het perceel (Adriaensens NV) aangemaand tot het uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek.

Volgens de bepalingen van het bodemsaneringsdecreet dient de saneringsplichtige en/of de overdrager op eigen kosten over te gaan tot de bodemsanering. Wie overeenkomstig deze bepalingen kosten maakt, kan deze verhalen op de persoon die aansprakelijk is.

Onverminderd de saneringsplicht, kan de saneringsplichtige van deze persoon een voorschot vorderen, of eisen dat hij een financiële zekerheid stelt.

Voor het perceel 269 Z, waar "onschuld" werd toegekend, wordt de bodemsanering uitgevoerd door de OVAM. Deze grond komt dan ook voor op de lijst van bodemsanereringen waarvan de uitvoering ambtshalve door de OVAM wordt begonnen of voortgezet.

**Vraag nr. 23
van 5 oktober 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Voeren – Gemeentebossen

In de loop van de maand augustus 2001 stond in het Belang van Limburg een bericht over de mogelijke verkoop aan Vlaanderen van 220 hectare bos in Voeren. Enerzijds zou het gemeentebestuur, dat een zware financiële erfenis van zijn voorganger torst, daarmee zijn geholpen, en anderzijds zou dit natuurlijk een behoorlijke garantie zijn voor het behoud van de prachtige Voerense bossen.

1. Kan de minister mij zeggen of zij reeds een formele vraag in dat verband van de gemeente Voeren heeft ontvangen ?
2. Zo ja, heeft zij deze vraag reeds overwogen of is zij bereid dit te doen ?

Wanneer mag er eventueel terzake een beslissing worden verwacht ?

Antwoord

1. De afdeling Bos en Groen is inderdaad in het bezit van een concreet verkoopaanbod van de gemeente Voeren. Het betreft een aanbod van ruim 261 ha.

Dit aanbod wordt momenteel onderzocht door de bevoegde buitendienst van de afdeling Bos en Groen.

2. Ik heb hierover reeds een principiële standpunt ingenomen. Ik ben van oordeel dat lokale besturen hun verantwoordelijkheid dienen te nemen inzake duurzaam bosbeheer. Voor de bossen in eigendom van de gemeente Voeren en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Antwerpen wil ik een uitzondering maken, gezien de specifieke situatie van deze gemeenten.

Het aankoopbeleid dat ik wens te voeren, berust op twee pijlers. Enerzijds met het aankoopbeleid de doelstellingen inzake bosuitbreiding ondersteunen. Wat de verwerving van bestaande bossen betreft, wil ik mij richten op het uitbreiden van het areaal aan bosreservaat. Het beheer van bosreservaten vergt een grote technische deskundigheid, die zeker aanwezig is bij de diensten van het Vlaams Gewest. Bovendien wordt het beheer van deze bosreservaten begeleid door een adviescommissie.

Zeker wat de bossen van de gemeente Voeren betreft, komt een aanzienlijk deel van het aanbod in aanmerking voor het statuut van bosreservaat. Het is mijn betrachting de nodige kredieten voor de verwerving van bedoelde gron-

den nog op de begroting van het jaar 2001 in te schrijven.

Ik heb de bevoegde diensten de instructie gegeven hiervoor het nodige te doen.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
INNOVATIE, MEDIA
EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 148
van 18 september 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kinderen en allochtonen – Beeldvorming en beeld-opvoeding

Een VUB-onderzoek over de tolerantiegraad bij kinderen ten opzichte van allochtonen legde de nadruk op de rol van de media (VUB : Vrije Universiteit Brussel). Ook de rol van de openbare omroep is hierin belangrijk.

Welke stappen deed de minister naar de Vlaamse media om naar aanleiding van dit onderzoek positieve aandacht te schenken aan dit probleem ?

N.B. Een vraag over hetzelfde onderwerp werd gesteld aan de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking en mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

(Gecoördineerd antwoord : blz. 642 – red.)

Vraag nr. 149
van 18 september 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Meyersbroeken Willebroek – Bestemmingswijziging

Na de bekendmaking van het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 inzake de gedeeltelijke herziening van het gewestplan Mechelen, werd door een aantal inwoners van de Willebroekse deelgemeente Heindonk bij de gouverneur van de provincie Antwerpen bezwaar ingediend tegen de bestemmingswijziging van het gebied dat kadastraal als Meyersbroeken wordt omschreven, van verblijfsrecreatiegebied in natuurgebied.

De betrokkenen vragen het behoud van de oorspronkelijke bestemming en ingeval daar niet wordt op ingegaan, wordt planschade gevraagd.

Tot op heden werden betrokkenen blijkbaar in het ongewisse gelaten over het verdere gevolg van deze zaak.

1. Kan de minister mij meedelen of een dergelijke handelwijze normaal is ?
2. Is hij op de hoogte van de stand van zaken in dit dossier ?

Antwoord

De wijziging van het gewestplan Mechelen en de bekendmaking werden doorgevoerd overeenkomstig de voorzieningen van artikel 11 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996.

Na de voorlopige vaststelling van het ontwerp-gewestplan, bij besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999, werd door de gouverneur van de provincie Antwerpen het openbaar onderzoek georganiseerd in alle gemeenten van het gewestplan. Het openbaar onderzoek werd aangekondigd door aanplakking in elke bij het gewestplan betrokken gemeente en driemaal door berichten in het Belgisch Staatsblad, in drie dagbladen en op de VRT-radio.

Tijdens dat onderzoek kon iedereen bezwaren indienen bij de gouverneur en konden de betrokken gemeenten en de bestendige deputatie advies uitbrengen. Daarna werd het ontwerpplan, samen met de ingediende bezwaren en adviezen, voorgelegd aan de Regionale Commissie van Advies, die er een advies over heeft uitgebracht. Nadat alle resultaten door de gouverneur werd overgezonden aan de minister, werd aan de hand van dat bundel het definitief plan voorbereid. Ten slotte heeft de Vlaamse regering, na advies van de Raad van State, het plan definitief goedgekeurd bij besluit van 30 maart 2001.

Het besluit werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 21 juni 2001, waarin tevens het volledig advies van de Regionale Commissie van Advies werd opgenomen. De plannen traden in werking veertien dagen na publicatie in het Belgisch Staatsblad.

Inmiddels werden de plannen gedrukt en toegezonden aan de provincie, een aantal instanties en alle gemeenten van het gewestplan Mechelen. De gemeentebesturen werd verzocht de plannen met de stedenbouwkundige voorschriften en het advies van de Regionale Commissie van Advies ter inzage te willen leggen van de bevolking binnen vijftien dagen na hun bekendmaking in het Belgisch Staatsblad. De niet-normatieve delen van het plan, met name de plannen met de toestand en de toelichting, zijn ter inzage bij de afdeling Ruimtelijke Planning, Koning Albert II laan 20, Brussel en bij de afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (ROHM), Copernicusstraat 1, Antwerpen.

De gevolgde wijze van bekendmaking is conform de wettelijke voorzieningen. Daarbij komt nog dat iedere goedkeuring van een gewestplanwijziging steeds door de Vlaamse regering wordt meegeedeeld aan de pers en dat er vooral in de lokale kranten, op de lokale radio en televisie, en vaak ook in gemeentelijke infobladen, uitvoerig bericht wordt over de goedgekeurde planvoorzieningen.

Een meer persoonlijke bekendmaking waarbij eenieder die een bezwaarschrift indient – voor het gewestplan Mechelen waren dat er 8.696 – een bericht moet krijgen omtrent het verder gevolg van zijn zaak, is niet voorgeschreven. Een decretale verplichting om iedereen aan te schrijven, zou een moeilijke taak zijn, gezien ook de grote aantallen bezwaarschriften en mogelijke procedurefouten wanneer niet iedereen een antwoord ontvangt.

Al wie een bezwaar indient omtrent een ontwerpplan dat ter inzage ligt in het gemeentehuis, kan hetzelfde plan na definitieve goedkeuring opnieuw inkijken in het gemeentehuis. Overigens worden ook bij de gemeentelijke plannen van aanleg en zelfs voor verkavelings- en bouwvergunningen bezwaarindieners niet individueel ingelicht omtrent het gevolg dat aan hun bezwaar wordt gegeven.

Vraag nr. 151
van 18 september 2001
van de heer JAN LOONES

Verblijfsrecreatieve zones – Vastgoedprojecten

Naar verluidt, zouden er nogal wat onregelmatigheden plaatsvinden bij de invulling van de bestemming van de gronden op het gewestplan aangeduid als ruimte voor verblijfsrecreatie.

Terwijl aanvankelijk deze gronden inderdaad bijna geheel ingenomen werden door bedrijven met een aanbod aan plaatsen voor openluchtrecreatieve verblijven, stelt de Campingfederatie CKVB vast dat deze gronden nu meer en meer gebruikt worden voor allerlei vastgoedprojecten.

De kust is daar het meest onderhevig aan : vaste constructies (zogenaamde witteproductenvissershuisjes) worden neergezet op terreinen bestemd voor recreatieve verblijven. Alhoewel de eigenaars van deze permanente constructies elders gedomicilieerd zijn, verblijven zij in werkelijkheid jaar in jaar uit in een zone die in feite voor recreatieverblijf is bedoeld.

De kust verloor in het afgelopen jaar reeds zes kampeerterreinen (samen goed voor 1.300 kampeerplaatsen) aan de vastgoedsector.

Komt daarbij de oneerlijke concurrentie. De recreatieondernemers kunnen onmogelijk de prijzen bieden die de projectontwikkelaars (met het oog op verkaveling en doorverkoop van de aangekochte gronden) bieden. Daardoor kunnen sommige recreatieondernemers niet langer aanpalende terreinen verwerven, waardoor ze niet kunnen uitbreiden. En voor diegenen voor wie dit wel nog gelukt is, blijft er niet veel financiële ruimte over om te investeren op dit nieuwe terrein.

Verder blijkt dat de massale "uitdrijving" van kampeersers door de "uitverkoop" van kampeerterreinen aan de vastgoedsector tot gevolg heeft dat de verkoopbaarheid van het kampeerproduct op de helling komt te staan. De kampeersers kijken heel wantrouwend aan tegen wat aan het gebeuren is, en veel bonafide kampeeruitbaters worden met dit wantrouwen geconfronteerd.

Terwijl de sector nog begrip kon opbrengen voor een sanering in het kader van het kampeerdecreet en bijgevolg geen vragende partij was voor meer ruimte voor verblijfsrecreatie, vreest hij opnieuw vragende partij te worden, maar dan als gevolg van de "grondhonger" van de vastgoedsector.

1. Is de minister op de hoogte van het fenomeen van de opmars van het vastgoed op gronden in het gewestplan aangeduid als bestemd voor recreatieverblijven ?

2. Zo ja, wat heeft de minister hiertegen reeds ondernomen ?
3. Ziet de minister een mogelijkheid om de bestemming van de gronden te verduidelijken, zodat geen misverstanden bestaan omtrent de invulling ervan ?
- recreatieve en toeristische accommodatie ;
 - verblijfsaccommodatie : kampeerterreinen ; gegroepeerde chalets ; kampeerverblijfparken ; weekendverblijfparken.

Op deze gebieden kunnen dus binnen de voorwaarden van het KB van 30 oktober 1973 of – voor de weekendverblijfparken aan de kust – het KB van 31 december 1975 en met de vereiste stedenbouwkundige vergunning vaste gebouwen worden opgetrokken. Dit geldt ook voor gebieden voor dagrecreatie, maar daar is verblijfsaccommodatie uitgesloten.

Antwoord

1. Bij de administratie zijn de volgende vastgoedprojecten bekend in recreatiezones :

De Haan

- Holiday Village : verkaveling met globale vergunning voor 261 vakantiewoningen, rechtstreeks uitgereikt door het gemeentebestuur ;
- NV Zeeparken : verkaveling met globale vergunning voor 96 loten, rechtstreeks uitgereikt door het gemeentebestuur ;
- 18 gebouwen met 322 vakantiewoningen in BPA in een zone voor vakantiewoningen, waarvoor rechtstreeks vergunning werd uitgereikt door het gemeentebestuur ;
- Sunparks : voorbespreking over 185 vakantiewoningen ;
- New Vennepoel : 900 verblijven, niet in verkaveling, maar met vergunning uit jaren zeventig ;

Nieuwpoort

- 150-tal vakantiewoningen in een zone voor recreatie met een BPA, waarvoor de vergunning rechtstreeks door het gemeentebestuur werd afgeleverd. (*BPA : bijzonder plan van aanleg – red.*)

Hieruit blijkt dat er inderdaad een beweging merkbaar is naar de oprichting van duurzame constructies door private ontwikkelaars op terreinen voor verblijfsrecreatie.

Algemeen kan worden gesteld dat het realiseren van weekendverblijfparken in essentie niet strijdig is met het bestemmingsvoorschrift "verblijfsrecreatie". Op gebieden voor dag- en verblijfsrecreatie zijn immers toegestaan :

De vergunningverlenende overheden kunnen bij de behandeling van de aanvraag van een verkavelingsvergunning of een stedenbouwkundige vergunning oordelen dat de omvorming van een camping gelegen in een zone voor verblijfsrecreatie naar een weekendverblijfpark, om stedenbouwkundige redenen al dan niet gewenst is.

2. Het standpunt op het niveau van het Vlaams Gewest werd verduidelijkt in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Hierin wordt uitdrukkelijk gesteld dat permanente bewoning in infrastructuur voor tijdelijke en recreatieve verblijven niet gewenst is. Een zone voor verblijfsrecreatie is dus geen woonzone. Het is in eerste instantie de taak van de gemeenten om hiertegen op te treden.
3. Maatschappelijk kan worden gesteld dat zowel weekendverblijfparken als kampeerterreinen een eigen sociale doelgroep hebben die van de specifieke infrastructuur gebruik zal maken om te recreëren. Zowel de gemeenten als de provincie West-Vlaanderen hebben de mogelijkheid om op deze trend in te spelen. De provincie West-Vlaanderen kan, in het kader van het provinciaal ruimtelijk structuurplan en toeristische netwerken van provinciaal niveau, een visie uitwerken en deze in ruimtelijke uitvoeringsplannen vertalen. Ook de gemeenten kunnen, naar aanleiding van de opmaak van hun gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, en in overleg met de hogere overheden, hierover een visie ontwikkelen en deze indien noodzakelijk in gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen vastleggen. Hierdoor kunnen, ook planmatig, de verschillende vormen van recreëren worden vastgelegd en beschermd.

Vraag nr. 152
van 21 september 2001
van de heer JOS DE MEYER

Vergunningenregister – Stand van zaken

Volgens het decreet op de ruimtelijke ordening van mei 1999 moeten de gemeenten tegen 1 mei 2001 beschikken over een vergunningenregister. Mits een in het college goedgekeurde motivering, kan er een uitstel van één jaar, tot 1 mei 2002, worden aangevraagd.

1. Wat is de huidige stand van zaken inzake de opmaak van een vergunningenregister :
 - welke centrumsteden en andere Vlaamse gemeenten beschikken reeds over een goedgekeurd vergunningenregister ;
 - in welke fase van uitvoering zijn de gemeenten en centrumsteden (nog niet gestart, pas gestart, reeds ver gevorderd, ...) ;
 - welke gemeenten hebben een gemotiveerde afwijking van de termijn aangevraagd ;
 - worden er nog vele vragen tot afwijking van de termijn verwacht ?
2. Is het zo dat de minister overweegt om de strikte termijn voor de opmaak van het vergunningenregister te veranderen, met dien verstande dat elke gemeente die op 1 mei 2002 nog niet beschikt over een vergunningenregister tegen die datum wel een projectplan moet opmaken en ter goedkeuring voorleggen aan de Vlaamse regering ?

En wat zou zo'n projectplan moeten inhouden ?

Antwoord

1. Momenteel zijn er nog geen gemeenten die over een goedgekeurd vergunningenregister, zoals bedoeld in artikel 191 van het decreet, beschikken.

Het decreet schrijft niet voor dat de gemeenten mij moeten informeren over de stand van zaken van de lopende totstandkomingsprocedure, zodat niet bekend is welke vergunningenregisters in opmaak zijn en in welke mate ze al dan niet reeds volledig zijn.

220 (van de 308) Vlaamse gemeenten hebben reeds bij ministerieel besluit het in artikel 191 bedoelde uitstel met één jaar verkregen.

Nog meerdere aanvragen tot uitstel zijn in behandeling. Naar het zich laat aanzien, zullen alle gemeenten effectief dat uitstel (moeten) verkrijgen.

2. De in artikel 191 opgenomen termijn (zelfs na het verkregen uitstel) is een termijn van orde. Er zijn met andere woorden geen sancties bepaald als de vergunningenregisters pas later tot standkomen. Wel zijn maatregelen voorhanden als de gemeenten na vijf jaar niet voldoen om in het nieuwe vergunningensysteem te stappen. Het beschikken over een goedgekeurd vergunningenregister is één van die voorwaarden.

Gelet op de problemen die de gemeenten ondervinden bij de opmaak van hun vergunningenregisters, problemen waarbij de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) overigens intensieve ondersteuning aan de gemeentebesturen verleent om ze zo snel en adequaat mogelijk op te lossen, overweeg ik inderdaad een aanpassing aan de thans geldende vereisten.

Ofwel zal dit bestaan uit een aanpassing van de termijn, ofwel zal worden toegestaan dat het eerste vergunningenregister slechts de basisgegevens bevat voor een bepaalde periode (bijvoorbeeld tot vijf of tien jaar terug).

Laatstgenoemde mogelijkheid biedt het voordeel dat men niet moet wachten tot alle gegevens beschikbaar zijn, maar dat men systematisch het register verder kan aanvullen na de goedkeuring.

In het eerste geval lijkt een decretale aanpassing onafwendbaar. Voor het tweede geval wordt thans onderzocht of dit ook niet binnen de huidige bepalingen mogelijk is.

Vraag nr. 1
van 26 september 2001
van de heer JACKY MAES

TV-distributie – Tariefverminderingen

De tv-distributiemaatschappij Tevewest, actief in de regio Oostende, kent momenteel een vermindering van het abonnementsgeld tv-distributie toe aan iedereen die ook de vrijstelling van het kijk- en

luistergeld geniet. De vermindering wordt verleend op vertoon van het vrijstellingsbewijs kijk- en luistergeld. Ik vermoed dat er ook nog andere tv-distributiemaatschappijen zijn in Vlaanderen die de dezelfde sociale maatregel hanteren.

Als echter binnenkort het kijk- en luistergeld wordt afgeschaft, dan zullen ook de vrijstellingsbewijzen verdwijnen. Dit zou betekenen dat niemand nog recht zou hebben op de vermindering van het abonnementsgeld voor tv-distributie, gezien het feit dat niemand nog een vrijstellingsbewijs kijk- en luistergeld zal kunnen voorleggen. Tevest weet momenteel niet wat er moet gebeuren als het kijk- en luistergeld wordt afgeschaft.

Zijn er op dit vlak initiatieven vanuit het beleid ?

Antwoord

1. Het klopt dat verschillende kabelmaatschappijen op dit ogenblik een vermindering van het abonnementsgeld toekennen aan iedereen die op basis van de wet van 13 juli 1987 (art. 19) en het ministerieel besluit van 4 augustus 1987 (art. 2) betreffende het kijk- en luistergeld vrijstelling van het kijk- en luistergeld geniet.
2. Vanaf 1 januari 2002 wordt het kijk- en luistergeld afgeschaft.

Vanuit de Vereniging van Vlaamse Kabelmaatschappijen (VVK) wordt mij gemeld dat de kabelmaatschappijen, in overleg met het federaal departement van Sociale Zaken, zoeken naar een objectief criterium om een tariefvermindering zoals bedoeld sub 1 toe te kennen.

De VVK zal mijn diensten informeren over de stand van zaken in deze aangelegenheid.

Vraag nr. 3 van 26 september 2001 van de heer CARL DECALUWE

VRT – Exclusiviteitscontract Woestijnvis

Het productiehuis Woestijnvis heeft een contract gesloten met de openbare televisieomroep om tot midden 2005 exclusief aan de VRT programma's te blijven leveren.

1. Wat is de aard van het contract en volgens welke procedure is dit verlopen ? Welk bedrag is hiermee gemoed ?

2. In welke mate is de wet op de overheidsopdrachten toegepast ? Welke andere productiehuizen kregen de kans om mee te dingen ?

Antwoord

De overeenkomst maakt deel uit van een overeenkomst waarin bepaald wordt dat Woestijnvis in de vermelde periode een aantal tv-programma's exclusief zal verwezenlijken voor de VRT.

De bedragen die hiermee samenhangen, vormen vertrouwelijke bedrijfsinformatie.

Aangezien de overeenkomst betrekking heeft op de aanmaak van tv-programma's voor de omroep, is de wetgeving betreffende de overheidsopdrachten niet van toepassing (volgens bijlage 2 bij de wet van 24 december 1993 zijn opdrachten betreffende de aankoop, de ontwikkeling, de productie of coproductie van programmamateriaal door televisieomroeporganisaties, diensten die niet onder het toepassingsgebied van de wet vallen).

De overeenkomst belet uiteraard niet dat de VRT opdrachten voor de aanmaak van tv-programma's kan en blijft toevertrouwen aan andere productiehuizen.

Vraag nr. 4 van 2 oktober 2001 van de heer JAN LOONES

Onroerende voorheffing – Vrijstelling – Prins Laurent

Ik verwijs naar mijn vraag om uitleg over de invordering van de onroerende voorheffing voor de woning van prins Laurent en het antwoord van de minister-president (*Handelingen Commissievergadering nr. 222 van 28 juni 2001, blz. 1 – red.*).

De minister-president heeft toen in zijn antwoord verwezen naar het onderzoek dat bij zijn administratie naar het dossier "prins Laurent" lopende is. Hij beloofde mij dat hij zelf – zodra het onderzoek afgerond is en bekend is of het over een openbaar dan wel een privé-goed gaat – zou terugkomen op deze aangelegenheid en het parlement zou inlichten over de beslissing die hij terzake zal nemen.

Naar verluidt, zou de Vlaamse administratie onder tussen bij de federale administratie een kopie hebben opgevraagd van het vrijstellingsdossier, niette-

genstaande de Vlaamse overheid sedert 1999 in deze zaak bevoegd is.

Verder blijkt dat, in de dagelijkse praktijk, er nog steeds op het federale niveau beslissingen genomen worden inzake vrijstelling van onroerende voorheffing (op grond van artikel 253, paragraaf 3 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen) en dat de federale overheid dat ook doet voor alle nieuw opgerichte gebouwen, zonder zelfs de instemming van de Vlaamse administratie te vragen.

1. Kan de minister de stand van zaken meedelen in het onderzoek van zijn administratie naar het dossier van prins Laurent ?
2. Wanneer denkt de minister aan het parlement zijn beslissing terzake te kunnen meedelen ?
3. Klopt het dat de Vlaamse administratie bij de federale administratie een kopie heeft opgevraagd van het vrijstellingsdossier van prins Laurent ? Zo ja, met welke bedoeling ?
4. Klopt het dat beslissingen inzake vrijstelling van onroerende voorheffing, ook voor alle nieuw opgerichte gebouwen, in feite nog steeds genomen worden op het federale niveau ?

Antwoord

- 1, 2 en 3. Vooreerst wens ik nogmaals te benadrukken dat het betrokken goed eigendom is van de Koninklijke Schenking en niet van prins Laurent.

In antwoord op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger kan ik meedelen dat het onderzoek momenteel in zijn eindfase is. Enkele dagen geleden werden een aantal inlichtingen door de Koninklijke Schenking verstrekt. Op basis hiervan zal de eindbeslissing spoedig worden genomen. Binnen enkele weken zal ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger dan ook de beslissing van mijn administratie kunnen meedelen.

Het bestaande dossier werd opgevraagd bij de federale administratie, omdat het goed vroeger een vrijstelling had verkregen en de Vlaamse administratie de gronden voor de vrijstelling wou onderzoeken en wou nagaan in hoeverre deze vrijstelling nog kon blijven gelden.

4. De vrijstellingen inzake de onroerende voorheffing kunnen worden ingedeeld in drie categorieën, die ongeveer gelijk zijn qua aantallen.

- De eerste categorie betreft de vrijstellingen die worden verleend in het kader van de regionale tegemoetkomingen inzake economische expansie (de wet van 4 augustus 1978 voor de kleine ondernemingen, en voor de grote ondernemingen de wet van 30 december 1970 of het decreet van 15 december 1993).

Het Vlaams Gewest beslist volledig autonoom tot het verlenen van de vrijstelling. De federale Administratie van het Kadaster (AKRED) past haar bestanden aan op aangeven van het Vlaams Gewest. Na het verstrijken van de periode waarvoor de vrijstelling werd toegekend, zijn de goederen opnieuw belastbaar en worden de bestanden automatisch aangepast. (*AKRED : Administratie van het Kadaster, de Registratie en de Domeinen – red.*)

- De tweede categorie omvat de vrijstellingen in het kader van de medisch-sociale en onderwijsfeer (art. 253, 1° en art. 12 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen).

Het Vlaams Gewest onderzoekt vooreerst het gebrek aan winstgevendheid. Slechts bij een positief oordeel, dus slechts indien er geen winstoogmerk is, wordt het dossier aan de federale Administratie van het Kadaster overgezonden voor onderzoek naar de aanwending van de onroerende goederen voor het medisch-sociale of onderwijsdoel. Finaal beslist het Vlaams Gewest omtrent de vrijstelling.

Voor deze categorie geldt de vrijstelling ook voor het kadastraal inkomen als element van het globaal belastbaar inkomen in de personenbelasting. Het verlenen van deze vrijstelling heeft dus ook gevolgen voor de federale fiscale administratie.

- De derde categorie ten slotte betreft de openbare domeingoederen.

Krachtens artikel 253, 3° van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen wordt vrijgesteld van de onroerende voorheffing : het kadastraal inkomen van onroerende goederen die de aard van nationale domeingoederen hebben, op zichzelf niets opbrengen en voor een openbare dienst of voor een dienst van algemeen nut worden gebruikt. De vrijstelling is van de drie voorwaarden samen afhankelijk. De drie voorwaarden moeten met andere woorden tegelijkertijd vervuld zijn.

Voor deze categorie doet de federale Administratie van het Kadaster momenteel nog autonoom de onderzoeken. Meestal wordt reeds van bij de betekening van het nieuwe kadastraal inkomen de aanvraag tot vrijstelling ingediend bij de federale Administratie van het Kadaster. Hier heeft het Vlaams Gewest dus niet echt zicht op hetgeen wordt vrijgesteld.

Het Vlaams Gewest onderzoekt deze dossiers wel naar aanleiding van een ingediend bezwaar. Het beslissen over een bezwaar inzake de onroerende voorheffing behoort immers exclusief tot de bevoegdheden van het gewest. Het federale Kadaster verstrekt in dat geval enkel advies.

Hierbij moet worden opgemerkt dat, gelet op de ervaring van het Kadaster, over de aard van de goederen (elektriciteitscabines, kerken, watertorens, administratieve gebouwen, e.d.) en het openbaar karakter van de eigenaars (intercommunales, gemeenten, provincies, federale staat, gewesten, OCMW's, e.d.) in 99,9 % van de gevallen weinig betwisting bestaat.

Besluit

Zowel de federale Administratie van het Kadaster als het Vlaams Gewest voeren onderzoeken uit naar de vrijstellingen inzake de onroerende voorheffing.

Deze onderzoeken zijn, bijvoorbeeld voor de tweede categorie, complementair. De onderzoeken zijn in het belang van zowel de federale overheid als het Vlaams Gewest. Het lijkt overigens niet opportuun dat twee verschillende overheden hetzelfde onderzoek zouden uitvoeren.

Voor de vrijstellingen van de derde categorie daarentegen is enkel het gewest betrokken partij, terwijl de vrijstellingen toch worden toegekend door de federale administratie. Dit lijkt mij een onlogische werkwijze. Dat de federale administratie de dossiers behandelt en beslissingsrijp maakt, lijkt mij geen bezwaar, de eindbeslissing dient wel door de Vlaamse overheid te worden genomen. Daarom zal worden onderzocht in hoeverre de controle-dienst van de Vlaamse administratie (die momenteel enkel controles inzake het kijk- en luistergeld uitoefent) vanaf 2002 bepaalde aspecten van deze controle volledig zelf zou kunnen uitvoeren, zon-

der dat daarbij overbodige of dubbele procedures in het leven worden geroepen.

Vraag nr. 5
van 2 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Raden van bestuur

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie
 Vraag nr. 22
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 609

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 6
van 2 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE

Regionale televisieomroepen – Overheidscommunicatie

De leefbaarheid van de regionale televisieomroepen hangt deels af van de bijdrage van de Vlaamse overheidscommunicatie.

Reeds lang kondigt de minister een protocol aan met de regionale televisieomroepen met betrekking tot de Vlaamse overheidscommunicatie.

1. Kan de minister een overzicht geven van de bestedingen voor Vlaamse overheidscommunicatie aan de regionale televisieomroepen, en dit per jaar vanaf 1998 ?
2. Welke criteria werden hier gehanteerd ?
 Wat waren de campagnes en doelgroepen ?
3. Waarom werd tot op vandaag geen protocol met betrekking tot de Vlaamse overheidscommunicatie afgesloten ?

4. Voor wanneer is de toepassing van dergelijk protocol gepland ?

Antwoord

1. De media-aankopen van de Vlaamse overheid verlopen bijna volledig via de informatieambtenaar van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Via dit systeem van centrale media-aankoop werd bij de regionale televisieomroepen in 1998 mediaruimte aangekocht voor een bedrag van 54.940.157 frank, in 1999 voor 21.959.136 frank en in 2000 voor 26.135.348 frank.

Eind september 2001 bedroeg het voorlopige totaalcijfer voor het lopende jaar 30.806.680 frank.

2. Bij de aankoop van mediaruimte en de verdeling van het budget over de verschillend media wordt telkens uitgegaan van de concrete communicatiedoelstellingen en -doelgroepen van de campagne in kwestie.

Bij elke campagne apart wordt dus nagegaan welke media binnen het gegeven totaalbudget het best voldoen aan de communicatiebehoeften. Dit geldt ook voor de inschakeling van de regionale tv-omroepen. Bij de keuze voor regionale televisie wordt rekening gehouden met de bekende gegevens inzake bereik, kijkdichtheid en kijkersprofiel van deze zenders.

3. Er zijn momenteel een aantal initiatieven binnen de Vlaamse regering inzake overheidscommunicatie.

Op dit ogenblik wordt onderzocht hoe deze initiatieven kunnen worden geconcretiseerd.

**Vraag nr. 7
van 5 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE**

Dodehoekspiegels – Overheidsinitiatieven

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 4
van 5 oktober 2001
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 585

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

**Vraag nr. 9
van 5 oktober 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

BVN-TV – Zuid-Afrika

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 5 van 25 oktober 2000 deelde de minister-president mee dat er pas na de beslissing over een eventuele verdere participatie van Vlaanderen aan de zender BVN zou worden gesproken over een eventuele uitbreiding van het zendbereik naar onder meer Zuid-Afrika (BVN : het beste van Vlaanderen en Nederland). BVN was hiervoor overigens vragende partij.

De minister-president stelde eerst te willen nagaan hoeveel Vlamingen in Noord-Amerika werden bereikt en tevens vooraf een volledig dossier te willen verkrijgen met de verwachte kijkdichtheid in Zuid-Afrika, de technische en financiële aspecten, enzovoort. Samenwerking met Afrikaanstalige zenders werd evenmin uitgesloten (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 19 januari 2001, blz. 738 – red.*).

1. Kan de minister een stand van zaken geven ?
2. Wordt naast het Vlaamse en Nederlandse doelpubliek, daarbij ook gedacht aan de talrijke Afrikaanstaligen die in de regio wonen en van wie de taal onder zware druk is komen te staan ?

Zo verzorgt de Zuid-Afrikaanse openbare omroep niet langer Afrikaanstalige uitzendingen voor kinderen.

Is een initiatief van de Vlaamse regering via BVN hier dan niet op zijn plaats ?

Antwoord

1. Eerlang zal een nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en BVN worden afgesloten voor de periode 1 januari 2002 – 31 december 2002.

In de begroting 2001 is een krediet van 50 miljoen frank voor BVN opgenomen.

Op dit ogenblik worden de besprekingen tussen mijn diensten en BVN met het oog op het afsluiten van de beheersovereenkomst gefinaliseerd.

Ik kan alvast melden dat het de bedoeling is om het geografische bereik prioritair uit te breiden tot Zuid-Afrika.

2. BVN richt zich in eerste instantie tot de Nederlanders en de Vlamingen die in het buitenland verblijven.

Uiteraard zullen ook de Afrikaanstaligen in Zuid-Afrika de mogelijkheid hebben om de uitzendingen van BVN te ontvangen.

**Vraag nr. 10
van 5 oktober 2001
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Zonevreemde campings – Postel

Zie :
Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme
Vraag nr. 5
van 5 oktober 2001
van mevrouw Marleen Van den Eynde
Blz. 660

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme.

**Vraag nr. 11
van 5 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE**

Overheidsdiensten – Decentralisatie en werkgelegenheid

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 5
van 5 oktober 2001
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 585

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

PAUL VAN GREMBERGEN

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
AMBTENARENZAKEN
EN BUITENLANDS BELEID

**Vraag nr. 195
van 18 september 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

Vlaams Administratief Centrum Leuven – Architectuurwedstrijd

Het ontwerpen van het Vlaams Administratief Centrum in Leuven maakt het voorwerp uit van een architectuurwedstrijd.

Wat is de huidige stand van zaken ?

Antwoord

Inleiding

In zitting van 20 april 2001 gaf de Vlaamse regering haar goedkeuring aan de locatie, de werkwijze voor de keuze van een ontwerpteam en het wedstrijdreglement betreffende het bouwen van een Vlaams Administratief Centrum in Leuven.

Conform dit reglement en de nota aan de Vlaamse regering (VR/2001/2004/DOC0305) wordt hierbij de stand van zaken meegedeeld na de eerste fase, de "open wedstrijd".

Publicatie en indiening van de ontwerpen

De publicatie van de wedstrijd gebeurde op 18 mei 2001 in het Belgisch Staatsblad en in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschap. Tevens werden een aantal vakbladen aangeschreven om de wedstrijd aan te kondigen.

Op aanvraag van een aantal inschrijvers werd de einddatum voor indiening van de ontwerpen verschoven van 3 augustus 2001 naar 31 augustus 2001, teneinde meer tijd te laten voor opmaak van

ontwerp en eventuele vraagstelling. Via gerechtsdeurwaarder Van Heukelen werden zestien vragen gesteld en beantwoord.

Voor het verstrijken van de einddatum werden bij de gerechtsdeurwaarder 23 ontwerpen ingediend. Deze werden door hem van een speciale codering voorzien, teneinde de anonimiteit te verzekeren. De enveloppen met de persoonlijke gegevens werden door hem bewaard en de rest van de dossiers werd aan de administratie overgezonden, teneinde een presentatie van de ontwerpen in het kader van de jurering mogelijk te maken.

Jurering

De stemgerechtigde juryleden hielden op 21 september een voorbereidende vergadering onder voorzitterschap van de Vlaamse Bouwmeester. Op deze vergadering werd de procedure voor de beoordeling van de dossiers vastgelegd, conform het wedstrijdreglement.

Tevens werden door de Vlaamse Bouwmeester in overeenstemming met het reglement twee vervangende juryleden voorgedragen in de plaats van twee juryleden die niet konden aanwezig zijn op de voorgestelde data. Met akkoord van mevrouw Vandemarliere werd mevrouw M. De Maeseneer voorgedragen en met akkoord van de heer De Baere werd de heer H. Jult voorgedragen. Beiden hebben hun opdracht aanvaard.

Op 3 en 4 oktober 2001 werden de 23 inzendingen tentoongesteld in de lokalen van de afdeling Gebouwen, departement Algemene Zaken en Financiën. Ieder jurylid en ambtshalve waarnemer kon individueel de projecten bekijken en tevens kennis nemen van de projectvisie die bij ieder ontwerp hoorde.

Formeel kwam de jury samen op 10 en 11 oktober, wat leidde tot de aanwijzing van vijf kandidaat-ontwerpers.

Daarop werd de anonimiteit van de vijf laureaten verbroken en werden de gecodeerde enveloppen met de persoonlijke gegevens geopend.

De geselecteerde kandidaten werden gescreend op de in het wedstrijdreglement opgenomen selectiecriteria en bleken hieraan te voldoen.

Finaal werden volgende teams in aanmerking genomen :

- 1) architectuur : Heinle, Wischer und Partner uit Keulen; bouwkunde : Leonhardt, Andra und Partner uit Stuttgart ; speciale technieken : Schmidt Reuter uit Keulen ;
- 2) architectuur : Dirk Coopman uit Gent ; bouwkunde : SBE NV uit Sint-Niklaas ; speciale technieken : Stockman NV uit Gent ;
- 3) architectuur : BVBA Eyers uit Lubbeek ; bouwkunde : TCA uit Brussel ; speciale technieken : Van Reeth uit Lier ;
- 4) architectuur : Gigantes Zenghelis Architects, Hans Maes, Heidi van Eetvelt en Bart De Leeuw uit Brussel ; bouwkunde en speciale technieken : Ove Arup & Partners uit Londen ;
- 5) architectuur : B-architecten uit Antwerpen en de Architecten Cie uit Amsterdam ; bouwkunde en speciale technieken : ABT – Velp (Arnhem).

Verder verloop van de procedure

Conform het wedstrijdreglement zal onder begeleiding van de jury de tweede fase worden aangevat, bestaande uit een toetsing van de ontwerpvisie, een bevraging over de procesmatige en communicatieve aanpak van het project en de onderhandelingen over het raamcontract.

Een eerste juryvergadering heeft hieromtrent plaats op 18 oktober 2001.

Vraag nr. 196 van 18 september 2001 van mevrouw SONJA BECQ

Loopbaanonderbreking – Herintreding (2)

Aanvullend op mijn schriftelijke vraag "Ambtenaren – Herintreding na loopbaanonderbreking" (vraag nr. 165) van 7 juni 2001 met betrekking tot herintreding bij loopbaanonderbreking in de Vlaamse administratie, had ik graag inzicht in de duur van de loopbaanonderbreking. Het zou immers kunnen dat minder tot herintreding wordt overgegaan wanneer men langer (deeltijdse) loopbaanonderbreking nam (*Bulletin Vragen en Antwoorden nr. 1 van 5 oktober 2001, blz. 158 – red.*).

Vandaar volgende vragen.

1. Wat was de gemiddelde duur van de loopbaanonderbreking, bij mannen enerzijds en bij vrouwen

wen anderzijds, in de loop van de verschillende jaren sinds 1992 ?

2. Is er een verband vast te stellen tussen de duur van de loopbaanonderbreking en de kans op herintreden?

Antwoord

In aanvulling op vraag nr. 165 van 7 juni 2001 met betrekking tot de herintreding bij loopbaanonderbreking in de Vlaamse administratie, vraagt de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar de gemiddelde duur van de loopbaanonderbreking bij man-

nen en vrouwen in de loop van de verschillende jaren sinds 1992, en of er een verband is vast te stellen tussen de duur van de loopbaanonderbreking en de kans op herintreden. Deze gegevens werden opgevraagd bij de zeven departementale personeelsdiensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

1. Gemiddelde duur van de loopbaanonderbreking.

De gemiddelde duurtijd van een loopbaanonderbreking (LBO) (uitgedrukt in maanden) sinds 1992 bedraagt :

Departement	Mannen		Vrouwen	
	Voltijdse LBO	Halftijdse LBO	Voltijdse LBO	Halftijdse LBO
LIN	26,1	19,6	24,1	28,0
OND*	31,7		36,7	
COO*	33,1		28,2	
AZF	45,4	14,8	32,4	20,8
WIM	12,0	24,0	27,0	16,0
EWBL	8,5	9,1	7,8	9,7
WVC	28,3	25,6	25,6	27,0

* geen onderscheid gemaakt tussen halftijdse en voltijdse LBO

(*LIN : Leefmilieu en Infrastructuur ; OND : Onderwijs ; COO : Coördinatie ; AZF : Algemene Zaken en Financiën ; WIM : Wetenschap, Innovatie en Media ; EWBL : Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw ; WVC : Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur – red.*)

2. Verband tussen de duur van de loopbaanonderbreking en de kans op herintreding

Zoals reeds eerder gesteld (in antwoord op vraag nr. 165) hervat 66,3 % van de personeelsleden zijn loopbaan opnieuw (deeltijds), waaruit kan worden afgeleid dat er wel degelijk gebruikgemaakt wordt van de mogelijkheid tot herintreding.

Vijf van de zeven departementale personeelsdiensten geven aan dat er geen significant verband is vast te stellen tussen de duur van de loopbaanonderbreking en de kans op herintreding, of dat zij hier geen zicht op hebben.

Het departement LIN – toch het grootste departement binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – stelt evenwel vast dat, naarmate de duur van de loopbaanonderbreking toeneemt, zij een daling van het aantal herintredingen vaststellen, zowel bij halftijdse en voltijdse loopbaanonderbreking genomen door mannen, als bij voltijdse loopbaanonderbreking genomen door vrouwen. Enkel bij de halftijdse loopbaanonderbreking genomen door vrouwen blijft het aantal herintredingen nagenoeg constant.

Het departement WVC stelt eveneens vast dat, naarmate de duur van de loopbaanonderbreking toeneemt, er een daling van het aantal herintredingen optreedt voor de halftijdse loopbaanonderbreking genomen door vrouwen en de voltijdse loopbaanonderbreking genomen door mannen en vrouwen. Bij de halftijdse loopbaanonderbreking genomen door mannen is er geen echte lijn te vinden in de link tussen de duur van de loopbaanonderbreking en de mate van herintreding.

Vraag nr. 198
van 21 september 2001
van de heer ERIK MATTHIJS

Kabinetsmedewerker – Ontslagbesluit

In het Belgisch Staatsblad (BS) verscheen op 5 september laatstleden de benoeming van een raadgever met de rang van kabinetschef. Op 18 mei werd hij benoemd met ingang van 11 mei.

In het Staatsblad van 6 september verschijnt het bericht dat betrokkene per 1 juni eervol ontslag wordt verleend.

In het Staatsblad van 12 september wordt hem opnieuw ontslag verleend, maar werd het besluit van de Vlaamse regering genomen op 31 augustus.

Samenvatting: betrokkene werd op 18 mei benoemd met ingang van 11 mei 2001, werd reeds op 1 juni ontslag verleend en op 31 augustus nog eens.

1. Waarom wordt een personeelslid blijkbaar twee keer ontslag verleend ?
2. Heeft de minister een verklaring voor een personeelsbeleid waarbij een personeelslid slechts voor twintig dagen wordt benoemd ?

Antwoord

Het ontslag van Johan Sauwens als Vlaams minister had tot gevolg dat al de aanstellings- en detachingsbesluiten dienden te worden aangepast.

In de praktijk betekende dit dat Vlaams minister Johan Sauwens voor iedereen een ontslagbesluit ondertekende en dat ikzelf de nieuwe aanstellings- en detachingsbesluiten ondertekende met ingang van 11 mei 2001. De kabinetschef(s) en adjunct-kabinetschef(s) worden evenwel door de Vlaamse regering benoemd of ontslagen, op voorstel van de bevoegde minister, vandaar de publicatie van deze besluiten in het Belgisch Staatsblad.

Bij mijn aantreden op 11 mei werd echter ook het bevoegdheidsbesluit gewijzigd. Sport kwam zo onder de bevoegdheid van Vlaams minister Bert Anciaux. Betrokken raadgever was door Vlaams minister Johan Sauwens met een specifieke opdracht belast voor het beleidsveld Sport. Wegens deze bevoegdheidswissel werd betrokken raadgever op 1 juni 2001 eervol ontslag verleend op mijn kabinet.

1. Aangezien er een legistische fout stond in het ontslagbesluit van 18 mei 2001 (BS 6 september 2001), werd dit rechtgezet in een nieuw besluit van 31 augustus 2001 (BS 12 september 2001).
2. Het ontslag en de wederaanstelling van betrokkene waren een formaliteit, te wijten aan het aftreden van mijn voorganger Johan Sauwens, en die trouwens voor alle kabinetsmedewerkers diende te worden doorgevoerd. Betrokken raadgever heeft in de feiten een opdracht vervuld op het kabinet van 1 september 1999 tot en met 31 mei 2001.

Vraag nr. 199
van 21 september 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Doelstelling 2-gebieden – Overleg en consultatie

Minister-president Dewael antwoordde op mijn schriftelijke vraag nr. 12 van 14 november 2000 over doelstelling 2-gebieden dat via advies- en technische werkgroepen de actoren zouden worden betrokken (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 2 februari 2001, blz. 882 – red.*). Ter opvolging stelde ik op 18 juni 2001 een vraag naar de uitvoering van dit engagement (*vraag nr. 71 – red.*). Niettegenstaande de bevoegdheden binnen de Vlaamse regering slechts wijzigden op 11 en 13 juli 2001, met ingangsdatum van 1 augustus 2001, kreeg ik het antwoord dat de minister-president niet kon antwoorden daar hij niet meer bevoegd was.

Ik hoop dat de minister voldoende ingewerkt is in deze problematiek om de stand van zaken van de uitvoering van dit engagement van minister-president Dewael van 14 november 2000 te kunnen geven.

1. Welke advies- en technische werkgroepen werden per erkend doelstelling 2-gebied opgericht ? Hoeveel maal kwamen zij samen ? Hoe is de samenstelling m/v ?
2. In welke mate is de visserijsector betrokken bij de verschillende organen van doelstelling 2-kustvisserijgebied ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger vindt de antwoorden gegroepeerd per provincie.

West-Vlaanderen

1. Advies- en technische werkgroepen

Adviesgroep Duurzame Ontwikkeling

Om te waken over de duurzame implementatie van het programma werd binnen de beslissings-procedure in de oprichting van een Adviesgroep Duurzame Ontwikkeling voorzien. Dit adviesorgaan (experten) staat in voor de inhoudelijke beoordeling van de projecten en een evaluatie van de mate waarin de duurzame gedachte op socio-economisch vlak en vooral op ecologisch vlak gerespecteerd wordt.

De Adviesgroep Duurzame Ontwikkeling is dit jaar reeds vijf keer samengekomen (22/01 – 13/03 – 23/04 – 18/06 – 24/09). Er zetelen twaalf mannen en drie vrouwen.

Technische Werkgroep

De Technische Werkgroep bereidt de beslissingen van het Managementcomité voor. Hij bestaat uit ambtelijke vertegenwoordigers van de Vlaamse openbare instellingen die in het gebied actief zijn (GOM, Landbouw en Visserij, Toerisme en Recreatie, Milieu, Ruimtelijke Ordening, Welzijn, Cultuur, Leefbaarheid) en uiteraard het secretariaat (*GOM : gewestelijke ontwikkelingsmaatschappij – red.*). De vertegenwoordigers van de provincie zijn de vertegenwoordigers van de betrokken lijndiensten en de semi-provinciale diensten.

De Technische Werkgroep wordt voorgezeten door de provinciale dienst Externe Relaties, Europese Programma's en Gebiedsgerichte Werking, die instaat voor de algemene coördinatie van alle gebiedsgerichte programma's binnen de provincie.

De Technische Werkgroep is dit jaar reeds vier keer samengekomen (23/01 – 05/04 – 07/06 – 13/09). Er zetelen elf mannen en acht vrouwen.

Klankbordgroep

Om een voldoende betrokkenheid van de lokale actoren bij de uitvoering van de doelstellingen te garanderen, is binnen de beheersstructuur van het programma in de oprichting van een Klankbordgroep voorzien. Het is de bedoeling op geregelde tijdstippen een stand van zaken op te maken van de voortgang van het programma, en die aan het maatschappelijke middenveld te toetsen.

De frequentie van de raadplegingen van de Klankbordgroep wordt geschat op een tweetal sessies per jaar.

De Klankbordgroep is dit jaar nog niet samengekomen. Een eerste vergadering wordt gepland voor 6 december 2001 ; bijgevolg is de samenstelling man/vrouw nog niet bekend.

2. Tussen de verschillende Europese programma's binnen éénzelfde regio dient er volgens de Europese Commissie een sluitende complementariteit te bestaan. Hier betreft dit het doelstelling 2-programma Kustgebied-Westhoek en het "Visserij buiten doelstelling 1"-programma.

Het doelstelling 2-programma Kustgebied-Westhoek behartigt de reconversie van de visserij naar andere sectoren (bv. infrastructuur t.b.v. toerisme). Het "Visserij buiten doelstelling 1-programma" (FIOV – Financieringsinstrument voor de Oriëntatie van de Visserij) ontfermt zich over de economische sector "visserij". Bijgevolg is de directe betrokkenheid van de visserijsector veeleer een aangelegenheid van het FIOV, dan wel een doelstelling 2-aangelegenheid.

Deze problematiek werd ook reeds uitvoerig toegelicht op de Provinciale Visserijcommissie.

Binnen het doelstelling 2-programma Kustgebied-Westhoek is het Managementcomité het belangrijkste orgaan. Het telt vijftien effectieve en vijftien adviserende leden. De verschillende niveaus en organisaties hebben autonoom hun vertegenwoordiger aangewezen. Via deze vertegenwoordiger wordt de communicatie naar de achterban of de diverse sectoren gegarandeerd.

Bijgevolg zetelen in het Managementcomité, binnen de groep van de effectieve leden, provinciale politici die terugkoppelen enerzijds naar de volledige deputatie (waarin dus ook de gedeputeerde bevoegd voor de sector Visserij zetelt) en anderzijds naar de provincieraadsleden, die op hun beurt terugkoppelen naar hun fractie (en bijgevolg naar de mensen actief in de sector Visserij). In de technische werkgroep zit een vertegenwoordiger van de visserijsectoren, met name de kabinetsmedewerker van de gedeputeerde bevoegd voor de sector Visserij.

Oost-Vlaanderen

Phasing-outgebied Meetjesland

1. Voor het "phasing-outgebied Meetjesland" werden twee adviesgroepen opgericht :

- adviesgroep "economie en tewerkstelling" ;
- adviesgroep "toerisme en leefbaarheid.

Deze adviesgroepen komen voor het eerst op 18 oktober 2001 samen ; bijgevolg is de samenstelling man/vrouw nog niet bekend.

2. Niet van toepassing.

Doelstelling 2-gebied Gent

1. Totnogtoe is de "ambtelijke werkgroep doelstelling 2-gebied Gent" de enige technische werkgroep. Deze werkgroep is sinds 1999 actief en stond in voor de opmaak van het EPD en het PC (*EPD : Enig Programmeringsdocument ; PC : programmacomplement – red.*). Bij de opmaak van het programma was de vergaderfrequentie hoog (twee wekelijks). Sinds het najaar 2000 komt deze werkgroep nog tweemaandelijks samen.

Hij bestaat uit ambtelijke vertegenwoordigers die in het gebied actief zijn (dienst Economie, dienst Leefmilieu en Gezondheid, politie, dienst Sociale Zaken en Huisvesting, lokaal werkgeheidsbureau, dienst Externe Relaties, Actie Samenspraak, dienst Stedenbouw en Ruimtelijke Planning, coördinatie Sociaal Impulsfonds en Stedenbeleid) en het programmasecretariaat doelstelling 2-gebied Gent. In de toekomst zal deze ambtelijke werkgroep een prominente rol spelen (spil toekomstige technische werkgroep).

In totaal zijn vijftien personen lid van deze werkgroep, acht vrouwen en zeven mannen.

2. Niet van toepassing.

Antwerpen

Phasing-outgebied Kempen

1. Voor het phasing-outgebied Kempen werden tot op vandaag nog geen advies- en/of technische werkgroepen opgericht. Indien deze in de toekomst noodzakelijk zouden blijken, zal het managementcomité hiertoe alsnog het initiatief nemen.
2. Niet van toepassing.

Doelstelling 2-gebied Antwerpen – Noord-Oost

1. Advies- en technische werkgroepen

Adviesgroep

Zoals bepaald in de beheersovereenkomst met de Vlaamse regering, werd voor het "doelstelling 2-gebied Antwerpen Noord-Oost" het ontwerp-EPD voorgelegd aan de economische en sociale partners in de lokale begeleidingscommissie. De begeleidingscommissie brengt advies uit over de uitvoering van het programma, het jaarlijks verslag en de eventuele bijsturing van het programma.

De lokale begeleidingscommissie kwam op 21 maart 2000 samen om zich uit te spreken over het voorstel van EPD.

In haar huidige samenstelling is de lokale begeleidingscommissie samengesteld uit 21 mannen en vijf vrouwen.

Technische werkgroepen

Bij de uitvoering van het programma van het doelstelling 2-gebied Antwerpen Noord-Oost is door het Managementcomité het initiatief genomen om diverse ad hoc technische werkgroepen onder leiding van het programmasecretariaat in het leven te roepen. Een vertegenwoordiger van deze technische werkgroepen zal als adviserend lid van het Managementcomité, subcomité Antwerpen Noord-Oost, opgenomen worden.

Deze technische werkgroepen staan onder meer in voor advisering rond :

- de individueel ingediende projectaanvragen ;
- specifieke belangrijke domeinen van het programma ;
- bijzondere onderzoeksopdrachten tot uitvoering of bijsturing van het programma.

Deze ad hoc technische werkgroepen worden naargelang het domein samengesteld uit :

- de lokale economische organisaties ;
- de lokale sociale organisaties ;
- deskundigen uit de stedelijke bedrijfseenheden (Werkgelegenheidscel, mobiliteits- en integratieambtenaar, ...) ;
- deskundigen uit de provinciale administratie (dienst Economie) en de GOM.

In het recentelijk opgestelde programmacomplement wordt ook bepaald dat de cel Stadsontwikkeling van de stad Antwerpen als technische

werkgroep wordt opgenomen. Op deze manier is een afstemming van de doelstelling 2-projecten Antwerpen Noord-Oost op het geheel van het stedelijk beleid gewaarborgd.

Aangezien het doelstelling 2-programma Antwerpen Noord-Oost op dit ogenblik pas met de praktische uitvoering opstart, worden er door het programmasecretariaat ter advisering van het Managementcomité nog geen technische werkgroepen ad hoc samengeroepen. Hierdoor kan de samenstelling man/vrouw op dit ogenblik nog niet opgegeven worden.

2. Niet van toepassing.

Limburg

1. Voor het "doelstelling 2-gebied Limburg" werden tot op heden geen advies- en/of technische werkgroepen opgericht. Indien deze in de toekomst noodzakelijk zouden blijken, zal het Managementcomité hiertoe alsnog het initiatief nemen.

Wel is in voorbereiding van het eerste Managementcomité van 28 augustus 2001 de provinciale stuurgroep "sociale economie" bijeengekomen.

2. Niet van toepassing.

Vraag nr. 200 van 21 september 2001 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Doelstelling 2-gebieden – Overleg en consultatie (2)

Minister-president Dewael antwoordde mij op een vroegere vraag over doelstelling 2-gebieden dat bij de voorbereiding en de opstelling van de programmeringsdocumenten op een zo breed mogelijk overleg met alle relevante betrokken partners in de regio gesteund wordt. Dit gebeurde onder andere door provincieraden en gemeentebesturen te betrekken (*vraag nr. 12 van 14 november 2000 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden van 2 februari 2001, blz. 882 -red.*). Ter opvolging stelde ik op 18 juni 2001 een vraag (*vraag nr. 72 – red.*). Niettegenstaande de bevoegdheden binnen de Vlaamse regering slechts wijzigden op 11 en 13 juli 2001, met ingangsdatum van 1 augustus 2001, kreeg ik het antwoord dat de minister-president niet kon antwoorden daar hij niet meer bevoegd was.

Ik hoop dat de minister voldoende ingewerkt is in deze problematiek om antwoord te geven op mijn vragen.

1. Hoe werden/worden de provincieraden en gemeentebesturen betrokken ?

Wordt de voltallige provincieraad betrokken, of enkel de bestendige deputatie ?

Wordt het voltallige gemeentebestuur betrokken, of enkel burgemeester en schepencollege ?

2. Welke gemeentebesturen/provincieraden gaven aanvullingen of opmerkingen ?

Werd hiermee ook effectief rekening gehouden ?

3. Welke mogelijke projectvoorstellen werden zo geformuleerd voor de verschillende gebieden ?

4. Hoe werd de precieze vertegenwoordiging van de gemeentebesturen in de managementcomités concreet ingevuld ? Hoeveel mannen en vrouwen zetelen hierin ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger vindt de antwoorden gegroepeerd per provincie.

West-Vlaanderen

1. De provincieraden en gemeentebesturen werden betrokken bij de voorbereiding en opstelling van het Enkelvoudig Programmeringsdocument (EPD) via :

a) een technische werkgroep, met de inhoudelijke invulling en sturing van het EPD als taak.

Deze werkgroep werd voorgezeten en geëindigd door de dienst Externe Relaties, Europese Programma's en Gebiedsgerichte Werking van de provincie.

De werkgroepen bestond onder meer uit een vertegenwoordiger van het "Overleg van Westhoekburgemeesters" en vertegenwoordigers van de diverse lijngebieden van de provincie (Economie, Landbouw en Visserij, Toerisme en Recreatie, Welzijn, Milieu, Ruimtelijke Ordening en Mobiliteit en Cultuur) ;

- b) ook bij diverse consultatie- en inspraakprocedures in het gebied en overlegmomenten met de regionale en lokale partners werden provincieraaden en gemeentebesturen betrokken. In het proces van de totstandkoming van het EPD werden ook geregeld briefings ingelast op de vergadering van de bestendige deputatie.

Men kan dus stellen dat de voltallige provincieraad evenals het voltallige gemeentebestuur betrokken werden bij de voorbereiding en opstelling van het EPD.

2. Bij het totstandkomen van het EPD werd maximaal rekening gehouden met de visies en opinies van de betrokken besturen.
3. De mogelijke projectvoorstellen die werden geformuleerd, zijn in het EPD op het niveau van de maatregelen onder een hele reeks acties opgenomen. Deze indicatieve acties zijn grotendeels resultante van de ideeënwerking die bij de verschillende besturen en andere lokale actoren is gebeurd. Het gaat hier echter om voorbeelden van mogelijke acties die voorgesteld kunnen worden. De eigenlijke projecten worden pas later ingediend.

De sferen waarbinnen de mogelijke projectvoorstellen vallen, zijn :

- ondersteuning van de toeristische ontwikkeling ;
 - versterken van het economisch weefsel ;
 - verzekeren van een sectoroverschrijdende duurzame ontwikkeling en het versterken van een leefbare woon- en werkomgeving als basisvoorwaarden voor de economische en toeristische ontwikkeling ;
 - opleiding, vorming en arbeidsmarkt.
4. Wat de vertegenwoordiging van de gemeentebesturen in het Managementcomité betreft, werd voor de Westhoek een beroep gedaan op het Westhoekoverleg, het bestuurlijke samenwerkingsverband tussen de gemeenten, terwijl de vertegenwoordiging van de kustgemeenten werd afgesproken op een overleg met de kustburgemeesters.

Voor elke regio zijn er vijf mandatarissen afgevaardigd. In het Managementcomité voor de

provincie West-Vlaanderen zetelen in totaal 44 personen, waarvan 36 mannen en acht vrouwen.

Oost-Vlaanderen

Meetjesland

1. De provincieraad en gemeentebesturen werden op twee wijzen betrokken bij de voorbereiding en opstelling van het doelstelling 2-programma voor de provincie Oost-Vlaanderen.

- a) Inhoudelijk : de zwaartepunten van het EPD voor het "5b phasing-outprogramma Meetjesland" werden voorgelegd aan :

- de bestendige deputatie ;
- de colleges van burgemeester en schepenen.

(Dit ontwerp van krachtlijnen werd ook schriftelijk overgezonden aan het Streekplatform voor het Meetjesland, waarin de gemeentebesturen van de vijf gemeenten uit het Meetjesland zijn vertegenwoordigd.)

- b) Formeel : zowel de provincieraad al de verschillende gemeenteraden werden betrokken bij de samenstelling van het Managementcomité.

2. Vanuit de gemeente Sint-Laureins kwamen een aantal opmerkingen op het ontwerp van het programmeringsdocument. Deze betroffen de bezorgdheid een aantal mogelijke projecten gerealiseerd te zien binnen het programma. Ook vanuit het Streekplatform voor het Meetjesland werden een aantal bedenkingen geformuleerd, daar het streekcharter één van de uiteindelijke basisdocumenten was voor het opstellen van het programmeringsdocument.

In de verdere verfijning van het programmeringsdocument werd hier terdege rekening mee gehouden.

3. In navolging van de opmerkingen van uit Sint-Laureins werden volgende mogelijke projectvoorstellen opgenomen bij de uitgewerkte maatregelen binnen het programma :

- vernieuwing van dorpskernen ;
- aanleg ambachtelijke zones ;
- valorisatie van het toeristisch potentieel.

Tevens zijn volgende mogelijke projectvoorstellen ontwikkeld vanuit het ontwerp van streekcharter van het Streekplatform voor het Meetjesland :

- ondersteuning van de industriële clustervorming ;
- ondersteuning van de uitvoering van strategisch commerciële plannen.

4. Voor het phasing-outgebied werden de vijf gemeenten aangeschreven met de vraag een effectief en een plaatsvervangend lid aan te wijzen voor het Managementcomité. Tevens werd hierbij gevraagd een adviserend lid vanuit de gemeentelijke administratie aan te wijzen. De gemeenteraden hebben elk autonoom gevolg gegeven aan deze vraag.

In het Managementcomité voor de provincie Oost-Vlaanderen zetelen 43 mannen en veertien vrouwen.

Gent

1. Het EPD werd door het college van burgemeester en schepenen goedgekeurd en later ook door de voltallige gemeenteraad.
2. Binnen de gemeenteraadscommissie werden er opmerkingen gemaakt m.b.t. het al dan niet aanwezig zijn van de vraaggerichte zijde van het EPD. Een bijkomende opmerking was of het arbeidsmarktbeleid niet grotendeels via andere kanalen/projecten kon worden nagestreefd.

In de gemeenteraadscommissie werd naar een globaal overzicht (historiek en krachtlijnen) gevraagd.

3. Binnen verschillende diensten leven diverse projectvoorstellen. Deze passen in de sferen van :
 - het ontwikkelen van economische initiatieven en werkgelegenheid ;
 - de verbetering van de leefbaarheid en van de levenskwaliteit in de kernen ;
 - het bevorderen van de toeristische ontwikkeling in het phasing-outgebied.

Momenteel zijn door het Managementcomité nog geen projecten goedgekeurd.

4. De burgemeester is ondervoorzitter. Verder zijn nog zes schepenen lid van het Managementcomité. Tevens vertegenwoordigen drie directeurs-generaal en het programmasecretariaat de stedelijke administratie in het Managementcomité.

Antwerpen

Kempen

1. De leden van de bestendige deputatie, de griffier en het programmasecretariaat hebben formele overlegmomenten gehad. Op basis van de sociaal-economische analyse werd een bezinningsdag door de bestendige deputatie georganiseerd om de sterkte-zwakteanalyse door te voeren en om de acties en prioriteiten vast te leggen.

Het ontwerp-EPD werd eerst globaal besproken door de bestendige deputatie en na verwerking van de opmerkingen definitief goedgekeurd.

Na voorstelling en bespreking van het ontwerp-EPD in de provincieraadscommissie Economie, Financiën en Openbare Werken, werd het goedgekeurd door de provincieraad.

Wat de gemeentebesturen van Mol, Balen en Dessel aangaat, werden formele consultaties georganiseerd met de colleges van burgemeester en schepenen.

Wat de tien phasing-outgemeenten aangaat, werd de consultatie gevoerd via de vertegenwoordigers van de lokale besturen in het Streekplatform Kempen.

2. De betrokken gemeentebesturen legden meer prioriteit bij het voorzien in voldoende ruimte voor bedrijventerreinen. Eveneens werd aangedrongen op de verhoging van het toeristisch potentieel van de regio Mol-Balen-Dessel en werd gepleit voor de ondersteuning van de lokale economie.

Het EPD werd gebaseerd op de streeksvisie, die berust op een consensus in het Streekplatform Kempen, waarin een vertegenwoordiging is van de gemeentebesturen en het provinciebestuur.

Door deze werkwijze werd impliciet en expliciet rekening gehouden met de ideeën van de gemeentebesturen en het provinciebestuur.

3. In het EPD-Kempen 2000-2006 zijn geen projectvoorstellen opgenomen. Het betreft uitsluitend maatregelen om de globale strategie van het programma te kunnen uitvoeren, namelijk maatregelen ter versterking van de economische infrastructuur, technologie en innovatie, KMO-ondersteuning, opleiding, milieu, toerisme, cultuur en lokale economie.
4. In het Managementcomité, subcomité Kempen, zetelen vijf vertegenwoordigers van de lokale besturen, aangewezen op voordracht van de raad van beheer van het Streekplatform Kempen.

In het Managementcomité, subcomité Kempen, zetelen in totaal 24 mannen en zeven vrouwen.

Antwerpen Noord-Oost

1. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen gaf zijn goedkeuring aan het ontwerp van EPD. Na voorstelling en bespreking in de verenigde raadscommissie, werd het ontwerp van EPD in de gemeenteraad van de stad Antwerpen besproken en goedgekeurd.

De gemeenteraad nam in dezelfde zitting kennis van de gebiedsafbakening en keurde de oprichting van een programmasecretariaat goed.

2. Tijdens de besprekingen in de verenigde raadscommissie en in de gemeenteraad werden opmerkingen gemaakt met betrekking tot de advisering door de lokale begeleidingscommissie en de betrokkenheid van de gemeenteraad.

Met deze opmerkingen werd ook effectief rekening gehouden.

3. Er zijn geen projectvoorstellen opgenomen in het EPD-Antwerpen, subcomité Antwerpen Noord-Oost, dat maatregelen omvat met betrekking tot duurzame economie, duurzame werkgelegenheid, stedelijke ontwikkeling en ondersteunende infrastructuur.
4. In het managementcomité, subcomité Antwerpen Noord-Oost, zetelen de burgemeester (als voorzitter) en enkele schepenen (effectieve leden) als vertegenwoordiging van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen.

In het Managementcomité, subcomité Antwerpen Noord-Oost, zetelen 25 mannen en acht vrouwen.

Limburg

1. Bij de opmaak van het EPD is de provincieraad betrokken geweest via het ontwerp-EPD dat werd voorgelegd aan de verenigde commissie van de provincieraad en aan de provincieraad zelf.

De regio werd uitgebreid geconsulteerd over het EPD-ontwerp. Naast hoorzittingen, zijn de gemeentebesturen en de colleges aangeschreven met de vraag opmerkingen bij het ontwerp-EPD te geven. De voltallige provincieraad werd geregeld betrokken bij het EPD. Ten aanzien van de gemeentebesturen werden bij de opmaak de colleges aangeschreven; de nieuwe deputatie geeft de voorkeur aan een gepersonaliseerde briefwisseling en verkiest een aanspreking ten aanzien van de burgemeesters.

2. Met de aanvullingen en opmerkingen van de provincieraden en gemeentebesturen is rekening gehouden. Het EPD is verruimd op vraag van de regio.
3. De mogelijke projectvoorstellen die werden geformuleerd, zijn in het EPD op het niveau van de maatregelen onder een hele reeks indicatieve acties opgenomen. De sferen waarbinnen de mogelijke projecten lopen, zijn :
 - stimulering van initiatieven van en voor het bedrijfsleven en tewerkstelling ;
 - optimalisering van het omgevingskader (fysische omgevingsfactoren/milieu en natuur) ;
 - plattelandsontwikkeling Haspengouw (economische diversificatie/leefbaarheid van de plattelandskernen).
4. De gemeentebesturen zijn via de streekplatformen vertegenwoordigd in het Managementcomité.

Naast de twee vrouwen binnen het programmasecretariaat en één vrouw adviserend lid, bestaat het Managementcomité uitsluitend uit mannen.

Vraag nr. 1
van 26 september 2001
van de heer ERIK MATTHIJS

Kabinetten – Samenstellingsrapport

Op zaterdag 22 september 2001 kregen wij van het Vlaams Parlement het Stuk 35 – Nr. 1.

Het stuk – gedateerd op 4 september 2001 – is een rapport van de Vlaamse regering tot uitvoering van het protocol van 17 april 2001 tussen het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering betreffende de jaarlijkse rapportering over de samenstelling van de kabinetten van de Vlaamse ministers.

Het betrokken stuk omvat de toestand van de kabinetten op 31 december 2000 en is mede door de ministerwissel en de uitbreiding van het aantal ministers achterhaald.

1. Waarom werd dit overzicht niet tijdig bij het parlement ingediend, uiterlijk 1 maart dus, zoals het protocol tussen regering en parlement voorschrijft ?
2. Wat is het nut van een overzicht dat eind juli aan het parlement wordt bezorgd met de samenstelling van de kabinetten op 31 december 2000, na de ministerwissel en de uitbreiding van de Vlaamse regering van begin juli ?
3. Wanneer komt er een Stuk 35 – Nr. 2 met de samenstelling van de kabinetten zoals die momenteel is ?

Antwoord

In de aanhef van zijn vraag verwijst de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar Stuk 35 – Nr. 1 van het Vlaams Parlement : Rapport van de Vlaamse regering tot uitvoering van het protocol van 17 april 2001 tussen het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering betreffende de jaarlijkse rapportering over de samenstelling van de kabinetten van de Vlaamse ministers. Toestand op 31 december 2000.

1. De Vlaamse volksvertegenwoordiger zal begrijpen dat het niet mogelijk is om op 1 maart 2001 uitvoering te geven aan een protocol dat pas op 17 april 2000 wordt afgesloten.
2. Artikel 2 van bedoeld protocol bepaalt dat de gerapporteerde gegevens betrekking hebben op een volledig kalenderjaar en dat het rapport de

stand van zaken geeft zoals die is op 31 december van dat jaar.

3. Voor de volgende jaren zal het protocol worden uitgevoerd zoals overeengekomen.

Artikel 3 : De Vlaamse ministers bezorgen de gegevens die betrekking hebben op hun kabinet, uiterlijk op 1 maart aan de voorzitter van het Vlaams Parlement. De voorzitter inventariseert de gegevens en bundelt ze in een "stuk", getiteld "Samenstelling van de kabinetten van de Vlaamse ministers". De voorzitter legt voor 15 april dit stuk voor aan het Vlaams Parlement.

Vraag nr. 2
van 26 september 2001
van de heer DIRK DE COCK

Vakantiedag 11 juli – Lokale besturen

Heel wat lokale gemeentebesturen geven hun personeelsleden op 11 juli een dag vakantie. Deze dag wordt vaak ingeschreven als "lokale feestdag". We vermoeden echter dat niet alle Vlaamse gemeenten, OCMW's en provinciebesturen hun personeelsleden een dag vakantie geven op deze officiële Vlaamse feestdag.

1. Kan de minister een overzicht bezorgen van welke gemeenten op 11 juli wel en welke gemeenten geen vakantie geven aan hun personeelsleden ? Klopt het dat deze dag bij de gemeenten die wel vakantie geven, ingeschreven wordt als een "lokale feestdag" ?
2. Kan de minister een overzicht bezorgen van welke OCMW-besturen op 11 juli wel en welke OCMW-besturen geen vakantie geven aan hun personeelsleden ? Klopt het dat deze dag bij de OCMW's die wel vakantie geven, ingeschreven wordt als een "lokale feestdag" ?
3. Kan de minister een overzicht bezorgen van welke provinciebesturen op 11 juli wel en welke provinciebesturen geen vakantie geven aan hun personeelsleden ? Klopt het dat deze dag bij de provinciebesturen die wel vakantie geven, ingeschreven wordt als een "lokale feestdag" ?
4. Wat zijn de financiële implicaties voor deze besturen (gemeente, OCMW en provincie) indien deze dag als officiële feestdag (feest van de Vlaamse Gemeenschap) voor al hun personeelsleden zou gelden ?

Antwoord

Mijn administratie beschikt niet over gegevens met betrekking tot welke gemeentebesturen, OCMW's en provinciebesturen op 11 juli hun personeel een dag vakantie toekennen.

Ik heb opdracht gegeven aan de provinciegouverneurs om deze gegevens voor hun provincie in te zamelen. Zodra ik deze statistische gegevens in mijn bezit heb, zal ik ze in een aanvullend antwoord medelen.

JAAK GABRIELS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, BUITENLANDSE HANDEL
EN HUISVESTING

Vraag nr. 12
van 18 september 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlabinvestwoningen – Leegstand

Naar verluidt, zouden een aantal woningen en met name appartementen die in het kader van Vlabinvest (Investeringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant) werden gebouwd, reeds enige tijd leegstaan. Dit zou onder meer het geval zijn in Sint-Genesius-Rode.

1. Beschikt de minister over gegevens die erop wijzen dat sommige Vlabinvestwoningen ongewoon lang onbewoond blijven ?

2. Hoeveel woningen werden er tot dusver in de verschillende Vlabinvestgemeenten afgewerkt ?

Hoeveel daarvan blijven er op dit ogenblik onbewoond ?

3. Daartegenover staat dat sommige aanvragers die beantwoorden aan de Vlabinvestcriteria, blijkbaar moeilijk aan informatie geraken, laat staan dat ze een woning of appartement kunnen aankopen.

Heeft de minister daar weet van ?

Heeft hij er eventueel een verklaring voor ?

Antwoord

1. Voor vrijwel alle woonprojecten gerealiseerd in het Vlabinvestprogramma zijn er meer kandida-

ten dan beschikbare woningen. De woningen en appartementen worden dan ook zeer snel na de oplevering der bouwwerken door de bewoners in gebruik genomen.

Dit is zo voor alle Vlabinvestwoonprojecten, uitgezonderd één enkel project. Dit project¹, inderdaad in Sint-Genesius-Rode, omvat 34 appartementen (¹ de gegevens werden ons verstrekt door de initiatiefnemer van het project). Deze appartementen zijn bestemd voor verkoop. Het betreft een gefaseerd project, waarvan de geplande uitvoeringstermijn loopt tot in 2003. Wellicht wordt hierdoor de indruk gewekt dat het project een onvoldoende vlot verloop kent. Hoe dan ook dient te worden erkend dat niet voor alle appartementen in dit project zich onmiddellijk een koper aanbiedt ; wellicht speelt de vrij hoge prijs hier een belangrijke rol.

2. In het kader van het Vlabinvestprogramma werden tot nu toe 131 woonegelegenheden gerealiseerd. Daarvan zijn er 122 in gebruik, alle door personen of gezinnen die aan de Vlabinvestcriteria voldoen. Daarenboven zijn nog 101 woonegelegenheden in aanbouw. Geen woningen en 9 appartementen zijn nog onbewoond (alle in het project waarvan sprake in punt 1).

3. De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM), projectbeheerder van Vlabinvest, realiseerde een aparte website, www.vlabinvest.be, die specifiek naar personen en gezinnen in de Vlaamse Rand is gericht. Via deze weg kunnen kandidaten onder andere het aanbod bekijken, de toelatingsvoorwaarden raadplegen, hun voorkeur kenbaar maken en de nodige inschrijvingsformulieren opvragen.

Ook de Vlaamse Infolijn beschikt over basisinformatie inzake Vlabinvest en verwijst eventueel door naar de projectbeheerder. Vlabinvest tracht, in samenwerking met andere actoren inzake huisvesting en inzake de Vlaamse Rand (onder andere VZW De Rand en provinciebestuur Vlaams-Brabant), een gecoördineerde communicatie te voeren.

Enkele voorbeelden :

a) permanent overleg tussen alle actoren én bewoners in de werkgroep Huisvesting van VZW De Rand ;

b) voorjaar 2001 : de publicatie van een redactioneel artikel in de gemeenschapskranten (gemeentelijk informatieblad per gemeente met bijzonder taalstatuut in de Vlaamse Rand) over de diverse initiatieven inzake huisvesting, waaronder Vlabinvest ;

- c) onderlinge doorverwijzing op de internetsites van iedere actor (de website van VZW De Rand vermeldt alle actoren).

Ik heb geen weet van kandidaten die moeilijk aan informatie geraken en/of (daardoor) er niet toe komen een woning of appartement aan te kopen of te huren. Vlabinvest wil via diverse kanalen haar doelstellingen kenbaar maken aan het doelpubliek. Dit communicatiebeleid streeft naar een zo groot mogelijk bereik, maar geen enkel communicatiebeleid garandeert dat ieder lid van het doelpubliek ook daadwerkelijk wordt bereikt.

**Vraag nr. 13
van 18 september 2001
van de heer CARL DECALUWE**

Vlaamse Huisvestingsmaatschappij – Investeringsprogramma's

Jaarlijks beschikt de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) over een niet onaanzienlijk investeringsbedrag.

1. Wat is de huidige stand van zaken naar effectieve uitvoering en vastlegging van het investeringsprogramma voor het jaar 2001 ?
2. Welk percentage naar vastlegging en uitvoering werd reeds gerealiseerd ten opzichte van de goedgekeurde investeringsprogramma's, en dit vanaf 1995 ? Is er achteruitgang vast te stellen naar de effectieve uitvoering ?
3. Bij een achterstal : wat zijn de oorzaken ? Welke maatregelen werden reeds genomen om die achterstand in te halen ?

Antwoord

1. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger bekend is, bestaat het investeringsprogramma van de VHM uit twee luiken, namelijk een programma voor de huursector en een programma voor de eigendomssector. In het kader van de doelstelling van de Vlaamse regering inzake de realisatie van 15.000 bijkomende sociale huurwoningen tijdens deze legislatuur, werden vooral de middelen voor het investeringsprogramma in de huursector substantieel verhoogd.

Concreet beschikt de VHM in 2001 over de volgende investeringsbudgetten :

- 8.887.300.000 frank in de huursector ;
- 3.533.000.000 frank in de eigendomssector.

Tot en met het einde van augustus keurde de VHM in de *huursector* reeds dossiers goed voor een totale investering van 1.599.600.000 frank. Concreet gaat het hier vooral om de goedkeuring van aanbestedingen van bouw- en renovatiedossiers, maar deels ook om de aankopen van goede woningen op de private woonmarkt.

Het feit dat de VHM de middelen niet vastlegt op basis van een (onzekere) raming zoals in sommige andere subsidiestelsels, maar wel veel later in het bouwproces, namelijk op basis van het gunningsvoorstel of een concrete aankoop, verklaart dat het grootste deel van de operaties die door de socialehuisvestingsmaatschappijen worden ontwikkeld, pas in het najaar effectief kunnen worden vastgelegd op het lopende investeringsprogramma. Dat verklaart mede waarom tot op heden 18 % van het investeringsprogramma werd vastgelegd.

In de loop van de volgende twee maanden vinden aanbestedingen plaats voor projecten ten belope van ruim 3,3 miljard frank. Voor diverse andere projecten zal de machtiging om aan te besteden eerstdaags kunnen worden verleend. Onder meer rekening houdende met het succes van de aankopen van goede woningen, waarvan een volzetting van het initiële budget van 1 miljard frank op het jaareinde wordt verwacht, raamt de VHM op 31 december van dit jaar in de huursector een vastlegging te kunnen realiseren van circa 80 % van het totale investeringsvolume, of circa 7 miljard frank. De resterende kredieten kunnen dan worden vastgelegd in het voorjaar van 2001.

In de *eigendomssector* worden de middelen zowel gericht naar de bouw van sociale koopwoningen als naar sociale leningen aan particulieren, en dit laatste vooral voor saneringsverrichtingen. In deze sector werden tot en met het einde van augustus reeds voor 1.976.971.000 frank kredieten effectief vastgelegd, wat goed is voor 56 % van het totale budget. Deze sector scoort dus op dit moment van het jaar duidelijk beter, wat vooral te danken is aan de grote vraag naar saneringsleningen. Omdat in 2001 een volledige benutting van het budget voor de leningen aan particulieren wordt verwacht en intussen ook nagenoeg alle data van de aanbestedingen vastliggen, wordt in deze sector een

vastlegging verwacht van zowat 95 % van het totale budget.

2. Hierna is een tabel opgenomen met betrekking tot de evolutie van de vastleggingen en uitvoering van het VHM-investeringsprogramma.

In de praktijk worden steeds alle beschikbare middelen aangewend (er gaan dus geen over-

heidsmiddelen verloren), maar om de snelheid van uitvoering op te volgen, worden telkens de vastleggingen op 31 december van de betrokken begrotingsjaren vergeleken. Zeker in de huursector vertoonde de snelheid van uitvoering en vastlegging een spectaculaire groei, met slechts een lichte terugval in het afgelopen begrotingsjaar 2000.

Huursector

Jaar	Investeringsplafond ¹	VHM-vastleggingen t/m 31/12	% vastleggingen op 31/12
1995	2.265.000.000	1.184.200.000	52,28
1996	2.301.700.000	597.000.000	25,94
1997	2.341.100.000	828.200.000	35,38
1998	2.378.600.000	1.685.600.000	70,87
1999	3.000.000.000	2.992.300.000	99,74
2000	4.887.300.000	3.747.700.000	76,68
2001	8.887.300.000	n.v.t.	n.v.t.

Eigendomssector

Jaar	Investeringsplafond	VHM-vastleggingen t/m 31/12	% vastleggingen op 31/12
1995	2.265.000.000	1.910.900.000	84,26
1996	2.301.700.000	1.689.300.000	73,39
1997	2.341.100.000	1.421.700.000	60,73
1998	2.378.600.000	2.030.600.000	85,37
1999	3.000.000.000	2.757.800.000	91,92
2000	3.033.000.000	2.722.400.000	89,58
2001	3.533.000.000	n.v.t.	n.v.t.

Uit deze resultaten met betrekking tot de jaarlijkse vastleggingen op 31 december van de respectieve begrotingsjaren blijkt de effectiviteit van de uitvoering in de huursector gestegen te zijn van amper 26 % in 1996² naar bijna 100 % in 1999. De (in vergelijking met het verleden) lichte terugval in 2000 was hoofdzakelijk te wijten aan een oververhitting van de markt in het najaar van dat jaar, met als rechtstreeks gevolg het feit dat heel wat vergunningsprocedures opnieuw moesten worden opgestart vanwege de te hoge prijzen. De VHM stelde vanwege die oververhitting van de markt trouwens zelf bewust diverse aanbestedingen uit, om een betere spreiding van de aanbestedingen te verkrijgen. Daar-

naast noteerde men diverse problemen en vertragingen op het vlak van de stedenbouwkundige vergunningen.

¹ Alle bedragen afgerond op de honderdduizendtallen.

² In de periode voor 1996 noteerde men eveneens merkkelijk betere resultaten, maar toen werd gewerkt met tweejaarlijkse investeringsprogramma's waaruit telkens de meest gevorderde projecten werden vastgelegd volgens het principe "first in – first out", wat zorgde voor een gezonde concurrentie tussen de SHM's. De budgettaire orthodoxie die nadien moest worden gevolgd, gaf – bij gebrek aan keuze tussen verschillende dossiers – aanleiding tot heel wat minder goede resultaten.

In de eigendomssector noteerde men ook de slechtste resultaten in de jaren 1996 en 1997, maar evolueerde men nadien geleidelijk naar een jaarlijkse vastlegging van zowat 90 % van de totale investeringsmachtiging.

Indien men de absolute cijfers in een grafiek brengt, noteert men in beide sectoren een vrijwel ononderbroken stijgende curve en is er ook in de huursector geen sprake meer van een terugval. In die huursector is de "omzet" — als ik deze term voor deze sociale activiteit mag gebruiken — jaarlijks zelfs met circa 1 miljard frank gestegen. In 2001 verwacht ik een omzetsijging van 3 tot 4 miljard frank.

3. Teneinde de uitvoering van de investeringsprogramma's maximaal binnen één en hetzelfde begrotingsjaar te laten verlopen, hanteert de VHM een actieplan dat voorziet in strikte termijnen voor de indiening en goedkeuring van de ontwerpen voor de projecten. De stand van zaken van de projecten kan "on line" gevolgd worden via het VHM-woonnet, en de SHM's worden voortdurend aangespoord, zowel formeel als telefonisch of via e-mail, om hun projecten binnen de vooropgestelde tijdslijmieten in te dienen.

Wanneer een project vertraging dreigt op te lopen, wordt het in de regel uitgesteld en vervangen door een reserveproject.

**Vraag nr. 14
van 18 september 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Woonvormen – Terminologie

Nieuwe termen ontstaan spontaan in elke sector.

Zo stel ik vast dat men in het algemeen welzijns-werk meer en meer over "begeleid wonen" spreekt. De verwante termen beschut wonen, woonbegeleiding, kangoeroewonen, begeleid wonen, beschermd wonen, zorgwonen, ... zijn andere veel gebruikte termen die naargelang de instantie/minister naar een woonvorm met ondersteuning verwijzen in één of andere sector.

Inhoudelijk is dit wonen een goede evolutie, maar qua terminologie zorgt dit voor verwarring.

Dit maakt het voor de groep die om één of andere reden zoekt naar ondersteuning in zijn wonen niet doorzichtiger, laat staan gemakkelijker.

1. Is een afstemming van de terminologie rond woonbegeleiding niet noodzakelijk? Werden daartoe reeds initiatieven genomen en zo ja, welke?
2. Welke woonvormen zijn er, georganiseerd door diensten die onder de bevoegdheid van de minister vallen, voor personen die woongelegenheden zoeken met enige begeleiding?

Welke tegemoetkoming/faciliteiten kan men krijgen?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Antwoord

1. De initiatieven rond "wonen met begeleiding", met name de invulling van de aspecten begeleiding en ondersteuning, vallen onder de bevoegdheid van de minister van Welzijn. Als minister bevoegd voor Huisvesting ben ik bij sommige initiatieven betrokken wat het beschikbaar stellen van woningen of woonprojecten betreft.

In het algemeen lijkt het mij uiteraard van belang dat de gehanteerde terminologie éénduidig is voor iedereen, en met name voor de burger op zoek naar ondersteuning en begeleiding.

2. In het kader van de sociale huisvesting bestaat de mogelijkheid tot subsidiëring van projecten voor zelfstandig wonen van personen met een fysieke handicap. Dit zijn de zogenaamde "activiteiten van het dagelijks leven"-projecten (ADL-projecten). In het kader van deze projecten kunnen de huurders een beroep doen op de dienstverlening van een ADL-centrum.

Door sommige socialehuisvestingsmaatschappijen wordt eveneens, afhankelijk van hun mogelijkheden, werk gemaakt van bewonersbegeleiding. Evenwel is op dit vlak nauwere samenwerking en overleg met de bestaande sociale diensten en welzijnsorganisaties aangewezen, zodat ieder zich kan concentreren op zijn kerntaken.

Daarnaast worden door de socialeverhuurkantoren (SVK) woningen van de private huurwoningmarkt onderverhuurd aan woonbehoeftige gezinnen en alleenstaanden, met onder meer de nodige aandacht voor de begeleiding van de huurders om ze vertrouwd te maken met hun

rechten en plichten als huurder en om ze te stimuleren tot het dragen van verantwoordelijkheid.

- De huurders van een ADL-woning (een woning aangepast en uitgerust met de bedoeling de activiteiten van het dagelijks leven en het zelfstandig wonen van personen met een handicap te ondersteunen) kunnen een beroep doen op assistentie bij de activiteiten van het dagelijks leven. De erkenning, subsidiëring en werkingsmodaliteiten van de diensten voor zelfstandig wonen van gehandicapte personen vallen evenwel onder de bevoegdheid van de minister van Welzijn.

De huurderbegeleiding van de sociale verhuurkantoren heeft rechtstreeks betrekking op het huurcontract dat afgesloten is tussen het SVK en de huurder, en is steeds vrijwillig. Voor eventuele overige begeleiding of ondersteuning wordt doorverwezen naar de relevante diensten en organisaties.

(Antwoord Mieke Vogels : blz. 625 – red.)

Vraag nr. 15
van 18 september 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Sociale huisvesting – Controle buitenlands eigendom (2)

Op mijn schriftelijke vraag nr. 144 van 4 mei 2001 antwoordde een van de voorgangers van de minister dat het niet altijd even gemakkelijk is om een officieel stuk te verkrijgen waaruit blijkt dat kandidaat-huurders of -kopers van een sociale woning geen eigendommen bezitten in het buitenland (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 8 juni 2001, blz. 1985 – red.*).

- Kan de minister in dat verband meedelen voor welke landen systematisch een verklaring van een ambassade of een consulaat moet worden gevraagd, bij gebrek aan respons of het bestaan van diensten van kadaster of registratie ?
- Zijn er nationaliteiten waarvoor automatisch een verklaring van eer aan de huurders of kopers wordt gevraagd, omdat noch bij de plaatselijke diensten in het land van herkomst, noch bij

de diplomatieke vertegenwoordigers ervan in dit land, informatie kan worden ingewonnen of certificaten kunnen worden verkregen ? Indien ja, dewelke ?

- Kan de minister naar aanleiding van de ervaringen van de Nederlandse administratie meedelen of er, meer concreet wat Marokko betreft, medewerking wordt verleend wanneer vragen worden gesteld omtrent het bezit van onroerend goed van Marokkaanse ingezetenen die in Vlaanderen een sociale woning wensen te betrekken ?

Antwoord

Zoals inderdaad reeds aan de Vlaamse volksvertegenwoordiger werd meegedeeld naar aanleiding van zijn vraag nr. 144 van 4 mei 2001, is het niet zo evident om een officieel stuk (zoals de attesten die in België worden afgeleverd door de diensten van Kadaster of Registratie), waaruit moet blijken dat de kandidaat geen eigendom in zijn land van herkomst heeft, te bemachtigen. Het Ministerie van Financiën, Administratie van het Kadaster, de Registratie en de Domeinen bevestigde recentelijk nogmaals aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) dat gegevens met betrekking tot het onroerend bezit van particulieren in het buitenland niet kunnen worden meegedeeld. De internationale verdragen die aan de basis liggen van dergelijke gegevensuitwisseling bepalen immers uitdrukkelijk dat de verkregen inlichtingen uitsluitend mogen worden aangewend binnen de fiscale context uitgetekend door het verdrag.

Bij het verifiëren van buitenlandse bezittingen zal dus een verklaring op eer zonder meer moeten volstaan (of met documenten afgeleverd door officiële instanties uit het buitenland, al dan niet met de bemiddelende steun van diplomatieke vertegenwoordigers van dat buitenland in België). Voor een politiek vluchteling volstaat een verklaring op eer voor de eigendomsvoorwaarde.

Voor het overige beschikt de VHM niet over de gegevens om op de concrete vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger te antwoorden maar, indien het opportuun en relevant wordt geacht, zal de VHM de socialehuisvestingsmaatschappijen daaromtrent bevragen.

Vraag nr. 16
van 18 september 2001
van de heer CARL DECALUWE

Expansiesteundossiers – Overleg met Europese Commissie

De Europese Commissie heeft op 20 september 2000 de regionale steunkaart van het Vlaamse gewest voor de periode 2000-2006 goedgekeurd. De regionale steunkaart houdt een lijst in van gemeenten waar middelgrote en grote ondernemingen in het kader van de expansiewet van 30 december 1970 een verhoogde investeringssteun van het Vlaams Gewest kunnen ontvangen. De nieuwe regionale steunkaart is van toepassing op alle steunaanvragen waarover het Vlaams Gewest op 1 januari 2000 nog geen beslissing nam.

Er is echter een discussiepunt ontstaan tussen die Europese Commissie en het Vlaams Gewest over de correcte invulling van het begrip "beslist dossier". Het probleem is gesitueerd bij aanvraagdossiers van voor 1 januari 2000, met als criterium de aanwezigheid van de "Letter of Intent" in het dossier. Is dit het geval, dan zijn de oude regionale steunkaarten van toepassing, onder voorwaarde dat de definitieve aanvraag conform de Letter of Intent is. M.b.t. de dossiers ingediend voor 1 januari 2000 zonder Letter of Intent is er nog onduidelijkheid over de toe te passen regionale steunkaart.

Overleg tussen het Vlaams Gewest en de Europese Commissie werd gepland om overeenstemming te vinden m.b.t. deze dossiers.

1. Over hoeveel dossiers gaat het hier en voor welk bedrag van investeringssteun? Waar zijn deze bedrijven gevestigd?
2. Wat is het standpunt van de Vlaamse regering m.b.t. de dossiers ingediend voor 1 januari 2000 zonder Letter of Intent?
3. Wat is de stand van zaken in het overleg tussen het Vlaams Gewest en de Europese Commissie?

Antwoord

1. Het overleg tussen het Vlaams Gewest en de Europese Commissie handelt over de steunaanvragen op grond van de expansiewet van 30 december 1970 die werden ingediend vóór 1 januari 2000 en waarvoor de beslissing over de steunverlening door het Vlaams Gewest niet is genomen vóór 1 januari 2000.

De Europese Commissie onderzoekt of eventuele steun voor deze dossiers bij toepassing van de expansierichtlijnen van het Vlaams Gewest in overeenstemming is met de Europese richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen (Europees Publicatieblad nr. C74 van 10.3.1998), meer in het bijzonder de toepassing van de regionale steunkaart voor de periode 2000-2006 en het beginsel van de non-retroactiviteit voor het bepalen van de subsidiabele investeringen (cf. punt 3).

Oorspronkelijk betrof deze problematiek 209 dossiers. Intussen is het aantal geslonken tot 182 dossiers.

Deze reductie is het gevolg van verschillende factoren. Eén van de belangrijkste factoren is dat bepaalde dossiers ook in aanmerking komen voor ecologiesteun en, ingevolge een intussen verkregen gunstig ecologieadvies, op die basis konden worden afgewerkt. In andere gevallen heeft de onderneming bevestigd dat het investeringsproject niet wordt uitgevoerd of kon het dossier afgevoerd worden, bijvoorbeeld omdat het niet voldeed aan de expansierichtlijnen of omdat na verificatie bleek dat het werd ingediend in de loop van het jaar 2000.

Het aantal betrokken dossiers – nu 182 – zal trouwens om diezelfde redenen nog verminderen naarmate de dossierbehandeling vordert.

De huidige lijst van 182 dossiers komt overeen met een mogelijk steunverlies voor de ondernemingen van in totaal 1.547.512.230 frank vanwege de verplichting om de nieuwe regionale steunkaart toe te passen, en van 763.818.000 frank vanwege het non-retroactiviteitsbeginsel.

Het gaat om ondernemingen gevestigd in de ontwikkelingszones van het Vlaamse gewest die waren opgenomen in de vorige regionale steunkaart die per 31 december 1999 is afgelopen.

Met ingang van 1 januari 2000 is een nieuwe regionale steunkaart van toepassing voor de periode 2000-2006.

2. De Vlaamse regering kan voor de hangende steundossiers die haar ter beslissing zullen worden voorgelegd pas een standpunt innemen nadat het overleg met de Europese Commissie is afgesloten.
3. Op 12 september 2001 heb ik – na een periode van uitvoerige briefwisseling en technische ver-

gaderingen met DG Concurrentie van de Europese Commissie – een onderhoud over deze problematiek gehad met commissaris Mario Monti (*DG : directoraat-generaal – red.*).

De inzet van de discussie was de vraag in welke mate de steunaanvragen alsnog mogen worden beslist op basis van de vorige regionale steunkaart en met toepassing van de retroactiviteit voor het bepalen van de subsidiabele investeringen (= het in aanmerking nemen van investeringen die zijn gestart vóór het indienen van de steunaanvraag).

Na dit overleg heeft de Commissie in een brief van 18 september 2001 bevestigd dat, overeenkomstig de Europese richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen van 10 maart 1998, de steun een aansporend karakter moet hebben. Dit blijkt uit het feit dat de steunaanvraag wordt ingediend vóór de aanvang van het investeringsproject. Met deze non-retroactiviteitsregel wil de Commissie toezien op het aansporend effect van de steun.

Zij is wel bereid om het begrip "steunaanvraag" ruimer te interpreteren : ondernemingen worden geacht aan de Europese richtsnoeren te voldoen indien bewezen wordt dat zij voor de start van de investeringen een schriftelijke vraag over het verkrijgen van steun voor die investeringen hebben neergelegd bij de Vlaamse regering, de Vlaamse administratie, de Dienst Investeren Vlaanderen, de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen of een bankinstelling waarvan het optreden geformaliseerd is in een samenwerkingsprotocol met het Vlaams Gewest en die daardoor kan worden beschouwd als een verlengstuk van de Vlaamse overheid.

De Commissie is bereid een Letter of Intent die is afgeleverd vóór 1 januari 2000 te beschouwen als een beslissing tot steuntoekenning voorzover deze Letters of Intent juridisch voldoende afdwingbaar zijn. De lijst van de principiële beslissingen moet ter beoordeling aan de Commissie worden voorgelegd, met vermelding van de identiteit van de ondernemingen en het steunvolume en vergezeld van een kopie van de Letter of Intent.

De dossiers worden op dit ogenblik door de administratie, met bijstand van een juridisch consultantbureau, onderzocht. Daartoe wordt ook samengewerkt met de Dienst Investeren Vlaanderen, de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen en de intermediaire bankinstellingen.

Vraag nr. 17
van 21 september 2001
van de heer ERIK MATTHIJS

Administratieve vereenvoudiging – KMO's

Het onderzoeksbureau Marketing Development peilde in opdracht van Unizo, de Unie van Zelfstandige Ondernemers, bij een representatief staal van Vlaamse KMO's naar de evolutie van de door de overheid opgelegde administratieve lasten op het bedrijf.

59 % van de KMO's ziet de administratieve lasten alleen maar toenemen, 88 % van de KMO's gelooft niet meer in de regeringsbelofte om de administratieve lasten te verlagen.

Bedrijfsleiders van kleine en middelgrote ondernemingen klagen vooral over het vele papierwerk voor onder meer de wetgeving inzake milieu, veiligheid en hygiëne. Ook de sociale wetgeving en het invullen van allerlei statistieken en vragenlijsten ervaren de bedrijven als sterk belastend.

Zij vragen, meer nog dan een KMO-loket (waar de meeste bedrijfsleiders een groot voorstander van zijn), een vereenvoudiging inzake wetgeving en administratie.

Wat is de stand van zaken van de administratieve vereenvoudiging voor bedrijven ?

Welke maatregelen werden reeds genomen ?

Welke maatregelen worden door de administratie voorbereid ?

Antwoord

Met betrekking tot de economische steunmaatregelen is de vereenvoudiging van procedures, formaliteiten en regelgeving een prioritaire bekommernis. De reeds genomen initiatieven zijn gericht op een klantvriendelijker en doelmatiger omgang met de ondernemingen en de intermediaire organisaties, zoals projectpromotoren, organisatoren van peterschapsprojecten, federaties, enzovoort.

Terzake verwijs ik naar de herziening van het besluit van de Vlaamse regering inzake de erkenning en subsidiëring van peterschapsprojecten, waarbij ernaar gestreefd werd om de procedure minder tijdrovend en meer doelmatiger te maken.

In het jaar 2000 werd de mogelijkheid gecreëerd om de adviespremies voor kleine ondernemingen elektronisch aan te vragen via het KMO-loket. Door dit elektronisch loket is een grotere interactie mogelijk. Een eerste elektronische screening sluit onontvankelijke aanvragen en meteen ook een groot aantal formaliteiten uit. De klant kan zelf via de website zijn aanvraag opvolgen en hij krijgt onmiddellijk feedback over de ontvankelijkheid ervan. De communicatie via e-mail garandeert een snellere afhandeling.

De elektronische aanvraag van deze adviespremies is een eerste proefproject dat past in een groter opgezette e-governmentstrategie. Op 8 december 2000 keurde de Vlaamse regering de basisprincipes van e-government goed en op 9 maart 2001 werd reeds een ontwerp van samenwerkingsakkoord geformuleerd tussen de federale, gemeenschaps- en gewestelijke overheden met betrekking tot de ontwikkeling en exploitatie van een e-platform. De administratie Economie ontwikkelde een meerjarige strategie, waaraan het vernieuwd economisch ondersteuningsbeleid verbonden zal zijn.

Om de stap naar een interactieve wereld te doen, moet de regelgeving zo transparant en eenvoudig mogelijk zijn.

De wetgeving op federaal niveau inzake de elektronische handtekening moet op korte termijn toelaten de klanten uniek te identificeren, waardoor hun elektronische aanvragen juridisch-administratief als officiële aanvragen kunnen worden aanvaard.

De websites van het e-governmentproject van de Vlaamse Gemeenschap zullen worden ondersteund door een hoge graad van integratie van de organisatie en gekenmerkt door responsieve tegemoetkoming aan de klant en een ondersteuning van de beleidsvoorbereiding en -evaluatie.

Op gebied van het economisch ondersteuningsbeleid worden volgende initiatieven geïnitieerd.

1. Opleidingscheques

Het aanvragen, uitgeven, toekennen, verzilveren en opvolgen van de opleidingscheques zal gebeuren via een op een web gebaseerde toepassing.

De administratie, de emment van de cheques, de erkende opleiders en de aanvragende ondernemingen zullen via internet toegang krijgen tot een specifiek deel van de databank.

De onderneming vult haar basisidentificatiegegevens in. De toepassing neemt on line contact op met de databanken van RSZ en Balanscentrale en deelt onmiddellijk mee of de onderneming in aanmerking komt voor de opleidingscheques (*RSZ : Rijksdienst voor Sociale Zekerheid – red.*).

In een latere fase zal een verbinding gemaakt worden met het ondernemingenregister, die op federaal niveau uitgebouwd wordt. Voorlopig gebeurt dit via Graydon.

De ondernemingen zullen de mogelijkheid hebben om na te gaan of er nog cheques beschikbaar zijn. Het proces kan volledig gemonitord worden. De data kunnen worden gebruikt om beleidsondersteunende rapporten op te leveren.

2. Investeringssteun en ecologiesteun

In het vernieuwd expansiebeleid zal het indienen van investeringsdossiers door bedrijven of andere klanten via het internet gebeuren. Na eenvoudige identificatie van de aanvrager zal het systeem zelf on line de gegevens opvragen bij de diverse databanken, zoals het voormelde ondernemingenregister, de RSZ, de Balanscentrale, enzovoort.

Er zal een interactief communicatiekanaal ontwikkeld worden zodat de onderneming steeds op de hoogte kan blijven van de stand van haar dossier. Ook hier zijn de data onmisbaar voor beleidsinformatie en -bijsturing.

3. Bedrijventerreinen en bedrijfsgebouwen

De administratie Economie verleent subsidies voor de infrastructuur van bedrijventerreinen en bedrijfsgebouwen en coördineert de inventarisatie van de bestaande bedrijventerreinen. Heden is de informatie geregistreerd in verschillende applicaties : in IRIS 2 bij de administratie Economie voor de financiële opvolging en in de databases van de vijf GOM's voor de inventaris van hun bedrijventerreinen en bedrijfsgebouwen (*GOM : gewestelijke ontwikkelingsmaatschappij – red.*).

In 2000 werd een initiatief gestart om ook hier een web-based applicatie te ontwikkelen, waarbij steunzoekers hun subsidieaanvraag elektronisch kunnen indienen en opvolgen en de GOM's on line hun inventaris actueel kunnen bijhouden.

In een later stadium – 2003 – zal in samenwerking met OC GIS-Vlaanderen de informatie in een GIS-omgeving aan het publiek kunnen worden aangeboden (*OC GIS : Ondersteunend Centrum Geografisch Informatiesysteem – red.*).

Het spreekt vanzelf dat een dergelijke databank een uitstekend instrument is ter ondersteuning van een duurzaam ruimtelijk economisch beleid.

4. Website Strategisch Plan Ruimtelijke Economie

Via deze website worden betrokkenen en publiek geïnformeerd over de wetenschappelijke bevindingen op het vlak van ruimtelijke economie in Vlaanderen.

Het is ook een middel om een grotere betrokkenheid teweeg te brengen vanuit academische hoek, beleidsmensen, enzovoort.

Vraag nr. 1 van 26 september 2001 van de heer JOHAN DE ROO

Leercontracten – Opleidingsplaats

Met verwondering verneem ik dat de praktijkopleidingsplaats voor jongeren die een leercontract hebben – bijvoorbeeld een restaurant – in Vlaanderen moet gesitueerd zijn. Opleiding in Frankrijk, Nederland, Wallonië, ... is blijkbaar niet geoorloofd.

Men kan begrip opbrengen voor het feit dat het moeilijk is voor een leerling die een patroonsopleiding volgt in Brugge, om als werkplaats Amsterdam te kiezen. Daarentegen lijken grensgebieden zoals Noord-Frankrijk, Zeeuws-Vlaanderen en andere nuttig voor de leerling, maar misschien minder lonend voor het Vlaamse patronaat.

1. Is het de bedoeling met deze maatregel Vlaamse ondernemers te beschermen of te bevorderen ?
2. Wat met het belang van de leerling uit het oogpunt van de vrije keuze ?
3. Past deze maatregel wel in het Europa van morgen ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Antwoord

1. Hierop kan ontkennend worden geantwoord. Aan de basis van deze regeling liggen zowel wettelijke als pedagogische overwegingen.

Wettelijke redenen

Reeds lange tijd geldt als voorwaarde voor de erkenning van leerovereenkomsten dat in het werkingsgebied van de Vlaamse Gemeenschap de leerovereenkomsten in het Nederlands dienen te verlopen in al hun bestanddelen, zoals onder meer de atelieropleiding en de lesvolging (zie vraag nr. 92 van 10 januari 1984 van de heer M. Capoen, Vlaamse Raad, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 17 januari 1984, blz. 207). In dezelfde zin stelt de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) in verenigde kamers in haar advies van 23 april 1981 dat in het tweetalige gebied van Brussel-Hoofdstad leerovereenkomsten zowel in het Nederlands als in het Frans kunnen worden afgesloten, maar eens gekozen, deze integraal in dezelfde taal moeten verlopen (advies VCT van 23 april 1981, ongepubliceerd). In datzelfde advies stelt de Commissie dat de leerovereenkomst moet worden gelokaliseerd in de onderneming. Het gaat immers om een overeenkomst tussen het ondernemingshoofd-opleider en de leerling of zijn wettelijke vertegenwoordiger. Voor alle akten en reglementen die wettelijk voorgeschreven zijn, gebruiken de ondernemingshoofden de taal van het gebied waar hun exploitatiezetel is gevestigd.

Zowel de leersecretaris als de door het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen (VIZO) aangewezen personeelsleden oefenen toezicht uit op de leertijd. Hun bevoegdheid is geografisch beperkt tot de Vlaamse Gemeenschap. Wanneer de opleiding en lesvolging in verschillende regio's plaatsvinden en wanneer de Vlaamse Gemeenschap in één van die regio's niet bevoegd is, wordt controle bijgevolg onmogelijk gemaakt.

Pedagogische overwegingen

De talenkennis blijft een structurele barrière. Verder zijn er ook nog zeer sterke verschillen qua niveau of cultuur bij de leerlingen.

Een voorbeeld daarvan vinden we bij het Leonardo Da Vinci-programma – Nuari-placement (projectnummer B/96/1/24/PE/1.2.a/INI). In dit project dat plaatsvond in 1996, volgden leerlin-

gen een praktijkstage in Schotland. Bij de cursisten en de leraars noteren we zowel positieve als negatieve opmerkingen. Er is de taalproblematiek bij het onthaal. Bepaalde beloften worden niet nagekomen. Het vakjargon in andere talen is niet steeds evident (yard, inches, feet). Er is niet altijd werk voorhanden (bezigheids-therapie). De consumenten hebben andere gewoonten. Het is een prettige leerervaring wanneer het lukt in de andere taal. De leerlingen voelen zich bevestigd in hun werk. Men leert bepaalde werktechnieken aan en brengt eigen werktechnieken aan bij anderen (transfer van sleutelvaardigheden). Sommige leerlingen bloeien open in hun sociale contacten. De leerlingen kunnen daadwerkelijk vaststellen dat elders ook niet alles vlot verloopt.

Daarenboven zijn er nog tal van andere barrières. Voorbeelden daarvan zijn : de logistieke ondersteuning (gastgezinnen) ; het toezicht, de controle en de evaluatie van de stage (wat met tijdelijke onderbrekingen, aansprakelijkheid, ... ?) ; de wijze van financiering en de concrete betaling.

2. Zoals reeds vermeld, moet de leerovereenkomst worden gelokaliseerd in de onderneming. Kiest de leerling voor een praktijkopleiding in het buitenland, dan zal hij zich ook moeten wenden tot dit land om te voldoen aan de voorschriften inzake lesvolgning en praktijkopleiding. Een vrije keuze blijft dus gewaarborgd.

Maar aan de keuze zijn ook nadelen verbonden. Uit de praktijk blijkt dat niet alle ondernemingshoofden-opleiders zich houden aan de voorschriften. Een goed en gestructureerd toezicht is daartoe noodzakelijk. In Vlaanderen gebeurt dit specifiek door de leersecretarissen en de pedagogische adviseurs. Verder zijn er nog tal van inspectiediensten (sociale inspectie, economische inspectie, lokale politie, ...) Daarenboven blijkt uit de praktijk dat het voor een leerling niet gemakkelijk is op een passende manier op te komen voor zijn rechten. Het is een doener, veeleer dan een denker. Deze problematiek komt nog sterker tot uiting wanneer een leerling gaat werken in het buitenland. Zonder een goede en gestructureerde pedagogische begeleiding over de grenzen heen, blijft dit voor elke leerling een avontuur.

3. Neen, maar op dit ogenblik heeft het VIZO niet het passend instrumentarium om op deze problematiek accuraat in te spelen.

(Antwoord Marleen Vanderpoorten : blz. 655 – red.)

Vraag nr. 2
van 2 oktober 2001
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Groene Vlasdam Lokeren – Stand van zaken

Over het huisvestingsproject "Groene Vlasdam" in Lokeren werden in het verleden reeds verschillende vragen gesteld. We willen hierbij specifiek verwijzen naar de vraag om uitleg van de heer Jos Stassen behandeld in de commissie van 6 juli 2000 – Handelingen Commissievergadering nr. 217. Ingevolge deze bespreking zouden volgende onderzoeken uitgevoerd worden.

- In juli 2000 bleken nog steeds 36 sociale appartementen van deel A niet verkocht te zijn. De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) zou verdere stappen ondernemen om klaarheid te krijgen over de vraagprijs van de appartementen, de toestand van het gebouw, de financieringsbron en de globale opportuniteit van de verwerving door de socialehuisvestingsmaatschappij (SHM) Tuinwijk.
- Een aantal sociale woningen werden aan niet-sociaalgerechtigde kopers verkocht binnen de wettelijk bepaalde periode van één jaar. Domus Flandria zou onderzoeken of hierbij de regelgeving werd overtreden. Indien nodig zou worden teruggevorderd of ingehouden op latere betalingen.
- Wat de problemen m.b.t. de constructiefouten betreft (die trouwens werden bevestigd door een expert van de administratie), zou het Vlaams Gewest een bemiddelende rol opnemen.
- Het probleem m.b.t. de hoogspanningscabine, die in de ondergrondse garage geregeld onder water loopt, zou met de bouwheer en Electrabel opgenomen worden.
- Voor het creëren van speelruimte voor kinderen in deze wijk kreeg de VHM de formele opdracht contact op te nemen met de SHM om eventueel binnen artikel 80 van de Huisvestingscode na te gaan op welke manier er speelruimte voor de kinderen kon worden gerealiseerd.
- Binnen het totaal aantal onder Domus Flandria gebouwde woningen bleken in andere projecten

nog vier woningen niet conform de wetgeving verkocht en 220 woningen nog niet verkocht te zijn. Hier zou worden onderzocht of ze konden worden geïntegreerd in het sociale huurpatrimonium.

1. Welke stappen heeft de VHM ondernomen m.b.t. de 36 niet-verkochte appartementen ?
2. Heeft Domus Flandria een onderzoek gedaan naar de sociale woningen die aan niet-gerechtigde kopers werden verkocht ?
3. Wat was het resultaat van dit onderzoek en werden er bedragen teruggevorderd of ingehouden ?
4. Wat was het resultaat van de bemiddeling van het Vlaams Gewest ? Is er een oplossing gevonden voor de constructiefouten ?
5. Op welke manier is het probleem m.b.t. de hoogspanningscabine in de ondergrondse garage opgelost ?
6. Welke initiatieven werden er genomen m.b.t. de beloofde speelruimte voor de kinderen ?
7. Welke opvolging werd er gegeven aan de vier andere niet conform de wetgeving verkochte woningen ?

Op welke manier werden de overige 220 koopwoningen geïntegreerd in het sociale huurpatrimonium ?

Antwoord

1. De door de VHM ondernomen stappen met betrekking tot de 36 niet-verkochte appartementen hebben tot een oplossing geleid.

Met name werd een akkoord bereikt tussen de plaatselijke socialehuisvestingsmaatschappij Tuinwijk in Lokeren en de eigenaar, de firma NV BAM, omtrent de eigendomsoverdracht van 34 appartementen, 58 ondergrondse garages en negen staanplaatsen (sinds juli 2000 werden 2 appartementen verkocht aan particulieren).

De akte werd verleden voor de notaris op 31 juli 2001, nadat de raad van bestuur van de VHM tijdens zijn zitting van 18 juni 2001 hiermee zijn instemming had betuigd.

- 2 en 3. Het door Domus Flandria gevoerde onderzoek naar de sociale woningen die aan niet-gerechtigde kopers werden verkocht, wees uit dat van de 43 koopwoningen (fase C) er negen werden verkocht aan niet-gerechtigde kopers.

Met betrekking tot koopwoningen uit het urgentieprogramma voorziet de reglementering enkel in de uitbetaling van een rentesubsidie in de bouwfase aan de initiatiefnemer. Een rentesubsidie ten bedrage van 1.518.236 frank werd inmiddels ingehouden.

4. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, loopt er met betrekking tot dit dossier een rechtsgeding. Heel bewust heeft het Vlaams Gewest ervoor geopteerd om geen enkel vermoeden te wekken dat zou kunnen geïnterpreteerd worden als enige vorm van tussenkomst in dit lopende rechtsgeding.

Wat het lopende rechtsgeding betreft, kan ik haar wel meedelen dat de gerechtelijke expert zijn deskundig verslag neergelegd heeft.

5. Het probleem met betrekking tot de hoogspanningscabine zou te maken hebben met een onvoldoende afwateringscapaciteit van de riolering. Ook hier is een rechtsgeding lopende.

Evenwel werden in de riolering van fase C terugslagkleppen geplaatst, met als gevolg dat sedertdien de problemen in de hoogspanningscabine zich niet meer voorgedaan hebben.

6. De VHM is niet op de hoogte van een formele opdracht in verband met het realiseren van een speelruimte voor de kinderen.
7. Uit het onderzoek van Domus Flandria NV blijkt dat buiten het project "Groene Vlasdam" vijf woningen werden verkocht aan niet-gerechtigde kopers. Deze vijf woningen maken deel uit van vijf verschillende projecten.

Bij de administratie loopt een juridisch onderzoek naar een terugvordering van subsidie. Gezien de beperkte subsidiëring aan de initiatiefnemers met betrekking tot deze koopwoningen, betreft het hier bedragen van gemiddeld 13.000 frank per woning.

Van de 220 koopwoningen vermeld in de vraag restten tot voor kort nog slechts 85 niet-verkochte woningen, die te koop aangeboden blijven zoals initieel gepland.

Vraag nr. 4
van 2 oktober 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN

VLAM – Uitspraken voorzitter

Tijdens een recente gedachtewisseling in het Vlaams Parlement over de werking van het Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM) heeft de voorzitter van deze dienst zich zeer scherp uitgelaten over de concurrentievervalsing, onder meer op fiscaal vlak, waarvan de Belgische visserijsector het slachtoffer zou zijn. Hij noemde deze "ronduit schandalig" (*Stuk 695 (2000-2001 – red.)*).

Zou de minister kunnen aangeven aan de hand van concrete voorbeelden wat de voorzitter van de VLAM als "concurrentievervalsing" op fiscaal vlak beschouwt ?

Werd dienaangaande reeds contact opgenomen met de federale minister van Financiën, teneinde na te gaan of deze aangeklaagde fiscale discriminatie van de Belgische vissers door adequate maatregelen kan worden opgevangen ?

Antwoord

Voor een meer concrete invulling van de uitlatingen van de voorzitter van de VLAM over de concurrentievervalsing ten nadele van de Belgische visserijsector wordt verwezen naar de studie "Een toekomst voor de Belgische visserij" die prof. Hans Crijns uitvoerde voor de Vlerick Management School Leuven Gent.

Aangezien het visserijbeleid niet tot de bevoegdheid behoort van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, werden hierover geen contacten genomen met de federale minister van Financiën.

Vraag nr. 5
van 2 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Raden van bestuur

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie
 Vraag nr. 22

van 2 oktober 2001
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 609

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 6
van 5 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE

Dodehoekspiegels – Overheidsinitiatieven

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering
 Vraag nr. 4
 van 5 oktober 2001
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 585

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Vraag nr. 7
van 5 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE

Overheidsdiensten – Decentralisatie en werkgelegenheid

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering
 Vraag nr. 5
 van 5 oktober 2001
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 585

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 8
van 5 oktober 2001
van de heer CARL DECALUWE

Socialehuisvestingsmaatschappijen – Rekening-courant

De evolutie van de rekening-courant (RC) van de socialehuisvestingsmaatschappijen (SHM) is een indicator van de financiële sterkte van die maatschappijen.

De voorbije periode verschenen geregeld persartikels over de financiële verzwakking van de SHM's, onder meer ten gevolge van de invoering van het sociaal huurbesluit en de prioriteitenstelling naar kansarmen toe.

1. Kan de minister een overzicht geven van de evolutie van de RC van de individuele SHM's sedert 1995 ?
2. In welke mate is de toepassing van het sociaal huurbesluit verantwoordelijk voor de evolutie van de RC van de SHM's ?
3. Welke andere verklaringen zijn er voor de bovenvermelde evolutie van de financiële situatie van de socialehuisvestingsmaatschappijen ?

Antwoord

1. Zie de tabellen hierna.
2. Voorafgaandelijk moet worden opgemerkt dat tijdens de beschouwde periode (1995-2000) de verhuringen bij de SHM's nog integraal onder de toepassing vielen van het besluit van 29 september 1994. De mogelijke effecten van het recent nieuw sociaal huurbesluit – besluit van 20 oktober 2000, in werking getreden op 1 januari 2001 – zullen uiteraard pas een eerste keer kunnen worden geëvalueerd na het beschikbaar komen van de cijfers betreffende het boekjaar 2001.

De evolutie van de toestand van de RC van de SHM's is afhankelijk van een groot aantal factoren, inherent aan de werking van een erkende vennootschap, die de inkomsten en de uitgaven beïnvloeden. Een van die factoren is zonder twijfel de geldende huurreglementering. Immers, zij speelt een determinerende rol bij de vaststelling van de uiteindelijke door de SHM te ontvangen huur. Dat de reële ontvangsten niet altijd gelijk zijn aan de ingevorderde bedragen,

is genoegzaam bekend. Omtrent deze problematiek werden trouwens al meerdere parlementaire vragen gesteld.

Dat de evolutie van de RC – zowel in positieve als negatieve zin – enkel moet worden gezien als de uitdrukking van een al dan niet financieel gunstige wetgeving voor de SHM, is niet correct.

Naast de huurwetgeving op zich, laten immers ook nog andere factoren hun invloed gevoelen op de financiële situatie van de SHM's. Vooral de uitgaven moeten onder de loupe genomen worden. Enkel indien de huurinkomsten niet voldoende zouden zijn om bij een efficiënte bedrijfsvoering de normale uitgaven (via de liquide middelen of via een lening, volgens de aard van de uitgaven) te dekken, zou men kunnen besluiten dat de huurwetgeving blijkbaar verantwoordelijk is voor een achteruitgang van de RC.

Vandaar dat een beoordeling van het sociaal huurbesluit over een bepaalde periode enkel via de evolutie van de liquiditeitssituatie van de SHM's (zichtbaar via de RC) een weinig betrouwbare oefening is. In punt 3 wordt daarom verder ingegaan op andere factoren die belangrijke implicaties hebben voor de toestand van de RC van een SHM.

3. Het saldo van de RC van een SHM op een bepaalde datum (bv. balansdatum) is uiteraard slechts een momentopname van de liquiditeits-toestand. Absolute cijfers op deze balansdata moeten steeds met de nodige omzichtigheid worden geïnterpreteerd. Een overzicht over meerdere (boek)jaren zal dan ook waardevolle informatie geven, vooral naar tendensen toe.

Het in punt 1 weergegeven overzicht van de RC-situatie, in globo, geeft aan dat er een achteruitgang waar te nemen is van 1998 tot en met 2000 van 1,8 miljard frank. Het intensief gebruik van de eigen middelen van de SHM's, via de realisaties in het kernenbeleid en het urgentieprogramma voor de huisvesting, mag worden bestempeld als de belangrijke factor die de RC van de SHM's in de huursector, in globo, gevoelig aangetast heeft.

Immers, sedert 1998 tot en met 2000 investeerden de SHM's voor 5 miljard frank met eigen middelen (enkel al voor investeringen in het kader van het kernenbeleid).

Bovendien mag ook niet vergeten worden dat de SHM's meer en meer rechtstreeks de eigen middelen moeten aanwenden om hun oudere woningen die na verhuring weer vrijkomen, aan te passen aan de huidige comforteisen.

Uit hetgeen voorafgaat, blijkt dus dat de afname van de RC-tegoeden van de SHM's in globo, in grote mate te verklaren is door het directe gebruik van de eigen middelen van de SHM's voor investeringen.

Tot slot moet ook opgemerkt worden dat de uitgaven voortspruitende uit de voor investeringen aangegane leningen, een grote invloed hebben op de evolutie van de RC van de SHM's. Hierover werd in september 2000 door het Vlaams Gewest de opdracht gegeven aan consultant PricewaterhouseCoopers om de huidige financieringssystemen in de sector te evalueren, zo nodig remedies voor te stellen en ook mogelijke alternatieve financieringssystemen aan te reiken. De conclusies van deze studie zullen binnenkort kunnen worden bekendgemaakt.

Antwerpen

SHM	Toestand rekening-courant					
	31-12-95	31-12-96	31-12-97	31-12-98	31-12-99	31-12-00
1010 De Ideale Woning	157.331.932	216.565.040	206.126.213	109.482.480	116.022.256	86.756.614
1020 De Goede Woning	38.643.717	30.004.817	70.797.638	97.148.613	131.795.087	72.161.638
1030 Huisvesting Antwerpen	13.101.639	9.280.109	12.063.889	24.095.175	32.560.388	140.198.097
1050 Onze Woning	54.994.534	258.065	5.357.205	- 12.641.284	9.237.677	41.012.124
1065 ABC	415.795	- 29.808.704	- 28.729.037	- 9.768.827	12.134.263	- 6.500.535
1110 GM tot bouwen soc. won.	898.600	10.405.204	- 4.411.753	7.948.528	20.460.227	20.061.659
1120 Gezellige Woningen	57.229.752	60.292.980	69.455.770	38.945.235	33.613.438	61.620.140
1140 Sociaal Wonen	271.238	783.986	- 16.211.386	- 13.586.675	1.189.143	7.184.024
1150 Volkswon. van Duffel	144.171.606	138.584.944	16.513.831	15.404.589	36.202.627	34.107.967
1155 Geelse Bouwmij.	131.138.846	92.959.701	98.393.459	26.361.773	9.678.642	512.737
1160 Mij. voor Huisvesting	23.606.649	47.663.082	25.538.349	10.256.670	23.567.598	20.749.477
1170 Eigen Haard	30.156.989	33.505.364	30.755.167	36.039.036	31.280.253	23.074.804
1180 Beter Wonen	36.981.555	36.134.904	38.764.271	61.147.596	29.971.839	23.837.587
1200 Lierse Mij. voor huisvest.	99.796.279	83.705.142	30.675.080	26.828.513	22.509.562	9.732.682
1210 De Mechelse GW	18.625.556	16.032.471	25.928.764	38.451.906	25.698.738	- 10.072.649
1220 HCV De Vrije Woonst	96.972	99.661	101.996	104.546	107.160	109.839
1230 Molse Bouwmij. Huisv.	77.913.067	80.536.075	86.070.993	14.417.781	22.969.974	2.462.514
1235 De Heibloem	41.813.173	42.615.457	48.207.485	49.888.516	43.927.813	41.961.363
1250 Bouwmij. De Noorderkempen	72.236.933	88.079.282	97.122.913	63.959.588	42.535.477	2.589.552
1256 Eigen Woning	75.344.229	41.248.835	69.291.062	63.060.353	78.298.985	75.358.500
1260 Soc. Bouwmij. Schelle	13.072.798	1.891.952	6.750.568	1.553.838	0	- 46.390
1290 Turnhoutse Mij. Huisvest.	258.628.119	268.019.350	281.227.726	237.554.955	205.684.401	239.583.078
1295 Zonnige Kempen	47.307.683	17.705.627	44.181.176	20.381.142	48.743.811	52.465.818
1300 SM voor Volkshuisvesting	18.737.998	13.497.979	2.941.492	7.268.569	10.804.408	10.641.592
1310 De Voorkempen HE	25.969.858	5.964.569	5.878.974	2.918.365	- 1.558.222	- 780.571
1320 Zwijndrechtse Huisv.	58.602.799	75.701.210	79.504.614	66.657.103	43.700.623	51.619.570
Provincie Antwerpen	1.497.088.316	1.381.727.105	1.302.296.459	983.878.084	1.031.136.168	1.000.401.231

Brabant

SHM	Toestand rekening-courant					
	31-12-95	31-12-96	31-12-97	31-12-98	31-12-99	31-12-00
2010 SB voor Goedk. Woningen	20.406.820	14.569.001	18.064.203	9.064.504	- 6.390.658	5.200.575
2228 Providentia	154.523.050	180.552.999	162.924.106	175.837.602	197.508.703	38.623.031
2250 Diest-Uitbreiding	8.500.888	22.257.282	26.650.296	8.631.280	13.149.959	22.280.693
2290 GM voor Volkshuisvesting	44.798.982	82.964.966	151.750.173	160.587.211	142.063.332	85.641.726
2350 Huisv. Zennevallei-Halle	143.597.868	187.681.649	203.860.441	208.531.698	254.558.995	193.929.823
2351 Volkswoningbouw	208.399	7.485.803	8.122.220	12.612.071	15.045.395	15.296.758
2360 De Goede Haard	35.776.717	65.344.567	77.495.765	60.758.462	29.229.326	9.566.767
2420 Gew. Bouwmij. Heuvelhof	3.621.960	27.587.357	194.090.527	71.381.525	68.538.047	15.204.108
2455 Sociale Woningen Landen	46.967.896	50.724.549	39.864.860	48.527.943	39.656.484	2.708.725
2470 Gew. SM Huisvesting	133.047.617	145.391.028				
2490 Machelse Huisvesting	42.970.152	45.732.345	49.832.595	55.018.205	0	0
2600 Elk Zijn Huis	199.294.638	184.328.863	169.992.656	158.718.385	108.903.690	69.371.032
2610 Huisvesting Tienen	14.150.632	993.459	3.658.233	4.291.948	- 3.298.089	- 21.169.717
2630 Inter-Vilvoordse Mij.	55.704.914	82.974.152	101.935.514	44.005.775	82.158.618	14.424.308
Provincie Brabant	903.570.533	1.098.587.930	1.208.241.589	1.017.966.609	941.123.802	451.077.829

West-Vlaanderen

SHM	Toestand rekening-courant					
	31-12-95	31-12-96	31-12-97	31-12-98	31-12-99	31-12-00
3050 Leieland	2.722.342	7.051.490	11.136.610	14.635.948	0	0
3060 Het Lindenhof	1.158.081	19.554.937	8.128.802	10.765.191	0	4.816.053
3070 Brugse Mij. voor Huisvesting	54.798.148	116.186.896	139.821.569	130.078.083	146.131.818	135.593.190
3100 Interbrugse Mij.	101.760.733	61.556.184	56.363.603	24.051.388	28.551.291	68.426.593
3120 Eigen Haard is Goud Waard	11.342.490	15.523.149	16.772.592	20.179.768	320.810	- 665.212
3140 Mijn Huis	8.995.404	19.736.742	37.546.162	31.138.085	35.077.797	94.265.396
3150 't Heist Best	12.354.808	12.485.444	11.391.972	11.478.495	12.854.358	19.969.278
3190 Heulse Heerd	1.085.065	1.185.476	7.861	- 2.981.575	21.778.567	54.328.099
3200 Ons Onderdak	23.970.086	54.725.844	58.856.237	66.654.543	45.840.432	34.054.607
3210 De Mandelbeek	12.592.318	9.837.708	9.652.649	13.201.328	18.776.971	17.501.435
3220 Izegemse Bouwmij.	6.690.510	7.958.397	3.298.518	2.988.827	7.492.453	- 7.748.460
3230 Goedkope Woning	69.946.810	94.758.721	103.628.276	72.806.427	59.526.089	68.769.048
3240 Eigen Gift – Eigen Hulp	477.036	648.444	- 3.014.943	- 1.652.738	73.053.536	42.729.543
3250 Eigen Haard is Goud Waard	42.324.938	61.680.358	66.934.073	76.784.291	45.257.747	44.514.319
3275 Mijn Tehuis	5.112.245	11.390.496				
3280 Ons Dorp	18.069.755	23.752.936	10.791.495	19.159.443	27.062.860	55.456.013
3310 Nieuwpoortse Volkswon.	14.112.197	20.445.129	28.725.540	11.642.047	5.874.657	28.745.207
3315 De Gelukkige Haard	68.883.553	60.102.748	82.820.427	66.453.833	56.408.666	8.338.954
3320 De Oostendse Haard	798.399	381.664	3.450.472	5.052.092	8.464.228	- 4.482.743
3330 De Mandel	509.429.309	447.089.819	282.401.618	251.761.556	159.699.763	129.289.008
3350 Eigen Heerd is Goud Weerd	49.797.483	55.551.701	51.828.458	59.222.306	56.327.381	58.567.443
3380 Tieltsse Bouwmaatschappij	44.933.445	53.951.138	60.620.767	29.253.196	35.975.482	46.206.282
3390 Veurnse Bouwmij.	4.508.811	10.126.600	12.973.313	13.542.869	24.983.149	18.107.514
3410 Helpt Elkander	27.872.159	31.836.033	18.972.697	37.311.054	63.289.637	79.503.333
3421 De Leie	105.549.079	104.775.901	79.558.071	68.518.762	91.169.809	114.494.461
3431 De Vlashaard	23.576.106	24.855.313	13.985.583	1.446.184	822.377	7.116.773
3440 Eigen Haard	18.950.904	45.987.691	57.272.142	49.352.826	39.794.801	33.509.101
Provincie West-Vlaanderen	1.241.812.214	1.373.136.959	1.223.914.564	1.082.844.229	1.064.534.679	1.151.405.235

Oost-Vlaanderen

SHM	Toestand rekening-courant					
	31-12-95	31-12-96	31-12-97	31-12-98	31-12-99	31-12-00
4010 CV voor Huisvesting	47.078.643	57.981.874	47.078.402	53.124.152	49.973.407	49.346.862
4015 Dewaco Werkerswelzijn	14.786.118	21.560.537	17.580.772	6.347.267	- 2.435.475	- 12.709.818
4020 Geluk in ons Huis	34.208.939	35.268.905	40.159.884	46.370.016	51.993.548	0
4040 GM Huisvesting Beveren	5.152.193	51.396.969	39.875.182	17.255.445	33.541.307	65.686.941
4070 Dendermondse Volkswon.	37.027.576	31.327.893	6.627.515	24.857.020	57.007.993	73.093.646
4080 Deinse Bouwmij.	40.230.097	44.442.746	50.932.372	54.732.372	56.356.100	12.438.454
4090 Meetjesl. Bouwmij. Volksw.	56.051.974	94.491.627	141.020.028	140.052.325	136.896.258	107.925.127
4090 ex-SHM te Waarloos (fusie 4090)			- 17.769.264			
4110 De Goede Werkmanswoning	23.431.580	17.784.053	13.834.945	- 1.438.664	22.673.601	- 3.263.508
4140 De Gentse Haard	1.424.023	686.777	3.270.877	2.316.546	4.545.655	1.920.406
4150 Gentse Mij. voor Huisvesting	5.062.758	18.071.678	30.655.432	50.594.517	59.641.132	92.833.851
4160 Volkshaard	83.135.708	102.669.517	183.476.966	59.708.660	146.438.186	100.306.431
4180 Huisv. Gentbrugge-Ledeberg	35.519.467	17.122.590	9.874.327	10.894.137	7.100.833	565.237
4190 De Zonnige Woonst	- 5.775.380	13.285.486	24.425.008	963.678	20.818.374	25.409.780
4200 Veilig Wonen	91.081.962	121.616.745	123.605.693	69.222.226	52.615.037	913.936
4220 Tuinwijk	86.224.776	123.141.641	123.919.178	46.238.571	43.432.505	53.594.459
4230 Merelbeekse Soc. Won.	50.568.651	49.220.252	43.883.742	24.764.738	13.927.951	- 5.273.505
4240 Ninove-Welzijn	100.603.772	108.272.343	79.398.979	35.402.943	25.550.875	18.655.391
4250 Elk Gezin een Dak	48.197.322	58.806.180	64.478.353	75.514.892	0	0
4255 Gew. Bouwmij. Vl. Ardennen	13.546.522	15.601.736	23.390.061	6.656.121	0	0
4260 Hulp in Woningnood	38.530.519	39.059.014	43.606.155	19.940.685	25.130.036	16.685.213
4270 Vlaamse Ardennen					52.325.637	72.312.535
4280 De Nieuwe Haard	- 14.633.107	- 14.560.718	- 6.029.104	7.587.977	6.437.328	3.164.627
4290 Volkswelzijn	10.073.199	34.480.129	44.678.548	37.865.536	32.661.312	59.983.164
4300 GM v. Volkswon. St.-G.-Waas	64.495.314	76.000.875	62.516.532	60.869.607	66.580.811	77.072.648
4310 Sint-Niklase Mij. v. Huisvest.	16.059.480	28.488.261	30.398.201	31.488.091	17.286.055	- 17.143.080
4320 Bouwmij. van Temse	19.745.872	22.819.217	38.281.655	30.763.511	27.664.256	13.191.084
4340 Eigen Dak	18.515.262	16.519.997	9.735.073	2.636.616	0	- 1.259.804
4350 Gew. Mij. voor Woningbouw	88.757.116	98.937.797	113.867.383	120.460.627	52.623.235	85.480.857
4360 GM v/d Huisvest. Zelzate	26.753.020	5.883.983	25.582.926	32.756.709	39.687.807	33.543.701
4370 Elk Zijn Dak	37.067.224	39.239.907	41.481.088	28.821.178	31.800.312	34.103.536
Provincie Oost-Vlaanderen	1.072.920.600	1.329.618.011	1.453.836.164	1.096.767.499	1.132.274.076	958.578.171

Limburg

SHM	Toestand rekening-courant					
	31-12-95	31-12-96	31-12-97	31-12-98	31-12-99	31-12-00
7000 Kant. Bouwmij. Beringen	322.626.532	356.619.995	335.271.815	250.624.110	279.979.765	251.867.639
7015 Maaslands Huis	146.068.814	187.253.257	221.147.047	240.266.670	294.043.303	324.816.660
7030 Nieuw Dak	436.325.119	516.188.465	608.843.592	533.375.458	431.369.766	384.507.920
7050 Hasseltse Huisvestingsmij.	47.716.308	43.165.892	26.411.419	19.902.019	32.344.705	28.155.661
7055 Limburgs Tehuis	72.850.586	84.348.998	38.524.878	27.878.225	34.465.495	26.757.058
7064 Kempisch Tehuis	170.941.047	236.358.463	279.673.693	244.766.310	317.182.673	379.010.513
7070 Ons Dak	89.298.540	103.611.136	81.075.342	29.816.685	20.127.238	2.810.589
7090 Nieuw Sint-Truiden	338.703	47.886.177	65.533.633	38.020.369	7.230.842	11.845.788
7110 Gew. Bouwmij. Tongershuis	20.854.591	68.160.170	69.443.054	54.978.831	31.819.820	14.976.007
Provincie Limburg	1.307.020.240	1.643.592.553	1.725.924.473	1.439.628.677	1.448.563.607	1.424.747.835

	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Algemeen totaal	6.022.411.903	6.826.662.555	6.914.213.249	5.621.085.098	5.617.632.332	4.986.210.301

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 28 van 11 januari 2001 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Regeringscommissarissen – Vrouwen

In haar vergadering van 20 oktober 2000 wees de Vlaamse regering haar nieuwe commissarissen van de Vlaamse regering en/of gemachtigden van Financiën aan bij een aantal VZW's en Vlaamse openbare instellingen (VOI).

Het gaat onder andere om Geert Duyck bij VZW De Rand, Gilbert Van Huffel bij de Philharmonie van Vlaanderen, Luc Gobin bij het Vlaams Instituut voor de Zee, Dirk Verlaak bij de Dienst voor de Scheepvaart, Eddy Guilliams bij de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn, Geert Spiessens bij het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen, Lieve Cerulus bij Kind en Gezin, Marc Reulens bij het OPZ Geel, Valère Vautmans bij Export Vlaanderen, Dirk Vanderpoorten bij de VDAB, Hendrik Van Hellem bij het Kaaitheater en Manuel Van Den Bossche bij de KVS.

1. Ik stel vast dat het overwegend om mannen gaat.

Deed de regering voor deze aanstellingen een beroep op de Pluspuntbank ?

2. Past deze beslissing in het voornemen van de regering om in dit opzicht tot evenwichtiger besturen te komen ?

3. Hoe werden deze vacatures bekendgemaakt ? Welk profiel werd vooropgesteld ?

Antwoord

1. Neen.
2. Ik neem aan dat met "evenwichtiger besturen" bedoeld wordt een betere verhouding tussen beide geslachten in de bestuursorganen.

Opgemerkt moet worden dat een regeringscommissie namens de minister de werking van de VOI controleert. In die zin maakt de regeringscommissaris geen deel uit van het bestuur, hij of zij heeft geen stemrecht.

3. Deze vacatures werden nooit bekendgemaakt. Dit is bij mijn weten nog nooit gebeurd.

Het gaat trouwens om een zeer deeltijdse opdracht, die een beperkte vergoeding inhoudt (zie besluit van de Vlaamse regering 27 januari 1988).

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 262 van 8 augustus 2001 van de heer JOS STASSEN

Investeringsubsidies Vlaams Fonds – Semi-internaten

Het besluit van de Vlaamse regering van 6 juli 1994 "tot vaststelling van de totale investeringssubsidie en de bouwtechnische normen voor de voorzieningen voor de sociale integratie van personen met een handicap" regelt de bouwsubsidies in de gehandicaptensector.

De huidige regelgeving laat slechts Vlaams Fonds-investeringsubsidies voor semi-internaten toe in zoverre het gaat om door het Vlaams Fonds erkende voorzieningen voor het semi-internaatstelsel voor minderjarigen met een handicap en die niet-schoolgaand zijn.

Gezien deze uitsluiting van de semi-internaten voor schoolgaanden uit het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) en de vroegere juli-besluiten (1994) waarbij de onderhoudssubsidiëring voor infrastructuur en inrichting voor semi-internaten werd geschrapt, dreigt er in deze sector een desinvestering : investeringen in onderhoud, vernieuwbouw en nieuwbouw blijven uit.

Dit dient mijns inziens binnen afzienbare termijn verholpen te worden. Dit betekent enerzijds een aanpassing van de regelgeving en anderzijds het voorzien in de nodige budgettaire mogelijkheden.

1. Hoe is de huidige regelgeving voor bouwdoSSIERS voor semi-internaten van het VFSIPH (Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap) ?
2. Hoeveel en welke bouwdoSSIERS werden via het VIPA voor semi-internaten voor niet-schoolgaanden ingediend en goedgekeurd ? Over welke bedragen gaat het hier ?
3. Hoeveel werd er sinds juli 1994 geïnvesteerd in nieuwbouw in erkende semi-internaten voor schoolgaanden ? Aangezien er hier geen doSSIERS bij het VIPA konden worden ingediend, is een schatting van het geïnvesteerde bedrag wat mij betreft voldoende.
4. Wordt een aanpassing van de VIPA-reglementering ten gunste van de semi-internaten voor schoolgaanden in het vooruitzicht gesteld ? Zo ja, op welke termijn ?

5. Wat is de geschatte kostprijs van de opname van de semi-internaten schoolgaanden in de VIPA-reglementering ?

Antwoord

1. De huidige regelgeving voor de bouwdoSSIERS voor semi-internaten van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap is terug te vinden enerzijds in het besluit van de Vlaamse regering (BVR) van 6 juli 1994 tot vaststelling van de totale investerings-subsidie en de bouwtechnische normen voor de voorzieningen voor de sociale integratie van personen met een handicap, en anderzijds in het BVR van 8 juni 1999 houdende de procedure-regels inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden.

Er wordt enkel voorzien in een investeringssubsidie voor semi-internaten die niet-schoolgaande kinderen opnemen ; deze bedraagt 18.858 frank per m², met een maximum van 40 m² per persoon. Deze subsidie wil ongeveer 60 % van de werkelijke bouwkosten dekken. De initiatiefnemer moet dan ook aantonen dat hij de overblijvende 40 % kan financieren. Voor een deel hiervan kan hij terecht bij de Nationale Loterij, de provincies en de gemeenten ; deze geven nog aanvullende subsidies, afhankelijk van de door het Vlaams Fonds gesubsidieerde bedragen.

2. Sinds 1994 werden tot op heden door het Vlaams Fonds volgende subsidiebeloften verleend aan semi-internaten voor niet-schoolgaanden :

Voorziening	Kostensoort	Datum	Budgettaire weerslag (fr.)
Tikvatenoe, Antwerpen	Aankoop + verbouwing	04/04/1996	18.129.298
Merlijn, Antwerpen	Nieuwbouw	22/12/1997	45.988.365
't Weyerke, Heusden-Zolder	Nieuwbouw	08/11/1996	9.287.121
St-Oda, Overpelt	Uitbreiding	30/11/1999	13.543.212
Het Veer, Sint-Niklaas	Nieuwbouw	12/12/1995	27.162.497
Zonnebloem, Kortrijk	Nieuwbouw	08/11/1996	41.238.388
Matthijs, Ieper	Nieuwbouw	23/11/1999	18.671.086

3. De administratie van het VFSIPH heeft geen cijfers ter beschikking wat de investeringsbedragen betreft die de voorzieningen zelf hebben gefinancierd m.b.t. nieuwbouw voor semi-internaten voor schoolgaanden. Deze werken werden uitgevoerd in eigen beheer.

De jaarrekeningen kunnen ook geen juist bedrag weergeven, aangezien het hier om totaalbudgetten gaat die niet zijn opgesplitst per afdeling en per functie. Een schatting van het geïnvesteerde bedrag is dus niet te geven, tenzij na een individuele bevraging.

4. Een algemene evaluatie en aanpassing van het BVR van 6 juli 1994 tot vaststelling van de totale investeringssubsidie en de bouwtechnische normen voor de voorzieningen voor de sociale integratie van personen met een handicap wordt voorbereid.

Deze aanpassing van de investeringen lijkt mij noodzakelijk met het oog op het beantwoorden van precaire situaties van mensen die nu op de wachtlijsten staan.

5. In de huidige regelgeving van het VIPA is nergens sprake van een kostprijs per plaats semi-internaat voor schoolgaanden.

Het is dan ook niet mogelijk, mede gelet op de diversiteit in de doelgroepen, om momenteel een kostprijs van een opname in een semi-internaat voor schoolgaanden voorop te stellen.

**Vraag nr. 273
van 5 september 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Buitenschoolse kinderopvang – Personeel

Personeel vinden voor de buitenschoolse opvang wordt hoe langer hoe moeilijker. Deze sector in volle ontwikkeling zou nochtans maximale steun moeten krijgen als men er de regeringsverklaringen en beleidsbrieven op naleest. Daarenboven is er nog steeds geen reguliere schoolse opleiding erkend voor dit personeel.

Zoals ik reeds eerder stelde, was het een gemiste kans om de Weerwerkgesco's – de enigen in de gezins- en welzijnssector – niet te regulariseren en het Vlaams Intersectoraal Akkoord niet door te trekken naar de initiatieven buitenschoolse opvang (IBO's). Dit alles creëert nu een dermate groot loonverschil met de andere sectoren, dat het in de toekomst nog moeilijk zal zijn om geschikte begeleidsters te vinden. Het beroep is sowieso al weinig aantrekkelijk door de vroege en late uren en de vakantiedagen waarop gewerkt moet worden. Bovendien zijn er heel wat IBO's ontstaan uit kinderdagverblijven en functioneren zij naast elkaar, wat het looncontrast alleen maar groter maakt en meebrengt dat men niet vlot van de ene deelsector naar de andere kan overstappen zonder inkomensverlies.

Welke maatregelen neemt de minister om, conform de regeringsverklaringen, incentives te geven om voldoende kwaliteitsvol personeel te vinden voor deze sector ?

Antwoord

De problematiek van de buitenschoolse kinderopvang die de Vlaamse volksvertegenwoordiger signaleert en die zich toespitst op het tewerkstellingsgegeven, is inderdaad cruciaal voor de sector.

In tegenstelling evenwel tot wat wordt gesuggereerd, was het geen evidentie om de Weerwerkgesco's te vatten binnen het Vlaams Intersectoraal Akkoord. Het regulariseren van deze specifieke groep veronderstelt immers een overleg en akkoord met het federale beleidsniveau. Daar komt bij dat de werking en subsidiëring van initiatieven buitenschoolse opvang niet alleen bepaald worden door het Weerwerkgegeven, maar ook door geldstromen vanuit het federale Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten en Kind en Gezin.

Vanuit deze complexe situatie van de IBO-sector zal ik mijn beleid tweeledig voortzetten.

In de eerste plaats blijft het relevant kwaliteitsvol personeel te genereren via de specifieke opleidingen voor Weerwerkers.

Daarnaast zal ik een aanzet geven om de globale problematiek van de buitenschoolse kinderopvang in Vlaanderen te heroriënteren. Enkel focussen op de specifieke initiatieven voor buitenschoolse opvang, is daarbij niet aangewezen. Uit een recente gebruikersbevraging van het HIVA blijkt immers dat zij slechts zeer fragmentair instaan voor het gebruik van buitenschoolse kinderopvang (*HIVA : Hoger Instituut voor de Arbeid – red.*). Een meer globale benadering van de buitenschoolse kinderopvang is dan ook noodzakelijk.

De regering heeft daarom een werkgroep samengesteld waaraan vertegenwoordigers van de kabinetten van de ministers van Werkgelegenheid, Onderwijs, Jeugd en Welzijn participeren. Het kabinet van de minister-president zit het overleg voor. Uit de beleidsvoorstellen die binnen deze werkgroep worden gegenereerd, zullen niet alleen voorstellen komen met betrekking tot kwaliteitsvol personeel in IBO's, maar ook met betrekking tot de verdere globale beleidsaanpak van de buitenschoolse kinderopvang in Vlaanderen.

Vraag nr. 275
van 5 september 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kinderopvang – Loonharmonisatie

Door de loonharmonisatie in de kinderdagverblijven wordt de loonachterstand van de voorbije twintig jaar weggewerkt.

Toch geldt deze maatregel niet voor iedereen : zo is er geen rekening gehouden met de personeelsleden die de instellingen met eigen middelen financieren, noch met de begeleiders buitenschoolse opvang die in het kader van artikel 7, § 2 tewerkgesteld worden in het kinderdagverblijf. Hierdoor wordt er qua loon een onderscheid gecreëerd tussen personeelsleden die hetzelfde werk doen.

1. Is de minister op de hoogte van deze discriminatie ?
2. Welke maatregelen nam zij reeds om in het kader van de beleidsoptie loonharmonisatie dit probleem weg te werken ?

Antwoord

1. Als minister van Welzijn ben ik op de hoogte van het feit dat het subsidiëren van kinderdagverblijven enerzijds en buitenschoolse opvanginitiatieven die door deze kinderdagverblijven worden georganiseerd anderzijds, niet identiek is.

Binnen de enveloppe voor de kinderdagverblijven is een personeelscomponent opgenomen die rekening houdt met onder meer de gemiddelde leeftijd van het personeel. Voor de personeelsleden die zijn tewerkgesteld in de buitenschoolse kinderopvang is er niet in een specifieke personeelssubsidie voorzien. Het buitenschoolse aanbod dat wordt gerealiseerd, wordt financieel ondersteund door het toekennen van een globale forfaitaire som die gekoppeld is aan de capaciteit van de voorziening.

2. Het probleem dat rijst, kan dus niet gedefinieerd worden als een louter probleem van loonharmonisatie. Er is hier ook een totaal andere vorm van financiering in het geding.

Om de voorzieningen toe te laten, ook wat het buitenschoolse opvangaanbod vanuit een kinderdagverblijf betreft, de tendens naar een betere verloning te volgen, wordt overwogen het

forfaitaire bedrag dat voor een dergelijk aanbod ter beschikking wordt gesteld, te verhogen.

Binnen de middelen die voor 2002 voor de implementatie van het Beleidsplan Kinderopvang werden vrijgemaakt, kan dat vooralsnog niet.

Vraag nr. 278
van 18 september 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Subsidies opvoedingsondersteuning – Overgangperiode

Op 18 mei 2001 ondertekende de Vlaamse regering het besluit tot regeling van de subsidiëring van de activiteiten inzake opvoedingsondersteuning.

In artikel 7 wordt gestipuleerd dat de verenigingen voor gezinseducatie erkend door het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1997, nog subsidies kunnen ontvangen voor activiteiten tussen 1 april 2001 en 1 juli 2001 conform de bepalingen van het opgeheven besluit.

Op 12 juli 2001 werd het nieuwe besluit gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. Geïnteresseerden die de teksten van het besluit vóór deze datum opvroegen, kregen deze slechts begin juli 2001.

1. Kloppen deze feiten ?
2. Hoe konden verenigingen activiteiten plannen en subsidies aanvragen voor activiteiten tussen 1 april 2001 en 1 juli 2001 als de berichtgeving hierover pas in juli 2001 gebeurde ?
3. Zijn er verenigingen die activiteiten organiseerden in deze periode en hiervoor subsidies kregen ? Welke verenigingen ? Welke activiteiten ? Welk subsidiebedrag ?

Antwoord

1. Dit is inderdaad het geval : het besluit van de Vlaamse regering van 18 mei 2001 tot regeling van de subsidiëring van de activiteiten inzake opvoedingsondersteuning werd op 12 juli 2001 gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.
2. Conform artikel 7 van het besluit van de Vlaamse regering van 18 mei 2001 tot regeling van de subsidiëring van de activiteiten inzake opvoedingsondersteuning, konden de verenigingen voor gezinseducatie die erkend waren krachtens

het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1997 nog subsidies aanvragen.

De verenigingen voor gezinseducatie die vragen over deze overgangsregeling hadden, werden door mijn administratie opgevangen en kregen de richtlijnen hierover meegedeeld, ook vóór 12 juli 2001. Er werden mij over deze overgangperiode geen specifieke probleemsituaties voor de verenigingen voor gezinseducatie gesignaleerd.

De overige verenigingen dienden zich conform artikel 2, § 1 van bovenvermeld besluit eerst te registreren bij de administratie.

3. Ja, de vroegere verenigingen voor gezinseducatie organiseerden in deze periode activiteiten.

In de tabellen als **bijlage** kan men de namen en adressen vinden van de begunstigden, evenals de ontvangen subsidie voor het tweede kwartaal van 2001.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 282
van 18 september 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Beschermd wonen – Spreiding

Beschermd wonen voor personen met een handicap biedt verschillende voordelen. Zo is dit voor heel wat gehandicapten een emanciperend gebeuren, maakt het ruimte in de overbelaste residentiële zorg en is het goedkoper voor de overheid. Daarom is het verwonderlijk dat bepaalde vragen voor beschermd wonen blijkbaar door de administratie afgewezen worden, zeker wanneer het regio's betreft waar volgens mij weinig voorzieningen zijn.

Zo vernam ik dat een aanvraag voor beschermd wonen in de stad Tongeren ingediend door de VZW Mané, die aan alle voorwaarden voldeed, afgewezen werd, zodat dit project nu met Tongerse SIF+-middelen van start is moeten gaan (SIF : Sociaal Impulsfonds). Door het tijdelijke karakter van dergelijke subsidies bestaat het risico dat dit project in de toekomst niet voortgezet wordt en tot frustraties leidt bij de gehandicapten, hun families en de begeleiding.

1. Is er in de regio Tongeren een grotere invulling van voorzieningen voor gehandicapten dan elders in Vlaanderen ? Zo ja, voor welke voorzieningen ? Zo neen, hoe verhoudt zich het aantal voorzieningen tegenover de rest van Vlaanderen ?
2. Welke aanvragen voor beschermd wonen werden er in 2000 en 2001 toegewezen ? Hoe motiveerde men deze keuze ?
3. Welke aanvragen voor beschermd wonen werden in 2000 en in 2001 afgewezen. Wat was de motivatie voor elk van deze afwijzingen ?
4. Waar kunnen de afgewezen voorzieningen in beroep gaan ?

Antwoord

1. In de (semi-)residentiële sector zijn er 345 bedden en plaatsen in het arrondissement Tongeren. Slechts vijf van deze plaatsen zijn bestemd voor de opvang van kinderen ; alle overige zijn bedoeld voor de opvang van volwassenen (147 in dagcentra, 2 in tehuizen voor werkenden en 191 in tehuizen voor niet-werkenden).

De zeer lage invulling van voorzieningen voor kinderen (5/303 geprogrammeerde plaatsen) is historisch bepaald. Tot voor kort was er zelfs helemaal geen aanbod voor minderjarigen. Een soortgelijke situatie treft men aan in de arrondissementen Oostende en Tielt. In deze regio's bestaat overigens ook voor volwassenen slechts een bescheiden aanbod. Dit is echter niet het geval in de regio Tongeren waar, zoals gedetailleerd wordt vermeld, wel een aanzienlijk aanbod voor volwassenen is.

Met een invulling van 340/341 geprogrammeerde plaatsen kan men hier, als enig arrondissement in Vlaanderen, spreken van een ideale invulling.

Een vergelijking met de andere Vlaamse regio's is weinig relevant, tenzij om de zeer uiteenlopende regionale invulling te schetsen (van 30 % tot bijna 200 % van de geprogrammeerde aantallen), dit andermaal ten gevolge van de reeds vermelde historische groei.

Binnen de provincie Limburg vertegenwoordigt de regio Tongeren slechts 11,22 % van de totale invulling, terwijl het bewonersaantal 23,95 % van de totale bevolking uitmaakt. Wanneer men

echter, gelet op het vertekende effect van het zeer lage aanbod voor kinderen op de totaalcijfers, enkel de voorzieningen voor volwassenen in beschouwing neemt, heeft de regio Tongeren een aandeel van 19,24 % in het aanbod.

De niet-ingevulde capaciteit wordt op provinciaal niveau ruimschoots gecompenseerd door de overtallen in de andere arrondissementen : in totaal heeft Limburg een invullingspercentage van 114,28 %. Alleen West-Vlaanderen scoort hoger (123,30 %).

In verhouding tot geheel Vlaanderen vertegenwoordigt de regio Tongeren een totaal invullingspercentage van 1,65 % en een aandeel van 2,79 % in de voorzieningen voor volwassenen, terwijl het bewonersaantal 3,09 % van de Vlaamse bevolking bedraagt.

Met de beperkte budgettaire middelen die in de afgelopen jaren ter beschikking werden gesteld, kan een van oudsher scheefgegroeide situatie niet drastisch gecorrigeerd worden. Overigens spelen bij de toewijzing van bijkomende middelen, naast de demografische factor, tal van andere overwegingselementen een rol.

2. In 2001 werden in de begroting van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap geen middelen opgenomen voor een uitbreiding van de werkvorm beschermd wonen. Alle aanvragers beschermd wonen dienden dus afgewezen te worden op budgettaire gronden.

Binnen de begroting voor 2000 werd in een uitbreiding van het aantal plaatsen beschermd wonen met 150 eenheden voorzien. Aangezien er binnen de bestaande programmatie één plaats niet was opgevuld, kwam het beschikbare aantal op 151 plaatsen.

Steeds meer instellingen zien voor een deel van hun doelgroep het beschermd wonen als een alternatief voor het verblijf binnen een instelling. Vele instellingen die reeds beschermd wonen gestart waren, wensen een uitbreiding van de capaciteit. Dit resulteert in een totale vraag voor 309 bijkomende plaatsen. Dit betekent dat een groot aantal op zich terechte vragen, niet kunnen worden gehonoreerd.

Er is duidelijk een verschil in aanvraaggedrag tussen de provincies, waarbij vooral opvalt dat er vanuit de provincie Vlaams-Brabant relatief weinig vraag komt. Koploper is de provincie

Antwerpen, met een totale vraag van 102 plaatsen.

De grootte van de vraag per initiatiefnemer varieert van twee tot twaalf plaatsen.

Criteria voor verdeling

Volgende criteria voor verdeling werden, in de gegeven volgorde, toegepast.

- Dossiers die onvoldoende onderbouwd zijn of waarbij het gaat om huisvesting die niet past binnen de visie beschermd wonen (te ver van de moedervoorziening of er deel van uitmakend), worden afgewezen.

Dit resulteert in de afwijzing van de aanvragen van Mariaheem, Zwalm (woning op 20 kilometer van de voorziening), van Autigone, Rijmenam, en van CJMIB, Antwerpen (beide beperkte en immature dossiervorming).

- Gelet op de grote vraag, wordt alleen het aantal plaatsen toegekend waarvoor werkelijk kandidaten voorhanden zijn.
- Na deze twee criteria worden de 370 plaatsen verdeeld over de provincies op basis van het bevolkingsaantal. Gelet op het feit dat de provincie Vlaams-Brabant minder gevraagd heeft dan gepland, worden de resterende plaatsen verhoudingsgewijs mee verdeeld over de andere provincies. Voor de provincies Vlaams-Brabant en Oost-Vlaanderen worden de resterende criteria niet meer toegepast.
- Om zoveel mogelijk aanvragen ten minste gedeeltelijk te honoreren, wordt het aantal plaatsen uitbreiding of vergunning per aanvrager voor de provincies Antwerpen, Limburg en West-Vlaanderen gereduceerd tot vier per aanvrager.
- Er wordt gestreefd naar een zo groot mogelijke verscheidenheid in initiatiefnemers.
- In provincies waar het regionaal overleg resulteert heeft in een evenwichtig en uitgewerkt voorstel, dat rekening houdt met nieuwe initiatieven, doelgroepen en spreiding binnen de provincie, wordt dit regionaal overleg zoveel mogelijk gehonoreerd. Dit is het geval voor West-Vlaanderen.

Gelet op voorgaand criterium en om voor de regio Brugge eenzelfde aantal plaatsen te vrijwaren, wordt in vergelijking tot het provinciale voorstel een lichte herschikking doorgevoerd voor aanvragen vanuit Brugge (herschikking binnen de aanvragen vanuit voorzieningen voor mentaal gehandicapten). Voor de provincie West-Vlaanderen worden de resterende criteria niet meer toegepast.

- Voor de provincies Limburg en Antwerpen wordt voorrang gegeven aan de plaatsen die hoogstwaarschijnlijk zullen resulteren in een reconversie vanuit een tehuis werkenden of niet-werkenden.

Voor de provincie Limburg brengt dit mee dat nog zes plaatsen extra moeten worden verworpen, voor de provincie Antwerpen brengt dit mee dat 28 van de 43 plaatsen zeker gehonoreerd worden en er bijkomende criteria nodig zijn om de resterende plaatsen toe te kennen.

- Voor de provincie Antwerpen worden volgende bijkomende criteria gehanteerd.
 - 1) Om te vermijden dat de regio Antwerpen-stad, met het grootst aantal inwoners, een relatief zeer beperkt aanbod zou hebben, wordt de vraag van Sterrenhuis, Brasschaat (project in de binnenstad) gehonoreerd en wordt het aantal bijkomende plaatsen voor de Bosuil, Deurne opgetrokken tot vier.
 - 2) Alle nieuwe initiatiefnemers beschermd wonen die wegens het reconversie criterium geheel of gedeeltelijk uit de boot vallen, krijgen minstens drie plaatsen toegevoegd.
 - 3) De twee resterende plaatsen worden toegewezen aan de Ekker, Niel, omdat binnen de dossiers die nog geen (bijkomende) plaatsen toegewezen kregen, dit het meest gefundeerde dossier is, zowel naar dossiervorming, aard van huisvesting, als aard van kandidaten.
- Voor de provincie Limburg wordt volgend bijkomend criterium gehanteerd : voor alle projecten wordt het aantal plaatsen na het reconversie criterium verder beperkt tot twee per aanvrager indien het gaat om een uitbreiding van vergunning en erkenning, en tot

drie plaatsen indien het gaat om een nieuwe vergunning en erkenning.

De tabel als **bijlage** geeft een overzicht van de impact van de criteria en de uiteindelijke verdeling. Indien er duidelijk een woning bekend is, werd een erkenning verleend, in het andere geval een vergunning.

3. In 2001 werden in de begroting van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap geen middelen ingeschreven voor een uitbreiding van de werkvorm beschermd wonen. Alle aanvragers beschermd wonen dienen dus afgewezen te worden op budgettaire gronden.

Voor 2000 : zie gegevens verstrekt bij vraag 2.

4. Wanneer de vergunnings- of erkenningsaanvraag geheel of gedeeltelijk wordt geweigerd, kan de aanvrager binnen dertig dagen na ontvangst van de beslissing hiertegen beroep aantekenen bij de Vlaamse minister bevoegd voor de bijstand aan personen (artikel 8 en artikel 17 van het besluit van de Vlaamse regering van 15 december 1993 tot vaststelling van de algemene regels inzake het verlenen van vergunningen en erkenningen door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap).

Het beroep wordt behandeld volgens de regels vastgesteld in uitvoering van het decreet van 15 juli 1997 houdende de oprichting van een Gezins- en Welzijnsraad en van een Adviserende Beroepscommissie inzake gezins- en welzijnsaangelegenheden.

De concrete werking wordt geregeld bij besluit van de Vlaamse regering van 15 september 1998 betreffende de Adviserende Beroepscommissie inzake gezins- en welzijnsaangelegenheden.

De Adviserende Beroepscommissie heeft als opdracht de regering te adviseren met betrekking tot bij de regering ingediende beroepen, bezwaarschriften of verweerschriften tegen één van de volgende beslissingen die in gezins- en welzijnsaangelegenheden door de regering of een andere bevoegde instantie zijn genomen, of tegen het door de regering of die instantie geuite en formeel betekende voornemen tot het nemen van één van die beslissingen :

- de weigering van een vergunning of van de verlenging ervan ;

- de weigering van een erkenning, van de verlenging of van de wijziging ervan, evenals de schorsing of de intrekking van een erkenning ;
- de sluiting van een voorziening.

Naast de Adviserende Beroepscommissie blijft de Raad van State bevoegd voor het schorsen van de tenuitvoerlegging en het vernietigen van administratieve handelingen die strijdig zijn met de geldige rechtsregels.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 289
van 21 september 2001
van de heer JOHAN DE ROO

Kinderopvang – Oost-Vlaanderen

Kind en Gezin wil in 2001 duizend nieuwe plaatsen in de gesubsidieerde kinderopvang toewijzen, namelijk 650 in diensten voor opvanggezinnen en 350 in kinderdagverblijven.

Maar aangezien er meer aanvragen zijn dan toe te wijzen plaatsen, werd een plannings- en programmatieoefening gedaan, waarbij alle gemeenten met een detecteerbaar tekort aan kinderopvangplaatsen in kaart werden gebracht.

1. Welke zijn de wittevlekgemeenten in de provincie Oost-Vlaanderen ?
2. Hoeveel nieuwe plaatsen in de gesubsidieerde kinderopvang werden er toegewezen in Oost-Vlaanderen ? Hoeveel in de diensten voor opvanggezinnen en hoeveel in de kinderdagverblijven ?
3. Welke initiatieven in Oost-Vlaanderen kregen een principiële akkoord toegewezen tot uitbreiding en welke een toewijzing tot nieuw initiatief ?
4. Welke van deze initiatieven hebben reeds hun bevestiging gegeven aan Kind en Gezin ?

Antwoord

1. Om de betekenis van de gevraagde lijst correct te kunnen inschatten, is een voorafgaande toe-

lichting bij de "wittevlekmethodiek" aangewezen.

Het beleidsplan inzake de toekomstgerichte uitbouw van de kinderopvang in Vlaanderen voorziet onder meer in de uitbreiding van de kinderopvang in de periode 2001-2004 met 10.000 plaatsen, naar rato van 2.500 plaatsen per jaar : 1.500 in de zelfstandige opvangsector, 1.000 in de gesubsidieerde opvangvoorzieningen (erkennde kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen).

De bijkomende plaatsen in de gesubsidieerde sector dienen te worden gerealiseerd in die gemeenten waar de opvangtekorten het grootst zijn : de zogenaamde wittevlekgemeenten.

Om te kunnen achterhalen welke deze gemeenten zijn, werd per gemeente een relatieve opvangindex berekend. Uitgangspunt hierbij is niet het aantal opvangvragen dat aan de kinderopvangvoorzieningen per gemeente wordt gesteld : het is nagenoeg onmogelijk dit correct in kaart te brengen. Een planmatige aanpak is beter mogelijk vanuit een indicatie omtrent het te realiseren opvangaanbod per gemeente. Hierbij wordt het onderwijs als vergelijkingspunt genomen, en met name de verhouding tussen het aantal basisschoolplaatsen per gemeente enerzijds en het aantal kinderen tussen 3 en 12 jaar in die gemeente anderzijds. Deze verhouding wordt afgewogen tegenover een gelijkaardige verhouding inzake kinderopvang : het aantal kinderen tussen 0 en 3 jaar ten opzichte van het beschikbare aantal kinderdagopvangplaatsen (gesubsidieerd én zelfstandig) per gemeente.

Omdat elke gemeente in principe een voldoende aantal basisschoolplaatsen heeft, leidt deze afweging tot een cijfer per gemeente dat een indicatie geeft over het relatieve onder- of overaanbod aan kinderopvangplaatsen in die gemeente. Vermits er een groter onderwijsaanbod is in grotere gemeenten en steden, houdt deze methode ook uit het oogpunt van kinderopvang impliciet rekening met de centrumfunctie van dergelijke grotere gemeenten en steden.

Omdat gesubsidieerde kinderopvang bij voorbaat ter beschikking moet zijn in gemeenten met meer kansarmoede, wordt op het voornoemde gemeentelijke cijfer ook een weging doorgevoerd met het kansarmoedecijfer per gemeente. Het resultaat is de relatieve opvangindex per gemeente.

De term "wittevelegemeente" verwijst naar gemeenten met een relatief onderaanbod aan kinderopvangplaatsen in verhouding tot het aantal basisschoolplaatsen. Het indexcijfer is er aldus kleiner dan 0. In gemeenten met een opvangtekortindex groter dan 0 is er sprake van een relatief overaanbod aan kinderopvangplaatsen. Dit betekent echter niet dat er in deze gemeenten helemaal geen behoefte is aan bijkomende kinderopvang : deze behoefte is er immers nagevoel overal. Het relatieve tekort is in bepaalde gemeenten echter groter dan elders.

De gemeentelijke relatieve opvangtekortindex maakt in die zin een rangschikking van de gemeente per provincie mogelijk : de verkregen rangorde geeft aan in welke gemeenten vragen naar bijkomende opvangplaatsen prioritaire realisatiekansen moeten krijgen. De "wittevelelijst" per provincie is dus een werkinstrument en geeft geen absolute informatie over de gemeenten waar wel of geen behoefte is aan bijkomende kinderopvang.

Deze werkmethode zal in de periode 2001-2004 worden gebruikt voor toewijzing van nieuwe gesubsidieerde kinderopvangplaatsen. De rangordelijst van de gemeenten per provincie zal ieder jaar worden geactualiseerd, aan de hand van de meest recente gegevens. De lijst waarop de toewijzing voor 2001 gebaseerd zijn, werd opgemaakt aan de hand van de meest recente gegevens beschikbaar einde 2000.

Voor Oost-Vlaanderen ziet de lijst van "wittevelegemeenten" er als volgt uit.

Provincie Oost-Vlaanderen

Gemeente	Aantal inwoners	Tekortindex
Melle	10.289	- 44,19
Wachtebeke	6.811	- 34,06
Stekene	16.580	- 33,10
Sint-Martens-Latem	8.349	- 31,72
Zingem	6.594	- 24,98
Zelzate	12.177	- 17,34
Sint-Lievens-Houtem	9.105	- 16,85
Brakel	13.671	- 15,74
Zeke	20.406	- 13,46
Knesselare	7.821	- 12,04
Destelbergen	17.234	- 11,55
Kruibeke	14.493	- 11,27
Sint-Laureins	6.517	- 10,85
Lebbeke	17.323	- 10,83

Gemeente	Aantal inwoners	Tekortindex
Wichelen	10.899	- 9,78
Eeklo	19.015	- 7,51
Zomergem	8.255	- 7,37
Evergem	30.964	- 6,80
Geraardsbergen	30.825	- 6,36
Kluisbergen	6.113	- 6,15
Ronse	23.941	- 5,60
Lochristi	18.852	- 5,47
Oudenaarde	27.560	- 5,11
Denderleeuw	16.942	- 5,00
Aalst	76.223	- 4,70
Gent	224.074	- 4,32
Dendermonde	42.994	- 3,55
Lokeren	36.439	- 2,68
Hamme	22.721	- 1,94
Zottegem	24.631	- 0,91
Ninove	34.614	- 0,54

2. Op basis van de bovenvermelde lijst, en rekening houdende met het aantal plaatsen dat in Oost-Vlaanderen binnen het beschikbare budget van 2001 kon worden toegewezen aan diensten voor opvanggezinnen en kinderdagverblijven, besliste de raad van bestuur van Kind en Gezin een principieel akkoord toe te kennen voor realisatie van 64 plaatsen in kinderdagverblijven en 140 in diensten voor opvanggezinnen.

Aanvankelijk was er een principieel akkoord voor nog 21 kinderdagverblijfplaatsen méér. De betrokken initiatiefnemer gaf evenwel aan toch niet tot realisatie te zullen overgaan. Omdat bij de toewijzing van de aanvankelijke principiële akkoorden rekening was gehouden met de mogelijkheid dat initiatiefnemers die een principieel akkoord verkregen zich alsnog zouden terugtrekken, waren akkoorden toegewezen op basis van 130 % van het beschikbare budget. Om bij de uiteindelijke toewijzingen de provinciaal en globaal beschikbare budgetten niet te overschrijden, werden deze in Oost-Vlaanderen weggevalen 21 kinderdagverblijfplaatsen niet vervangen.

- 3 en 4. Vragen 3 en 4 worden middels onderstaand overzicht tegelijk beantwoord.

Kinderdagverblijven

Evergem, Kinderdagverblijf "Hof ter Linden", Langerbrugsestraat 69.

Principieel akkoord voor een capaciteitsuitbreiding van 36 naar 50 plaatsen, zijnde 14 bijko-

mende plaatsen. De realisatie wordt gepland voor 2003.

Geraardsbergen, Kinderdagverblijf "Zonnestraat", Grote Weg 25.

Principieel akkoord voor een capaciteitsuitbreiding van 28 plaatsen naar 49 plaatsen, zijnde 21 bijkomende plaatsen. De initiatiefnemer gaf te kennen de principieel toegezegde uitbreiding toch niet te zullen realiseren : het principieel akkoord werd daarom weer ingetrokken.

Ronse, Kinderdagverblijf "Koningin Fabiola", Hogerlucht 4.

Principieel akkoord voor een capaciteitsuitbreiding van 64 plaatsen naar 101 plaatsen, zijnde 37 bijkomende plaatsen. Voor de realisatie naar 72 plaatsen, in de bestaande infrastructuur, werd de erkenning aangevraagd per 1 juli 2001 ; de realisatie naar 101 plaatsen in een nieuwbouw wordt gepland voor 2003.

Denderleeuw, Kinderdagverblijf "De Kadepkes", De Nayerstraat 11A.

Principieel akkoord voor een capaciteitsuitbreiding van 23 naar 26 plaatsen, zijnde 13 bijkomende plaatsen. De realisatie wordt gepland voor 2002.

Diensten en opvanggezinnen

DVO Gent-Wachtebeke-Zelzate-Assenede-Moerbeke Waas.

Principieel akkoord voor een 1/4-capaciteitsuitbreiding (dit is 28 bijkomende plaatsen). De erkenning werd aangevraagd per 9 juli 2001.

DVO Brakel-Geraardsbergen-Ninove-Lierde

Principieel akkoord voor een 1/4-capaciteitsuitbreiding (dit is 28 bijkomende plaatsen). De erkenning kon reeds worden verleend per 1 februari 2001.

DVO Brakel-Horebeke-Kluisbergen-Lierde-Maarkedal-Ronse

Principieel akkoord voor een 1/4-capaciteitsuitbreiding (dit is 28 bijkomende plaatsen). De erkenning kon reeds worden verleend per 1 februari 2001.

DVO Aalter-Knesselare-Maldegem-Zomergem-Nevele

Principieel akkoord voor een 1/4-capaciteitsuitbreiding (dit is 28 bijkomende plaatsen). De erkenning kon reeds worden verleend per 1 februari 2001.

DVO Hamme-Lebbeke-Waasmunster-Temse-Dendermonde-Buggenhout

Principieel akkoord voor een 1/4-capaciteitsuitbreiding (dit is 28 bijkomende plaatsen). De erkenning kon reeds worden verleend per 1 februari 2001.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT,
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 92
van 21 september 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Lijst "Lezingen Scheppende Kunstenaars" – Accuratesse

In de "Lijst van Lezingen door Scheppende Kunstenaars 2001", uitgegeven door de dienst Letteren van het administratie van Cultuur, figureren heel wat namen van auteurs die ons reeds jaren hebben verlaten.

Kan de minister mij meedelen hoe dergelijke onvolkomenheden mogelijk zijn ?

Zal de editie 2002 wat meer accuraat zijn ?

Antwoord

Ik ben enigzins verwonderd over de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger. Er bestaat immers geen lijst "Lezingen door Scheppende Kunstenaars 2001".

Eenzijds is de bevoegdheid inzake de lezingen van literaire auteurs overgedragen aan het Vlaamse Fonds voor de Letteren, sinds zijn oprichting. Het Fonds hanteert een geactualiseerde namenlijst van auteurs en een nieuw reglement. Dit reglement voorziet in een tegemoetkoming van 5.000 frank

voor lezingen in scholen en bibliotheken, en van 4.000 frank voor alle andere lezingen, waarbij de plaatselijke organisator zelf minimum nog 2.000 frank moet bijpassen. Het Vlaams Fonds voor de Letteren bereidt momenteel een nieuwe gedrukte lijst van literaire lezingen voor, die eind november van dit jaar zal worden gepubliceerd.

In de vroegere lijst van de administratie Cultuur stonden ook scheppende kunstenaars uit andere kunstdisciplines die voor lezingen of voor atelierbezoek konden worden gevraagd. Aangezien deze lijst van kunstenaars te beperkt was om er een afzonderlijke brochure voor uit te geven, werd beslist deze vorm van gesubsidieerde lezingen op te nemen in de brochure van de "Culturele manifestaties" bij de afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheken van de administratie. Deze operatie werd in de loop van dit jaar doorgevoerd. Daarbij werd aan de kunstenaars gevraagd zich kandidaat te stellen. Ik neem dus aan dat daarbij geen kunstenaars voorkomen die ons reeds jaren hebben verlaten.

Een afzonderlijke lijst "Lezingen" werd in 2001 niet uitgegeven door de afdeling Muziek, Letteren en Podiumkunsten, noch door de afdeling Beeldende Kunsten en Musea.

Wellicht betreft de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger een misverstand en gaat het om een oude brochure (of brochures) die in de sector nog rondgaan.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 90
van 23 augustus 2001
van de heer ROLAND VAN GOETHEM

Toerisme Vlaanderen – Vlaanderen Vakantiecheque

Een van de betere initiatieven ter promotie van het toerisme in Vlaanderen is de "Vlaanderen Vakantiecheque". Deze formule laat de schenker toe een origineel cadeau te geven en de ontvanger heeft een betrekkelijke grote vrijheid van handelen.

Wanneer men evenwel daadwerkelijk een dergelijke cheque cadeau wil doen, komt er een klein maar ergerlijk mankement aan het licht. De geschenkverpakking is niet voorradig. In het hoofdpostkan-

toor van Vilvoorde zijn sinds medio april geen cadeaumappen meer beschikbaar, dit ondanks het feit dat er reeds tweemaal werden besteld. Zou het hier de spreekwoordelijke tekortkoming van een "staatsinstelling" betreffen ?

Hoe is het mogelijk dat er geen cadeaumappen meer voorradig zijn ?

Doet dit fenomeen zich in alle postkantoren voor, of betreft het hier een lokale uitzondering ?

Waarom werden niet evenveel mappen als cheques aangemaakt en waarom werden beide niet gelijkmatig verdeeld ? Vermits het hier over geschenkcheques gaat, mag logischerwijze toch worden verwacht dat bij elke cheque een map beschikbaar is.

Het is jammer dat een goed initiatief een dergelijke "schoonheidsfout" vertoont en vermits het geen nieuw initiatief betreft, kan bezwaarlijk van een kinderziekte worden gesproken.

Welke maatregelen worden genomen opdat in de toekomst in elk postkantoor evenveel cheques als mappen beschikbaar zijn ?

Antwoord

De Post is partner van Toerisme Vlaanderen voor de distributie van de Vlaanderen Vakantielandboeken en voor de verkoop van Vlaanderen Vakantiecheques aan het loket. Bij De Post gebeurt het stockbeheer van het materiaal dat voor die activiteiten nodig is (Vlaanderen Vakantielandboeken, Vakantiecheques en geschenkmaps) bij de centrale directie.

Elk postkantoor heeft een initiële stock cheques en mappen, in gelijke hoeveelheden aangeleverd gekregen. De centrale directie van De Post zorgt ervoor dat de Vlaanderen Vakantielandboeken reeds in de geschenkmap zitten, zodanig dat de ontvanger van de cheque weet waarvoor hij deze kan gebruiken.

Daarnaast heeft elk postkantoor ook nog een aparte stock brochures Vlaanderen Vakantieland voor de gewone distributie.

Op basis van de verkoop van cheques (het gaat om financiële verrichtingen, die elektronisch naar de directie van De Post worden doorgestuurd) worden door de centrale directie van De Post mappen en cheques (in gelijke hoeveelheden) bijgeleverd. Bij een uitzonderlijke grote verkoop kunnen de

kantoren nog apart extra mappen en cheques bijbestellen. Indien klanten bijvoorbeeld twee cheques van 5000 frank kopen voor één en dezelfde begunstigde, gebeurt het dat de twee cheques in één verpakking worden gestoken. Maar de bijleveringen gebeuren op basis van het aantal verkochte cheques : bijgevolg zullen de meeste kantoren méér verpakkingen dan cheques in stock hebben.

Het stockbeheer van de brochures voor "gewone distributie" gebeurt niet op dezelfde manier. De klant moet een coupon invullen in ruil voor de brochure, de postmeesters sturen die naar Toerisme Vlaanderen door (voor de verwerking van de klantengegevens) en bestellen zelf extra brochures bij de centrale directie van De Post.

Er is inderdaad een probleem met de leveringen van geschenkverpakkingen geweest vanwege de centrale dienst van De Post aan de kantoren, niet omdat er onvoldoende geschenkverpakkingen waren, maar omdat de stock aan brochures was opgeraakt en deze dus niet meer in de geschenkverpakking konden worden gestopt. Op vraag van de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen werd de Vlaanderen Vakantiebrochure dit jaar immers in twee gesplitst, een deel Kust en een deel Vlaamse regio's/Kunststeden. Daarom werd de oplage per brochure naar beneden aangepast, maar bedroeg het totaal aantal brochures nog ruim eenderde meer dan het aantal van vorig jaar. De basis voor die keuze lag in veronderstelling dat de consument niet in alle macroproducten tegelijk geïnteresseerd is. In de praktijk blijkt echter dat de consument meestal de twee brochures tegelijk aanvraagt. De Post raakte dan ook sneller dan voorzien door zijn voorraad heen. Centraal is er geen brochurestock meer, sommige postkantoren hebben wel nog een beperkte stock.

De kantoren hebben daarom de instructie gekregen geen brochures meer te verdelen en alles wat hen nog rest te reserveren voor de geschenkverpakkingen van de cheque. Daarnaast werd hen ook aangeraden bij hun collega's uit de buurt brochures op te vragen.

Meteen rijst ook de vraag waarom er niet evenveel brochures als geschenkmappen werden "apart" gehouden. Dit komt omdat De Post ervan uitging dat er nog extra brochures bij Toerisme Vlaanderen beschikbaar zouden zijn. Voor de Kustbrochure is er inderdaad een herdruk gebeurd, maar budgettair bleek het niet haalbaar om dat ook voor de andere Vlaanderen Vakantielandbrochure te doen.

Voor de toekomst is het probleem verholpen, omdat de oplage van de brochures 2002 gevoelig is verhoogd. Bovendien zouden voor de eindejaarsverkoop in 2001, een traditioneel piekmoment voor de verkoop van vakantiecheques, de nieuwe brochures (2002) ter beschikking zijn.

Vraag nr. 93
van 5 september 2001
van de heer GILBERT VANLEENHOVE

Toerisme Vlaanderen – Gemeenschapszone Bredene

Temidden van de op het gewestplan aangeduide toeristische verblijfs- en recreatiezone in Bredene bevindt zich de "toeristische gemeenschapszone".

Deze "gemeenschapszone" kwam tot stand toen het Bredense gemeentebestuur in 1978 het "structuurplan toeristische zone" opmaakte. Het uiteindelijke doel van het bewuste structuurplan was de volledige realisatie van de toeristische zone, zowel ten noorden als ten zuiden van het "Duinenzwin", met inbegrip van de sanering van de bestaande inrichtingen. Op dat moment was alleen nog maar het noordelijke gebied door campings ingenomen.

Ingevolge de toen vigerende wetgeving moest elke inrichting (weekendverblijfpark of camping) in 15 % ruimte voorzien voor "sport en spel". Rekening houdende met de toen bestaande toestand was dit moeilijk haalbaar voor de bestaande bedrijven. Het college van burgemeester en schepenen achtte het dan ook niet billijk dit op te leggen aan de nieuwe bedrijven. Daarom werd ervoor geopteerd een "gemeenschapszone" van circa 8 % van de globale oppervlakte van de campingzone in te richten ter compensatie van de ontbrekende "sport en spel"-ruimte op de bestaande en nieuw op te richten weekendverblijfparken en/of campings. Voor de overige 7 % zouden de exploitanten van de toeristische bedrijven dan zelf moeten instaan. De bewuste "gemeenschapszone" werd onteigend en werd eigendom van het toenmalige Commissariaat-Generaal voor Toerisme, thans Toerisme Vlaanderen.

De oorspronkelijke doelstelling van het "structuurplan toeristische zone" is intussen al lang bereikt. De "gemeenschapszone" daarentegen is totnogtoe braak gebleven, hoewel al verscheidene, niet altijd gelukkige plannen op tafel hebben gelegen.

Bestaan er plannen bij Toerisme Vlaanderen om deze "gemeenschapszone" in te richten en uit te rusten ?

Zo ja, wat zijn dan de concrete plannen voor deze zone ?

Wanneer worden ze uitgevoerd ?

Wat is het geraamde budget voor de realisatie ervan ?

Wie betaalt deze realisatie ?

Welke procedures worden bij de realisatie van deze plannen gevolgd (inspraakmogelijkheden, commodo en incommodo, soort aanbesteding, enz.) ?

Antwoord

Met betrekking tot deze zone werden reeds diverse plannen gemaakt, deze gingen van immobiëlenprojecten over overdekte skipiste, tot inrichting inzake zachte recreatie en jeugdtoerisme.

Er werd voorgesteld om een verkeerspark te integreren in een zone voor zachte recreatie. Ik heb deze voorstellen reeds bestudeerd en zie hierin heel wat mogelijkheden om verder uit te werken. Dit idee past bovendien in het voornemen van mijn collega van Mobiliteit om in één dergelijk verkeerspark per provincie te voorzien.

De uitdaging bij de uitwerking van het concept is dan ook het maken van een toeristisch aantrekkelijk geheel. Interactieve didactische vormen van milieubewust en veilig verkeer kunnen ongetwijfeld hand in hand gaan met een recreatieve ontsluiting en inrichting van deze zone. Momenteel wordt het concept voor de verkeersparken in Vlaanderen uitgewerkt. Zodra dit beschikbaar is, wordt verder concreet vorm gegeven aan de plannen voor de gemeenschapszone in Bredene.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 220
van 28 juni 2001
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Crematorium Antwerpen – Dioxine-uitstoot

In een interview met *Gazet van Antwerpen* van 7 juni laatstleden gaf de voorzitter van de Intercom-

munale Vereniging voor Crematoriumbeheer in de Provincie Antwerpen (IVCA) toe dat de huidige installatie van het Antwerps crematorium soms een uitstoot heeft van 10 nanogram (ng) dioxine. Dit terwijl voor de afvalverbrandingsovens een dioxinenorm geldt van 0,1 nanogram. Pas in 2003 dienen alle crematoria aan de normen te voldoen.

Deze oven vormt dus een levensbedreigend probleem en dient zeer snel aangepast te worden aan de normen van de afvalverbrandingsovens.

1. Heeft de minister reeds onderhandelingen gevoerd met de IVCA om tot een snelle sanering over te gaan ?
2. Op welke manier wordt de dioxine-uitstoot gereduceerd in afwachting van de realisatie van de nieuwe oveninstallatie ?

Antwoord

1. Met het oog op een versnelde sanering van de situatie heeft IVCA voor het crematorium in Antwerpen/Wilrijk een volledig nieuwe installatie aangekocht en hiervoor ook een milieuvergunning aangevraagd. Voor de technische informatie hierover verwijs ik naar mijn antwoord op de omgezette schriftelijke vraag nr. 171 van 17 mei 2001 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger (*Handelingen C14 van 11 oktober 2001, blz. 12-15 – red.*).

De bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen heeft op 5 juli 2001 aan IVCA een vergunning gegeven voor de nieuwe installatie. De vergunningstermijn eindigt op 5 juli 2021.

2. Het concept van de huidige ovens (elektrisch verwarmd) van IVCA in Wilrijk maakt het, in vergelijking met gasgestookte ovens bij de andere Vlaamse crematoria, moeilijker om via procesgebonden maatregelen een beperking van de dioxine-uitstoot te realiseren.

Om die redenen heeft de afdeling Milieu-inspectie IVCA op 9 juni 2001 de raad gegeven om de nieuw te bouwen ovens in gebruik te hebben voor 1 april 2002. De opening der biedingen van de openbare aanbesteding van het lot "bouwwerken" voor de nieuwe ovens vond plaats op 3 juli 2001. Het aantal bouwdagen is verkort van 160 naar 140 dagen. De nieuwe ovens zijn reeds op 25 oktober besteld. De ovens met filterinstallatie worden zodanig ge-

bouwd dat ze meteen voldoen aan de grenswaarde van 0,1 ng TEQ/Nm³ die vanaf 1 januari 2003 zal gelden (*TEQ : toxisch equivalent ; Nm³ : normaal kubieke meter – red.*).

In afwachting van de bouw van de nieuwe ovens en filterinstallatie heeft de afdeling Milieu-inspectie aan IVCA op 19 juni 2001 de raad gegeven om een actieplan op te stellen. De dioxine-emissies van elk van de 5 ovens moet vanaf 1 oktober 2001 in elk geval onder de 5 ng TEQ/Nm³ blijven. Dit stemt overeen met een totale massa-uitstoot (op jaarbasis) die niet hoger ligt dan die van een gemiddelde huisvuilverbrandingsoven.

Eind juni 2001 heeft een Duitse deskundige in opdracht van IVCA onderzocht hoe de procesvoering van de ovens kon verbeteren. Hij heeft nagegaan welke maatregelen de dioxine-uitstoot van de bestaande ovens kunnen vermindere. Op 1 juli 2001 was zijn rapport klaar.

Volgens de deskundige zal de dioxine-uitstoot dalen door een betere controle op de aard van de doodskisten (wanddikte, ornamenten, vernis). Daarom heb ik op 7 september 2001 in een brief de Vlaamse crematoria herinnerd aan de bepalingen van het KB van 19 januari 1973 over de lijkverbranding (*KB : koninklijk besluit – red.*). In dat KB zijn voorschriften opgenomen over de kwaliteit van de kist. Op basis van mijn schrijven hebben de Vlaamse crematoria de begrafenisondernemers en de gemeentebesturen een brief gestuurd. Hierin stellen de crematoria dat ze kisten zullen weigeren als die niet beantwoorden aan de bepalingen van het KB

Op voorstel van de deskundige heeft IVCA in september 2001 ook de rookgaskanalen en de ovens laten reinigen door een hiertoe gespecialiseerde firma.

Elke maandagmorgen blaast IVCA voor de eerste crematie kalk in de oven en de rookgaskanalen. Kalk heeft als eigenschap dat het dioxines vasthoudt. IVCA heeft daarnaast de oventemperatuur verhoogd.

Voor 1 oktober 2001 zal IVCA opnieuw dioxine-emissiemetingen laten uitvoeren om de impact van de genomen maatregelen na te gaan. De afdeling Milieu-inspectie zal de resultaten hiervan evalueren.

Vraag nr. 1
van 26 september 2001
van de heer CARL DECALUWE

Paddentunnels – Criteria

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie
Vraag nr. 1
van 26 september 2001
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 595

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

JAAK GABRIELS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, BUITENLANDSE HANDEL
EN HUISVESTING

Vraag nr. 3
van 8 augustus 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Departementen – Rechtszaken

Bij het uitvoeren van de bevoegdheden en werkzaamheden dient een regering geregeld een beroep te doen op advocaten voor allerlei betwistingen van zeer uiteenlopende aard.

1. Hoeveel rechtszaken zijn er thans lopende per bevoegdheid van de minister en hoeveel rechtszaken zijn er tot op heden reeds definitief afgesloten sinds zijn/haar aantreden als minister ?
2. Wat is het totale ereloon per departement op jaarbasis sinds zijn/haar aantreden als minister ?
3. Werd er daarbij een beroep gedaan op een advocaat-kamerlid/senator of een advocaat-Vlaams volksvertegenwoordiger ? Zo ja, in hoeveel dossiers ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3-4-5 van november/december 2001, blz. 392 – red.)

**Vraag nr. 4
van 8 augustus 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Ontwikkelingssamenwerking – Invulling

Ontwikkelingssamenwerking wordt door minister Anciaux totaal anders ingevuld dan in het verleden. Zo trekt hij de komende drie jaar telkens honderd miljoen frank uit om gemeenten ertoe aan te zetten een samenwerking aan te gaan met een lokale partner uit het zuiden.

Ook dienen alle ministers uit de Vlaamse regering een derdewereldreflex te ontwikkelen : op elk beleidsdomein moet zichtbare aandacht uitgaan -naar de derde wereld. Dit zou in de begroting van alle ministers te zien moeten zijn, "maar overlopen van enthousiasme daarvoor doen de collega's kennelijk niet", aldus minister Anciaux in de pers.

1. Wat was de concrete bijdrage inzake ontwikkelingssamenwerking van alle diensten die ressorteren onder de bevoegdheid van de minister ?

Is dit zichtbaar in de begroting 2001 ?

2. Werd de administratie Buitenlands Beleid bij de concretisering van de acties betrokken ?
3. Welke gemeenten zijn betrokken bij het ontwikkelingsbeleid ?
4. Hoe werd dit ingepast in het gehele ontwikkelingsgebied van de Vlaamse overheid ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3-4-5 van november/december 2001, blz. 448 – red.)

**II. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS EN WAAROP
NOG NIET WERD GEANTWOORD*
(Reglement artikel 81, 6)**

Nihil

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG
(Reglement artikel 81, 4)**

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGHEDEN

**Vraag nr. 29
van 11 januari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Delcrederedienst – Vrouwen

Zie :
Handelingen Commissievergadering nr. 44
van 8 november 2001
Blz. 7-9

*datum van afsluiting : 8/1

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering				
28	11.01.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Regeringscommissarissen – Vrouwen</i>	723
29	11.01.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Delcrederedienst – Vrouwen</i>	737
83	18.09.2001	J. Loones	<i>EU-voorzitterschap – Briefpapier Vlaamse Gemeenschap</i>	583
1	02.10.2001	D. Ramoudt	<i>Vlaamse Infolijn – Doorverwijsbeleid</i>	583
△ 3	05.10.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Waalse Open Boerderijdagen</i>	585
4	05.10.2001	C. Decaluwe	<i>Dodehoeksiegels – Overheidsinitiatieven</i>	585
5	05.10.2001	C. Decaluwe	<i>Overheidsdiensten – Decentralisatie en werkgelegenheid</i>	585
7	18.10.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Correspondentie van bedrijven – Taalgebruik</i>	586
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie				
297	18.09.2001	M. Van den Eynde	<i>R16 kruispunt Hagenbroeksesteenweg Lier – Verkeersveiligheid</i>	586
298	18.09.2001	M. Van den Eynde	<i>R16 kruispunt Hagenbroeksesteenweg Lier – Ontlasting</i>	587
299	18.09.2001	M. Van den Eynde	<i>Veer Hemiksem-Bazel – Schuilhuisjes</i>	588
300	18.09.2001	P. Ceysens	<i>Onbemande camera's – Digitaal</i>	588
301	18.09.2001	C. Decaluwe	<i>Luchthaven Oostende – Impact geluidsnormen</i>	589
302	21.09.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Lijnbussen – Toegankelijkheid voor gehandicapten</i>	590
303	21.09.2001	F. Vermeiren	<i>Stranden – Zandopspuitingen</i>	591
304	21.09.2001	J. De Roo	<i>N9 Gent-Maldegem – Heraanleg kruispunten</i>	592
305	21.09.2001	J. Loones	<i>Spoorwegbeddingen – Overname</i>	592
306	21.09.2001	W. Demeester-De Meyer	<i>Dodehoeksiegels – Overheidsinitiatieven</i>	593
307	21.09.2001	W. Demeester-De Meyer	<i>Verkeerstellingen – Betrouwbaarheid</i>	594
△ 1	26.09.2001	C. Decaluwe	<i>Paddentunnels – Criteria</i>	595
2	26.09.2001	C. Decaluwe	<i>N327 Tielt-Wingene – Fietspad</i>	597
3	26.09.2001	C. Decaluwe	<i>N370 Wingene-Zwevezele – Fietspad</i>	597
4	26.09.2001	C. Decaluwe	<i>E17 Waregem – Onderhoud bruggen</i>	597
5	26.09.2001	C. Decaluwe	<i>N328 Kortrijk – Aanleg</i>	598
6	26.09.2001	C. Decaluwe	<i>Oude Leie – Uitbaggering</i>	598
7	26.09.2001	C. Decaluwe	<i>N36 Harelbeke-Kuurne – Afwerking</i>	599
8	26.09.2001	C. Decaluwe	<i>E17 Gent-Antwerpen – Onderhoud bruggen</i>	600
9	26.09.2001	C. Decaluwe	<i>Fietspad Leiebrug St.-Baafs-Vijve – Onderhoud</i>	600
10	26.09.2001	C. Decaluwe	<i>Basismobiliteit – Roeselare</i>	601

11	02.10.2001	P. Ceysens	<i>E314 Wilsele – Oprit</i>	602
12	02.10.2001	P. Ceysens	<i>Leerlingenvervoer – Gele schoolbussen</i>	602
13	02.10.2001	P. Ceysens	<i>Toeritdosering – Proefproject E314 Kessel-Lo</i>	602
14	02.10.2001	J. Geysels	<i>Onteigeningen voor fietspaden – Procedure</i>	603
15	02.10.2001	J. Loones	<i>Luchthaven Oostende – Europese geluidsnormen</i>	603
16	02.10.2001	M. Keulen	<i>Maasdijkenplan – Onteigeningsvergoedingen</i>	604
17	02.10.2001	K. Helsen	<i>Buzzy Pazz – Nachtlijnen</i>	605
18	02.10.2001	P. Hostekint	<i>N37a Ruiselede – Heraanlegdossier</i>	606
19	02.10.2001	A. Moreau	<i>Gewestwegen Tienen – Gemeentelijke toegangswegen</i>	606
20	02.10.2001	D. Ramoudt	<i>De Lijn – Rij- en rusttijden</i>	607
21	02.10.2001	C. Decaluwe	<i>Zuidelijke ontsluiting Tielt – Stand van zaken</i>	607
22	02.10.2001	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Raden van bestuur</i>	609
23	02.10.2001	F. Vermeiren	<i>De Lijn – Inspraak reizigers en omwonenden</i>	609
24	05.10.2001	M. Keulen	<i>Wegenwerken – Geluidsmetingen</i>	610
26	05.10.2001	D. Holemans	<i>De Lijn Gent – Doorstromingsproblemen</i>	611
27	05.10.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>De Lijn Klein-Brabant – Bornembus</i>	612
28	05.10.2001	M. Van den Eynde	<i>de Villermontstraat Kontich – Verkeersveiligheid</i>	613
29	05.10.2001	J. De Roo	<i>Binnenvaart – Stimuli</i>	613
30	05.10.2001	M. Cordeel	<i>Sigma-plan – Stand van zaken</i>	615
31	05.10.2001	P. Ceysens	<i>Ring Leuven – Snelheidsbeperking</i>	617
32	05.10.2001	P. Ceysens	<i>Busstation Leuven – Zitbanken</i>	617
33	05.10.2001	C. Decaluwe	<i>Overheidsdiensten – Decentralisatie en werkgelegenheid</i>	617
34	05.10.2001	J. Malcorps	<i>Bermbesluit – Naleving</i>	618
35	05.10.2001	C. Decaluwe	<i>Ring Roeselare – Afwerking</i>	618
36	05.10.2001	C. Decaluwe	<i>Fietspaden – Module 13-projecten</i>	619

M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

262	08.08.2001	J. Stassen	<i>Investeringssubsidies Vlaams Fonds – Semi-internaten</i>	723
273	05.09.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Buitenschoolse kinderopvang – Personeel</i>	725
275	05.09.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kinderopvang – Loonharmonisatie</i>	726
277	18.09.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gelijke kansen m/v – Verloning</i>	622
278	18.09.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Subsidies opvoedingsondersteuning – Overgangperiode</i>	726
280	18.09.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Verpleegkundigen – Functiedifferentiatie</i>	622
281	18.09.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gelijkekansenbeleid – Europees voorzitterschap</i>	623
282	18.09.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Beschermde wonen – Spreiding</i>	727
283	18.09.2001	P. Ceysens	<i>Persoonlijk assistentiebudget en pleegzorg – Cumulatieverbod</i>	624

284	18.09.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Woonvormen – Terminologie (2)</i>	625
285	18.09.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Allochtonen – Welzijnsprojecten</i>	626
286	18.09.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gehandicaptensector – Subsidiebeleid</i>	631
287	18.09.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Administratie Welzijn en Gezondheid – Reorganisatie</i>	632
288	21.09.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Nederlands Tweede Taal – OCMW's</i>	633
289	21.09.2001	J. De Roo	<i>Kinderopvang – Oost-Vlaanderen</i>	730
1	26.09.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Buitenschoolse kinderopvang – Fiscale aftrekbaarheid (2)</i>	633
2	26.09.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Rusthuisanimatoren – Subsidiëring en kwalificaties</i>	634
△ 3	02.10.2001	M. Van den Eynde	<i>Cannabislolly's – Preventie</i>	635
4	02.10.2001	P. Ceysens	<i>Arbeidsgehandicapten – Vesoc-middelen</i>	637
5	02.10.2001	P. Ceysens	<i>Kinderopvang – Ouderbijdrageregeling</i>	637
6	02.10.2001	P. Ceysens	<i>Particuliere kinderopvang – Fiscale status uitkeringen</i>	638
8	02.10.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Ouderenzorg – Woonvoorbeeldprojecten</i>	638
9	02.10.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Informatiesysteem gezondheid – Stand van zaken</i>	639
13	05.10.2001	S. Becq	<i>Ouderenzorg – Demonstratieprojecten</i>	640

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking

87	18.09.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Uitbreiding EU – Druk op Vlaamse Rand</i>	641
△ 88	18.09.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kinderen en allochtonen – Beeldvorming en beeldopvoeding</i>	642
89	18.09.2001	P. Ceysens	<i>Stichting Lezen – Stand van zaken</i>	646
90	18.09.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Fonds voor Culturele Infrastructuur – Subsidies</i>	647
91	18.09.2001	P. Ceysens	<i>Jeugdtheater – Beleid</i>	648
92	21.09.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Lijst "Lezingen Scheppende Kunstenaars" – Accuratesse</i>	732
93	21.09.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Socio-culturele sector – Ecologiesteun</i>	649
94	21.09.2001	L. Caluwé	<i>Omzendbrief circusbeleid – Veiligheidskeuring</i>	650
2	02.10.2001	M. Van den Eynde	<i>Museum aan de Stroom (Antwerpen) – Stand van zaken</i>	650
4	02.10.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Strategisch plan gedetineerden – Gevangenisbibliotheken</i>	651

M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

166	18.09.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kinderen en allochtonen – Beeldvorming en beeldopvoeding</i>	652
167	21.09.2001	F. Dewinter	<i>Leerkrachten Islamitische Godsdienst – Stand van zaken</i>	653
168	21.09.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Nederlands Tweede Taal – Attesten</i>	653
169	21.09.2001	J. Loones	<i>Ingenieursopleidingen – Beschermd titels</i>	653
170	21.09.2001	J. De Meyer	<i>Loonsverhoging directies basisonderwijs – Criterium</i>	654
1	26.09.2001	J. De Roo	<i>Leercontracten – Opleidingsplaats</i>	655

R. LANDUYT, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

90	23.08.2001	R. Van Goethem	<i>Toerisme Vlaanderen – Vlaanderen Vakantiecheques</i>	733
93	05.09.2001	G. Vanleenhove	<i>Toerisme Vlaanderen – Gemeenschapszone Bredene</i>	734
94	18.09.2001	R. Van Goethem	<i>Tewerkstelling allochtonen – Projectsubsidies</i>	655
95	18.09.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Werkzoekenden – Kinderopvang</i>	656
96	18.09.2001	J. Loones	<i>Militair vakantie domein Nieuwpoort – Campingdecreet</i>	657
98	21.09.2001	P. Ceysens	<i>Speelgoedtreinenmuseum – Stand van zaken</i>	658
1	02.10.2001	P. Ceysens	<i>Statuut au pair – Stand van zaken</i>	658
2	02.10.2001	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Raden van bestuur</i>	658
3	05.10.2001	C. Decaluwe	<i>Dodehoeksiegels – Overheidsinitiatieven</i>	659
4	05.10.2001	J. Bex	<i>DAC'ers – Sociale, culturele en toeristische sector</i>	659
△ 5	05.10.2001	M. Van den Eynde	<i>Zonevreemde campings – Postel</i>	660
6	05.10.2001	C. Decaluwe	<i>Overheidsdiensten – Decentralisatie en werkgelegenheid</i>	661
7	05.10.2001	J. De Roo	<i>Jobmarkten – Ondersteuning</i>	661

V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

220	28.06.2001	M. Van den Eynde	<i>Crematorium Antwerpen – Dioxine-uitstoot</i>	735
254	05.09.2001	E. Matthijs	<i>Waterbodemonreiniging – Maatregelen</i>	662
260	18.09.2001	C. Decaluwe	<i>Aquafin – Investeringsprogramma's</i>	663
261	18.09.2001	C. Decaluwe	<i>Europese nitraatrichtlijn – Naleving</i>	665
263	21.09.2001	C. Decaluwe	<i>Openbare rioleringen – Cross-border lease</i>	667
264	21.09.2001	J. Loones	<i>Aanwerving rattenbestrijders – Selectieproef</i>	668
265	21.09.2001	J. Loones	<i>Visverlof – Evaluatie</i>	668
△ 266	21.09.2001	C. Decaluwe	<i>Bloso-put Nieuwpoort – Waterkwaliteit</i>	672
1	26.09.2001	C. Decaluwe	<i>Paddentunnels – Criteria</i>	736
2	26.09.2001	C. Decaluwe	<i>Landbouwworming – Subsidies</i>	673
3	26.09.2001	C. Decaluwe	<i>Bodemvervuiling waterlopen – Stand van zaken</i>	677
4	26.09.2001	C. Decaluwe	<i>Leefomgevingsonderzoek – Geluidsoverlast</i>	679
5	26.09.2001	C. Decaluwe	<i>Rioleringswerken Wingene – Procedureverloop</i>	679
6	26.09.2001	C. Decaluwe	<i>Waterzuivering Wingene – Projecten</i>	680
8	02.10.2001	E. Matthijs	<i>Mestactieplan – Uitrijregeling</i>	681
11	02.10.2001	F. De Cock	<i>Natuurreserveaat Netevallei-Schaapswees – Uitbreiding</i>	682
12	02.10.2001	F. Vermeiren	<i>Waterzuivering – Biogasrecuperatie</i>	683
13	02.10.2001	J. Loones	<i>Militaire domeinen – Bestemming</i>	684
15	05.10.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Waalse Open Boerderijdagen</i>	685
18	05.10.2001	M. Van den Eynde	<i>Lustrerie Massive Mortsel – Bodemonderzoek</i>	685

23 05.10.2001 **L. Van Nieuwenhuysen** *Voeren – Gemeentebossen* 687

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

148 18.09.2001 **R. Van Cleuvenbergen** *Kinderen en allochtonen – Beeldvorming en beeldopvoeding* 688
 149 18.09.2001 **L. Van Nieuwenhuysen** *Meyersbroeken Willebroek – Bestemmingswijziging* 688
 151 18.09.2001 **J. Loones** *Verblijfsrecreatieve zones – Vastgoedprojecten* 689
 152 21.09.2001 **J. De Meyer** *Vergunningenregister – Stand van zaken* 691
 1 26.09.2001 **J. Maes** *TV-distributie – Tariefverminderingen* 691
 3 26.09.2001 **C. Decaluwe** *VRT – Exclusiviteitscontract Woestijnvis* 692
 4 02.10.2001 **J. Loones** *Onroerende voorheffing – Vrijstelling – Prins Laurent* 692
 5 02.10.2001 **C. Decaluwe** *Vlaamse openbare instellingen – Raden van bestuur* 694
 6 02.10.2001 **C. Decaluwe** *Regionale televisieomroepen – Overheidscommunicatie* 694
 7 05.10.2001 **C. Decaluwe** *Dodehoekspiegels – Overheidsinitiatieven* 695
 9 05.10.2001 **L. Van Nieuwenhuysen** *BVN-TV – Zuid-Afrika* 695
 10 05.10.2001 **M. Van den Eynde** *Zonevreemde campings – Postel* 696
 11 05.10.2001 **C. Decaluwe** *Overheidsdiensten – Decentralisatie en werkgelegenheid* 696

P. VAN GREMBERGEN, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid

195 18.09.2001 **P. Ceysens** *Vlaams administratief Centrum Leuven – Architectuurwedstrijd* 696
 196 18.09.2001 **S. Becq** *Loopbaanonderbreking – Herintreding (2)* 697
 198 21.09.2001 **E. Matthijs** *Kabinetmedewerker – Ontslagbesluit* 699
 199 21.09.2001 **R. Van Cleuvenbergen** *Doelstelling 2-gebieden – Overleg en consultatie* 699
 200 21.09.2001 **R. Van Cleuvenbergen** *Doelstelling 2-gebieden – Overleg en consultatie (2)* 702
 1 26.09.2001 **E. Matthijs** *Kabinetten – Samenstellingsrapport* 706
 2 26.09.2001 **D. De Cock** *Vakantiedag 11 juli – Lokale besturen* 706

J. GABRIELS, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting

3 08.08.2001 **M. Dillen** *Departementen – Rechtszaken* 736
 4 08.08.2001 **R. Van Cleuvenbergen** *Ontwikkelingssamenwerking – Invulling* 737
 12 18.09.2001 **L. Van Nieuwenhuysen** *Vlabinvestwoningen – Leegstand* 707
 13 18.09.2001 **C. Decaluwe** *Vlaamse Huisvestingsmaatschappij – Investeringsprogramma's* 708
 14 18.09.2001 **R. Van Cleuvenbergen** *Woonvormen – Terminologie* 710
 15 18.09.2001 **L. Van Nieuwenhuysen** *Sociale huisvesting – Controle buitenlands eigendom (2)* 711
 16 18.09.2001 **C. Decaluwe** *Expansiesteundossiers – Overleg met Europese Commissie* 712
 17 21.09.2001 **E. Matthijs** *Administratieve vereenvoudiging – KMO's* 713

1	26.09.2001	J. De Roo	<i>Leercontracten – Opleidingsplaats</i>	715
2	02.10.2001	A. De Martelaer	<i>Groene Vlasdam Lokeren – Stand van zaken</i>	716
4	02.10.2001	F. Vermeiren	<i>VLAM – Uitspraken voorzitter</i>	718
5	02.10.2001	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Raden van bestuur</i>	718
6	05.10.2001	C. Decaluwe	<i>Dodehoekspiegels – Overheidsinitiatieven</i>	718
7	05.10.2001	C. Decaluwe	<i>Overheidsdiensten – Decentralisatie en werkgelegenheid</i>	718
8	05.10.2001	C. Decaluwe	<i>Socialehuisvestingsmaatschappijen – Rekening-courant</i>	719